நாலடியார்

இதற்கு

தமிழ்ப்புலவர் களத்தூர்

வேதகிரிமுதலியார் அவர்கள்

இயற்றிய உரையுடன்.

K.P.SINGARAVALUMDR MADRAS

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலை
அடையாறு, சென்னை-20.

கே. பெ. சிங்காரவேலுமுதலியாரால்

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

விலை ரூபா கவ.

கடவுள் துணை.

நாலடியார்.

"நாலடியார்" என்பதற்கு நான்கடிகளையுடையவெண்பாவாலாகிய நூல் என்பதுபொருள். ஈரடிகளையுடையகுறள்வெண்பாக்கள் திருக்குறளையுணர்த்தினவாறுபோல நாலடிகளையுடைய வெண்பாக்கள் இந்நூலை யுணர்த்திநின்றது. இப்பெயர்க்காரணத்தாலும் திருக்குறளோடு இதற்கு ஒற்றுமைதோன்றுமாறுகாண்க நாலடி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். நான்காகிய அடிகளையுடையது என விரியும்; இது வெண்பாவை யுணர்த்திற்று; அவ்வெண்பா தன்னாலாகிய நூலுக்குக் கருவியாகுபெயர். 'நாலடி' என்பது இங்குநாலடிகளையுடைய பிறபாக்களைக்குறியாமற் சிறப்புப்பற்றிவெண்பாவையே குறித்துநின்றது; சிறப்பாவது - வெண்பாக்களுள் 'அந்தணர் சாதிப்பா' என முதன்மையாக எடுத்தோதப்பட்டமையும், நீதிநூல்களில் மிகுதியும் பயின்றுவருந் தன்மையும், திருக்குறளுக்கு இரண்டாவதாக எண்ணப்படும் பெருமையுமுதலாயின என்க. நாலடி எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் இதனுட்பயின்றுள்ள நேரிசை இன்னிசைவெண்பாக்களைக் கொள்க. நாலடியார் என்பதில் ஆர் விகுதி திருக்கோவையார், திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார், சிவஞானசித்தியார், என்பவற்றிற்போல உயர்வு குறிக்க வந்தது நாலடிவெண்பாக்களை யுடைமையே யன்றி, வையைநதியில் விடப்பட்ட ஏடுகளுள் இந்நானூறு பாடல்களும் நீர்நிலைக்குமேல் நாலடி உயரம் நின்றன என்னுங் காரணம்பற்றியும், நாலடியார் என்னும் பெயர் இந்நூலுக்கு வந்ததெனவுங் கூறுவர். இது சாதாரணமாய் நாலடிநானூறு எனவும், வேளாண்வேதம் எனவும் வழங்கும்.

இந்நூல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றென்பதை, "நாலடிநான்மணி நானாற்பதைந்திணைமுப் பால்கடுகங்கோவை பழமொழி மாமூலம் மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோ டேலா

தியென்பவே கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு" என்ற செய்யுளா லறிக. பதினெண் கீழ்க்கணக்கின் நூல்களாவன:— க. நாலடியார். உ. நான்மணிக்கடிகை நானூற்பது. ௩. இனியவை நாற்பது. ௪. இன்னாநாற்பது. ரு. கார்நாற்பது. ௬. களவழி நாற்பது. ஐங்கிணை எ. ஐந்திணை ஐம்பது அ. ஐந்திணை எழுபது. ௯. திணைமொழி ஐம்பது. க0. திணைமாலை நூற்றைம்பது. கக.——. கஉ. முப்பால் திருக்குறள். க௩. திரிகடுகம். க௪. கோவை ஆசாரக்கோவை. கரு. பழமொழி. க௬. மாமூலம் சிறுபஞ்சமூலம். கஎ. காஞ்சி முதுமொழிக்காஞ்சி. கஅ. ஏலாதி.

கீழ்க்கணக்கி னிலக்கணம்; "அடிநிமிர் வில்லா வெள்ளைத் தொகுதி - யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கிய வாயவை-திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக்காகும்"—பன்னிரு பாட்டியல். இவற்றுள் கோவை, காஞ்சி என்பன திருக்கோவையாரும், மதுரைக்காஞ்சியும் எனவும்; முப்பால்-திருக்குறளல்லாத மற்றொருநூல் எனவும் 'ஐந்தொகை' எனப்பாடங்கொண்டு, அவை வேறு ஐந்துநூல்களெனவுங் கூறிப்பதினெண்கீழ்க் கணக்குத் தொகையை முடிப்பராயினும், அவ்வாறுகூறுதல் பொருந்தாமை மேற்போந்த சூத்திரத்தான் உய்த்துணர்க. இவை கீழ்க்கணக்கு என்றதனால் மேற்கணக்கும் உளதென்றறிக; விரிப்பிற்பெருகும்.

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

நூலாசிரியர்:—சமண முனிவர்கள் இவர்கள் பாண்டி நாட்டின்கண் மதுரைமாநகரத்து உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் அரசனால் ஆதரிக்கப்பட்ட புலவர்கள்.

இவரது சமயம்:—ஆருகதம். அஃதாவது அருகக் கடவுளை வழிபடும் மதம். இஃது இந்நூலுள் ஆருகதமதத்துக்கு இன்றியமையாததாய துறவறவியலை முதற்கண்கூறியுள்ளமையாலும் இனிது விளங்கும்.

இவர்களிருந்த காலம்:—சீவகசிந்தாமணி,சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள்,பத்துப்பாட்டு,புறநானூறுமுதலியசிறந்த காப்பியங்கட்கு உரைசெய்தருளிய நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர் முதலிய ஆசிரியர் தந்தமுரைகளில் இந்நூலினின்றுமேற்கோள் எடுத்தாண்டமையானும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நாற்றொகையுள்இதனைச்சங்கத்தார் சிறப்பாகக் கொண்டிருத்தலானும், இந்நூலியற்றியோர் காலம்கடைச்சங்கத்தார் காலமெனல்வேண்டும்; எனவே, இற்றைக்குச் சற்றேறத்தாழ இரண்டாயிரவருடங்களிற் குறையாது.

இவரது காலத்திருந்தபுலவர்கள்—கடைச் சங்கத்து நாலாராய்ந்தபுலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும்பிறருமாம்.

நாலடியாரின் வரலாறு:—ஒருகாலத்தில் ஜயின முனிவர் எண்ணாயிரவர்கள் கொடிய பஞ்சத்தால் தேசம்விட்டுப் பாண்டிநாடடைந்து அந்நாட்டரசனால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தனரென்றும், அவர்கள் சிலகாலஞ் சென்றபின்பு பஞ்சம் நீங்கித் தேசஞ் செழிப்படைந்ததறிந்து, தங்கள் ஊருக்குப்போக விடைதரல்வேண்டுமென்று பாண்டியனைக் கேட்டனரென்றும், மகாராஜா பல சாஸ்திரங்களிலும் வல்ல புலவர்கள் இருப்பது தன்னிராஜசபைக்கு ஓர் அணியெனக் கருதி யிருந்தனனாதலால் அவர்கள் தன்னைவிட்டுநீங்கமனமில்லாதவனாய் அவர்கள்வேண்டுகோளுக்கிணங்கவில்லையென்றும், அதனால் முனிவர்கள் ஒருநாள் இரவில் யாருமறி

யாதபடி பாண்டிநாட்டைவிட்டு அகன்றனரென்றும், பொழுதுவிடிந்தபின் அம்முனிவர்கள் போனவழி தெரியாமல் திகைத்து அவர்கள் உறைவிடங்களைச் சோதனை செய்யும்போது ஒவ்வொரு முனிவர்களின் ஆசனத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு பாடலெழுதிய சீட்டு வைக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், அப்பாடல்கள் அநேகமாயும், ஒன்றுக்கொன்று கருத்தில்பொருத்தமில்லாமல் முரணாயுமிருந்தமையால், அரசனது உத்தரவின்படி வைகையில் எறியப்பட்டனவென்றும், அவற்றுள் நானூறு பாடல்கள் எதிர் ஏறிக் கரை சேர்ந்தன வென்றும், அவற்றைப் பாண்டியன் ஒரு நூலாக்கி நாலடியார் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினனென்றும், எஞ்சியபாடல்களில் கரை சேர்ந்தனவாகிய சில பழமொழி அறநெறிச்சாரம் என்கிற பெயர்களால் வழங்கி வருகின்றன வென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

"மன்னன்வழுதியர்கோன்வைகைப்பேராற்றிடை
யெண்ணியிருநான்கோடாயிரவர்—நண்ணி
யெழுதியிடுமேட்டுக்குளேடெதிரிமேலேறும்
பழுதில்லாநாலடியைப்பார்."

எனும் பழைய வெண்பாவா னறியத்தகும்.

இனி இவ்வாறன்றி, மூன்றாஞ் சங்கம் ஸ்தாபித்ததற்குமுன்பு ஒருகாலத்தில் "எட்டு மலைச்சாரலில் சமணமுனிவர்கள் எண்ணாயிரவர்கள் வசித்துவந்தார்கள்; அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப்பாட அவை பற்பலவாயின; அவற்றைச்சேர்த்துப்பார்க்கும்பொழுது அவைகள் ஒரேவிஷயத்தை ஒரே கருத்தால் விரித்துக் காட்டுகிற பல பாடல்கள் காணப்பட்டன; அவற்றுள் ஒரே விஷயத்தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து நாற்பது அதிகாரமாக முடிந்ததாம்" எனக் கூறுவதுமுண்டு.

இந்நூல் நுதலும்பொருள்:—இவ்வுலகத்தில் இல்வாழ்க்கையில் நின்றடையலாகும் இம்மைப் பயன்களையும், இந்திராதிதேவர்களுடைய பதவிகளாகிய சுவர்க்காதி லோக

ங்களில் நுகரலாகும்மறுமைப் பயன்களையும் அடைதற்குரி ய உயிர்கட்கு உறுதியென உயர்ந்தோராற் கொள்ளப்பட் டபொருள் நான்கு; அவை, அறம், பொருள், இன்பம், வீ டு என்பன. இவையே தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்று வடநூலார் கூறும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்கள். இ வற்றுள் வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலைமை த்தாதலின் "நன்று ஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரியமெ ல்லா நீதித் தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா லழுப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து - சென்றாங் கின்பதுன்பங்கள்செ ற்றுக் களைந்து பசையற்றால் - அன்றே யப்போ தேவீடும துவே வீடு வீடாமே", "அற்றது பற்றெனிலுற்றதுவீடு" எனவும், "பரனைநினைந் திம்மூன்றும் - விட்டதே பேரின்ப வீடு" எனவும் அறிந்தார் உரைத்தருளியபடி, துறவறமாகி ய காரணவகையாற்கூறப்படுவதேயன்றிஇலக்கணவகையா ற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன அஃதொ ழிந்த ஏனையமூன்றுமேயாம். அவற்றுள் அறமாவது - இம் மை மறுமைவீடு என்னும் மும்மையும் தரும் முறையுடை யதாய், மநுமுதலியநூல்களில் விதித்தனசெய்தலும் விலக் கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூவகைப்படும். இம்மூன்றனையும் முறையே ஆசாரம், வியவகாரம், பிராயச்சித்தம்என்பது வடநூலார். அவற்று ள் ஒழுக்கமாவது - அந்தணர்முதலிய வருணத்தார் தத்த மக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியம் முதலிய நிலைகளினின்று நிலை - ஆசிரமம், அவை, பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப் பிரஸ்தம், ஸந்யாஸம் என்பன அவ்வவற்றிற்கு ஓதிய அற ங்களின் வழுவாது ஒழுகுதல். வழக்காவது - ஒருபொரு ளைத்தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்போர், அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்செல் வது; அது-கடன்கோடன் முதற் பதினெட்டுப் பதத்தாம்.

விவகாரம் பதினெட்டாவன:—கடன் கோடல், உப நிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதை நல்காவை, ஒப்பிப் பணி செய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான் விற்றல்,

விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர் தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு என இவை, இவற்றின் விவரங்களைக் கேட்டுணர்க.

தண்டமாவது - அவ்வொழுக்கநெறியினின்றும் தவறினோரை அந்நெறியில்நிறுத்துதற்பொருட்டுநடுவுநிலைமையாய் ஆராய்ந்து அந்தந்தக்குற்றத்திற்குத்தக்கவாறுதண்டித்தல், இவைமூன்றனுள், வழக்குந் தண்டமும் உலகத்தை நல்வழியில் நடத்துதற்கே பயன்படுவனவல்லது, ஒழுக்கம்போலமக்களுயிர்க்கு நன்மைசெய்யுஞ் சிறப்புடையன ஆகாமையாலும், அவை தாம் நூல்களாலேயன்றி, அறிவின் மிகுதியாலும் தேசத்தின் இயற்கையாலும் அறியப் படுதலாலும் அவ்வழக்குத் தண்டங்களை யொழித்து, "நாலுமிரண்டுஞ் சொல்லுக்குறுதி" எனவும்,

"நாலடிவள்ளுவராமேயிப்பாலைநடந்தபெருங்
காலடிமேலடிமானடியேகட்டுரலிற்—பட்ட
பாலடிசில்வெண்ணெயுண்டோனரங்கன்பனிவரையில்
வேலடிமுள்ளுக்குபாயமிட்டேகும்விரகுநன்றே"

என்னும் உடன்போக்குத் துறைச்செய்யுளில், தலைவியை உடன்கொண்டு சென்ற தலைவன் அவளது காலில் முட்கள் தாக்குறாவண்ணம்தான்முன்னேசெல்லத் தனது அடிச்சுவட்டின்மீது தலைவி அடிவைத்து நடக்க, அந்நாலடியும் ஈரடியாய்த் தோன்றியதற்கு நாலடியாரையும் திருக்குறளையும்உவமமெடுத்து, அவரதுஉள்ளத்தின்ஒற்றுமைநிலைகூற வந்த கவி, அவரது நாலடியும் ஈரடியாயினஎனச்சாதுரியம் படவுரைத்து, 'நாலடிவள்ளுவராமே' எனவும் நாலடியாருக்கும் திருக்குறளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக்குறிப்பாய்க் குறிப்பாற் கூறினமையாலும், அத்திருக்குறளிற்போல அதனோடு ஒற்றுமைப்பட்ட இந்நூலிலும்சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வறமும் பிரமசரியமுதலிய நால்வகைநிலையினையுடையதாய், வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையாற் சிறுபான்மையாகிய அ

ச்சிறப்பியல்புகளை யொழித்து, எல்லார்க்கும்ஒப்பமுடிதலின் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறமென இருவகைநிலையாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள் இல்லறமாவது - இம்மை மறுமை யின்பங்களைப் பயத்தற்கு உரிய இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறியில் நின்று அவ்வில்வாழ்க்கை நல்வாழ்க்கை யாமாறு அதற்குத் துணையாகிக் கற்புடையநல்லவளாகிய இல்லவளோடுஞ் செய்யப்படும் தருமமாம். துறவறமாவது - மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி மெய்யுணர்வுஉடையராய், பல்வகைத்துன்பத்திற் கிடனாய பிறப்பையஞ்சி அந்தமில்பேரின்பத்ததாய வீடுபெறற்பொருட்டு இருவகைப்பற்றும் முற்றும் அற்றுநின்ற துறவிகட்குரித்தாகிய தருமமாம். இல்லறம் துறவறம் என்னும் இவ்விருவகை நிலையுள் இல்லறம், துறவறம்போல உண்டி சுருக்கல் முதலிய துன்பமுடையதாகாமல் துறவறத்திற்கும் ஒருவகைக்காரணமா யிருத்தல்பற்றி இல்லறம் முன்னும் துறவறம்பின்னுமாகத் திருக்குறளில்வைத்துக் கூறப்பட்டிருப்பினும், இந்நூலில் அவ்வாறின்றித் துறவறம் அழிவில்லாததும் அழிவிலின்பமுடையதுமான முத்திபெறுதற்கு ஏதுவாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அது முன்னும் இலலறம் துறவறம்போல வீடுபேற்றிற்குக் காரணம் ஆகாமையால் அச்சிறப்பின்மைபற்றி அது பின்னுமாக நிறுத்திக் கூறப்பட்டன. இந்நூலில் அறத்துப்பாலை முதற்பதின்மூன்று அதிகாரங்களாற் கூடத்தொடங்கி (இந்நூலை ஆக்கியோர் சமணராதலின் அவரது சமயங்கோட்பாட்டுக் கிணங்க) முத்திக்குக் கருவியான துறவறத்தை முதலேழதிகாரங்களாலும், அதற்கு எதிர்நிலையாகிய இல்லறத்தை அதன்பின் ஆறதிகாரங்களாலுங் கூறி, பதினான்கா மதிகாரந்தொடங்கி இருபத்தாறதிகாரங்களாற் பொருட்பாலைக் கூறப்புகுந்து, கல்விமுதல் கற்புடை மகளிரீறாக அதனை முடித்து, காமத்துப்பாலை ஓரதிகாரத்தா லமைத்தனர். இதுகாரண காரிய முறைப்படி ஒத்துமுறை வைக்கப்பட்டது.

இந்நூலின்:—அரசர், அந்தணர், தாய், தந்தை, ஆசிரியர், நட்பினர், உறவினர், மேலோர், கீழோர் முதலாயினோருடைய தன்மைகளை யறிந்து அவர்மாட்டுத் தக்கவாறொழுகி இம்மையில் இன்பம்பெறுதலும், உடல்பொருள் நிலையாமையை யுணர்ந்து அவற்றில் நசையற்றுத் துறவொழுக்க நெறியறிந்து முத்திபெறுதற்கு உபாயந் தேடிக்கொள்ளலுமாம்.

வேறு குறிப்புகள்.

இந்நாலடியாரிற் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் பலதேயத்தாரும் பலமதத்தாரும் கொண்டொழுகலாம்படி பொதுவாயிருத்தலால் இந்நூல் வேறு பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்குகின்றது. இது மநுமுதலிய ஸ்மிருதிகளிற் கூறியுள்ள நீதிகளையும் சமணநூல்களிற் கூறியுள்ள நீதிமுறைகளையுந் தழுவியிருக்கின்றது. திருக்குறளிற் பகுக்கப்பட்டுள்ளதுபோல இந்நூலில் இயலதிகாரங்களின் பாகுபாடு செய்தவர் பதுமனார் என்னும் ஒருசமணவித்வான்; அவர் இந்நூலுக்கு உரையுஞ் செய்துள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது அவருடைய உரையென இக்காலத்து வழங்குமொரு பொழிப்புரையின் போக்கை நோக்குமிடத்து அஃது அவரதுதான் என்று துணிவதற்குக் கூடவில்லை. இஃதன்றி அக்காலத்திருந்த மற்றொரு சமணவித்வானும் ஓருரை செய்திருப்பதாகக் கேள்வி. இந்நூலை யியற்றியோர் சமணராதலின் அவர்மதத்திற்கு இன்றியமையாதனவாகிய யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, செல்வநிலையாமை, பிறர்மனை நயவாமை முதலியவை இதனுள் வற்புறுத்திக் கூறப்படுகின்றன. இந்நூலினது பெருமை, உலகுய்யத்தோன்றி நிரம்பிய புலமைத் திறம்படைத்த நச்சினார்க்கினியர் பரிமேலழகர் முதலிய பண்டையுரையாசிரியர்கள் தாம் தாம் இயற்றிய சிறந்த காப்பிய

உரைகளில் இந்நூலைப் பலவிடங்களில் எடுத்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளமையானும் திருக்குறளோடு ஒரு கோவை பாகவைத்து வழங்கப்படலானுமுணர்க. இது நானூறு பாடல்களையுடையதென்பதையும், இதனை இயற்றினோர் எண்ணாயிரவ ரென்பதையும், மற்று மிதன் பெருமைகளை யும் அடியில்வரும் செய்யுட்களானு மறிக.

எண்ணாயிரவரிசைத்தவெண்பாநானூறும்
கண்ணாமிந்நாலடியைக்கற்றுணரத்—தண்ணார்
திருக்குருகூர்மாறனையேதேர்ந்துமறைதேர்ந்த
திருக்குருகூர்மாறனையேதேர்.

நானூறும்வேதமாநானூறுநானூறும்
நானூறுங்கற்றற்குநற்றுணையா—நானூறும்
பண்மொழியாள்பாகம்பகிர்ந்துசடைக்கரந்த
கண்ணுதலான்பெற்றகளிறு.

வெள்ளாண்மரபுக்குவேதமெனச்சான்றோர்கள்
எல்லாருங்கூடியெடுத்துரைத்த—சொல்லாய்ந்த
நாலடிநானூறுநன்கினிதாவென்மனத்தே
சீலமுடனிற்கதெளிந்து.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20

உ

கடவுள் துணை.

நாலடியார்

அதிகார அட்டவணை.

அதிகாரம்.	பக்கம்.
கடவுள்வணக்கம்.	13
௧ அறத்துப்பால்.	
1. செல்வநிலையாமை.	15
2. இளமைநிலையாமை.	22
3. யாக்கைநிலையாமை.	28
4. அறன்வலியுறுத்தல்.	34
5. தூய்தன்மை.	40
6. துறவு.	46
7. சினமின்மை.	52
8. பொறையுடைமை.	58
9. பிறர்மனைநயவாமை.	64
10. ஈகை.	70
11. பழவினை.	76
12. மெய்ம்மை.	82
13. தீவினையச்சம்.	87
௨ பொருட்பால்.	
14. கல்வி.	93
15. குடிப்பிறப்பு.	98
16. மேன்மக்கள்.	104
17. பெரியாரைப்பிழையா	109
18. நல்லினஞ்சேர்தல்.	115
19. பெருமை.	120
20. தாளாண்மை.	125
21. சுற்றந்தழால்.	130
22. நட்பாராய்தல்.	136
23. நட்பிற்பிழைபொறுத்த.	142
24. கூடாநட்பு.	147
25. அறிவுடைமை.	153
26. அறிவின்மை	158
27. நன்றியில்செல்வம்.	164
28. ஈயாமை.	169
29. இன்மை.	174
30. மானம்.	180
31. இரவச்சம்.	185
32. அவையறிதல்.	190
33. புல்லறிவாண்மை.	196
34. பேதைமை.	201
35. கீழ்மை.	207
36. கயமை.	212
37. பன்னெறி.	218
38. பொதுமகளிர்.	223
39. கற்புடைமகளிர்.	229
௩ காமத்துப்பால்.	
40. காமநுதலியல்.	235

கடவுள்துணை.

NALADIYAR.

நாலடியார்

மூலமும்-உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நேரிசைவெண்பா.

வானிடுவில்லின்வரவறியாவாய்மையாற்
கானிலந்தோயாக்கடவுளை—யாநிலஞ்
சென்னியுறவணங்கிச்சேர்துமெம்முள்ளத்து
முன்னியவைமுடிகவென்று.

(இ-ள்.) வான் - மேகத்தில், இடு - இடப்பட்ட, வில்லின் - இந்திரவில்லினது (காட்சியொத்த) வரவு - பிறப்பு வரவை, அறியா - அறிந்து, வாய்மையால் - உண்மையினால், கால் - திருவடிகள், நிலம் - பூவுலகில், தோயா - படியாத, கடவுளை - முதற்கடவுளை, யாம் - நாம், நிலம் - பூமியில், சென்னி - சிரசானது, உற - பொருந்த, வணங்கி - பணிந்து, எம் - எம்முடைய, உள்ளத்து - இருதயத்தில், முன்னியவை - நினைந்தனவாகிய (அறம்பொருளின்பமென்னுமுப்பால்களும்) முடிகவென்று - முடியவேண்டுமென்று நினைத்து, சேர்தும் - அடைவோம். என்றவாறு.

முன்னியவையென்றது - உள்ளத்து நினைந்தவையாவு மெனப்பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். மேகத்தில்-வில்லிடுகிறதும் கெடுகிறதுந்தெரியாமைபோலப் பிறப்புண்டாதலும் இறப்புண்டாதலுந்தெரியாது. ஆதலால்,வில்லைப் பிறப்புக்கு உவமை கூறினர்.

இதன்தாற்பரியம் வானவில்லினதுதோற்றமும் அழிவுநிகர்த்த பிறப்பையும் இறப்பையுமறிந்து எம்மனதில் நினைந்தவை முடிகவென்று நினைத்துக் கடவுளை வணங்குவோம் என்பதாம்.

யாம் - எழுவாய், சேர்தும் - பயனிலை, கடவுளை - செயப்படுபொருள். நாலடியார் இதில் ஆர்விகுதி உயர்வுப் பொருட்கண்வந்தது. குறள்வெண்பா இரண்டடி,சிந்தியல் வெண்பா மூன்றடி, பஃறொடைவெண்பா பலவடி, இவை போலாகாமை, இந்நூல் வெண்பா நானூறும் நாலடியாக வந்தமையால் நாலடியென்று காரணப்பெயர் பெற்றது.

அகத்தியம், "தொகுத்தகவியைச் சொற்சொல்லாகப் பகுத்துப் பொருள் சொலல் பதவுரையாமே" "கவிப்பொருள் சுருக்கிக்காட்டறாற் பரியம்."

க. அறத்துப்பால்.

அஃதாவது விதித்தவை கொள்ளலும், விலக்கியவை தள்ளலும்.

க-ஆம். அதிகாரம். செல்வநிலையாமை.

அஃதாவது செல்வமானது நிலைநில்லாமையாம்.

அறுசுவையுண்டியமர்ந்தில்லாளூட்ட
மறுசிகைநீக்கியுண்டாரும்—வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்பரோரிடத்துக்கூழெனிற்செல்வமொன்
றுண்டாகவைக்கற்பாற்றன்று.

(இ-ள்.) அறுசுவை - அறுவகைருசியாகிய, உண்டி- உணவை, அமர்ந்து - விரும்பி, இல்லாள் - மனைவி, ஊட்ட- ஊட்டுதல்செய்ய, மறு - மறுக்கப்பட்ட, சிகை - (வன்மையான)பதார்த்தங்களை, நீக்கி - தள்ளி, உண்டாரும்-(மென்மையான பதார்த்தங்களை) உண்டாரும், வறிஞராய்-தரித்திரராய், ஓரிடத்து - ஒருவிடத்தில், சென்று - போய், கூழ்-கூழினை, இரப்பரெனில் - யாசிப்பாராகில், செல்வம்- ஐசுவரியமானது, ஒன்றுண்டாக - ஒருபொருளுள்ளதாக, வைக்கல் - வைக்கும், பாற்று - பகுதியுடையது, அன்று- அல்ல. எ-று.

அரும்பதக்கொத்து "சிகையென்பதுவே பதார்த்தமாகு - மதுவே வன்மை மென்மை யெனப்படும்" இவ்விதியால் சிகையென்பது பொதுப்படப் பதார்த்தமாம், செல்வர்கள் வன்மையான பதார்த்தங்களை வருத்தமுற்றுக் கடித்து உண்ணுத லரிதாகலின் மறுசிகை நீக்கி யென்றார். இளமை நிலையாமையில் "பருவ மெனைத்துள பல்லின்பாலேனை இருசிகையுமுண்டீரோ" என்றதில் வயதினளவையும், பற்களின் வலியினளவையும் வினவிய விடத்தும், இருசிகை யென்றதற்குப் பொருள் வன்மையான பதார்த்

தங்களும், மென்மையான பதார்த்தங்களுமேயாம், சிகை படைத்த சாதமெனினும் ஒருபிடிசோறெனினும் பொருந்தும், முற்சிகை நீக்கிப் பிற்சிகையுண்டாருமெனக் கொள்ளினுமமையும்.

இதன் தாற்பரியம். அறுசுவைப் போசன பதார்த்தங்களை மனையாளூட்டுதல் செய்ய உண்ட செல்வர்களும் ஓரிடத்திற்போய்க் கூழை இரந்துண்பாராளுல்செல்வமானது ஒருபொருளாக வைக்கும் பகுப்புடைய தல்ல என்பதாம். செல்வம் - எழுவாய், வைக்கற்பாற்றன்று - பயனிலை (க)

துகடீர்பெருஞ்செல்வந்தோன்றியக்காற்றொட்டுப்
பகடுநடந்தகூழ்பல்லாரோ—டுண்க
வகடுறயார்மாட்டுநில்லாதுசெல்வஞ்
சகடக்கால்போலவரும்.

(இ-ள்.) அகடு - நடுநிலைமை, உற - பொருந்த, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், செல்வம் - ஐசுவரியம், நில்லாது - நிற்காது, சகடம் - தேரின், கால்போல் - உருளையைப்போல, வரும் - (கீழ்மேலாய் மேல்கீழாய்) வருமாதலால், துகள் - குற்றம், தீர் - நீங்கிய, பெரும் - பெரிய, செல்வம் - சம்பத்தானது, தோன்றியக்கால் - கிடைத்தால், தொட்டு - (கிடைத்தகாலந்) தொடங்கி, பகடு - ஏர், நடந்த - உழுத, கூழ் - உணவை, பல்லாரோடு - பற்பலருடன், உண்க - நீயுண்பாயாக எ-று.

தோன்றியக்காலென்பது வினையெச்சமே பெயரெச்சமாகில் ஒற்றுமிகாது.

இ-ம். செல்வமானது யாவரிடத்து நில்லாது தேர்ச்சக்கரம்போலக் கீழ்மேலாய் மேல்கீழாய்வருமாதலால் செல்வங்கிடைத்தால் பலருடனுண்ணக் கடவாய் என்பதாம். நீ - தோன்று எழுவாய், உண்க - பயநிலை, கூழ் - செயப்படுபொருள், இதில் ஐயுருபுதொக்கியது, நல்வழியில் வந்த செல்வமென்றறிதற்குத்துகடீர் பெருஞ்செல்வமென்றார். (உ)

யானையெருத்தம்பொலியக்குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத்தலைவராய்ச்சென்றோரு—மேனை
வினையுலப்பவேறாகிவீழ்வர்தாங்கொண்ட
மனையாளைமாற்றார்கொள.

(இ-ள்.) யானை - யானையினது, எருத்தம் - பிடரியில், பொலிய - பிரகாசிக்க, குடை - வெண்குடையின், நிழற்கீழ் - நீழலின்கீழே, சேனை - சதுரங்கசேனைக்கும், தலைவராய் - முதல்வராய், சென்றோரும் - சென்ற வரசர்களும், ஏனைவினை - தீவினை, உலப்ப - கெடுக்க, வேறாகி - வேறுபட்டு, தாம் - தாங்கள், கொண்ட - இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகக்கொண்ட, மனையாளை-மனையவளை, மாற்றார்-பகைவர், கொள - கைக்கொள்ள, வீழ்வர் - கெடுவர்.

இ-ம். சதுரங்க சேனைக்குத்தலைவராய்ச்சென்றவரசர்களும் தீவினைகெடுக்க வேறுபட்டுத் தங்கள் மனைவிகளைப் பகைவர் கைக்கொள்ளக்கெடுவர்கள் என்பதாம். சென்றோர் - எழுவாய், வீழ்வர்-பயனிலை, உம்மை - சிறப்பும்மை ()

நின்றனநின்றனநில்லாவெனவுணர்ந்
தொன்றினவொன்றினவல்லேசெயிற்—செய்க
சென்றனசென்றனவாழ்நாள்செறுத்துடன்
வந்ததுவந்ததுகூற்று.

(இ-ள்) வாழ்நாள் - ஆயுள்கள், சென்றன சென்றன- போயின போயின, செறுதது - கோபித்து, உடன் - உடனே, கூற்று - இயமன், வநததுவந்தது - வந்தான் வந்தான் வந்தான் (ஆதலால்,) நின்றன நின்றன - நின்றனவாகிய நின்பொருள்கள், நில்லாவென - நிற்காவென, உணர்ந்து- அறிந்து, ஒன்றினவொன்றின - பொருந்திய ஒருவகை (தருமத்தை,) செயின் - செய்வையாகில், வல்லே-சீக்கிரத்தில், செய்க - செய்யக்கடவாய் எ-று.

இலக்கணத்திரட்டு [உயர்திணை யீறுபோ லஃறிணை வருதலு - மஃறிணை யீறுபோ லுயர்திணை வருதலு - மருகல்

விதியென வறைந்தன ரான்றோர்] இவ்விதியால் கூற்று என்னும் அஃறிணையீறு உயர்திணைக்கு வந்தது, சென்றன சென்றன - வந்தனவந்தன, இவை விரவின்கண் இரட்டித்தன. இ - ம். ஆயுள்கள்போயின, இயமன் வந்தான் வந்தான் - நின்றனவான செல்வங்கள் நில்லாவெனவறிந்து, பொருந்தியதருமங்களை நீசெய்தால் சீக்கிரஞ்செய்யக்கடவாய், என்பதாம். நீ - தோன்றா எழுவாய், செய்க - பயனிலை.(ச)

என்னானுமொன்றுதங்கையுறப்பெற்றக்காற்
பின்னாவதென்றுபிடித்திரா—முன்னே
கொடுத்தாருயப்போவர்கோடிறீக்கூற்றந்
தொடுத்தாறுசெல்லுஞ்சுரம்

(இ-ள்) என்னானும் - யாதாகிலும், ஒன்று - ஒருபொருள், தம் - தமது,கை - கையில், உற - பொருந்த, பெற்றக்கால் - பெற்றால், பின்னாவதென்று - பின்கொடுப்போமென்று, பிடித்திரா-பிடித்திராமல், முன்னே - முற்காலத்தில், கொடுத்தார் - கொடுத்தவர்கள், கோடு - தன்செய்கையிற் கோட்டம், இல் - இல்லாத, தீ - பொல்லாத, கூற்றம்-இயமன், தொடுத்து - பாசத்தாற்கட்டி, செல்லும் - போகும், சுரம் - பாலைவனத்தினது, ஆறு - வழியை, நீங்கிஉயப்போவர் - பிழைத்துப்போவார்கள். எ-று.

யாதாகிலும் ஒருபொருள் தன்கையிற்பெற்றால், பின் கொடுப்போமென்று வைத்திராது முன் கொடுத்தவர்கள், இயமன் கொண்டுபோம் வழியை நீங்கிப் பிழைத்துப் போவார்கள் என்பதாம். கொடுத்தார் - எழுவாய், உயப்போவர் - பயனிலை, ஆறு -செயப்படுபொருள். இதில் ஐயுருபு தொக்கியது,காலையின்மலர்ந்தமலர்மாலையி னுலர்ந்தழியுமாறுபோற் செல்வமழிதல்பற்றிமுன்னே கொடுத்தாரென்றார்.

இழைத்தநாளெல்லையிகவாபிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங்குதித்துய்ந்தாரீங்கில்லை—யாற்றப்
பெரும்பொருள்வைத்தீர்வழங்குமினாளைத்
தழீஇந்தழீஇந்தண்ணம்படும்.

(இ-ள்.) இழைத்த-தமக்களவுசெய்த, நாள்-நாள்கள், எல்லை-தம்மளவை, இகவா-கடவா, கூற்றம்-இயமனை, பிழைத்து-தப்பி, ஓரீஇ-நீங்கி, குதித்து-அவன்குறிப்பைக்கடந்து உய்ந்தார்-பிழைத்தவர்கள், ஈங்கு-இவ்வுலகத்து, இல்லை-இல்லை, நாளை-நாளையே, தழீஇந் தழீஇம்-தழீஇந் தழீஇமென்னுமோசையுடனே, தண்ணம்-பிணப்பறை, படும் - சாற்றப்படுமாகையால், ஆற்ற-மிகவும், பெரும் - பெரிய, பொருள்-பொருளை, வைத்தீர்-தேடி வைத்தவர்களே, வழங்குமின்-அப்பொருளைக்கொடுங்கள் எ-று.

தமக்களவு செய்த நாள்கள்தம் மெல்லையைக் கடவா இயமனைக்கடந்து பிழைத்தவர்கள் இவ்வுலகத்திலில்லை நாளையே பிணப்பறை சாற்றப்படும், பொருளைத் தேடிவைத்தவாகளே நீங்கள் கொடுங்கள் என்பதாம். நீங்கள்-எழுவாய், வழங்குமின்-பயனிலை, பொருள்-செயப்படுபொருள் இதில் ஐயுருபு தொக்கு நின்றது. (௬)

தோற்றஞ்சான்ஞாயிறுநாழியாவைகலுங்
கூற்றமளந்துநுந்நாளுண்ணு—மாற்ற
வறஞ்செய்தருளுடையீராகுமின்யாரும்
பிறந்தும்பிறவாதாரில்.

(இ-ள்.) தோற்றம் - உதயம், சால் - மிகுந்த, ஞாயிறு - சூரியனை, நாழியா - அளவுக் கருவியாக, வைகலும் - தினந்தோறும், கூற்றம் - இயமன், அளந்து - அளவிட்டு, நும்-உங்களுடைய, நாள் - ஆயுளை, உண்ணும் - உண்பானாகையால், யாரும் - யாவரும், பிறந்தும் - மக்கட் பிறப்பாய்ப் பிறந்தும் (வீணாகாமல்,)பிறவாதாரில் - பிறவாது மோட்சத்திலிருப்பவரைப்போல, ஆற்ற-மிகவும், அறம்-தருமத்தை, செய்து - பண்ணி, அருளுடையீராகுமின் - கிருபையுடையீராகுங்கள். எ-று.

யாரும் - யாவரும், பிறந்தும் - மனிதப் பிறப்பிற் பிறந்தும்அறஞ்செய்யாராகில், பிறவாதாரில்-பிறவாதவர்களில் வைத்தெண்ணப்படுவர் - எனினு மமையும். இ-ம். இயமன்

சூரியனைப்படியாகக்கொண்டு உங்கள்நாளையளந்து உண்ணு கிறான் ஆகையால் தருமத்தைச்செய்து கிருபையுடையீரா குங்கள் என்பதாம் நீங்கள் - தோன்று எழுவாய், அருளு டையீராகுமின் - பயனிலை, ஆண்பாலும் பெண்பாலுமென் றறிதற்கு யாருமென்றார். (எ)

செல்வர்யாமென்றுதாஞ்செல்வழியெண்ணாத
புல்லறிவாளர்பெருஞ்செல்வ—மெல்லிற்
கருங்கொண்மூவாய்திறந்தமின்னுப்போற்றோன்றி
மருங்கறக்கெட்டுவிடும்.

(இ-ள்.) செல்வர் - செல்வமுள்ளோர், யாமென்று-நா மென்று, தாம் - தாங்கள், செல்வழி - போமிடத்து, எண் ணாத - நினையாத, புல் - அற்ப, அறிவாளர் - அறிவுடையா ரது, பெரும் - பெரிய, செல்வம் - ஐசுவரியம், எல்லில்- இராக்காலத்தில், கரும் - கரிய, கொண்மூ - மேகமானது, வாய்திறந்த - வாய்விடப்பட்ட, மின்னுப்போல் - மின்னலை ப்போல, தோன்றி - உண்டாகி, மருங்கு - வழி, அற-முற் றாக, கெட்டுவிடும் - கெட்டுப்போம். எ-று.

செல்வமானது மின்னலைப்போலத் தோன்றியழியும் என்பதாம். செல்வம் - கெட்டுவிடும். (அ)

உண்ணானொளிநிறானோங்குபுகழ்செய்யான்
துன்னருங்கேளிர்துயர்களையான்—கொன்னே
வழங்கான்பொருள்காத்திருப்பானேலஆ
விழந்தானென்றெண்ணபபடும்.

(இ-ள்.) உண்ணான் - உண்ணாதவனாக, ஒளி - பிரகாச த்தை, நின்றான் - நிறுத்தாதவனாக, துன் - பெறுதற்கு, அ ரும் - அரிய, கேளிர் - சுற்றத்தாருடைய, துயர் - துன்பத் தை, களையான் - நீக்காதவனாக, வழங்கான் - கொடாதவ னாக, கொன்னே - பயனில்லாமல், பொருள் - திரவியத்தை, காத்து - காத்துக்கொண்டு, இருப்பானேல் - இருப்பானா னால், அ ஆ - ஐயோ, இழந்தானென்று - இவன்பொருளை

யிழந்தானென்று, எண்ணப்படும் - யாவராலும் எண்ணப்படுவான். எ-று.

இ-ம். பொருளைத் தேடிச் செலவிடாது வைத்துக் காத்திருந்தவன் பொருளை யிழந்தானென்று யாவராலும் நினைக்கப்படுவான் என்பதாம். இவன்-தோன்றா எழுவாய் எண்ணப்படும் ப, பொருள் செ, இதில் - ஐயுருபு தொக்கது அஆ வென்றது - அருளின்கட் குறிப்பு, நெருங்கிய வுறவினரென்று தோன்றற்குத் துன்னருங் கேளிரென்றார்.

உடாஅதுமுண்ணாதுந்தம்முடம்புசெற்றுங்
கெடாஅதநல்லறமுஞ்செய்யார்—கொடாஅது
வைத்தீட்டினாரிழப்பர்வான்றோய்மலைநாட
வுய்த்தீட்டுந்தேனீக்கரி.

(இ-ள்.) உடாஅதும் - உடுக்காமலும், உண்ணாதும் - உண்ணாமலும், தம் - தங்களுடைய, உடம்பு - உடலை, செற்றும் - வருத்தியும், கெடாஅத - கெடுதலில்லாத, நல் - நன்மையாகிய, அறமும் - தருமங்களையும், செய்யார் - செய்யாதவர்களாய், கொடாஅது - யாதுங்கொடாது, வைத்தீட்டினார் - பொருளைத்தேடிவைத்தவர்கள், இழப்பர் - இழப்பார்கள், வான் - ஆகாயத்தை, தோய் - அளாவும், மலை-மலைகளடங்கிய, நாட - நாட்டையுடைய(பாண்டியனே) தேன் - மலர்த்தேனை, உய்த்து - ஆராய்ந்து, ஈட்டும் - சம்பாதிக்கும், ஈ - ஈயல்லவோ, கரி - சாட்சி. எ-று.

இ-ம். பொருளைத்தேடிக்கொடாதுவைத்தவர்கள் தேன் ஈயைப்போல இழந்து விடுவார்கள் என்பதாம். ஈட்டினார் - எ, இழப்பர் - ப, பொருளை - செயப்படுபொருள்.

செல்வநிலையாமை முற்றிற்று.

உ-ஆம். அதிகாரம். இளமைநிலையாமை.

அஃதாவது இளமைப்பருவமானது நிலை நில்லாமையாம்.

நரைவருமென்றெண்ணிநல்லறிவாளர்
குழவியிடத்தேதுறந்தார்—புரைதீரா
மன்னாவிளமைமகிழ்ந்தாரேகோலூன்றி
யின்னாங்கெழுந்திருப்பார்.

(இ-ள்.) நரை-நரைதிரை, வருமென்று - வருமென்று, எண்ணி - நினைத்து, நல் - நல்ல, அறிவாளர் - விவேகிகள், குழவியிடத்தே - இளமைப்பருவத்தில், துறந்தார் - மனை வாழ்க்கையை விட்டார், புரை - குற்றம், தீரா - நீங்காத, மன்னா - நிலைபெறாத, இளமை - இளமைப் பருவத்தை, மகிழ்ந்தார் - இச்சித்தார், கோல் - தடியை, ஊன்றி - ஊன்றிக்கொண்டு, இன்னாங்கு-துன்பத்துடன், எழுந்திருப்பார்-எழுந்திருப்பார். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையவர்கள் நரைதிரை வருமென்று இளமைப்பருவத்தில் இல்வாழ்க்கையைவிட்டார்கள், இளமைப் பருவத்தை விரும்பினவர்கள் துன்பத்துடன் தடியூன்றி எழுந்திருப்பார் என்பதாம். அறிவாளர் - எழுவாய், துறந்தார் - பயனிலை, மகிழ்ந்தார் - எழுவாய், எழுந்திருப்பார் - பயனிலை, ஏ-அசை, தீயிற்புகைதோன்றி யழிதல் போல இளமையு மழிதலான்-மன்னா இளமை யென்றார்.

நட்புநாரற்றனநல்லாருமஃகினா
ரற்புத்தளையுமவிழ்ந்தன—வுட்காணாய்
வாழ்தலினூதியமென்னுண்டாம்வந்ததே
யாழ்கலத்தன்னகலி.

(இ-ள்.) நட்பு - உறவாகிய, நார் - பாசங்களும், அற்றன - நீங்கின, நல்லாரும் - மகளிரும், அஃகினார் - அன்பிற்குறைந்தார், அற்பு - அன்பாகிய, தளையும் - பந்தங்களும், அவிழ்ந்தன - நெகிழ்ந்தன, உள் - உன்னுள்ளே, காணாய் -

பாராய், ஆழ் - முழுகும், கலத்தன்ன - கப்பலோசைபோல் கலி - உறவினரழுமோசை, வந்ததே - வந்ததல்லவோ (ஆதலால்) வாழ்தலின் - வாழ்தலினால், ஊதியம்-இலாபம், என்-யாது, உண்டாம் - உண்டாகும் எ-று.

இ-ம். கப்பலோசைபோலச் சுற்றத்தார் அழுகுரலோசை வந்ததல்லவோ ஆதலால், இல்வாழ்க்கையின் வாழ்தலிற் பயனென்ன உண்டாகும் என்பதாம். ஊதியம் - எழுவாய், என்னுண்டாம் - பயனிலை. (உ)

சொற்றளர்ந்துகோலூன்றிச்சோர்ந்தநடையினராய்ப்
பற்கழன்றுபண்டம்பழிகாறு—மிற்செறிந்து
காமநெறிபடருங்கண்ணினார்க்கில்லையே
யேமநெறிபடருமாறு.

(இ-ள்.) சொல்-சொற்கள், தளர்ந்து - குழறி, கோல்-தடியை, ஊன்றி - ஊன்றிக்கொண்டு, சோர்ந்த-தள்ளாடிய, நடையினராய் - நடையையுடையவராய், பல் - பற்கள் கழன்று - உதிர்ந்து, பண்டம் - உடலாகியபண்டம், பழிகாறும்-பழிக்கப்படுமளவும், இல் - இல்வாழ்க்கையில், செறிந்து - நெருங்கி, காமநெறி - ஆசைவழியே, படரும் - நடக்கும், கண்ணினார்க்கு - அறிவுடையார்க்கு, ஏமம்-தமக்குக்கோட்டையாகிய, நெறி - நல்வழியில், படரும்-நடக்கும், ஆறு-வழி, இல்லை - இல்லை. எ-று.

இ-ம் இல்வாழ்க்கை வழியிலே நடப்பவர்கள் உயிர்க்கு நல்வாழ்க்கை வழியில்லை என்பதாம். ஆறு - எழுவாய், இல்லை-பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. (ங)

தாழாத்தளராத்தலைநடுங்காத்தண்டேன்று
வீழாவிறக்குமிவண்மாட்டுங்—காழிலா
மம்மர்கொண்மாந்தர்க்கணங்காகுந்தன்கைக்கோ
லம்மனைக்கோலாகியஞான்று.

(இ-ள்.) அம்மனைக்கோல்-தன் தாய் கைக்கோலானது, தன்கைக்கோல்-தன்கையின்கோல், ஆகியஞான்று - ஆன

காலத்தில், தாழா - தாழ்ந்து, தளரா - தளர்ந்து, தலை - தலையை, நடுங்கா-நடுங்கி, தண்டு-அத்தடியை, ஊன்று-ஊன்றி, வீழா - வீழ்ந்து, இறக்கும்-மரணமாகும், இவண்மாட்டும்-இவளிடத்தும், காழ் - உறுதி, இலா - இல்லாத, மம்மர்-மயக்கம், கொள் - கொண்ட, மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அணங்கு - துன்பம், ஆகும் - உண்டாகும். எ-று.

இ-ம் தன் தாய்கைக்கோலானது தன்கைக்கோலான காலத்து வருத்தமுற்று இறக்குமிவளிடத்து மயக்கங்கொண்டவர்களுக்குத்துன்பமுண்டாகும்என்பதாம். அம்மனைக்கோல் - இவ்விடத்து உயர்திணைக்கண் ஹெற்று மிகுந்துசெய்யுள்விகாரம். அணங்கு-எழுவாய், ஆகும்-பயனிலை, இவண்மாட்டும் என்பதை இவ்விடத்தெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். (ச)

எனக்குத்தாயாகியாளென்னையீங்கிட்டுத்
தனக்குத்தாய்நாடியேசென்றாள்—டனக்குத்தா
யாகியவளுமதுவானற்றாய்த்தாய்க்கொண்
டேகுமளித்திவ்வுலகு.

(இ-ள்.) எனக்கு-எனக்கு, தாயாகியாள்-தாயானவள் என்னை - என்னை, ஈங்கு - இவ்விடத்து, இட்டு - பெற்றுவைத்து, தனக்கு - தனக்கொரு, தாய் - தாயை, நாடி - தேடி, சென்றாள் - இறந்தாள், தனக்கு - அவிடனுக்கு, தாயாகியவளும் - தாயானவளும், அதுவானல்-அத்தன்மையளானல், தாய்த்தாய்க்கொண்டு, - தாயைத் தாயைத்தேடிக்கொண்டு, ஏகும் - போகும், இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, அளித்து-ஏழைமையுடையது. எ-று

இவ்வுலகமானது தாயைத்தாயைத் தேடிக்கொண்டு போகும் ஏழைமையுடையது என்பதாம். [தாய்த்தாய்க்கொண்டு இவ்விடத்துயர்திணை மெய்யீறு ஒன்றுக்கண்மிக்கனசெய்யுள்விகாரம்.] உலகு - எழுவாய், அளித்து - பயனிலை, ஏ - அசை, அளித்து - பெற்றுவைத்தெனினுமாம்.

வெறியயர்வெங்களத்துவேன்மகன்பாணி
முறியார்நறுங்கண்ணிமுன்னர்த்—தயங்க
மறிகுளகுண்டன்னமன்னுமகிழ்ச்சி
யறிவுடையாளர்கணில்.

(இ-ள்.) வெறி-வெறியாடலை, அயர்-செய்கின்ற,வெம்-வெய்ய, களத்து - பலிக்களத்து, வேன்மகன் - பூசாரி, பாணி-கையில், முறி - தளிர், ஆர் - நிறைந்த, நறும் - மணக்கும், கண்ணி - மாலை, முன்னர்-தன்முன்னாக, தயங்க - அசைந்துதொங்க, மறி - ஆடு, குளகு - உணவாக, உண்டன்ன - உண்டாற்போலும், மன்னு - நிலைபெறாத, மகிழ்ச்சி - இளமையினாகுமகிழ்ச்சி, அறிவுடையாளர்கண் - விவேகிகளிடத்தில், இல் - இல்லை எ-று.

ஆடுகொண்டமகிழ்ச்சி அறிவுடையாளர்களிடத்திலில்லை என்பதாம் மகிழ்ச்சி - எழுவாய், இல்-பயனிலை, மறியின் மகிச்சிகளைப் போதேனுநில்லாமைபற்றி மன்னுவென்றார். (௬)

பனிபடுசோலைப்பயன்மரமெல்லாங்
கனியுதிர்ந்துவீழ்ந்தற்றிளமை—நனிபெரிதும்
வேற்கண்ணளென்றிவளைவெஃகன்மின்மற்றிவளுங்
கோற்கண்ணளாகுங்குனிந்து.

(இ-ள்) இளமை - இளமைப் பருவமானது, பனி - குளிர்ச்சி, படு - பொருந்திய, சோலை - சோலையில், பயன்-பலனைத்தரும், மரமெல்லாம் - எல்லாமரங்களிலும், கனி - பழங்கள், உதிர்ந்து - உதிர்ந்து, வீழ்ந்தற்று - விழுந்தாற்போலுமாதலால், நனி - மிக, பெரிதும் - பெரிய, வேல் - வேலைநிகர்த்த, கண்ணளென்று-கண்களையுடையவளென்று இவளை - இப்பெண்ணை,வெஃகன்மின் - இச்சியாதிருங்கள் மற்றிவளும் - பின்பிப்பெண்ணும், குனிந்து - கூனியாகி, கோல் - கோலையே, கண்ணளாகும் - கண்ணாக வுடையவளாவாள். எ-று.

தொல்காப்பியம் [வினையின்றொகுதி காலத்தியலும்,] இளமைப் பருவமானது - மரங்களிற் பழங்களுதிர்ந்தாற் போலும் ஆதலால் வேலொத்த கண்களையுடையவளொன்றிவளை யிச்சியாதிருங்கள். இவளும் கூனியாகிக் கோலையே கண்ணாகக்கொண்டு திரிவாள் என்பதாம். நீவிர்-தோன்றா எழுவாய், வெஃகன்மின்-பயனிலை, இவளை-செயப்படுபொருள். (எ)

பருவமெனைத்துளபல்லின்பாலேனை
யிருசிகையுமுண்டீரோவென்று—வரிசையா
னுண்ணூட்டங்கொள்ளப்படுதலால்யாக்கைக்கோ
ளெண்ணாரறிவுடையார்.

(இ-ள்) பருவம் - வயது, எனைத்து - எவ்வளவு, உள - உண்டாயிருக்கின்றன, பல்லின் - பற்களினுடைய, பால்-வலிமைப்பகுதி, ஏனை-எவ்வளவு, இருசிகையும் - வன்மையான பதார்த்தங்களையும் மென்மையான பதார்த்தங்களையும், உண்டீரோவென்று - புசித்தீரோ வெனக்கேட்டு, வரிசையால் - முறைமையாக, உள் - உங்களுள்ளும், நாட்டம்-ஆராய்ச்சி, கொள்ளப் படுதலால் - பிறரால் செய்யப்படுதலால், யாக்கை - உடலினது, கோள் - கொள்கையை, அறிவுடையார்- விவேகமுடையார், எண்ணார்-பொருளாகநினையார். எ-று.

வயதெவ்வளவுபற்களின்பலனெவ்வளவுவலியபதார்த்தங்களையும் உண்டீரோவென்று கிரமமாயுங்களுள்ளும் பிறராலாராய்ச்சி கொள்ளப்படுதலா லுடலின்கொள்கையைவிவேகிகள் பொருளாக வெண்ணார்கள், என்பதாம் அறிவுடையார்-எழுவாய், எண்ணார்-பயனிலை, கோள்-செயப்படுபொருள். (அ)

மற்றறிவாநல்வினையாமிளையமென்னாது
கைத்துண்டாம்போழ்தேகரவாதறஞ்—செய்ம்மின்
முற்றியிருந்தகனியொழியத்தீவளியா
னற்காயுதிர்தலுமுண்டு.

(இ-ள்.) முற்றி - முதிர்ந்து, இருந்த - இருந்த, கனி-பழங்கள், ஒழிய - நீங்க, தீவளியால் - தீக்காற்றால், நல்-நல்ல, காய் - காய்கள், உதிர்தலும் - விழுதலும், உண்டு-உண்டாதலால், நல்வினை - தருமத்தை, மற்று-இனிமேல், அறிவாம் - அறிந்து செய்வோம், யாம் - நாம், இளையம்-இளமை வயதுடையோம், என்னாது - என்று நினையாது, கைத்து - திரவியம், உண்டாம் - உண்டாயிருக்கும், போழ்தே - காலத்திலேயே, கரவாது-ஒளிக்காமல், அறம்-தருமத்தை, செய்ம்மின் - செய்யுங்கள். எ-று.

இ-ம். தீக்காற்றால் பழங்களன்றிக் காய்களுதிர்தலு முண்டு. ஆகையால் தருமத்தைப் பின் செய்வோமென்று நினையாது பொருளுள்ளபொழுதே செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றாஎழுவாய், செய்ம்மின்-பயனிலை, அறம்-செயப்படுபொருள். (கூ)

ஆட்பார்த்துழலுமருளில்கூற்றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக்காலத்தாற்கொண்டுய்ம்மின்-பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத்தாயலறக்கோடலான்மற்றதன்
கள்ளங்கடைப்பிடித்தனன்று.

(இ-ள்) ஆள்-ஆளை, பார்த்து-பார்த்து, உழலும்-திரியும், அருள்-தயை, இல்-இல்லாத, கூற்று-இயமன், உண்மையால் - இருக்கின்றமையாதலால், தோட்கோப்பு - கட்டமுதாகிய (தருமத்தை) காலத்தில் - இளமைப்பருவத்தில், கொண்டு - தேடிக்கொண்டு, உய்ம்மின் - பிழையுங்கள், பீள்-கருப்பத்தை, பிதுக்கி - பிதுங்கச்செய்து, தாய் - தாயானவள், அலற - அழ, பிள்ளையை - சிசுவை, கோடலால்-கொள்ளுதலால், மற்றதன் - அவ்வியமனது, கள்ளம்-வஞ்சத்தை, கடைப்பிடித்தல் - உறுதியாயறிந்துகொள்ளுதல், நன்று - நல்லது. எ-று.

(அகத்தியம்) [மின்னீறு பலர்பால் வினையொடு முடிமே] இ-ம். இயமனிருக்கிறபடியால் தருமத்தை யிளைமைப் பருவத்திற் செய்து பிழையுங்கள். தாயழப்பிள்ளையைக்கொண்டு போதலாலவன் வஞ்சத்தை யுறுதியாவறிந்துகொள்ளுதலுத்தமம் என்பதாம். கடைப்பிடித்தல்-எழுவாய், நன்று-பயனிலை. (ய)

இளைமைநிலையாமை முற்றிற்று.

———

௩-ஆம் அதிகாரம். யாக்கைநிலையாமை.

அஃதாவது - சரீரமானது நிலைநில்லாமையாம்.

மலைமிசைத்தோன்றுமதியம்போல்யானை
தலைமிசைக்கொண்டகுடையர்—நிலமிசைத்
துஞ்சினரென்றெடுத்துத்தூற்றப்பட்டாரல்லா
லெஞ்சினாரிவ்வுலகத்தில்.

(இ-ள்.) மலை - மலையின், மிசை - மேல், தோன்றும் - உதிக்கும், மதியம்போல் - சந்திரனைப்போல, யானை - யானையின், தலைமிசை - தலைமேல், கொண்ட - கவியக்கொண்ட, குடையர் - குடையையுடையமன்னர்களும், நிலமிசை - பூமிமேல், துஞ்சினரென்று - இறந்தாரென்று, எடுத்து - பிறரால்லெடுத்து, தூற்றப்பட்டார் - தூறுசொல்லப்பட்டார்கள், அல்லால் - அல்லாமல், எஞ்சினார் - உயிரோடிருந்தார், இவ்வுலகத்து - இந்த வுலகத்தில், இல் - ஒருவருமில்லை

இ-ம். யானைமேலேறிய வரசர்களும் இறந்தார்களென்றுசொல்லப் பட்டார்களே யல்லாமலிவ்வுலகத துயிரோடு வாழ்ந்தவர்க ளொருவருமில்லை என்பதாம். எஞ்சினர்-எழுவாய், இல்-பயனிலை. (க)

வாழ்நாட்கலகாய்வயங்கொளிமண்டிலம்
வீழ்நாள்படாஅதெழுதலால்—வாழ்நா
ளுலவாமுனொப்புரவாற்றுமின்யாரு
நிலவார்நிலமிசைமேல்.

(இ-ள்.) வாழ்நாட்கு - வாழும்நாள்களுக்கு, அலகாய் - அளவு மரக்காலாக, வயங்கு - பிரகாசிக்கும், ஒளி - கிரணங்களையுடைய, மண்டிலம் - சூரியனானவன், வீழ்நாள் - வீழுங்காலம், படாஅது - உண்டாகாமல், எழுதலால் - உதயமாதலால், வாழ்நாள் - வாழுநாள், உலவாமுன் - கெடாமுன், ஒப்புரவு - தருமத்தை, ஆற்றுமின் - செய்யுங்கள், யாரும் - யாவரும், நிலமிசைமேல் - நிலத்தின்மேல், நிலவார் - நிலைக்கமாட்டார். எ-று.

இ-ம். யாருமுலகத்தில் நிலைநிற்க மாட்டார்கள், உங்களாயுள்கெடுமுன்னமே தருமத்தைச்செய்யுங்கள், என்பதாம். நீங்கள்-தோன்றா எழுவாய், ஆற்றுமின்-பயனிலை, ஒப்புரவு-செயப்படுபொருள். (உ)

மன்றங்கறங்கமணப்பறையாயின
வன்றவற்காங்கேபிணப்பறையாய்ப்—பின்றை
யொலித்தலுமுண்டாமென்றுய்ந்துபோமாறே
வலிக்குமாமாண்டார்மனம்.

(இ-ள்.) மன்றம் - சபையில், கறங்க-சத்திக்க, மணப்பறையாயின - மணக்கோலத்திற்கான பறைகள், அன்று - அன்றைக்கே, அவற்கு - அம்மாப்பிள்ளைக்கு, ஆங்கே - அவ்விடத்தே, பிணப்பறையாய் - பிணக்கோலத்திற்குக்கொட்டும்பறையாய், பின்றை - பின்பு, ஒலித்தலும் - சத்தித்தலும், உண்டாமென்று - உண்டாகுமென்றுநினைத்து, உய்ந்துபோம் - பிழைத்துப்போகிற, ஆறு - வழியை, வலிக்கும்- துணிந்து நிற்கும், மாண்டார் - பெரியோர்கள், மனம் - இருதயம் எ-று

இ-ம். மணத்திற்குக்கொட்டும் பறைகளே பிணத்திற்குக்கொட்டும்பறைகளாமென்று நினைத்துப் பெரியோர்கள் மனம் பிழைக்கும வழியைத துணிநது நிற்கும் என்பதாம். மனம்-எழுவாய, வலிக்கும்-பயனிலை, ஆறு-செயப்படுபொருள். (௩)

சென்றேயெறியவொருகால்சிறுவரை
நின்றேயெறிபபறையினை—நன்றேகாண்
முக்காலைக்கொட்டினுண்முடித்தீக்கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச்சாவார்சுமந்து.

(இ-ள்) சென்று - போய், பறையினை - பிணப்பறையை, ஒருகால் - ஒருமுறை, எறிப - அடிப்பார்கள், சிறுவரை - சற்றுநேரம், நின்று-நிறுத்தி,(அப்பறையினை) எறிப- இரண்டாமுறை யடிப்பார்கள், முக்காலை - மூன்றுமுறை, கொட்டின் - அடித்தமாத்திரத்தில்,உள் - பாடையிடத்து,

மூடி - பிணத்தைச்சீலைபால்மூடி, தீ-நெருப்பை, கொண்டு-சட்டியிற்கொண்டு,செத்தாரை - இறந்தவரை,சாவார்-இனி யிறப்பவர்கள், சுமந்து-தோள்களிற்சுமந்து, எழுவர் - மயா னத்திற்கெழுவர், நன்றேகாண் - நன்றாகப்பார். எ-று.

(தொல்காப்பியம்) அர் ஆர் ப என வரூஉ மூன்றும் பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இ-ம். மூன்றுமுறை பறையறைந்தமாத்திரத்தில்பிண த்தைப்பாடையில் வைத்துச்சீலையால் மூடித்தீயுடன்சுடலை க்குக்கொண்டுபோவார்கள் என்பதாம். சாவார்-எழுவாய், எழுவர்-பயனிலை, செத்தாரை-செயப்படுபொருள், நீ-தோ ன்றா எழுவாய், காண்-பயனிலை, ஏ-இரண்டும் அசைகள்.

கணங்கொண்டுசுற்றத்தார்கல்லென்றலறப்
பிணங்கொண்டுகாட்டுய்ப்பார்க்கண்டு—மணங்கொண்டீண்
டுண்டுண்டுண்டென்னுமுணர்வினாற்சாற்றுமே
தொண்டொண்டொடென்னும்பறை.

(இ-ள்.)கணங்கொண்டு - கூட்டங்கூடிக்கொண்டு,சுற் றத்தார் - இனத்தார், கல்லென்று - கலீலென்னுஞ்சத்தமு ண்டாக, அலற - புலம்ப, பிணம்-சவத்தை, கொண்டு - எடு த்துக்கொண்டு, காடு - சுடுகாட்டில், உய்ப்பார்-செலுத்து பவரை, கண்டும் - பார்த்திருந்தும், மணங்கொண்டு - விவா கஞ்செய்துகொண்டு,ஈண்டு - இவ்விடத்தில்,உண்டுண்டுண் டென்னும் (இல்வாழ்க்கை) உண்டுஉண்டு உண்டு என்னும், உணர்வினான் - அறிவினனுக்கு,தொண்டொண்டொடென் னும் – தொண்தொண்தொடுஎன்னும் (ஓசையுள்ள) பறை-சாப்பறை, சாற்றும் - (சீரகில்லாமையை) அறிவிக்கும்.

இ-ள். இனத்தாரழப்பிணத்தைக்கொண்டுபோவாரை க்கண்டிருந்தும் இல்வாழ்க்கையை விரும்பினவனுக்குச்சீ ரகில்லாமையைச் சாப்பறையறிவிக்கும் என்பதாம். பறை-எழுவாய், சாற்றும்-பயனிலை. (௩)

நார்த்தொடுத்தீர்க்கிலென்னன்றாய்ந்தடக்கிலென்
பார்த்துழிப்பெய்யிலென்பல்லோர்—பழிக்கிலென்

றோற்பையுணின்றுதொழிலறச்செய்தூட்டுங்
கூத்தன்புறப்பட்டக்கால்.

(இ-ள்.) தோற்பை - உடலாகிய பை, உள் - உள்ளே, நின்று - இருந்து, தொழில் - எத்தொழில்களையும், அற - முற்றாக, செய்து - பண்ணி, ஊட்டும் - உண்பிக்கும், கூத்தன் - ஆத்துமாவானது, புறப்பட்டக்கால் - வெளிப்பட்டால், நார் - நாரினால், தொடுத்து - (அவ்வுடலைக்) கட்டி, ஈர்க்கிலென் - இழுத்தாலென்ன, பார்-பூமியின், குழி-வெட்டுப்பள்ளத்தில், பெய்யிலென் - போட்டாலென்ன, பல்லோர் - பலரும், பழிக்கிலென் - பழித்தாலென்ன.

பார்த்துழியென்றதை கண்டுழியென்பாருமுளர்

இ-ம். உயிர்போனபின்பு உடலையெவ்விதஞ்செய்யினும் பயனென்னையென்பதாம். பிறர் - தோன்றா எழுவாய், இழுத்தல்முதலிய-பயனிலை, உடல்-செயப்படுபொருள் (தொல்காப்பியம் வினையியல், கஉ சூ)பின்முன்கால் கடைவழியிடத்தென்னு, மன்னமரபிற் காலங்கண்ணியவென்னகிளவியுமவற்றியல்பினவே இவ்விதியால்புறப்பட்டக்கால்வினையெச்சம்.

படுமழைமொக்குளிற்பல்காலுந்தோன்றிக்
கெடுமிதோர்யாக்கையென்றெண்ணித்—தடுமாற்றந்
தீர்ப்போம்யாமென்றுணருந்திண்ணறிவாளரை
நேர்ப்பார்யார்நீணிலத்தின்மேல்.

(இ-ள்.) படு - பெய்கிற, மழை - மழையினது, மொக்குளில் - குமிழியைப்போல, பல்காலும் - பலகாலமும், தோன்றி - உண்டாகி, கெடும் - அழியும், இது - இஃது, ஓர் - ஒரு, யாக்கையென்று - உடலென்று, எண்ணி - நினைத்து, தடுமாற்றம் - பிறவித்துன்பத்தை, தீர்ப்போம்-நீக்குவோம், யாமென்று - நாமென்று, உணரும்-அறியும், திண்-வலிய, அறிவாளரை - விவேகிகளை, நீள் - நீண்ட, நிலத்தின்மேல் - பூமியிடத்து, நேர்ப்பார் - நேரானவர், யார் - எவர்.

இ-ம். குமிழியைப்போற் றோன்றி யழியுமுடலென்றெண்ணிப்பிறவித்துன்பத்தைநீக்கும்விவேகிகளையொப்பானவர்யார் என்பதாம். நேர்ப்பார்-எழுவாய், யார்-பயனிலை.

யாக்கையையாப்புடைத்தாப்பெற்றவர்தாம்பெற்ற
யாக்கையாலாயபயன்கொள்க—யாக்கை
மலையாடுமஞ்சுபோற்றோன்றிமற்றாங்கே
நிலையாதுநீத்துவிடும்

(இ-ள்.) யாக்கையை - உடலை, யாப்புடைத்தா - பலமுடைத்தாக, பெற்றவர் - அடைந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், பெற்ற - அடைந்த, யாக்கையால் - அவ்வுடலால், ஆய - ஆகிய, பயன் - தருமப்பிரயோசனத்தை, கொள்க - கொள்ளக்கடவர்கள், யாக்கை - உடலானது, மலை - மலையில், ஆடும் - சஞ்சரிக்கும், மஞ்சுபோல் - மேகம்போல, தோன்றி - தோற்றமாகி, நிலையாது - நில்லாமல், நீத்துவிடும் - கெட்டுவிடும். எ-று.

இ-ம். உடலைப்பெற்றவர்கள்தங்களுடலாலாகியதருமப்பயனைக் கொள்ளக்கடவர்கள் உடலோமலைமேற் றோன்று மேகம்போற் றோன்றியழியும் என்பதாம். பெற்றவர்-எழுவாய், கொள்க - பயனிலை, பயன் - செயப்படுபொருள். ()

புன்னுனிமேனீர்போனிலையாமையென்றெண்ணி
யின்னினியேசெய்கவறவினை—யின்னினியே
நின்றானிருந்தான்கிடந்தான்றன்கேளலறச்
சென்றானெனப்படுதலான்.

(இ-ள்.) இன்னினியே - இப்பொழுதே, நின்றான் - நின்றிருந்தான், இருந்தான் - வீற்றிருந்தான், கிடந்தான் - படுத்திருந்தான், தன் - தன்னுடைய, கேள் - இனத்தவர் அலற - புலம்ப, சென்றான் - இறந்தான், எனப்படுதலால் - என்று சொல்லப் படுதலால், புல் - புல்லின், நுனிமேல் - நுனியிடத்து, நீர்போல் - பனிநீரைப்போல, நிலையாமை யென்று - சரீரநில்லாதென்று, எண்ணி - நினைத்து, இன்னினியே - இப்பொழுதே, அறவினை - தருமத்தை, செய்க - செய்யக்கடவீர். எ-று.

(தொல்காப்பியம்) நானென்கிளவி பொருமைக் குரித்தே இ - ம் இப்பொழுதிருந்தா னிறந்தானென்று சொல்ல

ப்படுதலால் சரீரநில்லாதென்றெண்ணியிப்பொழுதேதரும
ஞ்செய்யக்கடவீர்களென்பதாம். நீங்கள் - தோன்றாவெழு
வாய், செய்யக்கடவீர் - பயனிலை, அறவினை - செயப்படு
பொருள். (௬)

கேளாதேவந்துகிளைகளாயிற்றோன்றி
வாளாதேபோவாரான்மாந்தர்கள்—வாளாதே
சேக்கைமரனொழிச்சேணீங்குபுட்போல
யாக்கைதமர்க்கொழியநீத்து.

(இ-ள்.) மாந்தர்கள்-மனிதர்கள், கேளாது-கேளாமல், வந்து - வந்து, கிளைகளாய் - உறவினர்களாய், இல் - மனை வாழ்க்கையில், தோன்றி - பிறந்து, வாளாது - சொல்லாது, மரன் - மரத்தில், சேக்கை-கூட்டை, ஒழிய-விட்டு, சேண்-தூரத்தில், நீங்கு - நீங்கும், புட்போல - பறவையைப்போல, யாக்கை - உடலை, தமர்க்கு - உறவினர்களுக்கு, ஒழியநீத்து-ஒழித்துவிட்டு, வாளாது - சொல்லாது, போவர் - இறந்துபோவார்கள். எ-று

இ-ம். மனிதர்கள் மனைவாழ்க்கையிற்பிறந்து தங்களுடலை உறவின்முறையார்களுக் கொழித்துவிட்டிறந்து போவார்கள் என்பதாம். மாந்தர்கள்-எழுவாய், போவார்கள்-பயனிலை. (௭)

யாக்கைநிலையாமை முற்றிற்று.

௪-ஆம் அதிகாரம். அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது தருமத்தின் பலனையறிவித்தலாம்.

அகத்தாரேவாழ்வாரென்ணாந்துநோக்கிப்
புகத்தாம்பெறாஅர்புறங்கடை—பற்றி
மிகத்தாம்வருந்தியிருப்பரோமேலைத்
தவத்தாற்றவஞ்செய்யாதார்.

(இ-ள்) மேலை - முற்பிறப்பில், தவத்தால் - தவங்காரணமாக, தவம் - நற்றவம், செய்யாதார் - செய்யாதவர்கள், அகத்தாரே - இல்வாழ்க்கையாரே, வாழ்வாரென்று - வாழ்பவர்களென்று, அண்ணாந்து - தலைநிமிர்ந்து, நோக்கி-பார்த்து, புகத்தாம் - தாமுள்ளேநுழைய, பெறாஅர்-பெறாதவர்களாய், புறங்கடை - தலைவாயிலை, பற்றி - பிடித்துநின்று, மிக - மிகவும், தாம் - தாங்கள், வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, இருப்பர் - இருப்பார்கள். எ-று.

இ-ம். முற்பிறப்பிற்றவஞ்செய்யாதார் இப்பிறப்பில் இல்வாழ்க்கையாரேவாழ்பவர்களென்றுதலைவாயிலைப்பற்றி உள்ளே நுழையாதவர்களாய் வருத்தப்பட் டிருப்பார்கள் என்பதாம். தவஞ்செய்யாதார்-எழுவாய், இருப்பர்-பயனிலை. அண்ணார்த்தலென்னுந் தொழிற்பெயர் வினையாங்கால்-அண்ணாருகிறதென்றும் அண்ணார்ந்து இதிலொற்றுக்கெட்டது (தொல்காப்பியம் பெயரியல்௯௦ சூ) "தாமென்கிளவி பன்மைக்குரித்தே" (க)

ஆவாநாமாக்கநசைஇயறமறந்து
போவாநாமென்னாப்புலைநெஞ்சே—யோவாது
நின்றுஞற்றிவாழ்தியெனினுநின்வாழ்நாள்கள்
சென்றனசெய்வதுரை

(இ-ள்.) ஆவாம் - வாழபக்கடவோம், நாம் - யாமென்று, ஆக்கம் - செல்வத்தை, நசைஇ - இச்சித்து, அறம் - தருமத்தை, மறந்து - மறந்துவிட்டு, போவாம் - இறந்துபோவோம், நாமென்னா - நாமென்றெண்ணாத, புலை- இழிவான, நெஞ்சே - மனமே, ஓவாது - இடைவிடாது,

நின்று - நிலைபெற்று, உஞற்றி - முயற்சி செய்து, வாழ்தி யெனினும் - வாழ்வாயானாலும், நின் - உன்னுடைய, வாழ் நாள்கள் - ஆயுள்கள், சென்றன-போயின, செய்வது-இனிநீ செய்வதென்ன, உரை - சொல். எ-று

இ-ம். மனமேபல முயற்சிசெய்து வாழ்வாயானாலும் உன்னுடைய ஆயுள்கள்போயின இனிநீசெய்வதென்னசொ ல்என்பதாம். நீ-எழுவாய், உரை-பயனிலை, செய்வது-செய ப்படுபொருள். (உ)

வினைப்பயன்வந்தக்கால்வெய்யவுயிரா
மனத்தினழியுமாம்பேதை—நினைத்ததனைத்
தொல்லையதென்றுணர்வாரேதடுமாற்றத்
தெல்லையிகந்தொருவுவார்.

(இ ள்) பேதை - அறிவில்லாதவன், வினைப்பயன்-தீ வினைப்பலன், வந்தக்கால் - வந்தால், வெய்ய - கொடிதாக, உயிரா - பெருமூச்செறிந்து, மனத்தின்-மனத்தினால் நினை த்து, அழியும்-அழிவான், அதனை - அத்தீவினைப்பலனை, நி னைத்து - ஆராய்ந்து, தொல்லையதென்று - முற்பிறப்பிற் செய்ததென்று, உணர்வாரே - அறிபவர்களே, தடுமாற்றத் து-பிறவித் துன்பத்தின், எல்லை-பிரமாணத்தை, இகந்தொ ருவுவார்-கடந்துபோவார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லாதவன் தீவினைவந்தால் மனத்தினினை த்தழிவான் அத்தீவினைமுன்வினையென்றறிந்தவர்களேபிற வித்துன்பத்தளவைக் கடப்பார்கள் என்பதாம். பேதை-எ ழுவாய், அழியும்-பயனிலை, உணர்வார்-எழுவாய், ஒருவு வார்-பயனிலை, (யாப்பருங்கலமேற்கொள்.) தொன்னூல்வி ளக்கத்திலுங்காண்க. வெண்பாமுதலா நால்வகைப் பாவு, மெஞ்சாநாற்பால் வருணர்க்குரிய இவ்விதியால் வெண்பா பிராமணசாதியாம். (௩)

அரும்பெறல்யாக்கையைப்பெற்றபயத்தாற்
பெரும்பயனுமாற்றவேகொள்க—கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற்சாலவும்பின்னுதவிமற்றதன்
கோதுபோற்போகுமுடம்பு.

(இ-ள்.) பெறல் - பெறுதற்கு, அரும் - அரிய, யாக்கையை - உடலை, பெற்ற - அடைந்த, பயத்தால் - பலனால், பெரும் - பெரிய, பயனும் - தருமப்பலனையும், ஆற்றவே-மிகவே, கொள்க - கொள்ளக்கடவீர்கள், கரும்பு - கரும்பிலிருந்து, ஊர்ந்த - (ஆலையாற்)பாகிய, சாறுபோல் - சாற்றைப்போல, சாலவும் - மிகவும், பின்னுதவி - (அத்தருமப்பலன்) பிற்காலத்துதவியாம், அதன் - அக்கரும்பின், கோதுபோல் - சக்கைபோல, உடம்பு - உடல், போகும் - அழிந்துபோகும் எ-று.

இ-ம். பெறுதற்கரிய உடலடைந்தபலனால் தருமப்பலனைக்கொள்ளக் கடவீர்கள். அப்பலன் கரும்பஞ்சாற்றைப் போலாம் உடலதன் சக்கைபோலாம் என்பதாம். நீங்கள்-தோன்றா எழுவாய், கொள்க-பயனிலை, பயன்-செயப்படுபொருள். மற்றுஅசை எவ்வகைப்பிறப்பினு மக்கட்பிறப்பு மேலாகையால், அரும்பெறல் யாக்கையென்றார் (௪)

கரும்பாட்டிக்கட்டிசிறுகாலைக்கொண்டார்
துரும்பெழுந்துவேங்காற்றுயராண்—டுழவார்
வருந்தியுடம்பின்பயன்கொண்டார்கூற்றம்
வருங்காற்பரிவதிலர்.

(இ-ள்.) கரும்பு - கரும்பை, ஆட்டி - ஆலையிலாட்டி, கட்டி - வெல்லக்கட்டியை, சிறுகாலை - முற்காலத்தில், கொண்டார் - கொண்டவர்கள், துரும்பு-அக்கரும்பின் துரும்பு, எழுந்து - தீயாலெழுந்து, வேங்கால் - வேவுங்காலத்தில், ஆண்டு - அவ்விடத்து, துயர் - துன்பத்தால், உழவார்-வருந்தாரதுபோல, உடம்பின் - உடம்பாலாகிய, பயன்-தருமப்பலனை, வருந்தி - பிரயாசப்பட்டு, கொண்டார்-கைக்கொண்டவர்கள், கூற்றம்-இயமன், வருங்கால் - வரும்போது, பரிவது - வருந்துவது, இலர் - இல்லாதவர்களாவார்கள்.

இ-ம். வெல்லக்கட்டியைக் கொண்டவர்கள் கரும்பின் சக்கை வேங்காலத்து விசனப்படார்கள் அதுபோல உடம்பாலாகிய தருமப்பலனைக் கொண்டவர்கள் இயமன் வரும்

போது விசனப்படார்கள் என்பதாம் பயன்கொண்டார்-எழுவாய், பரிவதிலர்-பயனிலை. (௩)

இன்றுகொலன்றுகொலென்றுகொலென்னாது
பின்றையேநின்றதுகூற்றமென்—றெண்ணி
யொருவுமின்றீயவையொல்லும்வகையான்
மருவுமின்மாண்டாரறம்.

(இ-ள்.) இன்றுகொல் - இன்றைக்கோ, அன்றுகொல்- நாளைக்கோ, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, என்னாது-வருமென்றெண்ணாது, பின்றையே - பின்னையே, நின்றது-நிற்கின்றது, கூற்றமென்று-இயமனென்று, எண்ணி-நினைத்து, தீயவை-பாவங்களை, ஒருவுமின் - நீக்குங்கள், மாண்டார் - பெரியோராற்சொல்லிய, அறம்-தருமங்களை, ஒல்லும்வகையால்-கூடியமாத்திரம், மருவுமின் - பொருந்தும்படிசெய்யுங்கள்.

இ-ம். இயமன்பின்னே நிற்கிறானென்றெண்ணி அதருமத்தைநீக்கித்தருமத்தைச்செய்யுங்களென்பதாம் நீங்கள்-தோன்றா எழுவாய், ஒருவுமின்-பயனிலை, தீயவை-செயப்படுபொருள். நீங்கள்-எழுவாய், மருவுமின்-பயனிலை, அறம்-செயப்படுபொருள். (தொல்காப்பியம்) [கொல்லேயையம்,] அன்றுகொலென்றது வாழ்நாளளவு முடிவெனினு மமையும். (௪)

மக்களாலாயபெரும்பயனுமாயுங்கா
லெத்துணையுமாற்றப்பலவானுற்—றொக்க
வுடம்பிற்கேயொப்புரவுசெய்தொழுகாதும்பர்க்
கிடந்துண்ணப்பண்ணப்படும்.

(இ-ள்.) மக்களால் - மனிதர்களால், ஆய - உண்டாகிய, பெரும் - பெரிய, பயனும் - விளைவும், ஆயுங்கால்-ஆராயுமிடத்து, எத்துணையும் - எவ்வளவும், ஆற்ற - மிக, பலவானால் - பலவாயிருந்தால், தொக்க - பொருந்திய, உடம்பிற்கே - உடலுக்கே, ஒப்புரவு-தருமத்தை, செய்து-பண்ணி, ஒழுகாது - நடவாமல், உம்பர் - சுவர்க்கத்தில், கிடந்து - இருந்து, உண்ண - அநுபவிக்க, பண்ண - தருமங்கள்செய்ய, படும்-தகும். எ-று.

இ-ம். நீங்களுங்க ளுடலுக்குத் தருமத்தைச் செய்யா துசுவர்க்கத்திலிருந்தநுபவிக்கத் தருமத்தைச்செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள்-தோன்றாஎழுவாய், பண்ணப்படும்-பய னிலை, அறங்களை-செயப்படுபொருள். (எ)

உறக்குந்துணையதோராலம்வித்தீண்டி
யிறப்பநிழற்பயந்தாஅங்—கறப்பயனுந்
தான்சிறிதாயினுந்தக்கார்கைப்பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப்போர்த்துவிடும்.

(இ-ள்) உறக்கும் - கிள்ளியெடுக்கும், துணையது - அ ளவினையுடையது, ஓர் - ஒரு, ஆலம்வித்து - ஆலம்விதை யானது, ஈண்டி - நெருங்கிவளர்ந்து, இறப்ப - மிகவும், நி ழல்-நிழலை, பயந்தாஅங்கு - கொடுத்தாற்போல, அறம் - த ருமத்தின், பயனும் - பலனும், தான் - தான், சிறிதாயினு ம் - சிறியதாயிருந்தாலும், தக்கார் - பெரியோர்கள், கைப் பட்டக்கால் - கையிற்பட்டால், வான்-ஆகாயம், சிறிதா-சி றியதாக, போர்த்துவிடும் - மூடிவிடும். எ-று.

இ-ம். ஒரு ஆலம்விதை வளர்ந்து மிகவும் நிழலைக்கொ டுத்தாற்போலத் தருமப்பலன்சிறிதானாலும் பெரியோர்கை யிற்கொடுக்கப்பட்டால் அப்பலன்வானிலும் பெரிதாயிருக் கும் என்பதாம். அறப்பயன்-எழுவாய், போர்த்துவிடும்-ப யனிலை, உறக்கும் என்றது உறங்குமெனக்கூறினும் பொரு ந்தும், அரும்பதக்கொத்து உறக்கல் கறத்தல் விரலாற்கிள் ளுதல். (அ)

வைகலும்வைகல்வரக்கண்டுமஃதுணரார்
வைகலும்வைகலைவைகுமென்றின்புறுவர்
வைகலும்வைகற்றம்வாழ்நாண்மேல்வைகுதல்
வைகலும்வைத்துணராதார்.

(இ-ள்.) வைகலும் - நாள்தோறும், வைகல் - நாள்க ழிதலை, தம் - தம்முடைய, வாழ்நாண்மேல் - ஆயுள்களின் மேல், வைகுதல்வைத்து-செலவுநாளாகவைத்து, வைகலை- அந்நாட்களை, உணராதார் - அறியாதார், வைகலும் - நா

ள்தோறும், வைகல்வா - தம்வாழ்நாள் கழிவுவா, கண்டும்-பார்த்தும், அஃது - அதனை, உணரார் - அறியார், வைகலும் - நாள்தோறும், வைகலை - நாள்களை, வைகுமென்று-கழியுமென்று, இன்புறுவர் - இன்பத்தையடைவர். எ-று·

இ-ம். நாள்தோறும் நாள் செல்லுதலைத் தம்வாழ்நாள் செலவுவரக் கண்டு மதையறியாமல் நாள்தோறும் நாள்செல்லுதலுக்கின்பத்தையடைவர் என்பதாம். உணராதார்-எழுவாய், இன்புறுவர்-பயனிலை யாப்பருங்கலமேற்கோள்அணியியலிலுங்காண்க இஃதகவல்வெண்பா. அகவல் வெண்பாவடி நிலைபெற்றுச் சீர்நிலை பெறாஉந் தொடைநிலை தெரியாது, நடைவையினோடி நெய்வார்ந்தன்ன, நயமுடைத்தாகிய பொருளொடுபுணர்ந்த, வெழுத்தழியாதே என்றதுயாப்பருங்கல மேற்கோளறிக. (௯)

மானவருங்கலநீக்கியிரவென்னு
மீனவிளிவினால்வாழ்வேன்மன்—னீனத்தா
லூட்டியக்கண்ணுமுறுதிசேர்ந்திவ்வுடம்பு
நீட்டித்துநிற்குமெனின்.

(இ-ள்) ஈனத்தால் - இழிவால், ஊட்டியக்கண்ணும்-இரந்தூட்டியவிடத்தும், உறுதி - வலிமை, சேர்ந்து - பொருந்தி, இவ்வுடம்பு - இவ்வுடல், நீட்டித்து - நெடுநாள், நிற்குமெனின் - நிற்குமானால், மானம் - அபிமானமாகிய, அரும் - அரிய, கலம் - ஆபரணத்தை, நீக்கி - தள்ளி, இரவென்னும் - யாசகமென்னும், ஈனம் - கனவீனமான, இளிவினால் - அவமதிப்பால், வாழ்வேன் - உயிர்வாழ்வேன் எ-று·

இ-ம். இரந்தூட்டியவிடத்திவ்வுடம்பு நிலைநிற்குமானாலபிமான மென்கிற வாபரணத்தைத் தள்ளிக்கனவீனமாகியவவமதிப்பினாலுயிர் வாழ்வேன் என்பதாம். யான்-எழுவாய், வாழ்வேன்-பயனிலை, மன்-ஒழியிசை. (௰)

அறன்வலியுறுத்தல் - முற்றிற்று.

௫-ஆம் அதிகாரம். அயதன்மை.

அஃதாவது - சுத்தமல்லாத தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

மாக்கேழ்மடநல்லாயென்றரற்றுஞ்சான்றவர்
நோக்கார்கொனொய்யதோர்புக்கில்லை—யாக்கைக்கோ
ரீச்சிறகன்னதோர்தோலறினும்வேண்டுமே
காக்கைகடிவதோர்கோல்.

(இ-ள்.) யாக்கைக்கு - உடலிற்கு, ஓர் - ஒரு, ஈ - ஈயி னது, சிறகு - சிறகை, அன்னது - ஒப்பாகியது, ஓர் - ஒரு, தோல் - தோலானது, அறினும் - அறிந்தாலும், காக்கை - காகத்தை, கடிவது - துரத்துதற்கு, ஓர் - ஒரு, கோல் - தடி, வேண்டுமே - வேண்டுமல்லவா ஆதலால், மா - மாமரத்தின், கேழ் - தளிர்நிறைத்தையும், மடம்-இளமையையுமுடைய, நல்லாயென்று - பெண்ணேயென்று, அரற்றும் - அறிவினர்பிதற்றும், நொய்யது - அற்பமாகியதாய்விளக்கும், ஓர் - ஒரு, புக்கில்லை - உடலை, சான்றவர் - பெரியோர்கள், நோக்கார் - பார்க்கமாட்டார்கள். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோர்கள் இழிவாகியஉடலைப்பாரார்கள் என்பதாம் சான்றவர்-எழுவாய், நோக்கார்-பயனிலை, புக்கில்லை-செயப்படுபொருள், கொல்-அசை, நோக்கார்கொல்என்றது இழிவென்றுகாணுரோ வெனினு மமையும், நன்னூல் அரும்பதக்கோத்து கொல்லையைய மசைநிலைக்கூற்றே. (க)

தோற்போர்வைமேலுந்துளைபலவாய்ப்பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போர்வைமாட்சித்துடம்பானுன்—மீப்போர்வை
பொய்ம்மறையாக்காமம்புலாதுமற்றதனைப்
பைம்மறியாப்பார்க்கப்படும்.

(இ-ள்.) தோல் - தோலாகிய, போர்வை-போர்வையினது, மேலும் - உடன்மேலும், துளை - நவதுவாரங்கள், பலவாய் - பலவிடமாய், பொய் - பொலன்களை, மறைக்கும் - மறைத்து வைத்திருக்கும், மீப்போர்வை - மேற்போர்வை

யால் மாட்சித்து-பெருமையுடையது, உடம்பானால்-உடலானதால், மீப்போர்வை -மேலேபோர்த்தபோர்வையால், பொய் - மலங்களை, மறையா - மறைக்கும், காமம்-காமநுகர்ச்சியை, புகலாது - இச்சியாது, அதனை - அவ்வுடலை, பைம்மறியா - உட்புறந்திருப்பிய பையைப்போல, பார்க்கப்படும் - நோக்கத்தகும். எ-று.

பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும் பாம்பின் கடைவாய்ப் பையுள் மறிபட்ட விடம்போலப் பார்க்கப்படுமென்பாருமுளர்.

இ-ம். மலங்களைமறைத்துத் தோலால்மூடிவைத் திருக்குமுடலை யுட்புறத்திருப்பிய பையைப்போலப் பார்க்கவேண்டும் என்பதாம். நீ-தோன்றாஎழுவாய், பார்க்கப்படும்-பயனிலை, உடம்பினை-செயப்படுபொருள், மற்று அசை. ()

தக்கோலந்தின்றுதலைநிறையப்பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலஞ்செய்யவொழியுமே—யெக்காலு
முண்டிவினையுளுறைக்குமெனப்பெரியோர்
கண்டுகைவிட்டமயல்.

(இ-ள்.) எக்காலும் - எந்நாளும், உண்டி - உணவால் வரும், வினையுள் - தொழிலால், உறைக்குமென - துர்க்கந்தம் வீசுமென்று, பெரியோர் - பெரியோர்கள், கண்டு-அறிந்து, கைவிட்ட - கைவிட்டுவிட்ட, மயல் - உடலான செத்தைக்கு, தக்கோலந்தின்று - தாம்பூலந்தின்று,தலைநிறைய-சிரசுநிறைய, பூச்சூடி - பூவைத்தரித்து, பொய்க்கோலம்-பொய்யாகியவழகை, செய்ய - செய்தால், ஒழியுமே - உள்ளுள்ள மலநீங்குமோ. எ-று.

இம் பெரியோர்களுணவுத்தொழிலால் நாறுமென்று வெறுத்தவுடலுக்குத்தாம்பூலந்தின்றுபூவைச்சூடினால் உள்ளிருக்குமலங்கள் போய்விடுமோ என்பதாம். மலம்-தோன்றாஎழுவாய், ஒழியுமே-பயனிலை, தொன்னூல்விளக்கம்வல மினருமெவற்றிலுந்தக்கோலமெனத்தோற்றப்படுமே.

தெண்ணீர்க்குவளைபொருகயல்வேலென்று
கண்ணில்புன்மாக்கள்கவற்ற—விடுவனோ
வுண்ணீர்களைந்தக்கானுங்குசூன்றிட்டன்ன
கண்ணீர்மைகண்டொழுகுவேன்.

(இ-ள்.) உள் - உள்ளிருக்கும், நீர்-சலத்தை, களைந்தக்கால் - எடுத்தால், நுங்கு - நுங்கை, சூன்றிட்டன்ன- தோண்டினாற்போலும், கண் - கண்களுடைய, நீர்மை - குணத்தை, கண்டு - பார்த்து, ஒழுகுவேன் - நடப்பேன், தெள் - தெளிந்த, நீர் - சலத்திலுள்ள, குவளை - நீலோற்பலத்தையும், கயல் - கெண்டைமீனையும், வேல் - வேலாயுதத்தையும், பொருவென்று - ஒப்பென்று, கண்ணில்-ஞானக்கண்ணில்லாத, புல் - அற்பமான, மாக்கள் - மனிதர்கள், கவற்ற - என்மனதைக் கவலைப்படுத்த, விடுவனோ - யான் துறவறத்தை விடுவனோ. எ-று.

இ-ம். நுங்குக்கண்களைப்போலப் பெண்கள் கண்களைக்கண்டு நடப்பேன் அறிவினர் என்மனதைக்கவலைப்படுத்த யான் துறவறத்தைவிடுவனோஎன்பதாம். யான்-எழுவாய், விடுவனோ-பயனிலை, [தொகுபெயர் வேற்றுமைத் தொடர்பெயரென்ன வியற்றிரி பழிவாக்க மியைந்தாங்தொகையே] இவ்விதியால் நீர்களைந்தக்கால் என்றதில் ஐயுருபுத்தொகையில் இயல்பாயிற்று. (௪)

முல்லைமுகைமுறுவன்முத்தென்றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன்மாக்கள்கவற்ற—விடுவனோ
வெல்லாருங்காணப்புறங்காட்டுதிர்ந்துக்க
பல்லென்புகண்டொழுகுவேன்.

(இ-ள்.) எல்லாரும் - யாவரும், காண - அறிய, புறங்காட்டு - சுடுகாட்டில், உதிர்ந்து - உதிர்ந்து, உக்க - மக்கிக்கிடக்கிற, பல்லென்பு - பல்லாகிய எலும்பை, கண்டு- பார்த்து, ஒழுகுவேன் - நடப்பேன், முறுவல் - அப்பற்களை, முல்லை முகையென்று - முல்லையரும்பென்றும், முத்தென்று - முத்தென்றும், இவை - இவைகளை, பிதற்றும்-

ஒப்பாகச்சொல்லும், கல்லா - கல்வியறியாத, புல் - அற்பமான, மாக்கள் - மனிதர்கள், கவற்ற - என்மனதைக் கவலைப்படுத்த, விடுவனோ-யான்துறவறத்தைவிடுவனோ. எ-று.

இ-ம். சுடுகாட்டிலுதிர்ந்து கிடக்கிற பல்லெலும்பைக் கண்டு நடப்பேன் அறிவினர் பெண்கள் வழியிலென்மனதைக் கவலைப்படுத்த யான் துறவறத்தை விடுவனோ என்பதாம் யான்-எழுவாய், விடுவனோ-பயனிலை, மற்றெண்கிளவி வினைமாற்றசைநிலைபப்பாலிரண்டெனமொழிமனார் புலவர்.

குடருங்கொழுவுங்குருதியுமென்புந்
தொடருநரம்பொடுதோலு—மிடையிடையே
வைத்ததடியும்வழும்புமாமற்றிவற்று
ளெத்திறத்தாளீர்ங்கோதையாள்.

(இ-ள்.) குடரும் - குடலும், கொழுவும் - மூளையும், குருதியும் - உதிரமும், என்பும் - எலும்பும், தொடரும் - தொடர்ந்த, நரம்பொடு - நரம்புடன், தோலும் - தோலும், இடைஇடையே - நடு நடுவாக, வைத்த - வைக்கப்பட்ட, தடியும் - இறைச்சியும், வழும்பும் - நிணமும், ஆம் - ஆகிய, இவற்றுள் - இவைகளுள், ஈர்ங்கோதையாள் - குளிர்ந்த மாலையை யுடையவள், எத்திறத்தாள்-எந்தத் திறத்தை யுடையவள். எ-று.

இ-ம் குடல்மூளை யுதிரமெலும்பு நரம்புதோல் இறைச்சிநிணம் இவற்றுள் மாலைபணிந்தவள் எத்தன்மை யுடையவள் என்பதாம். கோதையாள்-எழுவாய், எத்திறத்தாள்-பயனிலை, மற்று-அசை. (சு)

ஊறியுவர்த்தக்கவொன்பதுவாய்ப்புலனுங்
கோதிக்குழம்பலைக்குங்கும்பத்தைப்—பேதை
பெருங்தோளிபெய்வளாயென்னுமீப்போர்த்த
கருங்தோலாற்கண்விளக்கப்பட்டு.

(இ-ள்.) பேதை - அறிவில்லாதவன், ஊறி மலங்களூறி, உவர்த்தக்க - வெறுக்கத்தக்க, ஒன்பதுவாய்ப் புலனும் - நவதுவாரவிடங்களிலும், கோதி - கொழித்து, குழம்பு - மலக்குழம்பை, அலைக்கும் - ஒதுக்கும், கும்பத்தை - உடலானகுடத்தை, மீப்போர்த்த - மேலேமூடிய, கரும் -

பெருமைபொருந்திய, தோலால் - தோலால், கண் - கண்களுக்கு, விளக்கப்பட்டு - விளக்கம்பொருந்தி, பெரும்-பெரிய, தோளி - தோள்களையுடையவளே, பெய்வளாய்-இடப்பட்ட வளையல்களையுடையவளே, என்னும் - என்றுசொல்லுவான். எ-று.

இ-ம். அறிவீனன் நவதுவாரங்களிலு மலத்தையொழுக்கும் உடலையுடையவளைப்புகழ்ந்து சொல்லுவான் என்பதாம். பேதை - எழுவாய், என்னும் - பயனிலை,கும்பத்தை-செயப்படுபொருள், (தொல்காப்பியம் இடைச்சொல்லியல் ௪௪-ரு) பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலைத்தன்மை யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச் செய்யுமென்னுங் கிளவியோடு கொள்ளா, இவ்விதிபால் என்னும் என்னுவானென்றுயிற்று. (எ)

பண்டமறியார்படுசாந்துங்கோதையுங்
கொண்டுபாராட்டுவார்கண்டிலர்கொன்—மண்டி
பெடைச்சேவல்வன்கழுகுபேர்த்திட்டுக்குத்து
முடைச்சாகாடச்சிற்றுழி.

(இ-ள்) முடை - நாறுகின்ற, சாகாடு - உடலான பண்டி, அச்சு - உயிரானவச்சு, இற்றுழி - முறிந்தவிடத்து, மண்டி - நெருங்கி, பெடை - பெட்டையும், சேவல் - சேவலுமான, வன்கழுகு - வலியகழுகுகள், பேர்த்திட்டு - அடிகள்பேர்த்திட்டு, குத்தும் - குத்தாநிற்கும், (ஆகையால்) பண்டம்-உடலாகியபொருளினது தன்மையை, அறியார்-அறியாதவர்களாய், படு - பொருந்திய, சாந்தும் - சந்தனத்தையும், கோதை-மாலையையும், கொண்டு-கைக்கொண்டு, பாராட்டுவார் - உடலைப் பாராட்டுவார், கண்டிலர்கொல் - அக்கழுகுகள் குத்துதலைக்காணார்களோ. எ-று

இ-ம் உயிர்போன விடத்துடலைக் கழுகுகள், குத்துதலை உடலைப்பாராட்டுவார் காணார்களோ, என்பதாம். பாராட்டுவார்-எழுவாய், கண்டிலர்கொல்-பயனிலை. (அ)

கழிந்தாரிடுதலைகண்டார்நெஞ்சுட்கக்
குழிந்தாழ்ந்தகண்ணவாய்த்தோன்றி—யொழிந்தாரைப்

போற்றிநெறிநின்மினிற்றிதன்பண்பென்று
சாற்றுங்கொல்சாலச்சிரித்து.

(இ-ள்.) கழிந்தார்-இறந்தவர்கள், இடு - இடப்பட்ட, தலை - தலைகளானவை, கண்டார் - பார்த்தவர்கள், நெஞ்சு இதயங்கள், உட்க - பயப்பட, குழிந்தாழ்ந்த - குழிந்தாழ்ந்திருக்கின்ற, கண்ணவாய் - கண்களையுடையனவாக, தோன்றி - தோற்றப்பட்டு, ஒழிந்தாரை - சாவாதிருந்தவரை, போற்றி - பாதுகாத்து, நெறி-நன்மார்க்கத்தில், நின்மின் - நில்லுங்கள், இதன்பண்பு - இவ்வுடலினது தன்மை, இற்றென்று - இத்தன்மையதென்று, சால - மிகவும், சிரித்து - நகைத்து, சாற்றுங்கொல் - சொல்வனபோலும் எ-று.

இ-ம. இறந்தவர்கள் தலைகள் இறவாதவர்களை நல்வழியிலே நில்லுங்களென்று சிரித்துச்சொல்வதுபோலும் என்பதாம். தலைகள்-எழுவாய், சாற்றும்-பயனிலை (௫௰

உயிர்போயார்வெண்டலையுட்கச்சிரித்துச்
செயிர்தீர்க்குஞ்செம்மாப்பவரைச்—செயிர்தீர்ந்தார்
கண்டிற்றிதன்வண்ணமென்பதனாற்றம்மையோர்
பண்டத்துள்வைப்பதிலர்

(இ-ள்) உயிர்போயார் - இறந்தவர்களுடைய, வெண்டலை - வெண்மையாகிய தலைகள், உட்க - பார்த்தவர்களஞ்ச, சிரித்து - நகைத்து, செம்மாப்பவரை - இல்வாழ்க்கையிலிறுமாந்தவரை, செயிர் - குற்றத்தை, தீர்க்கும் - நீக்கும், செயிர்-குற்றம், தீர்ந்தார்-நீங்கினவர்கள், கண்டு-பார்த்து, இதன்வண்ணம் - இவ்வுடம்பின்வகை, இற்று - இத்தன்மையையுடையது, என்பதனால் - என்று சொல்லப்படுதலால், தம்மை - தங்களை, ஓர்பண்டத்துள் - ஒரு பொருளிலே, வைப்பதிலர் - வைத்தெண்ணார்கள். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்கள் தலைகள் இல்வாழ்க்கையில் இறுமாந்தவர்களைக் குற்றத்தைவிட்டு நீக்கும் இதைக்குற்றமற்றவர்கள் கண்டு தங்களை ஒருபொருளாக வையார்கள் என்பதாம். தலைகள்-எழுவாய், தீர்க்கும்-பயனிலை, செயிர்-செயப்படுபொருள், செயிர் தீர்ந்தார்-எழுவாய், வைப்பதிலர்-பயனிலை, தம்மை - செயப்படுபொருள், தொல்காப்பியஞ் செய்யுளியல் ௧௦௬, தன்மொழியுருபுகடாஞ்செல்லுநவே, இவ்விதியால் ஒவ்வோரிடத்து ஐயுருபுவும் பொருந்தும்.

தூயதன்மை - முற்றிற்று.

௬-ஆம் அதிகாரம். துறவு.

அஃதாவது-அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் நீக்கலாம்.

விளக்குப்புகவிருண்மாய்ந்தாங்கொருவன்
றவத்தின்முன்னில்லாதாம்பாவம்—விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச்சென்றிருள்பாய்ந்தாங்குநல்வினை
தீர்விடத்துநிற்குமாந்தீது

(இ-ள்.) விளக்கு - தீபம், புக - பிரவேசிக்க, இருள் - இருட்டு, மாய்ந்தாங்கு - கெட்டாற்போல, ஒருவன் - ஒருவன், தவத்தின்முன் - தவத்திற்குமுன், பாவம் - தீவினை, நில்லாது - நிற்காது, விளக்கு - அத்தீபத்தின், நெய் - தைலம், தேய்விடத்து - குறைந்தபோது, இருள் - இருட்டு, சென்று - போய், பாய்ந்தாங்கு - பாய்ந்ததுபோல, நல்வினை - புண்ணியம், தீர்விடத்து - நீங்கினபோது, தீது - பாவம், நிற்கும் - வந்துநிற்கும் எ-று.

இ-ம். விளக்கைக் கண்டு இருள் கெட்டாற்போலும் ஒருவன் செய்தவத்தின்முன் பாவங்கெடும், விளக்கு நெய் யற்றபோது இருள்வந்து சம்பவித்தல்போலும் நல்வினை நீங்கியபோது தீவினைவந்து சம்பவிக்கும் என்பதாம். பாவம்-எழுவாய், நில்லாது-பயனிலை, தீது-எழுவாய், நிற்கும்-பயனிலை, ஆ மிரண்டும் அசை (தாதுவிளக்கம்) விளக்குஞ் செயலால் விளக்கெனப்படுமே. (௧)

நிலையாமைநோய்மூப்புச்சாக்காடென்றெண்ணித்
தலையாயார்தங்கருமஞ்செய்வார்—தொலைவில்லாச்
சத்தமுஞ்சோதிடமுமென்றாங்கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற்பேதையாரில்.

(இ-ள்.) தலையாயார் - பெரியோர்கள், நிலையாமை-(செல்வமிளமை சரீரமிவை) நில்லாமை, என்று - என்றும், நோய் - வியாதியும், மூப்பு - விருத்தாப்பியமும், சாக்காடு - மரணமுமிருக்கின்றன, என்று - என்றும், எண்ணி - நினைத்து, தம் - தமது, கருமம் - காரியமாகியதவத்தை, செய்

வார் - செயவார்கள், தொலைவில்லா - அளவில்லாத, சத்த மும் - சத்தசாத்திரமும், சோதிடமும் - சோதிடசாத்திர மும், என்று - என்றுசொல்லிய, இவை - இவைகளை, பித ற்றும்-பலகாற்பேசும், பித்தரின் - பித்தர்களைப்போல, பே தையார்-அறிவினர், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் செல்வமிளமை சரீரம் நில்லாவெ ன்றும் பிணிமுதுமை மரணமுண் டென்றுந்தவத்தைச் செ ய்வார்கள் சத்தசாத்திரமும் சோதிடசாத்திமுங்கற்றுப் பிதற்றும் பித்தர்களைப்போலும் அறிவினர்களில்லை என்ப தாம், தலையாயார்-எழுவாய் செய்வர்-பயனிலை, கருமம்-செ யப்படுபொருள், பேதையார்-எழுவாய், இல்-பயனிலை, ஆ ங்கு அசை, என்று இரண்டிடதொட்டுகள் இலக்கணக் கொத்து சஙு-ம் சூத்திரம், நீக்கமின்றி நிகழ்த்தலுமின்னே இவ்விதியால் பித்தரின் என்றது ஒப்புப்பொருள் இச்சூத் திரத்திற்கு இச்செய்யுளே உதாரணங்காட்டினர். (உ)

இல்லமிளமையெழில்வனப்புமீக்கூற்றஞ்
செல்வம்வலியென்றிவையெல்லா—மெல்ல
நிலையாமைகண்டுநெடியார்துறப்பர்
தலையாயார்தாமுய்யக்கொண்டு.

(இ-ள்.) தலையாயார் - பெரியோர்கள், இல்லம் - இல் வாழ்க்கையும், இளமை-இளமைப்பருவமும், எழில்-நிற மும், வனப்பு - அழகும், மீக்கூற்றம் - மிகுந்தவினத்தாதர வும், செல்வம் - பாக்கியமும், வலி - பலமும், என்று-என் றுசொல்லிய, இவையெல்லாம்-இவைகளெல்லாம், மெல்ல- ஆராயுமிடத்து, நிலையாமை - நில்லாமையை, கண்டு - பார் த்து, தாம் - தாங்கள், உய்யக்கொண்டு - கடைத்தேறும் வழியைக்கைக்கொண்டு, நொடியார் - தாமதங்கொள்ளாத வர்களாய், துறப்பர் - இருவகைப்பற்றையும்விடுவர். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் இங்ஙனஞ்சொல்லியயாவும் நில் லாவென்று இருவகைப்பற்றும் விடுவர் என்பதாம் தலையா யார்-எழுவாய், துறப்பர்-பயனிலை. (ங)

துன்பம்பலநாளுழந்துமொருநாளை
யின்பமேகாமுறுவரேழையர்—ரின்ப
மிடைதெரிந்தின்னாமைநோக்கிமனையா
றடைவொழிந்தாரான்றமைந்தார்.

(இ-ள்.) ஏழையார் - அறிவில்லார், பலநாள்-பலகால மும், துன்பம் - துயரத்தை, உழந்து-அநுபவித்தும், ஒரு நாளை - ஒருநாளில்வரும், இன்பமே - சுகத்தையே, காமு றுவர்-இச்சிப்பார், ஆன்றமைந்தார் - அறிவுடையார், இன் பம்-இல்வாழின்பத்தின், இடை-வேறுபாட்டை, தெரிந்து-அறிந்து, இன்னாமை-துன்பத்தை, நோக்கி-பார்த்து மனை யாறு - இல்வாழ்க்கைவழியின், அடைவு - சம்பந்தத்தை-ஒழிந்தார் - நீங்கினார். எ-று

இ-ம். அறிவில்லார் இல்வாழ்க்கை இன்பத்தை இச் சிப்பார் அறிவுடையார் அவ்வில்வாழ்க்கையின்பத்தை விட் டு நீங்குவர் என்பதாம். ஏழையர்-எழுவாய், காமுறுவர்-பயனிலை, இன்பம்-செயப்படுபொருள், ஆன்றமைந்தார்-எழுவாய், ஒழிந்தார்-பயனிலை, அடைவு செயப்படுபொருள் காக்கைபாடினியார் சூத்திரம். தனியசையென்று விளைய சையென்று விரண்டெனமொழிமனாரியல் புணர்ந்தோரே, இவ்விதியால் இன்பம் இணையசை. (ச)

கொன்னேகழிந்தன்றிளமையுமின்னே
பிணியொடுமூப்பும்வருமாற்—றுணிவொன்றி
யென்னொடுசூழாதெழுநெஞ்சேபோதியோ
நன்னெறிசேரநமக்கு.

(இ-ள்.) துணிவு-துணிதலை, ஒன்றி - பொருந்தி, என் னொடு - என்னுடன், சூழாது - ஆலோசியாது, எழும்-எழு கின்ற, ஓ நெஞ்சே - ஓ மனமே, இளமையும்-இளமைப்ப ருவமும், கொன்னே-பயனில்லாமல், கழிந்தன்று-நீங்கிது, இன்னே-இப்பொழுதே, பிணியொடு-மூப்பிணியுடன், மூப் பும்-தள்ளாமையும், வருமால்-வருமாகையால், நமக்கு-நமக் கு, நன்னெறி-பிறப்பறு நல்வழி, சேர-பொருந்த, போதி-வருதி. எ-று.

இ-ம். எனக்குடன் படாதெழுந்து செல்கின்றமனமே இளமை நீங்கி முதுமைவருமாகையால் நமக்குப்பிறப்பறும் வழியில்பொருந்தவா என்பதாம். நெஞ்சம்-எழுவாய், போதி-பயனிலை, போதல் வருதல் இதனாற் போதிவருதியென்றுயிற்று, போதியோ என்றதற்கு போகிறுயாவென்பாருமுளர். (௫)

மாண்டகுணத்தொடுமக்கட்பேறில்லெனினும்
பூண்டான்கழித்தற்கருமையாற்—பூண்ட
மிடியென்னுங்காரணத்தின்மேன்முறைக்கண்ணே
கடியென்றார்கற்றறிந்தார்.

(இ-ள்.) மாண்ட-பெருமைபொருந்திய, குணத்தொடு-நற்குணத்தொடு, மக்கட்பேறு-மக்களைப்பெறுதல், இல்லெனினும் - (மனைவிக்கு) இல்லையானாலும், பூண்டான்-விவாகஞ்செய்தவன், கழித்தற்கு - அவளை விடுதற்கு, அருமையால் - அரிதாதலால், பூண்ட - தான்கொண்ட, மிடியென்னும் - வறுமையென்னும், காரணத்தின்-ஏதுவினால், கற்றறிந்தார் - பெரியோர்கள், மேன்முறைக்கண்ணே - மேலாகிய துறவறவொழுக்கத்தைவிரும்பி, கடியென்றார்-(மணஞ்செய்யுமுன்னமேயில்வாழ்க்கையை) விட்டுவிடென்றார்கள்.

இ-ம். நற்குணமு மக்கட்பேறு மனைவிக்கில்லாதிருந்துங் கொண்டவன் நீக்குதற்கு அரிதாதலால் தரித்திரமென்னுங் காரணத்தாலேனுந் துறவறத்தை விரும்பி இல்லறத்தை நீக்கென்றார்கள் என்பதாம் கற்றறிந்தார்-எழுவாய், கடியென்றார்-பயனிலை. (௬)

ஊக்கித்தாங்கொண்டவிரதங்களுள்ளுடையத்
தாக்கருந்துன்பங்கடாந்தலை—வந்தக்கா
னீக்கிநிறாஉறுரவோரேநல்லொழுக்கங்
காக்குந்திருவத்தவர்.

(இ-ள்.) ஊக்கி - உறுதிகொண்டு, தாம் - தாங்கள், கொண்ட - நல்லொழுக்கமாகக்கொண்ட, விரதங்கள்-தவங்கள், உள்ளுடைய - இருதயங்கலங்க, தாக்கு - தாங்குத

ற்கு, அரும் - அரிய, துன்பங்கள் - துயரங்கள், தலை - தம்மிடத்தில், வந்தக்கால்-வந்தால், நீக்கி - தள்ளி, நிறூஉம் - தங்களைத் தவத்திலே நிறுத்தும், உரவோரே - அறிவுடையோரே, நல்லொழுக்கம் - நற்றவவொழுக்கத்தை, காக்கும் - காப்பாற்றும், திருவத்தவர் - சிறப்பினையுடையார்.

இ-ம். அறிவுடையோரெத்துன்பம் வரினுமத்துன்பத்தைச் சகித்துத் தவத்தைக்காப்பார் என்பதாம். உரவோர்-எழுவாய், திருவத்தவர் - பயனிலை, தாம் - அசை, தாக்குவிகாரம் இலக்கணக்கொத்து ஒழிபியல், ௬-ம் சூத்திரம், இயற்கையளபெடை செயற்கையளபெடை, யெழுத்துப்பேறள பெடை யிசைநூலளபெடை, யொற்றுப்பேறளபெடையொரோ வழிக்கூடி, லைங்தென மொழிபவளபெடையவைதாங், குற்றெழுத்தளபெடை நெட்டெழுத்தள பெடை, யொற்றெழுத்தளபெடை யெனவொரு மூன்றாய், மொழிமுதலிடை கடை மூன்றினும் வருமே. இவ்விதியால் நிறூஉம் குற்றெழுத்தள பெடை. (எ)

தம்மையிகழ்ந்தமைதாம்பொறுப்பதன்றிமற்
றெம்மையிகழ்ந்தவினைப்பயத்தா—லும்மை
யெரிவாய்நிரயத்துவீழ்வர்கொலென்று
பரிவதூஉஞ்சான்றோர்கடன்.

(இ-ள்.) தம்மை - தங்களை, இகழ்ந்தமை - இகழ்ந்து பேசினவற்றை, தாம் பொறுப்பதன்றி - தாங்கள் பொறுப்பதல்லாமல், எம்மை - எங்களை, இகழ்ந்த - இகழ்ந்துபேசிய, வினைப்பயத்தால் - தீவினைப்பலனால், உம்மை - மறுபிறப்பில், எரிவாய் - தீயிடமாகிய, நிரயத்து - நரகத்தில், வீழ்வரென்று - வீழ்வார்களென்று, பரிவதூஉம்-இரக்கங்கொள்வதும், சான்றோர் - பெரியோர்கள், கடன் - கடமை. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் பிறர்வைதலைப் பொறுப்பதன்றியும் வைதவர்கள் நரகத்தில் விழுவார்களென் றிரங்குவார்

கள் என்பதாம். சான்றோர்-எழுவாய், கடன்-பயனிலை, ம ற்று தொல்-அசைகள். (அ)

மெய்வாய்கண்மூக்குச்செவியெனப்பேர்பெற்ற
வைவாயவேட்கையவாவினைக்—கைவாய்
கலங்காமற்காத்துய்க்குமாற்றலுடையான்
விலங்காதுவீடுபெறும்.

(இ-ள்.) மெய் - உடலும், வாய் - வாயும், கண் - நேத் திரமும், மூக்கு - நாசியும், செவி - காதும், என - என்று சொல்லிய, பேர்பெற்ற - பெயர்கொண்ட, ஐவாய் - ஐந்தி டமாகிய, வேட்கை - ஆசையையும், அவாவினை - உளத் தால்வருமாசையையும், கைவாய் - ஒழுக்கவழியில், கலங் காமல்-கலக்கமடையாது, காத்து - காப்பாற்றி, உய்க்கும்- தன்னைநடத்தும்,ஆற்றலுடையான் - வல்லமையுடையான், விலங்காது - தவறாது, வீடு - மோட்சவீட்டை, பெறும் - அடைவான். எ-று.

இ-ம். ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற் காக்கும் வல்லமையுடையவன் மோட்ச மடைவான் என்ப தாம். ஆற்ற லுடையான்-எழுவாய், பெறும்-பயனிலை,வீடு- செயப்படு பொருள். இலக்கணத்திரட்டு வீடொன்றுமே விளம்பப் படாப்பொருள். (கூ)

துன்பமேமீதூரக்கண்டுந்துறவுள்ளா
ரின்பமேகாமுறுவரேழையா—ரின்ப
மிசைதோறுமற்றதனின்னாமைநோக்கிப்
பசைதல்பரியாதாமேல்.

(இ-ள்.) ஏழையார்-அறிவில்லார், துன்பமே-துன்பத் தையே, மீதூர - மேன்மேலும்வர, கண்டு - பார்த்தும், து றவு - துறவறத்தை,உள்ளார் - நினையார், இன்பமே - இன் பத்தையே, காமுறுவர்-இச்சிப்பார், மேல் - மேலாயினோர், இன்பம் - இன்பம், இசைதோறும் - இசைந்து வருந்தோ

ன்றும், அதன்-அவ்வின்பத்தால்வரும், இன்னுமை - துன்பத்தை, நோக்கி - பார்த்து, பசைதல் - அவ்வின்பத்திற் பொருந்துதலை, பரியாது - இச்சியார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் இன்பத்தை யிச்சிப்பார் அறிவுள்ளார் இன்பத்தை யிச்சியார் என்பதாம். ஏழையார் - எழுவாய், காமுறுவர் - பயனிலை, இன்பம்-செயப்படுபொருள், மேல் - எழுவாய், பரியாது - பயனிலை, பசைதல் - செயப்படுபொருள், சங்கத்தார் அரிய விதிச்சூத்திரம் விகுதி குன்றியும் விளங்கு முயர்திணை. இவ்விதியால் மேல் என்றது விகுதி குன்றியது. (௬0)

துறவு - முற்றிற்று.

எ - ஆம் அதிகாரம். சினமின்மை.

அஃதாவது-கோபமில்லாதிருக்குந் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

மதித்திறப்பாருமிறக்கமதியா
மிதித்திறப்பாருமிறக்க—மிதித்தேறி
யீயுந்தலைமேலிருத்தலாலஃதறிவார்
காயுங்கதமின்மைநன்று.

(இ-ள்.) மதித்து - கனஞ்செய்து, இறப்பாரும் - நடப்பவரும், இறக்க - நடக்கட்டும், மதியா - மதியாமல், மிதித்து - கனவீனஞ்செய்து, இறப்பாரும்-நடப்பவரும், இறக்க - நடக்கட்டும், மிதித்தேறி-காலால் மிதித்தேறி, ஈயும் - ஈயானதும், தலைமேல் - சிரசின்மேல், இருத்தலால் - இருக்கையால், அஃது - அவ்வீயினியல்பை, அறிவார் - அறிபவர்கள், காயும் - கோபிக்கும், கதமின்மை - கோபமில்லாதிருக்கை, நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். மதித்துநடப்பவரும்நடக்கட்டும், மதியாதுநடப்பவரும் நடக்கட்டும், அடிமேலேறிய ஈ முடிமேலேறியி

ருத்தலாலத் தன்மையறிபவர் பிறர்மேற் கோபமில்லாதிரு க்கைநன்று என்பதாம். கதமின்மை - எழுவாய், நன்று - பயனிலை. (க)

தண்டாச்சிறப்பிற்றம்மின்னுயிரைத்தாங்காது
கண்டுழியெல்லாந்துறப்பவோ—மண்டி
யடிபெயராதாற்றவிளிவந்தபோழ்தின்
முடிகிற்குமுள்ளத்தவர்.

(இ-ள்.) மண்டி - நெருங்கி, அடி - பாதங்களை, பெய ராது - பெயர்த்துவையாமல், ஆற்ற - மிகவும், இளி - இ ழிவு, வந்தபோழ்தில் - வந்தகாலத்தில், முடிகிற்கும் - எண் ணியவற்றைமுடிக்கும், உள்ளத்தவர் - மனவலிவுள்ளோர், தண்டா - கெடாத, சிறப்பின் - சிறப்புடைய, தம் - தமது, இன்னுயிர் - இனியவுயிரை, தாங்காது - தாக்காமல், கண் டுழியெல்லாம்-கோபங்கண்டவிடமெல்லாம், துறப்பவோ - உயிரை விடுவார்களோ. எ-று.

இ-ம். மிகவுமிழிவு வந்தகாலத்தில் நினைத்தவற்றை முடிக்கு மனவலியுடையோர் கோபங்கண்டவிடத்தி லுயி ரை விடார்கள் என்பதாம். உள்ளத்தவர் - எழுவாய், துற ப்பவோ-பயனிலை, தருக்கசங்கிரகம் உயிர்தானுடறூறும் வெவ்வேறாகும். (உ)

காவாதொருவன்றன்வாய்திறந்துசொல்லுஞ்சொ
லோவாதேதன்னைச்சுடுதலா—லோவாதே
யாய்ந்தமைந்தகேள்வியறிவுடையாரெஞ்ஞான்றுங்
காய்ந்தமைந்தசொல்வார்கறுத்து.

(இ-ள்.) காவாது - (நாவைக்) காக்காமல், ஒருவன் - ஒருவன், தன் - தனது, வாய்திறந்து - வாயைத்திறந்து, சொல்லுஞ்சொல் - சொல்லுங்கடுஞ்சொற்கள், ஓவாது - ஒழியாமல், தன்னை - வைதவனையே, சுடுதலால் - சுடலால், ஓவாது-ஒழியாமல், ஆய்ந்து - பலநூலாராய்ந்து, அமை ந்த - நிரம்பிய, கேள்வி - கல்வி, அறிவுடையார் - விவேக

முடையார், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், காய்ந்து - கோபித்து, அமைந்த - கொடுமை நிறைந்த சொற்களை, கறுத்து - சீறி, சொல்வார் - சொல்லார்கள். எ-று.

இ-ம் ஒருவன் நாவைக்காவது பிறனை வைதசொல்லானவைதன்னைச் சுடுதலால் கல்வி அறிவுடையார் எக்காலத்திலுங் கோபித்து கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம். அறிவுடையார்-எழுவாய், சொல்லார்-பயனிலை, அமைந்த-செயப்படுபொருள், ஏகாரமிரண்டும் அசைகள். ()

நேர்த்துநிகரல்லார்நீரல்லசொல்லியக்கால்
வேர்த்துவெகுளார்விழுமியோ—ரோர்த்ததனை
யுத்தள்தானுள்ளியுரைத்துராயூர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண்முட்டுமாங்கீழ்.

(இ-ள்.) விழுமியோர் - பெரியோரானவர், நிகரல்லார் - ஒப்பில்லார், நேர்த்து - எதிர்த்து, நீரல்ல - குணமில்லாச் சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், வேர்த்து - மனம் புழுங்கி, வெகுளார் - கோபியார், கீழ் - கீழ்மகன், ஓர்த்து - ஆராய்ந்து, அதனை - வைததனை, உள்ளத்தால் - மனதால், உள்ளி - நினைத்து, உராய் - சென்று, ஊர் - ஊரார், கேட்ப - கேட்க, உரைத்து - சொல்லி, துள்ளி - துடித்து, தூண் - தூணில், முட்டும் - முட்டிக்கொள்வான். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் தமக்கொப்பில்லார் கொடுஞ்சொற்களைச்சொன்னால் கோபியார் கீழானவன் பிறன்வைததனை நினைத்து ஊரார்க்குச்சொல்லித் தூணில் முட்டிக்கொள்வான் என்பதாம். விழுமியோர்-எழுவாய், வெகுளார்-பயனிலை, கீழ்-எழுவாய், முட்டும்-பயனிலை, நேர்த்து-ஒத்துவிகாரம், நன்னூல் வினையியல் உ௪-ம் சூத்திரம் பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே இவ்விதியால் முட்டும் என்றது முட்டுவானென்றாயிற்று. (௪)

இலையாணடக்கமடக்கமிலைபொரு
ளில்லான்கொடையேகொடைப்பய—னெல்லா

மொறுக்குமதுகையுரனுடையாளன்
பொறுக்கும்பொறையேபொறை.

(இ-ள்.) இளையான் - இளமையுடையவன், அடக்கம்-ஐம்பொறிகளை யடக்குதல், அடக்கம்-அடக்கமாவது, கிளைவளரும், பொருள்-திரவியம், இல்லான்-இல்லாதவன், கொடையே-கொடுத்தலே, பயன் பிரயோசனமுள்ள, கொடை-கொடையாவது, எல்லாா் - யாவும், ஒறுக்கும் - சங்கரிக்கும், மதுகை - வெற்றியும், உரன் - பலத்தையும், உடையாளன் - உடைய சுத்தவீரன், பொறுக்கும் - பொறுக்கின்ற, பொறையே - பொறுமையே, பொறை - பொறுமையாவது. எ-று.

இ-ம். இளையவன் ஐம்பொறியடக்குதலே யடக்கமாகும், இல்லாதவன் கொடுக்கிறதே கொடையாகும், சுத்தவீரன் பொறுக்கிறதே பொறுமையாகும் என்பதாம். அடக்கம்-எழுவாய், அடக்கம்-பயனிலை, கொடை-எழுவாய், கொடை-பயனிலை, பொறை - எழுவாய், பொறை-பயனிலை. (ரு)

கல்லெறிந்தன்னகயவர்வாயின்னாச்சொ
லெல்லாருங்காணப்பொறுத்துய்ப்ப—ரொல்லை
யிடுநீற்றாற்பையவிந்தநாகம்போற்றத்தங்
குடிமையான்வாதிக்கப்பட்டு.

(இ-ள்.) இடு - மந்திரித்திடும், நீற்றால் - திரு நீற்றால், ஒல்லை - சீக்கிரம், பை - படம், அவிந்த - அடங்கிய, நாகம் போல் - நாகத்தைப்போல், தத்தம் - தங்கள் தங்களுடைய, குடியாமையால் - குடிப்பிறப்பால், வாதிக்கப்பட்டு - ஒறுக்கப்பட்டு, கல் - கல்லை, எறிந்தன்ன - எறிந்தாற்போலும், கயவர் - கீழானவர், வாய் - வாயில்வரும், இன்னாச்சொல் - கொடுஞ்சொற்களை, எல்லாரும் - யாவரும், காண - அறிய, பொறுத்துய்ப்பர் - சகித்துநடப்பர் (பெரியோர்.) எ-று.

இ-ம். மந்திரித்த திருநீற்று லடங்கிய நாகம்போலப் பெரியோர் தங்கள் குலவொழுக்கத்திற் கஞ்சிக் கீழ்மக்கள் சொல்லிய கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுத்து நடப்பார் என்பதாம். பெரியோர்-தோன்று எழுவாய், உய்ப்பர்-பயனிலை, இன்னாச்சொல்-செயப்படுபொருள். (சு)

மாற்றாராய்நின்றுதம்மாறேற்பார்க்கேலாமை
யாற்றாமையென்னாரறிவுடையா—ராற்றாமை
நேர்த்தின்னாமற்றவர்செய்தக்காற்றாமவரைப்
பேர்த்தின்னாசெய்யாமைநன்று.

(இ-ள்.) மாற்றாராய் - பகைவராய், நின்று - நின்று, தம் - தம்மோடு, மாறேற்பார்க்கு - மாறுபடுமவர்க்கு ஏலாமை - பொருந்தாமையை, ஆற்றாமை - வல்லமையில்லாமை, என்னார் - என்று சொல்லார், அறிவுடையார்- அறிவுளார், ஆற்றாமை - பொறுத்தற்கரியவை, நேர்த்து - எதிர்த்து, இன்னா - துன்பங்களை, அவர் - அப்பகைவர், செய்தக்கால் - செய்தால், தாம் - தாங்கள், அவரை - அப்பகைவரை, பேர்த்து - மீண்டு, இன்னா - தீங்குகளை, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். தம்முடன் எதிர்ப்பவர் மேலெதிராதிருத்தலை வல்லமையில்லாமை யென்றறிவுடையோர்சொல்லார், பகைவர் துன்பஞ்செய்தால் அவர்களுக்குத்துன்பஞ் செய்திருத்தலே நல்லது என்பதாம். அறிவுடையார்-எழுவாய், என்னார்-பயனிலை, மற்று அசை, அவிநயம் நெடின்மிகவருதனெடிற்செய்யுளென்ப. (எ)

நெடுங்காலமோடினுநீசர்வெகுளி
கெடுங்காலமின்றிப்பரக்கு—மடுங்காலை
நீர்கொண்டவெப்பம்போற்றானேதணியுமே
சீர்கொண்டசான்றோர்சினம்.

(இ-ள்.) நீசர் - கீழ்மக்களுடைய, வெகுளி - கோபமானது, நெடுங்காலம் - அநேககாலம், ஓடினும் - சென்றாலும், கெடுங்காலம்-கெட்டுப்போங்காலம், இன்றி-இல்லாமல், பர

க்கும்-வளர்ந்துநிற்கும்,சீர் - சிறப்பை, கொண்ட - கொண்டிருக்கிற, சான்றோர் - பெரியோர், சினம் - கோபமானது, அடும் - காய்ச்சும், காலை - காலத்தில், நீர் - நீரானது, கொண்ட-கொண்டிருக்கிற, வெப்பம்போல் - உஷ்ணம்போல், தானே - தனக்குத்தானே, தணியும் - ஆறும். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் கோபம் நெடுநாட்சென்றாலும் பெருகிநிற்கும், பெரியோர்கோபம் நீர்கொண்ட வெப்பம்போற்றனக்குத்தானே தணியும் என்பதாம். நீசர்வெகுளி-எழுவாய், பரக்கும்-பயனிலை, சான்றோர் சினம்-எழுவாய், தணியும்-பயனிலை, எ-அசை. (அ)

உபகாரஞ்செய்ததனையோராதேதங்க
ணபகாரமாற்றச்செயினு—முபகாரந்
தாஞ்செய்வதல்லாற்றவற்றினாற்றீங்கூக்கல்
வான்றோய்குடிப்பிறந்தார்க்கில்.

(இ-ள்.) உபகாரம் - உதவி,செய்ததனை - செய்ததை, ஓராது - அறியாது, தங்கண் - தம்மிடத்து, அபகாரம்-ஒருவரபகாரத்தை, ஆற்ற - மிகவும், செயினும் - செய்தாலும், உபகாரம் - உதவியை, தாம் - தாங்கள், செய்வதல்லால் - செய்வதல்லது, தவற்றினால் - (அவர்செய்த) குற்றத்தால், தீங்கு - பொல்லாங்கை, ஊக்கல்- செய்தல்,வான் - பெருமை, தோய் - நிறைந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு - நற்குடியிற்பிறந்தார்க்கு, இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். ஒருவர்உபகாரத்தையறியாது அபகாரத்தைச் செய்தாலும் நற்குடியிற் பிறந்தாருபகாரஞ் செய்வதேயல்லாது அபகாரஞ்செய்யார் என்பதாம். ஊக்கல்-எழுவாய், இல்-பயனிலை, தீங்கு-செயப்படுபொருள். வான்றோய்குடி உயர்ந்தகுடி யெனினுமாம். (கூ)

கூர்த்துநாய்கௌவிக்கொளக்கண்டுந்தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய்கௌவினாரீங்கில்லை—நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள்கீழாயசொல்லியக்காற்சொல்பவோ
மேன்மக்கடம்வாயான்மீட்டு

(இ-ள்.) நாய் - நாயானது, கூர்த்து - கோபமிருந்து, கௌவிக்கொள - கடித்துக்கொள்ள, கண்டும் - பார்த்தும், பேர்த்து-மீண்டு, தம் - தம்முடைய, வாயால் - வாயினால், நாய் - கடித்தநாயை, கௌவினர் - கடித்தவர், ஈங்கு - இவ்வுலகில், இல்லை - இல்லை, நீர்த்தன்றி - குணமில்லாமல், கீழ்மக்கள் - கீழானவர்கள், கீழாய - இழிவான சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், மேன்மக்கள் - மேலானவர்கள், தம்வாயால் - தங்கள்வாயால், மீட்டு-மறுத்து, சொல்பவோ - சொல்வார்களோ. எ-று.

இ-ம். நாய்கடிக்கக்கண்டும், தங்கள்வாயாற்கடித்தநாயைக்கடித்தவர்கள் இவ்வுலகிலில்லை,கீழானவர்கள் இழிவான சொற்களைச்சொன்னால், மேலானவர்கள் ஒன்றுஞ்சொல்லார்கள் என்பதாம். மேன்மக்கள்-எழுவாய், சொல்பவோ-பயனிலை, கீழானவற்றை - செயப்படுபொருள் (அவிநயம்) ஒற்றுப்பயிலலொற்றியற்செய்யுள்

சினமின்மை - முற்றிற்று.

௬-ஆம் அதிகாரம். பொறையுடைமை.

அஃதாவது - பொறுமையையுடைத்தாயிருக்குந் தன்மையாம்.

கோதையருவிக்குளிர்வரைநன்னாட
பேதையோடியாதுமுரையற்க—பேதை
யுரைப்பிற்சிதைந்துரைக்குமொல்லும்வகையான்
வழுக்கிக்கழிதலேநன்று.

(இ-ள்.) கோதை-மாலைபோல்விழும், அருவி-அருவியாற்றைப்பொருந்திய, குளிர் - குளிர்ந்த, வரை - மலைகளையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, பேதையோடு - அறிவிலானுடன், யாதும் - ஒன்றையும், உரையற்க - சொல்லாதிருப்பாயாக, பேதை - அவ்வறிவில்லான், உரைப்பில்-ஒன்றைச் சொன்னால், சிதைந்து - கெடும்படி, உரை

க்கும் - சொல்வான் (ஆதலால்,) ஒல்லும் - பொருந்தும், வகையால் - விதத்தால்,வழுக்கி - தப்பி, கழிதல் - (அவனை விட்டு) நீங்குதல், நன்று-நல்லது. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனை அறிவீனனுடன் ஒன்றுஞ்சொல்லா திருப்பராக, சொன்னால் சிதைவுபடச்சொல்வான் ஆகையால், அவனைவிட்டு நீங்குதல் நன்று என்பதாம். கழிதல்-எழுவாய், நன்று - பயனிலை, அறிவிலான் - செயப்படுபொருள். தொன்னூல் விளக்கம், எதிர்மறையேவற்கேலேயல்லே, யன்மேமாவற்கவாகு மொருமை யாமினன்மினற்பிர் பன்மை, இவ்விதியால் அற்கவிகுதி ஏவலொருமைக்கண் வந்தது. (க)

நேரல்லார்நீரல்லசொல்லியக்கான்மற்றது
தாரித்திருத்தறகுதிமற்—றேருரும்
புகழ்மையாக்கொள்ளாதுபொங்குநீர்ஞாலஞ்
கமழ்மையாக்கொண்டுவிடும்.

(இ-ள்.) நேரல்லார் - ஒப்பில்லாதவர், நீரல்ல - குணமில்லாச்சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், தாரித்திருத்தல் - பொறுத்திருத்தல், தகுதி - பொறுமை மற்று- அதைப்பொறுக்கா விட்டால்,புகழ்மையா - புகழ்ச்சியாக, கொள்ளாது-கொள்ளாமல், பொங்கு - மிகுந்த - நீர் - நீர் சூழ்ந்த, ஞாலம் - பூமி, கமழ்மையா - தாழ்மையாக, கொண்டுவிடும் - கொள்ளும். எ று.

இ-ம். தமக்கொப்பில்லார் தாழ்வானவைகளைச் சொன்னால் பொறுத்துக்கொள்ளல் பொறுமை, பொறுவிட்டாலுலகம் புகழ்ச்சியாக் கொள்ளாது இகழ்ச்சியாகக் கொள்ளும் என்பதாம். ஞாலம்-எழுவாய், கொண்டுவிடும்-பயனிலை, மற்று ஒரும்-அசைகள். (உ)

காதலார்சொல்லுங்கடுஞ்சொல்லுவந்துரைக்கு
மேதிலாரின்சொலிற்றீதாமோ—போதெலா
மாதவர்வண்டார்க்குமலிகடற்றண்சேர்ப்ப
வாவதறிவார்ப்பெறின்.

(இ-ள்.) போதெலாம் - மலர்களெல்லாம், மாதர்-அழகிய, வண்டு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், மலி - நிறைந்த, கடல் - கடலையும், தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, ஆவது - ஆகவேண்டிய நன்மையை, அறிவார் - அறிந்தவரை, பெறின் - பெற்றால், காதலார் - தம்மில் விருப்புள்ளோர், சொல்லும் - சொல்கின்ற, கடுஞ்சொல்-கொடுஞ்சொல்லானது, ஏதிலார் - பகைவர், உவந்துரைக்கும் - மகிழ்ந்து சொல்லும், இன்சொல்லின் - இனியசொல்லைப்பார்க்கிலும், தீதாமோ - குற்றமாகுமோ. எ-று.

இ-ம் பாண்டியனே சிநேகர் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லானது பகைவர் சொல்லு மினிய சொல்லைப்பார்க்கிலுங் குற்ற மாகுமோ என்பதாம். கடுஞ்சொல்-எழுவாய். தீதாமோ-பயனிலை. (௩)

அறிவதறிந்தடங்கியஞ்சுவதஞ்சி
யுறுவதுலகுவப்பச்செய்து—பெறுதவனு
லின்புற்றுவாழுமியல்புடையாரெஞ்ஞான்றுந்
துன்புற்றுவாழ்தலரிது.

(இ-ள்) அறிவது - அறியத்தக்கதை, அறிந்து - தெரிந்து, அடங்கி - அடங்கி, அஞ்சுவது-அஞ்சத்தகுவதற்கு, அஞ்சி - பயந்து, உறுவது - செய்யத்தகுவதை, உலகு - உலகத்தார், உவப்ப - மகிழ, செய்து - செய்து, பெறுவதனுல் - பெறும்பலனுல், இன்புற்று - இன்பமடைந்து, வாழும் - வாழுகின்ற, இயல்புடையார்-குணமுடையார், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், துன்புற்று - துன்பமடைந்து, வாழ்தலரிது - வாழ்தலில்லை. எ-று.

இ-ம். அறியத்தகுவதை யறிந்து அஞ்சத்தகுவதற்கஞ்சிச் செய்யத்தகுவதைச் செய்து பெறும்பலனுல் இன்பம்பொருந்தி வாழுங்குணமுடையோர் துன்பம்பொருந்தி வாழ்தலில்லை என்பதாம். வாழ்தல் - எழுவாய், இல்லை-பயனிலை,(அவிநயம்) குறிலேமிகுதல் குறிலியற்செய்யுள், யாப்பருங்கலத்திலுங் காண்க. (௪)

வேற்றுமையின் றிக்கலந்திருவர்நட்டக்காற்
றேற்றாவொழுக்கமொருவன்க—ணுண்டாயி
னாற்றுந் துணையும்பொறுக்கபொறுனாயிற்
றூற்றாதே தூரவிடல்.

(இ-ள்.) வேற்றுமை - வேறுபடுங்குணம், இன்றி - இல்லாது, கலந்து - பொருந்தி, இருவர் - இரண்டுபேர், நட்டக்கால் - சிநேகித்தால், தேற்றா - தெளியாத, ஒழுக்கம் - நடக்கை, ஒருவன்கண் - ஒருவனிடத்து, உண்டாயின் - உண்டானால், ஆற்றும் - (கோபம்) அடங்கும், துணையும் - அளவும், பொறுக்க - பொறுக்கக்கடவன், பொறுனாயில் - பொறுக்கானாயில், தூற்றாது - (அவன்) குற்றத்தைத் தூற்றாமல், தூரவிடல் - அவனட்பைவிடுக. எ-று.

இ-ம். வித்தியாசமில்லாமல் இருவர் கலந்து சிநேகஞ் செய்யில் ஒருவனிடத்து நன்னடக்கை இல்லாவிடில் மற்றவன் பொறுக்குமளவும் பொறுக்கக்கடவன், பொறாவிட்டால் தூற்றாமல் சிநேகத்தை விடக்கடவன் என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், தூரவிடல் - பயனிலை, நட்பினை - செயப்படுபொருள், எ - அசை. (௫)

இன்னாசெயினுமினியவொழிகென்று
தன்னையேதானோவினல்லது—துன்னிக்
கலந்தாரைக்கைவிடுதல்கானகநாட
விலங்கிற்கும்விள்ளலரிது.

(இ-ள்.) கானகம் - காட்டையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, இன்னா - துன்பங்களை, செயினும் - ஒருவர்செய்தாலும், இனிய - இனியனவாகவெண்ணி, ஒழிகென்று - கோபம்நீங்கென்று, தன்னையேதான் - தன்னைத் தானே, நோவினல்லது - நோவுவதல்லால், துன்னி - நெருங்கி, கலந்தாரை - சிநேகித்தவரை, கைவிடுதல் - விட்டுவிடுதல், விலங்கிற்கும் - மிருகத்திற்கும், விள்ளல் - வேறுபடல், அரிது - அருமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் துன்பஞ் செயினும் இன்பமாக நினைத்துத் தன்னை நொந்து கொள்வதேயல்லது நேசித்தாரை விட்டுவிடுதலாகாது மிருகத்திற்கும் பிரிதலரிது என்பதாம். கைவிடுதல் - எழுவாய், அரிது - பயனிலை, கலந்தாரை - செயப்படுபொருள். (௬)

பெரியார்பெருநட்புக்கோடறுஞ்செய்த
வரியபொறுப்பவென்றன்று—வரியரோ
வொல்லென்றுவியுயிர்வரைநன்னாட
நல்லசெய்வார்க்குத்தமர்.

(இ-ள்.) ஒல்லென் - ஒல்லென்னுஞ் சத்தமுள்ள, அருவி - யாற்றைப்பொருந்திய, உயர் - உயர்ந்த, வரை - மலையையும், நன்னாட - நல்ல நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, தாம் - தாங்கள், செய்த - செய்த, அரிய - அரிய குற்றங்களை, பொறுப்ப - பொறுப்பார்கள், என்றன்றோ - என்றல்லவோ, பெரியார் - பெரியோர்களுடைய, பெருநட்பு - பெரிய சிநேகத்தை, கோடல் - கொள்ளுதல், நல்ல - நன்மைகளை, செய்வார்க்கு - செய்பவர்களுக்கு, தமர் - சுற்றத்தார், அரியரோ - கிடையார்களோ எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தாங்கள் செய்த குற்றங்களைப் பொறுப்பார்களென்றல்லவா பெரியோர்கள் சிநேகஞ்செய்தல் நன்மைகளைச் செய்பவர்களுக்குறவினர் கிடையார்களோ என்பதாம். தமர் - எழுவாய், அரியரோ - பயனிலை, (தண்டியலங்காரம்) இடமெனப்படுமவை மலைநாடியாறே. (௭)

வற்றிமற்றாற்றப்பசிப்பினும்பண்பிலார்க்
கற்றமறியவுரையற்க—வற்ற
மறைக்குந்துணையார்க்குரைப்பவேதம்மைத்
துறக்குந்துணிவிலாதார்.

(இ-ள்.) வற்றி - உடல் மெலிந்து, ஆற்ற - மிகவும், பசிப்பினும் - பசித்தாலும், பண்பிலார்க்கு - நட்புக்குணமில்லாதார்க்கு, அற்றம் - வறுமையை, அறிய - தெரிய,

உரையற்க - சொல்லாதிருப்பாயாக, அற்றம் - வறுமையை, மறைக்கும் - நீக்கும், துணையார்க்கு - அளவினையுடையார்க்கு, தமமை - தம்முயிரை, துறக்கும் - விட்டுவிடும், துணிவிலாதார் - துணிவுகொள்ளாதார், உரைப்ப - சொல்வார்கள். எ-று.

இ-ம். உடல்மெலிந்து மிகப்பசித்தாலும் நட்புக்குணமில்லாதவர்க்கு வறுமையைச் சொல்லாதே உயிர்விடத் துணியாதவர்கள் வறுமையை நீக்குவார்க்குச் சொல்வார்கள் என்பதாம். துணிவிலாதார் - எழுவாய், உரைப்ப-பயனிலை, எ-அசை. (அ)

இன்பம்பயக்தாங்கிழிவுதலைவரினு
மின்பத்தின்பக்கமிருந்தைக்க—வின்ப
மொழியாமைகண்டாலுமோங்கருவிநாட
பழியாகாவாறேதலை.

(இ-ள்.) ஓங்கு - உயர்ந்த, அருவி - யாற்றைப் பொருந்திய, நாட-நாட்டையுடைய பாண்டியனே, இன்பம் பயந்து - முன்னின்பத்தைக்கொடுத்து, ஆங்கு - பின்னவ்விடத்து, இழிவு - துன்பம், தலைவரினும் - முதன்மையாக வந்தாலும், இன்பம் - இன்பத்தினது, பக்கம் - பக்ஷம், இருந்தைக்க - நீங்கினாற் போலும், இன்பம் - அவ்வின்பமானது, ஒழியாமை - நீங்காது, கண்டாலும் - தம்மிடத்து வந்தாலும், பழியாகாத - தமக்குப்பழியாகாத, ஆறே - நெறியே, தலை - தலைமை. எ-று

இ-ம். பாண்டியனே முன்னின்பம் வந்துபின் துன்பம் வருமேயானால் அவ்வின்பம் நீங்கினாற்போலும், இன்பமே நீங்காதிருந்தாலும் குற்றமற்ற வழியிலே வந்தவின்பமே முதன்மை என்பதாம். ஆறு - எழுவாய், தலை - பயனிலை.

தான்கெடினுந்தக்கார்கேடெண்ணற்கதன்னுடம்பி
னூன்கெடினுமுண்ணார்கைத்துண்ணற்க-வான்கவிந்த
வையகமெல்லாம்பெறினுமுரையற்க
பொய்யோடிடைமிடைந்தசொல்.

(இ-ள்) தான் கெடினும் - தான் கெட்டாலும், தக்கார் - தன்னைக்கெடுக்குந் தன்மையாருக்கு, கேடு - பொல்லாங்கை, எண்ணற்க - நினையா திருப்பாயாக, தன்னுடம்பின் - தன்னுடலின், ஊன் கெடினும் - மாமிசங் கெட்டாலும், உண்ணார் - உண்ணப்படாதார், கைத்து - கைப்பொருளை, உண்ணற்க - உண்ணா திருப்பாயாக, வான்கவிந்த - ஆகாயமூடிய, வையகமெல்லாம் - உலகமெல்லாம், பெறினும் - பெற்றாலும், பொய்யோடு - பொய்யுடன், இடைமிடைந்த-நெருங்கிய, சொல்-சொல்லை, உரையற்க-சொல்லாதிருப்பாயாக எ-று.

இ-ம். தான் கெட்டாலும் பிறர்க்குக் கேடு செய்யாதே, உண்ணத்தகார் வீட்டிலுண்ணாதே, உலகமெல்லாம் பெற்றாலும் பொய்சொல்லாதே என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், எண்ணற்க - பயனிலை, கேட்டை - செயப்படுபொருள், ஒருவன் - எழுவாய், உண்ணற்க - பயனிலை, கைத்தை-செயப்படுபொருள், ஒருவன் - எழுவாய், உரையற்க - பயனிலை, சொல்லை - செயப்படுபொருள், (தருக்க சங்கிரகம்) கதிரோன் வரைப்பிற் கட்டன லுடம்பு (௧0)

பொறையுடைமை-முற்றிற்று

௯-ஆம் அதிகாரம். பிறர்மனை நயவாமை.

அஃதாவது - பிறருடைய மனைவியை இச்சியாமையாம்.

அச்சம்பெரிதாலதற் கின்பஞ்சிற்றளவா
னிச்சனினையும்காற் கோக்கொலையா—னிச்சலுங்
கும்பிக்கேகூர்த்த வினையாற்பிறன்றாா
நம்பற்க நாணுடையார்

(இ-ள்.) நாணுடையார் - நாணமுள்ளோரே, அச்சம் - பயம், பெரிது - பெரியது, அதற்கு - அப்பயத்திற்கு, இன்பம் - இன்பமானது, சிற்றளவு - சிறியவளவினையுடை

யது, நிச்சம் - தினமும், நினையுங்கால் - எண்ணுமிடத்து, கோ - அரசனுல்வரும், கொலையால் - ஆக்கினையால், நிச்சலும் - தினமும், கும்பிக்கே - நாகத்திற்கே, கூர்த்த - மிகுந்த, வினையால் - தீவினைவருமாதலால், பிறன் - அயலானுடைய, தாரம் - மனையாளை, நம்பற்க - நம்பாதிருப்பீர்களாக. எ-று.

இ-ம். நாணமுடையவர்களே பயம் பெரியது அப்பயத்தால்வரும் இன்பம் சிறியது இராச தண்டனை வரும் நகரத்துக்கேதுவாம், பாவம் வருமாகையால் பிறர் மனையாளை இச்சியாதிருங்கள் என்பதாம். ஆல் மூன்றும் - அசைகள், நாணுடையார் - எழுவாய், அண்மைவிளி, நம்பற்க - பயனிலை, பிறன்றாரம் - செயப்படுபொருள், தொல்காப்பியம் விளிமரபு ௧0-ம் சூத்திரம், அண்மைச்சொல்லே யியற்கையாகும். (௯)

அறம்புகழ்கேண்மைபெருமையிந்நான்கும்
பிறன்றாரச்சுவார்ச்சேரா—பிறன்றா
நச்சுவார்ச்சேரும்பகைபழிபாவமென்
றச்சத்தோடிந்நாற்பொருள்.

(இ-ள்.) பிறன் - அயலானுடைய, தாரம் - மனைவியை நச்சுவார் - இச்சிப்பவர்களை, அறம் - தருமமும், புகழ் - கீர்த்தியும், கேண்மை - சிநேகமும், பெருமை - மேன்மையும், இந்நான்கும - இந்தநாற்பொருளும், சேரா - அடையாவாம், பிறன் - பிறனுடைய, தாரம் - மனைவியை, நச்சுவார் - இச்சிப்பவர்களை, பகை - விரோதமும், பழி - இகழ்ச்சியும், பாவம் - அதருமம், என்று - என்று சொல்லிய, அச்சத்தோடு - பயத்தோடு, இந்நாற்பொருள் - இந்நாற் பொருள்களும், சேரும் - அடையும். எ-று.

இ-ம். பிறன் மனைவியை இச்சிப்பவரை, புண்ணியம், கீர்த்தி, சிநேகம், மேன்மை, இந்நான்குஞ் சேராவாம் பிறன்மனைவியை இச்சிப்பவரை பகை பழி பாவம் பயம் இந்நான்குஞ் சேரும் என்பதாம். நான்கும் - எழுவாய்,

சேரா - பயனிலை, நாற்பொருள் - எழுவாய், சேரும் - பய னிலை, தண்டியலங்காரம் விரவத்தொடுப்பது சமநிலையா கும், இதுமூன்றினங்கலந்த சமநிலையணி. (உ)

புக்கவிடத்தச்சம்போதரும்போதச்சந்
துய்க்குமிடத்தச்சந்தோன்றாமற்—காப்பச்ச
மெக்காலுமச்சந்தருமாலெவன்கொலோ
வுட்கான்பிறனில்புகல்.

(இ-ள்.) புக்கவிடத்து - பிறன் மனையாளிடத்திற் போகும்போது, அச்சம் - பயம், போதரும்போது - வரும் போது, அச்சம் - பயம், துய்க்குமிடத்து - அநுபவிக்கும் போது, அச்சம் - பயம், தோன்றாமல் - புணர்ச்சி தோன் றாமல், காப்பு - காத்தல், அச்சம் - பயம், எக்காலும் - எந் நாளும், அச்சம் - பயத்தை, தருமால் - கொடுக்கும் ஆகை யால், உட்கான் - அஞ்சாதவனாய், பிறனில் - பிறன் மனை யாளிடத்து, புகல் - பிரவேசித்தல், எவன் கொல் - என்ன பலன்குறித்தோ. எ-று.

இ-ம். பிறன்மனையாளிடத்துப் போகும்போது பயம், வரும்போது பயம் அநுபவிக்கும்போது பயம் புணர்ச்சி தோன்றாது காத்தலும் பயம் எந்நாளும் பயமாகையால் அஞ்சாது பிறன் மனையாளிடத்துப் பிரவேசித்தலென்ன பயன் என்பதாம். புகல் - எழுவாய், எவன்கொல் - பய னிலை; பிறனில் - செயப்படுபொருள். (ங)

காணிற்குடிப்பழியாங்கையுறிற்கால்குறையு
மாணின்மைசெய்யுங்காலச்சமா—நீணிரயத்
துன்பம்பயக்குமாற்றுச்சாரிநீகண்ட
வின்பமெனக்கெனைத்தாற்கூறு.

(இ-ள்.) துச்சாரி - காமுகனே, காணில் - பிறன்மனை யாளைக் கூடுகையிற் கண்டால், குடி - தன்குடிக்கு, பழி யாம் - இகழ்ச்சியாம், கையுறில் - அகப்படில், கால் குறை யும் - கால்வெட்டப்படும், மாண் - பெருமை, இன்மை -

இல்லாமை, செய்யுங்கால் - செய்யுமிடத்து, அச்சமாம் - பயமாகும், நீள் - நீண்ட, நிரயத்து - நகரத்தில், துன்பம் - துயரத்தை, பயக்குமால் - கொடுக்குமாகையால், நீகண்ட - நீயறிந்த, இன்பம் - இன்பமானது, எனைத்து - எத்தன்மை யுடையது, எனக்கு - என்றனுக்கு, கூறு - சொல்லு எ-று

இ-ம். காமுகனே பிறன் மனைவியைக் கூடுகையிற் கண்டால் தன்குடிக்குப்பழிப்பாம், அகப்படில் கால்குறைந்துபோம், அநுபவிக்கும்போது பயமாகும் நரகத்தில்துயரத்தைக் கொடுக்கும் நீகண்ட இன்பம் எத்தன்மையுடையது எனக்குச்சொல்லு என்பதாம். நீ - எழுவாய், கூறு - பயனிலை, இன்பம் - செயப்படுபொருள், ஆல் - அசை. ()

செம்மையொன்றின்றிச்சிறியாரினத்தாய்க்
கொம்மைவரிமுலையாடோண்மரீஇ—யும்மை
வலியாற்பிறர்மனைமேற்சென்றாரேயிம்மை
யலியாகியாடியுண்பார்.

(இ-ள்.) செம்மை - செவ்வையானமனம், ஒன்றின்றி - ஒன்றில்லாது, சிறியார் - சிறியார்கள், இனத்தராய் - இனமுடையவராய், கொம்மை - திரட்சியும், வரி - தேமலும் பொருந்திய, முலையார் - முலைகளையுடைய பெண்களின், தோள் - தோள்களை, மரீஇ - பொருந்தி, உம்மை - முற்பிறப்பில், வலியால் - தமது வல்லமையால், பிறர் - அந்நியருடைய, மனைமேல் - மனையவளிடத்தில், சென்றார் - போனவர்கள், இம்மை - இப்பிறப்பில், அலியாகி - பேடிகளாகி, ஆடி - கூத்தாடி, உண்பார் - உண்பார்கள். எ-று.

இ-ம். நன்மனமில்லாத சிறியவர்கள் இயல்பினையுடையவர்களாய் முற்பிறப்பில் தமது வல்லமையால் பிறர் மனைவியைச சேர்ந்தவர்கள் இப்பிறப்பில் பேடிகளாய்க் கூத்தாடி உண்பார்கள் என்பதாம். சென்றார் - எழுவாய், உண்பார் - பயனிலை, ஏ - அசை. (௬)

பல்லாரறியப்பறையறைந்துநாட்கேட்டுக்
கல்யாணஞ்செய்துகடிபுக்க—மெல்லியற்

காதன்மனையாளுமில்லாளாவென்னொருவ
னேதின்மனையாளைநோக்கு

(இ-ள்) நாள் - சுபதினத்தை, கேட்டு - கேட்டு, பல்லார் - பலரும், அறிய - அறியும்படி, பறை யறைந்து-மணப்பறையடித்து, கல்யாணஞ் செய்து - விவாகம் பண்ணி, கடி - காவலில், புக்க - புகுந்த, மெல் - மெல்லிய, இயல் - இயல்பினையுடைய, காதல்-இச்சிக்கப்பட்ட, மனையாளும்- மனைவியும், இல்லாளா - மனைவியை, ஒருவன் - ஒருவன், ஏதில் - அயலாருடைய, மனையாளை - மனைவியை, நோக்கு - பார்க்கும் பார்வை, என் - யாது. எ-று.

இ-ம் ஒருவன் பிறன்மனையாளைத் தன்மனையாளாகப் பார்க்கும் பார்வை என்ன என்பதாம். நோக்கு - எழுவாய், என் - பயனிலை, ஏதின் மனையாளை - செயப்படுபொருள். (௬)

அம்பலயலெடுப்பவஞ்சித்தமர்பரீஇ
வம்பலன்பெண்மரீஇமைந்துற்று—நம்பு
நிலைமையினெஞ்சந்தான்றுப்புரவுபாம்பின்
றலைநக்கியன்னதுடைத்து.

(இ-ள்.) அயல் - அயலார், அம்பலெடுப்ப - புறங்கூற, அஞ்சி - பயந்து, தமர் - உறவினர், பரீஇ - வருந்த, வம்பலன் - அயலானுடைய, பெண் - மனையாளை, மரீஇ - தழுவி, மைந்து - மயக்கத்தை, உற்று - பொருந்தி, நம்பும் - நம்பியிருக்கிற, நிலைமையில் - நிலையில்லாத, நெஞ்சத்தான் - மனமுடையவன், துப்புரவு - அநுபவம், பாம்பின்- பாம்பினது, தலை - தலையை, நக்கியன்னது - நக்கியின்படைந்தாற்போலும், உடைத்து - உடையது. எ-று.

இ-ம் பிறன் மனைவியைத் தழுவி மயக்கமடைந்து நம்பு மனமுடையவன் அநுபவம் பாம்பின் தலையை நக்கினாற் போலும் உள்ளது என்பதாம். துப்புரவு - எழுவாய், உடைத்து - பயனிலை (எ)

பரவாவெளிப்படாபல்லோர்கட்டங்கா
வுரவோர்கட்காமநோயாஓ—கொடிதே
விரவாருணுப்படலஞ்சியாது
முரையாதுள்ளாறிவிடும்

(இ-ள்.) உறவோர்கள் - விவேகிகள், காமம் - காமமானது, பரவா - பரவாது, வெளிப்படா - வெளியாகாது, பல்லோர்கண் - பலரிடத்திலும், தங்கா - தங்காது, நோய்- அக்காமத்தால் வருநோயானது, ஓ ஓ கொடிது - மிகவுங் கொடிது, விரவாருள் - கலவாதவரிடத்து, நாணுப்படல்- வெட்கமடைந்து, அஞ்சி - பயந்து, யாதும் - யாதொன்றும், உரையாது - சொல்லாது, உள்ளாறிவிடும் - உள்ளுக்குள்ளே தணியும். எ-று

இ-ம். அறிவுடையோர்கள் காமமானது பரவாமலும், வெளிப்படாமலும், பலரிடத்துத் தங்காமலும், கலவாரிடத்து அஞ்சிச்சொல்லாது உள்ளுக்குள்ளே தணியும் என்பதாம். நோய் - எழுவாய், ஆறிவிடும் - பயனிலை, ஏ - அசை, விரவாருள் என்றது பகைவரிடத் தென்பாருமுளர் காக்கை பாடினியார் சூத்திரம் "குறிநெடி லளபெடைக் குறிப்பாகும்மே" இவ்விதியால் ஓ ஓ கொடிது நெடிலளபெடை. (அ)

அம்புமழலுமவிர்கதிர்ஞாயிறும்
வெம்பிச்சுடினும்புறஞ்சுடும்—வெம்பிக்
கவற்றிமனத்தைச்சுடுதலாற்காம
மவற்றினுமஞ்சப்படும்

(இ-ள்.) அம்பும் - அஸ்திரமும், அழலும் - அக்கினியும், அவிர் - பிரகாசிக்கும், கதிர் - கிரணங்களையுடைய, ஞாயிறும் - சூரியனும், வெம்பி - கனன்று, சுடினும் - சுட்டாலும், புறஞ்சுடும் - மேலேசுடும், வெம்பி - கனன்று, மனத்தை - இதயத்தை, கவற்றி - கவலைப்படுத்தி, சுடுதலால் - சுடுகின்றபடியால், காமம் - காமமானது, அவற்றினும் - அம்பு நெருப்பு சூரியனைப் பார்க்கினும், அஞ்சப்படும் - கொடிதென்று அஞ்சப்படும். எ-று.

இ-ம். காமமானது அம்பினும் அக்கினியினும் சூரியனினும் கொடிது என்பதாம். காமம் - எழுவாய், அஞ்சப்படும் - பயனிலை. (௯)

ஊருளெழுந்தவுருகெழுசெந்தீக்கு
நீருட்குளித்துமுயலாகு—நீருட்
குளிப்பினுங்காமஞ்சுடுமேகுன்றேறி
யொளிப்பினுங்காமஞ்சுடும்.

(இ-ள்.) ஊருள் - ஊரில், எழுந்த - எழும்பிய, உரு - வெப்பம், கெழு - பிரகாசமிகுந்த, செந்தீக்கு - செந்நெருப்புக்கு, நீருள் - தண்ணீரில், குளித்தும் - மூழ்கியும், உயலாகும் - பிழைக்கலாம், காமம் - காமமானது, நீருள் - தண்ணீரில், குளிப்பினும் - குளித்தாலும், சுடும் - சுட்டுவிடும், காமம் - காமமானது, குன்றேறி - மலைமேலேறி, ஒளிப்பினும் - ஒளித்தாலும், சுடும் - சுட்டுவிடும். எ-று

இ-ம். தூமத்தீக்குத் தப்பலாம் காமத்தீக்குத் தப்பலாகாது என்பதாம். தூமம் என்பது புகை, காமம் - எழுவாய், சுடும் - பயனிலை, ஏ - அசை, (௧0)

பிறர்மனை நயவாமை-முற்றிற்று

௧0-ஆம் அதிகாரம். ஈகை.

அஃதாவது கொடுக்குந்திறங் கூறுதலாம்.

இல்லாவிடத்துமியைந்தவளவினா
லுள்ளவிடம்போற்பெரிதுவந்து—மெல்லக்
கொடையொடுபட்டகுணனுடைமாந்தர்க்
கடையாவாமாண்டைக்கதவு.

(இ-ள்) இல்லா - தமக்கில்லாத, இடத்தும் - காலத்தும், இயைந்த-பொருந்திய, அளவினால்-அளவால், உள்ளவிடம்போல் - இருக்கிற காலம்போல, பெரிது - மிகவும்,

உவந்து - மகிழ்ந்து, மெல்ல - நேராக, கொடையொடு - கொடுத்தலுக்குடன், பட்ட - பொருந்திய, குணன்-நற்குணங்கள், உடை-உடைத்தாகிய, மாந்தர்க்கு-மனிதர்க்கு, ஆண்டை - சுவர்க்கவாசலின், கதவு-கதவுகள், அடையாவாம் - அடைக்காவாம். எ-று.

இ-ம். கொடுத்தவர்கட்குச் சுவர்க்க வாசற் கதவுகளடைக்காவாம் என்பதாம். கதவு - எழுவாய், அடையாவாம்-பயனிலை. (க)

முன்னரேசாநாண்முனிதக்கமூப்புள
பின்னரும்பீடழிக்குநோயுள—கொன்னே
பரவன்மின்பற்றன்மின்பாத்துண்மின்யாதுங்
கரவன்மினகைத்துண்டாம்போழ்து.

(இ-ள்.) சாநாள் - சாகின்றநாள், முன்னர் - முன்னது, முனிதக்க - வெறுக்கத்தக்க, மூப்புள-விருத்தாப்பியமுண்டு, பின்னரும் - பின்னும், பீடு - பெருமையை, அழிக்கும் - கெடுக்கும், நோயுள-வியாதியுண்டு, கொன்னே-பயனில்லாமல், பரவன்மின் - பரவாதிருங்கள், கைத்துண்டாம்போழ்து - திரவியமுண்டான காலத்து, பற்றன்மின்-பற்றாதிருங்கள், பாத்து - பகுத்து, உண்மின் - உண்ணுங்கள், யாதும் - யாதொன்றையும், கரவன்மின-ஒளியாதுகொடுங்கள். எ-று.

இ-ம். பொருளுண்டாங்காலத்து ஒளியாது கொடுத்துண்ணுங்கள் எனபதாம். நீவிர் - தோன்றா எழுவாய், பரவன்மின முதலிய - பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. (உ)

நடுக்குற்றுத்தற்சேர்ந்தார்துன்பந்துடையார்
கொடுத்துத்தான்றுய்ப்பினுமீண்டுங்கா—லீண்டு
மிடுக்குற்றுப்பற்றினுநில்லாதுசெல்வம்
விடுக்கும்வினையுலந்தக்கால்.

(இ-ள்.) நடுக்கு - வறுமையால் நடுக்கம், உற்று-பொருந்தி, தன் - தன்னை, சேர்ந்தார்-சேர்ந்தவரது, துன்பம் -

துன்பங்களை, துடையார் - நீக்குகின்றிலார், கொடுத்து - பிறருக்குக்கொடுத்து, தான் - தான், துய்ப்பினும் - உண்டாலும், ஈண்டுங்கால்-வளருங்காலமாயின், ஈண்டும் - வளரும், இடுக்கு-வலிமை, உற்று - பொருந்தி, பற்றினும்-பற்றினாராயினும், வினை - தான்முன்பு செய்த நல்வினை, உலந்தக்கால் - நீங்கினால், செல்வம் - செல்வமானது, நில்லாது-நிலையாமல், விடுக்கும் - விட்டுப்போம் எ-று.

இ-ம். கொடாதவர்கள் பிறர்க்குக் கொடுத்துத் தாங்களுண்டாலும் பொருள்வளருங்காலத்தில் வளரும் நல்வினை நீங்கிற் செல்வங்கெடும் என்பதாம். செல்வம் - எழுவாய், விடுக்கும் - பயனிலை, (நன்னூல் பொதுவியல்) ஏற்புழியெடுத்துடன் கூட்டுமடியவும், யாப்பீறிடை முதலாக்கினும் பொருளிசை, மாட்சியுமாறுவடிவுப மடிமறி,இவ்விதியால் இஃது அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள். (௩)

இம்மியரிசித்துணையானும்வைகலு
நும்மிலியைவகொடுத்துண்மி—னும்மைக்
கொடாஅதவரென்பர்குண்டுநீர்வையத்
தடாஅவடுப்பினவர்.

(இ-ள்.) இம்மியரிசி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி, துணையானும் - அளவாயினும், வைகலும் - நாடோறும், நும் - உம்முடைய, இல் - மனையிடத்து, இயைவ - பொருந்தியவைகளை, கொடுத்து - பிறருக்குக்கொடுத்து, உண்மின் - உண்ணுங்கள், குண்டு - ஆழ்ந்த, நீர் - கடல்சூழ்ந்த, வையத்து - பூமியில், அடாஅ - சமையாத, அடுப்பினவர் - அடுப்பினையுடையவராயிருந்து திரியுமவரை, உம்மை - முற்பிறப்பில், கொடாஅதவர் - வழங்காதவர், என்பவர் - என்று சொல்லுவர் அறிவுடையார். எ-று.

இ-ம். நாடோறும் அணுவளவாவது கொடுத்துண்ணுங்கள் யாசகரை முற்பிறப்பில் கொடாதவர்களென்று சொல்லுவார்கள் என்பதாம் நீவிர் - எழுவாய், உண்மின்-ப. ()

மறுமையுமிம்மையுநோக்கியொருவற்
குறுமாறியைவகொடுத்தல்—வறுமையா
லீதலிசையாதெனினுமிரவாமை
யீதலிரட்டியுறும்.

(இ-ள்) மறுமையும் - மறுபிறப்பையும், இம்மையும்- இப்பிறப்பையும், நோக்கி - ஆராய்ந்து, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இயைவ - பொருந்தியவைகளை, கொடுத்தல்- வழங்கல், உறுமாறு - பொருந்தும்வழி, வறுமையால் - தரித்திரத்தினால், ஈதல் - கொடுத்தல், இசையாதெனினும் - கூடாதாயினும், இரவாமை - யாசியாதிருத்தல், ஈதல் - கொடுத்தலினும், இரட்டி - இருமடங்காக, உறும் - அடையும். எ-று.

இ-ம். கொடுத்தல் கூடாதிருந்தாலுந் தான்போயிரவாதிருத்தல் கொடுத்தலினு மிரண்டுபங்கதிகம் என்பதாம். இரவாமை - எழுவாய், இரட்டியுறும் - பயனிலை. (0)

நடுவூருள்வேதிகைச்சுற்றுக்கோட்புக்க
படுபனையன்னர்பலர்நச்சவாழ்வார்
குடிகொழுத்தக்கண்ணுங்கொடுத்துண்ணாமாக்க
ளிடுகாட்டுளேற்றுப்பனை.

(இ-ள்.) நடுவூருள் - ஊர்நடுவில், வேதிகை - திண்ணை, சுற்றுக்கோட்புக்க - சூழ்ந்திருக்க, படு - பொருந்திய, பனையன்னர் - காய்த்த பனைமரத்துக்கொப்பானவர், பலர் நச்ச - பலபேர் விரும்ப, வாழ்வார் - வாழ்பவர்கள், குடி - தங்குடி, கொழுத்தக்கண்ணும் - வளமிகுந்தாலும், கொடுத்து - வழங்கி, உண்ணா - உண்ணாத, மாக்கள்-மனிதர்கள், இடுகாட்டுள் - சுடுகாட்டிலிருக்கும், ஏற்றுப் பனை - ஆண் பனையையொப்பவர். எ-று.

இ-ம். பலருமிச்சிக்க வாழ்பவர்கள் நடுவூரிற் காய்த்த பனைமரத்திற் கொப்பவர் கொடுத்துண்ணாதவர்கள் சுடுகாட்டிலிருக்கும் ஆண்பனைக் கொப்பாவார்கள் என்பதாம்.

படுபனை யன்னர்-எழுவாய், வாழ்வார் - பயனிலை, மாக்கள்-எழுவாய், ஏற்றுப்பனையன்னர் - பயனிலை. (௬)

பெயற்பான்மழைபெய்யாக்கண்ணுமுலகம்
செயற்பாலசெய்யாவிடினுங்—கயற்புலால்
புன்னைகடியும்பொருகடற்றண்சேர்ப்ப
வென்னையுலகுய்யுமாறு

(இ-ள்.) கயல் - கயல்மீனையும், புலால் - புலால்நாற்றத்தையும், புன்னை - புன்னைப்பூவின் மணமானது, கடியும்-நீக்கும், பொரு-அலைமோதப்பட்ட, தண்-குளிர்ந்த, கடல்-கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, பெயல் - பெய்தல், பால் - பகுப்பாகிய, மழை - மழையானது, பெய்யாக்கண்ணும் - பெய்யாதவிடத்தும், உலகம் - உயர்ந்தோர், செயற்பால - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாவிடினும் - செய்யாதவிடத்தும், உலகு - உலகமானது, உய்யுமாறு-பிழைக்கும் வழி, என்னை-என்ன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே, மழைபெய்யாமலும் பெரியோர்கள் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்யாமலும் விட்டால் உலகம் பிழைக்கும் வழியில்லை என்பதாம். உய்யுமாறு - எழுவாய், என்னை - பயனிலை. (௭)

எற்றகைமாற்றாமையென்றுந்தாம்வரையா
தாற்றார்க்கீவதாமாண்கட—னாற்றின்
மலிகடற்றண்சேர்ப்பமாறீவார்க்கீதல்
பொலிகடனென்னும்பெயர்த்து.

(இ-ள்.) ஆற்றின் - யாற்றினால், மலி-நிறைந்த, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல் - கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, ஏற்ற - யாசிக்கின்ற, கைக்கு, மாற்றாமை - இல்லையென்னாது, என்றும்-யாதாகினும், தாம் - தமக்குள்ள, வரையான் - அளவால், ஆற்றார்க்கு - தரித்திரருக்கு, ஈவதாம் - கொடுப்பதாம், ஆண்கடன் - ஆண்டகைமையாவது, மாறீவார்க்கு - கைம்மாறு

செய்வார்க்கு, ஈதல் - கொடுத்தல், பொலி - பிரகாசம்பொருந்திய, கடனென்னும்பெயர்த்து - கடனென்றுசொல்லும் பெயரினையுடையது. எ-று.

இ-ம் பாண்டியனே வறியார்க்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும் செல்வர்க்குக் கொடுத்தலே கடனாகும் என்பதாம். ஆண்கடன் - எழுவாய், ஈவது - பயனிலை, கடன் - எழுவாய், பெயர்த்து - பயனிலை. (அ)

இறப்பச்சிறிதென்னாதில்லென்னாதென்று
மறப்பயன்யார்மாட்டுஞ்செய்க—முறைப்புதவி
னையம்புகூஉந்தவசிகடிஞைபோற்
பையநிறைத்துவிடும்.

(இ-ள்.) இறப்ப - மிகவும், சிறிதென்னாது - சிறியதென்றுசொல்லாது, இல்லென்னாது - இல்லையென்றுசொல்லாது, என்றும் - எப்பொழுதும், அறப்பயன் - தருமப்பலனை, யார்மட்டும் - யாவரிடத்தும், செய்க - செய்யக்கடவாய், முறை - முறையாக, புதவின் - வாயில்கடோறும், புகூஉம் - புகுந்து, ஐயம் - பிச்சையேற்கும், தவசி - தவசிகையிலிருக்கும், கடிஞைபோல் - பாத்திரம்போல, பைய - மெல்ல, நிறைத்துவிடும் - நிறைத்துவிடும். எ-று.

இ-ம். யாவரிடத்துந் தருமத்தைச் செய்யக் கடவீர் அத்தருமப்பலன் யாசித்தோர் பாத்திரம்போல நிறைவுபெறும் என்பதாம். நீவிர்-தோன்றா எழுவாய், செய்க - பயனிலை, அறப்பயனை - செயப்படுபொருள். (கூ)

கடிப்பிடுகண்முரசங்காதத்தோர்கேட்ப
ரிடித்துமுழங்கியதோர்யோசனையோர்கேட்ப
ரடுக்கியமூவுலகுங்கேட்குமேசான்றோர்
கொடுத்தாரெனப்படுஞ்சொல்.

(இ-ள்.) கடிப்பு - குறுந்தடியினால், இடு - அடிக்கப்பட்ட, கண் - இடமகன்றவாயினையுடைய, முரசம் - பேரிகைச்சத்தம், காதத்தோர் - காதவழியிலுள்ளோர், கேட்

பர் - கேட்பார்கள், இடித்து - இடியிடித்து, முழங்கியது- சத்திப்பது, ஓர் - ஒரு, யோசனையோர் - யோசனை வழியி லுள்ளோர், கேட்பர் - கேட்பார்கள், சான்றோர் - பெரி யோர்களுக்கு, கொடுத்தாரெனப்படுஞ்சொல் - கொடுத் தாரென்றுசொல்லப்படுஞ்சொல்லானது, அடுக்கிய - ஒன் றின்மேலொன்றாக அடுக்கிய, மூவுலகும் - சுவர்க்கமத்திய பாதலம் என்னு மூவுலகிற்கும், கேட்கும்-கேட்கும். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தாரென்று சொல் லப்படுஞ் சொல்லானது திரிலோகத்திற்குங் கேட்கும் என் பதாம். சொல் - எழுவாய், கேட்கும் - பயனிலை, ஏகாரம்- அசை.

ஈகை-முற்றிற்று.

கக-ஆம் அதிகாரம். பழைவினை.

அஃதாவது - முற்பிறப்பிற் செய்த வினையாம்.

பல்லாவுளுத்துவிடினுங்குழக்கன்று
வல்லதாந்தாய்நாடிக்கோடலைத்—தொல்லைப்
பழைவினையுமன்னதகைத்தேதற்செய்த
கிழவினைநாடிக்கொளற்கு.

(இ-ள்) பல்லாவுள் - பலபசுக்களுள், குழக்கன்று - இளங்கன்றை, உய்த்துவிடினும்-செலுத்திவிடினும், தாய் - தன்றாயை, நாடி - தேடி, கோடலை - கொள்ளுதலில், வல்ல தாம் - வல்லமையுடையதாம், தொல்லை - முன்செய்த, ப ழைவினையும் - ஊழ்வினையும், தன் - தன்னை, செய்த-செய் துள்ள, கிழவனை - உரியவனை, நாடி - ஆராய்ந்து, கொள ற்கு - பற்றிக்கொள்ளுதற்கு, அன்ன தகைத்தே - அத்தன் மையதாம். எ-று.

இ-ம். கன்று பசுவைத் தேடிக்கொள்ளுதல்போல வி னையுஞ் செய்தவனைத் தேடிக்கொள்ளும் என்பதாம், பழை வினை - எழுவாய், அன்னதகைத்தே - பயனிலை. (க)

உருவமிளமையுமொண்பொருளுமுட்கு
மொருவழிநில்லாமைகண்டு—மொருவழி
யொன்றேயுமில்லாதான்வாழ்க்கையுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந்தக்கதுடைத்து.

(இ-ள்.) உருவும் - அழகும், இளமையும் - இளமைப்பருவமும், ஒள் - ஒளிபொருந்திய, பொருளும் - திரவியமும், ஒருவழி - ஒருபிறப்பினும், நில்லாமை - நில்லாது, உட்கும் - கெடுதலை, கண்டும் - பார்த்தும், ஒன்றேயும்-ஒரு நல்வினையும், இல்லாதான் - செய்யாதவன், வாழ்க்கை - வாழ்க்கை, உடம்பு - உடம்பினை, இட்டு - எடுத்து, நின்று - நிறைவளவினனாய், வீழ்ந்தக்கது - வீழுந்தகுதியை, உடைத்து - உடையது. எ-று.

இ-ம். ஒரு பிறப்பினுந் தருமஞ்செய்யான் வாழ்வு கெடும் என்பதாம். வாழ்க்கை - எழுவாய், உடையது - பயனிலை. (உ)

வளம்படவேண்டாதார்யாரியாருமில்லை
யளந்தனபோகமவரவராற்றான்
விளங்காய்திரட்டினாரில்லைக்களங்—கனியைக்
காரெனச்செய்தாருமில்.

(இ-ள்) வளம் - செல்வம், பட - உண்டாக, வேண்டாதார்-விரும்பாதார், யார் யாரும் - யாவரும், இல்லை - இல்லை, அவரவர் - அவரவர் செய்த, ஆற்றால் - வினையால், போகம் - அவரவர்க்கறுபோகம், அளந்தன - கற்பித்துக் கிடந்தன, விளங்காய் - விளங்கனியை, திரட்டினார் - திரட்டினவர், இல்லை - இல்லை, களங்கனியை - களவின்கனியை, காரென - கறுப்பாயாக, செய்தாரும்-செய்தவரும், இல் - இல்லை எ-று.

இ-ம். செல்வம் வேண்டாதார் யாவருமில்லை அவரவர் வினையின்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். போகம் - எழுவாய், அளந்தன - பயனிலை (௩)

உறற்பாலநீக்க லுறுவர்க்குமாகா
பெறற்பாலனையவுமன்னவா—மாரி
வறப்பிற்றருவாருமில்லையதனைச்
சிறப்பிற்றணிப்பாருமில்.

(இ-ள்.) உறற்பால - உறும் பகுதியான தீவினைகளை, நீக்கல் - நீக்குதல், உறுவர்க்கும்-தபோதனர்க்கும், ஆகா- இயலாவாம், பெறற்பால் - பெறும் பகுதியான நல்வினைகள், அனையவும் - எல்லாம், அன்னவாம் - அத்தன்மையாம், (அதுபோல) மாரி - மழை, வறப்பில் - மறுத்தகாலத்தில், தருவாரும் - அதனைப் பெய்விப்பாரும், இல்லை - இல்லை, சிறப்பில் - அம்மழை பெய்யுங்காலத்தில், அதனை- அதை, தணிப்பாரும் - பெய்யாமனிறுத்த வல்லாரும், இல் - இல்லை எ-று.

இ-ம். வந்த துன்பங்களை நீக்குதலும் இருக்கிறவின்பங்களைப் போக்குதலும் பெரியோர்க்கு மரிது என்பதாம். நீக்கல் - எழுவாய், ஆகா - பயனிலை. (ச)

திணைத்துணையாகித்தந்தேசுள்ளடக்கிப்
பனைத்துணையார்வைகலும்பாடழிந்து—வாழ்வர்
நினைப்பக்கிடந்ததெவனுண்டாமேலை
வினைப்பயனல்லாற்பிற.

(இ-ள்) திணை - திணையினுடைய, துணையாகி - அளவினையுடையவராய், தம் - தமது, தேசு - ஒளியை, உள் - உள்ளே, அடக்கி - அடங்கச்செய்து, பனை-பனையினுடைய, துணையார் - அளவினையுடையார், வைகலும் - நாடோறும், பாடு - பெருமை, அழிந்து - கெட்டு, வாழ்வர் - வாழாநிற்பர், நினைப்ப - விசாரிக்க, கிடந்தது - தக்கது, எவன் - என், உண்டாம் - உளதாம், மேலை - முன்செய்த, வினைப்பயன் - வினையின் பயன், அல்லால் - அல்லது, பிற - வேறொன்றுமில்லை. எ-று.

இ-ம். வினைவசத்தால் பனையளவு பெருமையையுடையவரும் திணையளவு பெருமையினை யுடையவராயடங்கிநிற்

பர் என்பதாம். பனைத்துணையார் - எழுவாய், வாழ்வர் - பயனிலை. (௭)

பல்லான்றகேள்விப்பயனுணர்வார்வீயவுங்
கல்லாதார்வாழ்வதறிதிரேற்—கல்லாதார்
சேதனமென்னுமச்சேறகத்தின்மையாற்
கோதென்றுகொள்ளாதாங்கூற்று.

(இ-ள்.) பல் - பல நூல்களையும், ஆன்ற-கற்றமைந்த, கேள்வி - கல்வியால்வரும், பயன் - பயனை, உணர்வார் - அறிவார், வீயவும் - இறக்கவும், கல்லாதார் - கல்லாதவர், வாழ்வது - உயிர் வாழ்வதும், அறிதிரேல் - காரண மறிவீ ராகில், கல்லாதார் - கல்லாதவர், சேதனமென்னும் - அறிவென்னும், அச்சேறு - அச்சாரம், அகத்து - மனதில், இன்மையால் - இல்லாமையால், கூற்று - கூற்றுனது, கோதென்று - அவரைச் சக்கையென் றெண்ணி, கொள்ளாதாம் - கொள்ளமாட்டாது. எ-று.

இ-ம். இயமனானவன் கற்றோரைச் சாரமாகவும், மற்றோரைச் சக்கையாகவும் கொள்வான் என்பதாம். கூற்று - எழுவாய், கொள்ளாதாம் - பயனிலை. (௮)

இடும்பைகூர்நெஞ்சத்தாரெல்லாருங்காண
நெடுங்கடைநின்றுழல்வதெல்லா—மடம்பம்பூ
வன்னங்கிழிக்குமலைகடற்றண்சேர்ப்ப
முன்னைவினையாய்விடும்.

(இ-ள்.) அடம்பம் - அடம்பினுடைய, பூ - பூக்களை, அன்னம் - அன்னங்கள், கிழிக்கும் - கிழித்து விளையாடும், அலை - அலைகள் பொருந்திய, தண் - குளிர்ந்த, கடல்-சமுத்திரத்தையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, இடும்பை - துன்பம், கூர் - மிக்க, நெஞ்சத்தார் - நெஞ்சினையுடையார், எல்லாரும் - எல்லாரும், காண - அறிய, நெடும் - நெடிய, கடை - வாயில்கடோறும், நின்று - இரந்துநின்று, உழல்வது - திரிவது, எல்லாம் -

யாவும், முன்னை-முன்செய்த, வினையாய்விடும் - தீவினைப் பயனாய்விடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே இப்பிறப்பில் யாசிக்குஞ் செய்கை முற்பிறப்பிற் செய்வினையாம் என்பதாம். எல்லாம் - எழுவாய், வினையாய்விடும் - பயனிலை, தண்டியலங்காரம் பொதுவணியியல் "தெளிவெனப்படுவது பொருள் புலப்பாடே" இது தெளிவணி. (எ)

அறியாருமல்லாரறிவதறிந்தும்
பழியோடுபட்டவைசெய்தல்—வளியோடி
நெய்தனறவுயிர்க்குநீள்கடற்றண்சேர்ப்ப
செய்தவினையான்வரும்.

(இ-ள்.) வளியோடி - காற்றின் வழியே யோடி, நெய்தல் - நெய்தற்பூவினது, நறவு - வாசனை, உயிர்க்கும் - கமழாநின்ற, நீள் - நீண்ட, தண் - குளிர்ந்த, கடல் - சமுத்திரத்தையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, அறியாரும் - அறியாதாரும், அல்லர்- அல்லது, அறிவது - அறியத்தக்க நூல்களின்பலனை, அறிந்தும் - அறிந்திருந்தும், பழியோடு - பழியுடனே, பட்டவை-பொருந்தியவை, செய்தல் - சிலர்செய்தல், செய்த - முன்செய்த, வினையால்- தீவினைப்பயனால், வரும் - வரும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நூல்களை யறிந்தும் தீவினைகளைச் செய்தல் முன் செய்வினை வசமாம் என்பதாம் செய்தல் - எழுவாய், வரும் - பயனிலை. (அ)

ஈண்டுநீர்வையத்துளெல்லாருமெத்துணையும்
வேண்டார்மற்றீயவிழைபய—னல்லவை
வேண்டினும்வேண்டாவிடினுமுறற்பால
தீண்டாவிடுதலரிது.

(இ-ள்.) ஈண்டு நீர்வையத்துள் - விரிநீர் சூழ்ந்த உலகத்துள், எல்லாரும் - யாவரும், எத்துணையும் - தமக்கெவ்வளவும், தீய - கொடியவை, விழை - கலந்த, பயன் - துன்

பங்களை, வேண்டார் - வேண்டியிரார், நல்லவை - நல்வினைப்பயன்களை, வேண்டினும் - விரும்பினராயினும், வேண்டாவிடினும் - விரும்பாவிட்டாலும், உறற்பால - வரும் வினைகள், தீண்டா - அவரைத்தீண்டாமல், விடுதல்-நீங்குதல், அரிது - அரிது எ-று.

இ-ம். யாவரும் நல்வினை தீவினைகளை வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் வரும் வினைகள் வாராமலிராவாம் என்பதாம், விடுதல் - எழுவாய், அரிது - பயனிலை, மன்-ஒழிபிசை (௬௯)

சிறுகாபெருகாமுறைபிறழ்ந்துவாரா
வுறுகாலத்தூற்றுகாவாமிடத்தே—யாகுஞ்
சிறுகாலைப்பட்டபொறியுமதனு
லிறுகாலத்தென்னைபரிவு

(இ-ள்.) சிறுகாலை - முற்காலத்து, பட்ட - உண்டாகிய, பொறியும் - நல்வினைகளும், சிறுகா - சிறுகாவாம், பெருகா - பெருகாவாம், முறை - வரிசை, பிறழ்ந்து - மாறி, வாரா - வாராவாம், உறுகாலத்து - துன்புறுங் காலத்து, ஊற்றுகா - வந்து தங்காவாம், ஆமிடத்து - ஆங்காலத்து, ஆகும் - ஆகும், அதனால் - அத்துணையே ஆதலால், இறுகாலத்து - தீவினைப்பயத்தால் கேடுவருங்காலத்து, பரிவு - வருந்துவது, என்னை - யாது. எ-று.

இ-ம். நல்வினைகள் சிறுகலும் பெருகலும் முறை மாறி வருதலுமில்லை வரும்போது வரும், தீவினைகள் வந்தபோது வருந்துவதென்ன என்பதாம். பரிவு - எழுவாய், என்னை - பயனிலை, தண்டியலங்காரம் பொதுவணியியல் "சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைப்படலின்பம்" இஃது இன்பவணி. (௭0)

பழவினை - முற்றிற்று.

கஉ-ஆம். அதிகாரம். மெய்ம்மை.

அஃதாவது உண்மை கூறுதலாம்.

இசையாவொருபொருளில்லென்றல்யார்க்கும்
வசையன்றுவையத்திற்கை—நசையழுங்க
நின்றோடிப்பொய்த்தனிரைதொடீஇசெய்ந்நன்றி
கொன்றாரிற்குற்றமுடைத்து.

(இ-ள்.) நிரைதொடீஇ - வரிசையாகவணிந்த வளைய ல்களையுடையவளே, இசையா-கிடையாத, ஒருபொருள் - ஒருபொருளை, இல்லென்றல் - இல்லையென்று சொல்லல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், வசையன்று - குற்றமல்ல, வைய த்து - பூமியில், இயற்கை - இயல்பாகும், நசை - ஆசை, அழுங்க - கெட, நின்றோடி - நெடுங்காலநின்று, பொய்த் தல் - பொய்சொல்லல், செய்ந்நன்றி-பிறர்செய்தவுதவியை, கொன்றாரில் - கொன்றவரைப்பார்க்கினும், குற்றம் - குற் றம், உடைத்து - உடையதாம். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே ஒருவரைப் பலகால் திரியவைத்தி ல்லையென்று சொல்லல் செய்ந்நன்றி அழித்ததிலுங் குற்ற முடையது என்பதாம். பொய்த்தல் - எழுவாய், குற்ற முடைத்து - பயனிலை. (க)

தக்காருந்தக்கவரல்லாருந்தந்நீர்மைச்
செக்காலுங்குன்றலிலராவ—ரக்காரம்
யாவரேதின்னினுங்கையாதாங்கைக்குமாந்
தேவரேதின்னினும்வேம்பு

(இ-ள்.) தக்காரும் - பெரியோரும், தக்கவ ரல்லா ரும் - சிறியோரும், தம் - தமது, நீர்மை - குணங்களில், எக்காலும் - எந்நாளும், குன்றல் - குறைதல், இலராவர் - இல்லாதார், அக்காரம் - வெல்லத்தை, யாவர் - எவர், தின் னினும் - தின்றாலும், கையாது - கசக்காது, வேம்பு - வேம் பை, தேவர் - தேவர்கள், தின்னினும் - தின்றாலும், கைக் கும் - கசக்கும். எ-று.

இ-ம். பெரியோரும் சிறியோரும் தங்கள் குணங்களில் குறைவுபடார்கள், குன்றல் - எழுவாய், இலாவர் - பயனிலை, ஆம், உர் ஏ, உம், அசைகள். (உ)

காலாடுபோழ்திற்கழிகிளைஞர்வானத்து
மேலாடுமீனிற்பலராவ—ரேலா
விடரொருவருற்றக்காலீர்ங்குன்றநாட
தொடர்புடையோமென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) ஈர்ங்குன்ற - குளிர்ந்த மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, ஒருவர் - ஒருவர், காலாடுபோழ்தில் - (செல்வமுற்றுச்) சஞ்சரிக்குங்காலத்து, கழிமிகுந்த, கிளைஞர் - உறவினர், வானத்து - ஆகாயத்து, மேலாடு - மேலே சஞ்சரிக்கும், மீனில் - நட்சத்திரங்களைப் பார்க்கிலும், பலராவார் - அநேகராவார், ஏலா - பொருந்தாத, இடர் - துன்பங்களை, உற்றக்கால் - அடைந்தார், சிலர் - சிலர்மாத்திரம், தொடர்பு - சம்பந்தம், உடையோம் - உடையோம், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் நடந்து திரியுங்காலத்துப் பலபேருறவினராவார்கள், துன்படைந்தாற் சிலபேருறவினராவார்கள் என்பதாம். கிளைஞர் - எழுவாய், ஆவர் - பயனிலை, சிலர் - எழுவாய், என்பார் - பயனிலை. (௩)

வடுவிலாவையத்துமன்னியமூன்றி
னடுவிணதெய்தவிருதலையு—மெய்து
நடுவணதெய்தாதானெய்துமுலைப்பெய்
தடுவதுபோலுந்துயர்

(இ-ள்) வடுவிலா - குற்றமில்லாத, வையத்து - பூமியில், மன்னிய - நிலைபெற்ற, மூன்றில் - (அறம் பொருள் இன்பமென்னு) மூன்றனுள், நடுவணது - நடுவாகிய பொருள், எய்த - பொருந்த, இருதலையும் - தருமமும் காமமும், எய்தும் - அடையும், நடுவணது - பொருளை, எய்தாதான் - அடையாதவன், உலை - உலையில், பெய்து - போட்டு, அடு

வதுபோலும் - (ஆமையைக்) கொல்லுதல்போலும், துயர்-துன்பத்தை, எய்தும் - அடைவான். எ-று.

இ-ம். பொருளையடைந்தவன் புண்ணியத்தையும், இன்பத்தையும் அடைவான், பொருளையடையாதவன் துன்பத்தையடைவான் என்பதாம். இருதலை - எழுவாய், எய்தும் - பயனிலை, பொருளை - செயப்படுபொருள், எய்தாதான் - எழுவாய், எய்தும் - பயனிலை, துயரத்தை - செயப்படுபொருள் (௪)

நல்லாவின்கன்றாயினாகும்விலைபெறூஉங்
கல்லாரேயாயினுஞ்செல்வர்வாய்ச்சொற்—செல்லும்
புல்லீரப்போழ்தினுழவேபோன்மீதாடிச்
செல்லாவாநல்கூர்ந்தார்சொல்.

(இ-ள்.) நல் - நல்ல, ஆவின் - பசுவின், கன்றாயின் - கன்றானால், நாகும் - இளங்கன்றும், விலைபெறூஉம் - விலைபெறும், கல்லாரேயாயினும் - கல்லாதவரானாலும், செல்வர்வாய் - ஐசுவரியவான்கள் வாக்கிற் பிறக்கும், சொற்செல்லும் - சொற்கள்செல்லும், நல்கூர்ந்தார் சொல் - வறியவர் வாக்கிற் பிறக்குஞ் சொற்கள், புல்லீரம் - அற்பவீரம் பொருந்திய காலத்தில், (உழும்) உழவேபோல் - உழுபடைச்சால்போல, மீதாடி - மேலாடி, செல்லாவாம்-செல்லமாட்டாவாம் எ-று.

இ-ம். செல்வவான்கள் சொற்கள் செல்லும் தரித்திரர் சொற்கள் செல்லாவாம் என்பதாம். சொல் - எழுவாய், செல்லாவாம் - பயனிலை, ஏ - அசை. (௫)

இடம்படமெய்ஞ்ஞானங்கற்பினுமென்று
மடங்காதாரென்றுமடங்கார்—தடங்கண்ணா
யுப்பொடுநெய்பாறயிர்காயம்பெய்தடினுங்
கைப்பறாபேய்ச்சுரையின்காய்.

(இ-ள்.) தடங்கண்ணாய் - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடையவளே, உப்பொடு - உப்புடன், நெய்-நெய்யும்,

பால் - பாலும், தயிர் - தயிரும், காயம் - பலகாயங்களும், பெய்து-இட்டு, பேய்ச்சுரையின்காய்-பேய்ச்சுரைக்காயை, அடினும்-சமைத்தாலும், கைப்பறு-கசப்புநீங்காது, (அது போல) மெய்ஞ்ஞானம் - உண்மைஞான நூற்களை, என்றும் - எந்நாளும், இடம்பட - விரிவாக, கற்பினும்-கற்றாலும், அடங்காதார் - அடங்காதவர்கள், என்றும் - எந்நாளும், அடங்கார் - அடங்கார். எ-று.

இ-ம். பெண்ணை அடங்காதவர்கள் எக்காலமுமடங்காரென்பதாம். அடங்காதார் - எழுவாய், அடங்கார் - பயனிலை, அவிநயர் சூத்திரம், "குறட்பாவிரண்டவை நால் வகைத் தொடையாய், முதற்பாதனிச் சொலினடிமூஉயிரு வகை, விகற்பினடப்பது நேரிசைவெண்பா" இஃதிவ்விதியால் நேரிசைவெண்பா. (சு)

தம்மையிகழ்வாரைத்தாமவரின்முன்னிகழ்சு
வென்னையவரோடுபட்டது—புன்னை
விறற்பூங்கமழ்கானல்வீங்குநீர்ச்சேர்ப்ப
வுறற்பாலயார்க்குமுறும்.

(இ-ள்.) புன்னை - புன்னையினது, விறல்-மிக்க, பூ-பூக்களின்மணம், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, கானல் - சோலையையும், வீங்கு - நிறைந்த, நீர் - நீரினையும், சேர்ப்ப-கடற்கரையையுமுடைய பாண்டியனே, உறற்பால - வருபவை, யார்க்கும்-யாவருக்கும், உறும் - வருமாதலால், தம்மை-தங்களை, இகழ்வாரை - இகழ்பவர்களை, தாம் - தாங்கள், அவரின் முன்னிகழ்க - அவர்களின்முன்பா யிகழக்கடவர்கள், அவரோடு பட்டது - அவர்கள் பின்னு லிகழப்பட்ட தன்மை, என்னை - என்ன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தங்களை யிகழ்ந்தவர்கள் முன்பாகத் தாங்களிகழக்கடவர்கள். அவர்கள் பின்னிகழ்வ தென்ன என்பதாம். தாம் - எழுவாய், இகழ்க-பயனிலை. (எ)

ஆவேறுருவினவாயினுமாபயந்த
பால்வேறுருவினவல்லவாம்—பால்போ

லொருதன்மைத்தாகுமறநெறியாபோ
லுருவுபலகொளலீங்கு.

(இ-ள்.) ஆ - பசுக்கள், வேறு - வேறுபட்ட, உருவி
னவாயினும் - உருவங்களையுடையனவாயினும், ஆ-அப்பசு
க்கள், பயந்த - கொடுத்த, பால் - பாலெல்லாம், வேறு-
வேறுபட்ட, உருவின- உருவங்களையுடையன, அல்லவாம்-
அல்லனவாம்,பால்போல் - அப்பால்போல, அறம் - அறத்
தினது, நெறி - வழி, ஒருதன்மைத்து - ஒரு தன்மையை
யுடையது, ஆகும் - ஆம், ஆபோல் - அப்பசுக்கள் போல,
ஈங்கு - ஈங்குண்டாகிய சமயங்களும்,பல - பல, உருவு-வே
டங்களை, கொளல் - கொண்டிருக்கும். எ-று.

இ-ம். பசுக்களெல்லாம் வேறுருவானாலும் பாலெல்
லாமோருருவே அதுபோல யார்செய்யினுந் தருமமெல்லா
மொருவழியாகும இப்படியே சமயங்கள் என்பதாம். அற
நெறி - எழுவாய், ஆகும் - பயனிலை, சமயங்கள்-எழுவாய்,
கொளல்-பயனிலை, வேடங்களை-செயப்படுபொருள், அகத்
தியச்சூத்திரம் 'முதலுமூன்று நாற்சீராகியு, மிரண்டுமீறு
முச்சீராகியுந், தனிச்சொற்சீர்கொளு நேரிசைவெண்பா.'()

யாஅருலகத்தோர்சொல்லில்லார்தேருங்கால்
யாஅருபாயத்தின்வாழாதார்—யாஅ
ரிடையாகவின்னாதெய்தாதார்யாஅர்
கடைபோகச்செல்வமுய்த்தார்.

(இ-ள்.) தேருங்கால்-ஆராயுமிடத்து, உலகத்து-உல
கில், சொல்-புகழ்,இல்லார்-இல்லாதவர்,யாஅர்-யாவர்தாம
உபாயத்தின்-முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்தவுபாயத்தால், வா
ழாதார்-இப்பிறப்பில் வாழாதார், யாஅர்-யாவர்தாம், இ
டையாக-இறக்குமுன்,இன்னாதது-துன்பத்தை, எய்தாதா
ர்-அடையாதவர், யாஅர்-யாவர்தாம், கடைபோக-முடிவ
ளவும், செல்வம்-செல்வத்தை, உய்த்தார்-செலுத்தினவர்.
யாஅர்-யார்தாமொருவருமில்லை. எ-று.

இ-ம். புகழிலார் யார் வாழாதார் யார் யார் துன்பமடையாதார் யார்முற்றுஞ் செல்வம் பெற்றார் என்பதாம். யார்-எழுவாய், யார்-பயனிலை (கூ)

தாஞ்செய்வினையல்லாற்றம்மொடுசெல்வதுமற்
றியாங்கணுந்தேரிற்பிறிதில்லை—யாங்குத்தாம்
போற்றிப்புனைந்தவுடம்பும்பயனின்றே
கூற்றங்கொண்டோடும்பொழுது

(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடதது, தாம் - தாங்கள், போற்றி - காத்து, புனைந்த - அழகுசெய்த, உடம்பும்-உடம்பாலும், கூற்றம் - கூற்றுவன், கொண்டு-தமதுயிரைக்கொண்டு, ஓடும்பொழுது - போங்காலத்தில், பயன் - பிரயோசனமும், இன்று - இல்லை, தாம் - தாங்கள், செய்-செய்த, வினை-இருவினையும், அல்லால்-அல்லாது, தம்மொடு-தம்முடனே, செல்வது-கூடப்போவது, யாங்கணும்-எக்காலத்தாயினும், தேரில்-ஆராய்ந்தால், பிறிதில்லை-வேறொன்றுமில்லை எ-று.

இ-ம். தாங்கள் செய்த நல்வினை தீவினையே தங்களோடுகூடவரும் என்பதாம் வினை-எழுவாய், பிறிதில்லை - பயனிலை. (கo)

மெய்ம்மை - முற்றிற்று.

கூ-ஆம் அதிகாரம். தீவினையச்சம்.

அஃதாவது — தீவினைக்கு அஞ்சுதலாம்.

துக்கத்துட்டூங்கித்துறவின்கட்சேர்கலா
மக்கட்பிணத்தசுடுகாடு—தொக்க
விலங்கிற்கும்புள்ளிற்குங்காடேபுலன்கெட்ட
புல்லறிவாளர்வயிறு.

(இ-ள்.) துக்கத்துள் - துன்பத்தினிடத்து, தூங்கி-மயங்கி, துறவின்கண் - துறவறத்திலே, சேர்கலா-அடையாத, மக்கள் - மக்களின், பிணத்த - பிணங்களை யுடையன,

சுடுகாடு - சுடுகாடுகள், தொக்க - நெருங்கிய, விலங்கிற்கு ம்-மிருகங்களுக்கும், புள்ளிற்கும்-பறவைகளுக்கும், காடு - காடுகளாவன, புலன்கெட்ட-அறிவுகெட்ட, புல்லறிவாளர்-அறிவினருடைய, வயிறு - வயிறுகள்.

இ-ம். மிருகங்கள் பறவைகளுக்கு அறிவினர்களுடைய வயிறுகளே சுடுகாடுகளாம். வயிறு-எழுவாய், காடு-பயனிலை. (க)

இரும்பார்க்குங்காலராயேதிலார்க்காளாய்க்
கரும்பார்கழனியுட்சேர்வர்—சுரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய்வாழுஞ்சிவலுங்குறும்பூழுங்
கூட்டுளாய்க்கொண்டுவைப்பார்.

(இ-ள்.) சுரும்பு-வண்டுகள், ஆர்க்கும்-சத்திக்கும், காட்டுளாய்-காட்டிடமாய், வாழும்-வாழுகின்ற, சிவலும்-கவுதாரியையும், குறும்பூழும்-காடையையும், கூட்டுளாய்-கூட்டிடமாய், கொண்டுவைப்பார்-கொண்டடைப்பவர்கள், இரும்பு-இரும்புவிலங்கு, ஆர்க்கும்-சத்திக்கும், காலராய்-கால்களையுடையவராய், ஏதிலார்க்கு-பகைவருக்கு, ஆளாய்-அடிமையாய், கரும்பார்-இருட்பூமியாகிய, கழனியுள்-வயலிடத்தில், சேர்வர்-அடைவார்கள். எ-று.

இ-ம். இப்பிறப்பில்காடை கவுதாரி முதலானவற்றைக் கூட்டி லடைப்பவர் மறுபிறப்பில் விலங்குபூண்டு நரகத்திலடைவார்கள் என்பதாம். வைப்பார்-எழுவாய், சேர்வர்-பயனிலை. (உ)

அக்கேபோலங்கையொழியவிரலழுகித்
துக்கத்தொழுநோயெழுபவே—யக்கா
லலவனைக்காதலித்துக்கான்முரித்துத்தின்ற
பழைவினைவந்தடைந்தக்கால்.

(இ-ள்.) அக்கால் - முற்பிறப்பில், அலவனை - நண்டுகளை, காதலித்து - இச்சித்து, கான்முரித்து - கால்களைமுரித்து, தின்ற - உண்ட, பழவினை-பழையவினை, வந்தடை

ந்தக்கால் - வந்தால், அங்கேநபோல் - சங்குமணிபோல், அ ங்கை - அகங்கை, ஒழிய - தவிர, விரல் - விரல்கள், அழு கி - அழுகி, தொழுநோய் - குஷ்டநோயில்,துக்கம் - துன் பமடைந்து, எழுப - திரிவார்கள். எ-று.

இ-ம். முற்பிறப்பில் நண்டுகளைத் தின்றவர்கள் இப்பி றப்பில் குஷ்ட வியாதிகொண்டு திரிவார்கள் என்பதாம். தொழுநோய் - எழுவாய், எழுப-பயனிலை. எ-அசை, நன் னூல் "அகமுனர்ச்செவிகை வரினிடையன கெடும்" இவ் விதியால் அங்கை அகங்கையாயிற்று (௯)

நெருப்பழற்சேர்ந்தக்காினெய்போல்வதூஉ
மெரிப்பச்சுட்டெவ்வநோயாக்கும்—பரப்பக்
கொடுவினையராகுவர்கோடாருங்கோடிக்
கடுவினையராகியார்ச்சார்ந்து.

(இ-ள்.) நெருப்பு - நெருப்பினது, அழல் - வெம்மை யை, சேர்ந்தக்கால் - சேர்ந்தால், நெய்போலவதூஉம் - நெ ய்போலக் குளிர்ச்சியையுடையதும், எரிப்ப - எரிக்கும்ப டி, சுட்டு - கொளுத்தி, எவ்வம் - துன்பமாகிய, நோய்- நோயை, ஆக்கும் - உண்டாக்கும், (அதுபோல) கோடாரு ம் - நன்னடை பிறழாதவர்களும், கடுவினையராகியார்-கொ டியவர்களை, சார்ந்து - சேர்ந்து, கோடி - நன்னடை பிறழ் ந்து, பரப்ப - மிகவும், கொடு - கொடிய, வினையராகுவர்- வினையுடையவராவார்கள். எ-று.

இ-ம் துன்மார்க்கரைச்சேர்ந்த நன்மார்க்கரும் துன் மார்க்கராவார்கள்என்பதாம். கோடார்-எழுவாய்,ஆகுவர்- பயனிலை. (௰)

பெரியவர்கேண்மைபிறைபோலநாளும்
வரிசைவரிசையாநந்தும்—வரிசையால்
வானூர்மதியம்போல்வைகலுந்தேயுமே
தானேசிறியார்தொடர்பு.

(இ-ள்.) பெரியவர் - பெரியோர்கள், கேண்மை-சிநேக ம், பிறைபோல் - இளம்பிறைபோல், நாளும்-எந்நாளும், வ

ரிசை வரிசையாய்-கிரமக்கிரமமாக, நந்தும் - வளரும், சிறி யார்-சிறியோர்கள், தொடர்பு-சிநேகம், வான் - ஆகாயத்தி லே, ஊர்-செல்லும், மதியம்போல்-பூரணச்சந்திரன்போல், வைகலும்-தினந்தோறும், வரிசையாய்-கிரமமாய், தானே - தனக்குத்தானே, தேயும்-குறைந்துபோகும் எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் சிநேகம் பிறைபோல் வளரும், சிறியோர்கள் சிநேகம் நிறை சந்திரன் குறைதல்போற் குறையும் என்பதாம். கேண்மை-எழுவாய், நந்தும்-பயனிலை, தொடர்பு-எழுவாய், தேயும்-பயனிலை, ஏகாரம்-அசை. ()

சான்றோரெனமதித்துச்சார்ந்தாய்மற்சாய்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மைசார்ந்தார்கணில்லாயிற்—சார்ந்தோய்கேள்
சாந்தகத்துண்டென்றுசெப்புத்திறந்தொருவன்
பாம்பகத்துக்கண்டதுடைத்து.

(இ-ள்.) சான்றோரென - பெரியோரென, மதித்து-எண்ணி, சார்ந்தாய் - சேர்ந்தவனே, சார்ந்தாய்க்கு - சேர்ந்தவனுக்கு, சான்றாண்மை - பெருந்தன்மை, சார்ந்தார்கண்-நீசேரப்பட்டவரிடத்து, இல்லாயின் - இல்லாவிடில், சார்ந்தோய் - சேர்ந்தவனே, கேள் - கேட்பாயாக, சாந்து - கலவைச்சாந்து, அகத்து - உள்ளிடத்து, உண்டென்று-இருக்கிறதென்று, செப்பு - செப்பை, திறந்து - திறந்து, ஒருவன்-ஒருவன், அகத்து - உள்ளே, பாம்பு - பாம்பை, கண்டதுடைத்து - கண்டதுபோலும். எ-று

இ-ம். நன்மார்க்கமுண்டென்றுநீ சேரப்பட்டவரிடத்துத் துன்மார்க்கமுண்டாயிருத்தலதுபோலெனில் ஒருவன் செப்பினுள்ளே சாந்துண்டென்று திறந்து பாம்பைக்கண்டாற்போலும் என்பதாம். ஒருவன்-எழுவாய், உடைத்து பயனிலை, தன்மையை-செயப்படுபொருள், மன்-அசை

யாஅரொருவரொருவர்தம்முள்ளத்தைத்
தேருந்துணைமையுடையவர்—சாரற்
கன்மணிநின்றிமைக்குநாடகேண்மக்கண்
மனம்வேறுசெய்கையும்வேறு

(இ-ள்.) சாரல் - மலைச்சாரலிலே, கனம்-பொன்னும், மணி - அரதநங்களும், நின்று - இருந்து, இமைக்கும்-பிரகாசிக்கும், நாட - நாட்டையுடைய பாண்டியனே, கேள்-கேட்பாயாக, மக்கள் - மனிதர்கள், மனம்-மனத்தி லெண்ணுவதும், வேறு - வேறு, செய்கையும் - நடக்கையும்,வேறு - வேறு, (ஆதலால்) ஒருவர் - ஒருவர், ஒருவர் தம்மற்றொருவர் தம்முடைய, உள்ளத்தை - மனதை, தேரும்-அறியும், துணைமையுடையவர் - அளவினை யுடையவர், யாஅர் - யாவர். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் மனதை மற்றொருவ ரறியார் என்பதாம். உடையவர்-எழுவாய், யாஅர்-பயனிலை.()

உள்ளத்தானள்ளாதுறுதித்தொழிலராய்க்
கள்ளத்தானட்டார்கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்புநின்றலைக்கும்பூங்குன்றநாட
மனத்துக்கண்மாசாய்விடும்.

(இ-ள்.) தெள்ளி - மணிகளைக்கொழித்து, புனல் - அருவிநீரானது, செதும்புநின்று - சேறுபொருந்தி, அலைக்கும் - ஒதுக்கும், பூ - அழகிய, குன்றம் - மலையையும், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, உள்ளத்தால் - மனதால், நள்ளாது - சிநேகியாது, உறுதித்தொழிலராய் - பலம்பொருந்திய செய்கையை யுடையராய், கள்ளத்தால் - வஞ்சத்தால், நட்டார் - சிநேகித்தவரது, கழி-மிகுந்த, கேண்மை-சிநேகம், மனத்துக்கண்-மனதினிடத்தில், மாசாய்விடும்-குற்றமாய்விடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மனங்கலந்து உறவுசெய்யாது வஞ்சகமாக உறவு செய்தல் மனதிடத்திற் குற்றமாம் என்பதாம். கேண்மை-எழுவாய், மாசாய்விடும்-பயனிலை. (அ)

ஒக்கியவொள்வாடன்னொன்னார்கைப்பட்டக்கா
லூக்கமழிப்பதூஉமெய்யாகு—மாக்க
மிருமையுஞ்சென்றுசுடுதலானல்ல
கருமமேகல்லார்கட்டீர்வு.

(இ-ள்.) ஒக்கிய-ஓங்கிய, ஒள் - ஒளிபொருந்திய, வாள்-தன்வாளாயுதம், தன்னொன்னார்-தன்சத்துருக்கள், கை-கையில், பட்டக்கால்-அகப்பட்டால், ஊக்கம்-மனத்தைரியத்தை, அழிப்பதூஉம்-கெடுப்பதும், மெய்யாகும்-உண்மையாகும், ஆக்கம்-தீவினைப்பலன், இருமையும்-இம்மையுமறுமையும், சென்று-தன்னுடன்சென்று, சுடுதலால்-வருத்துதலால், கல்லார்கண் - தீவினையாளரிடத்து, தீர்வு-சிநேகநீங்குதல், நல்ல கருமமே-நல்லகாரியமே. எ-று.

இ-ம். தீவினையாளரிடத்துச் சிநேக நீங்குதல் நல்லது என்பதாம். தீர்வு - எழுவாய், கருமம்-பயனிலை, ஏ-அசை நன்னூல் "வலித்தல் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல் விரித்த றொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி" இவ்விதியால் ஒக்கிய எனவலித்தல் விகாரமாயிற்று. (கூ)

மனைப்பாசங்கைவிடாய்மக்கட்கென்றேங்கி
யெனைத்தூழிவாழ்தியோநெஞ்சே—யெனைத்துஞ்
சிறுவரையேயாயினுஞ்செய்தநன்றல்லால்
உறுபயனோவில்லையுயிர்க்கு

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனத்தே, மனை - இல்வாழ்க்கையின், பாசம் - ஆசையை, கைவிடாய் - விட்டுவிடாய், மக்கட்கென்று - மக்களுக்கென்று, ஏங்கி - இரங்கி, எனைத்தூழி - எவ்வளவு காலம், வாழ்தியோ - வாழ்வாயோ, சிறுவரை - சிறுபொழுது, ஆயினும் - ஆனாலும், செய்த - தான் செய்த, நன்று - தருமப்பலன், அல்லால் - அல்லது, எனைத்தும் - எவ்வளவும், உயிர்க்கு - நம்முயிர்க்கு, உறுபயன்-பொருந்தியபலன், இல்லை - இல்லை எ-று.

இ-ம் மனமே நம்முயிர்க்குத் தருமத்தையன்றிப் பலனில்லை என்பதாம். உறுபயன்-எழுவாய், இல்லை-பயனிலை, ஏ-ஓ-அசைகள். (க0)

* தீவினையச்சம் - முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம் கங - க்கு செய்யுள். கஙo.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

உ. பொருட்பால்.

அஃதாவது - பொருளினுடைய பகுப்பாம்.

கச-ஆம் அதிகாரம். கல்வி.

அஃதாவது கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லியது.

குஞ்சியழகுங்கொடுந்தானைக்கோட்டழகு
மஞ்சளழகுமழகல்ல—நெஞ்சத்து
நல்லம்யாமென்னுநடுவுநிலைமையாற்
கல்வியழகேயழகு.

(இ-ள்.) குஞ்சி - மயிரினுடைய, அழகும் - அழகும், கொடும் - கொடிய, தானை - ஆடையினுடைய, கோடு - கரைக்கோட்டினது, அழகும் - அழகும், மஞ்சள் - மஞ்சளினுடைய, அழகும் - அழகும், அழகல்ல - அழகல்லவாம், நெஞ்சத்து - மனதில், நடுவுநிலைமையால் - நடுநிலையால், நல்லம் - நன்மையுடையோம், யாமென்னும்-யாமென்று சொல்லும், கல்வி - வித்தையினுடைய, அழகே - அழகே, அழகு - ஒருவர்க் கழகாகும். எ-று.

இ-ம். ஒருவர்க்குக் கல்வியழகே யழகாகும், மற்றைய அழகுகள் அழகல்லவாமென்பதாம். அழகு-எழுவாய், கல்வி அழகு-பயனிலை, ஒருவரென்ப துயரிருபாற்கும் பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற்றென்ப, இவ்விதியால் ஒருவரென்றது ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்குங் கொள்க. மஞ்சள் பெண்பாற்கும் மஞ்சள் கலந்த சந்தனம் ஆண்பாற்குமாம், கல்வி பெண்பாற்கும் வேண்டுவதென்பதாயிற்று (க)

இம்மைபயக்குமாலீயக்குறைவின்றாற்
றம்மைவிளக்குமாற்றூளாக்கேடின்று
லெம்மையுலகத்துமியாங்கணோங்கல்விபோன்
மம்மாறுக்குமருந்து.

(இ-ள்.) இம்மை - இப்பிறப்பில், பயக்கும்-பயன்கொடுக்கும், ஈய-பிறர்க்குக்கொடுக்க, குறைவின்று - குறைதலில்லை, தம்மை - கற்றவர் தங்களை, விளக்கும் - விளங்கச்செய்யும், தாமுளரா - தாமறியாத, கேடின்று - கேடில்லை, எம்மை யுலகத்தும் - எவ்வுலகத்தும், யாம் - நாம், கல்வி போல் - வித்தையைப்போல, மம்மர் - மயக்கத்தை, அறுக்கும் - தீர்க்கும், மருந்து - மருந்தை, காணோம்-கண்டறியோம். எ-று.

இ-ம். கல்விக்குமேலானமெதானறுமில்லை எனபதாம். யாம்-எழுவாய், காணேம்-பயனிலை, மருந்து - செயப்படுபொருள். (உ)

களர்நிலத்துப்பிறந்தவுப்பினைச்சான்றோர்
விளைநிலத்துநெல்லின் விழுமிதாக்கொள்வர்
கடைநிலத்தோராயினுங்கற்றுணர்ந்தோரைத்
தலைநிலத்துவைக்கப்படும்

(இ-ள்.) களர்நிலத்து - உவர்நிலத்தில், பிறந்த - உண்டான, உப்பினை - உப்பை, சான்றோர் - பெரியோர், விளை-விளைகின்ற, நிலத்து - வயல் நிலத்துப்பிறந்த,நெல்லின்-நெல்லைப் பார்க்கிலும், விழுமிதா - சிறப்பாக, கொள்வர்-கொள்வார்கள், (அதுபோல) கடை - கடையான, நிலத்தோராயினும் - சாதியிற் பிறந்தாராயினும், கற்றறிந்தோரை-கற்றுணர்ந்தவரை, தலைநிலதது - முதன்மையானவிடத்து, வைக்கப்படும் - வைக்கததகும் எ-று

இ-ம். தாழ்ந்த நிலத்திற் பிறந்த வுப்பை உயர்ந்த நிலத்திற் பிறந்த நெல்லினுஞ் சிறப்பாகக் கொள்வர் அதுபோலக் கீழ் குலத்தோராயினுங் கற்றோரை மேலிடத்து வைக்கத்தகும் என்பதாம். சான்றோர்-எழுவாய், கொள்வர்-பயனிலை. (ங)

வைப்புழிக்கோட்படாவாய்த்தீயிற்கேடில்லை
மிக்கசிறப்பினரசர்செறின்வவ்வா

ரெச்சமெனவொருவன் மக்கட் குச்செய்வன
விச்சைமற்றல்லபிற

(இ-ள்.) வைப்புழி-வைத்தவிடத்தில், கோட்படா பிறரால் கொள்ளப்படாது, வாய்த்து-பொருந்தி, ஈயில்-கொடுத்தால், கேடில்லை-குறைவில்லை, மிக்க-மிகுந்த, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, அரசர்-அரசர்கள், செறின்-கோபித்தால், வவ்வார்-கவரார், (ஆகையால்) ஒருவன-ஒருவன், மக்கட்கு-தன்புதல்வர்க்கு, எச்சமென-(தேடியிடும்) பிள்ளையென, செய்வன-செய்யத்தகுவன, விச்சை-கல்விகளே, பிற-பிறவெல்லாம், அல்ல-தேடிவைக்குஞ் செல்வங்களல்ல. எ-று.

இ-ம் ஒருவன் தன் பிள்ளைக்குத்தேடியிடும் பிள்ளையாகக் கல்வியொன்றே கற்பிக்கவேண்டும் என்பதாம். விச்சை-எழுவாய், செய்வன-பயனிலை மற்று-அசை. (ச)

கல்விகரையிலகற்பவர்நாள்சில
மெல்லநினைக்கிற்பிணிபல—தெள்ளிதி
னாராய்ந்தமைவுடையகற்பவேநீரொழியப்
பாலுண்குருகிற்றெரிந்து.

(இ-ள்.) கல்வி - கல்விகள், கரையில - அளவில், கற்பவர் - கற்பவர்களுக்கு, நாள் - வாழ்நாள்கள், சில - சிலவுள, மெல்ல - மெதுவாக, நினைக்கில் - ஆராய்ந்தால், பிணி-நோய்கள், பல - பலவுள, தெள்ளிதின்-தெளிவுள்ளவறிவால், ஆராய்ந்து - விசாரித்து, அமைவுடைய - நிறைவுடைய நூல்களை, நீரொழிய - சலநீங்க, பால் - பாலை, உண் - உண்ணும், குருகில் - அன்னம்போல, தெரிந்து - அறிந்து, கற்ப - (அறிவுடையோர்கள்) கற்பார்கள். எ-று.

இ-ம். அன்னம் நீரைநீக்கிப் பாலைக் கொள்ளுதல்போல அறிவுடையோர்கள் பொய்நூலைத்தள்ளி மெய்நூலைக் கற்பார்கள் என்பதாம். அறிவுடையோர் - தோன்றுவெழுவாய், கற்ப-பயனிலை, அமைவுடைய-செயப்படுபொருள், ஏ-அசை. (ரு)

தோணியியக்குவான்றொல்லைவருணத்துக்
காணிற்கடைப்பட்டானென்றிகழார்—காணா
யவன்றுணையாவாறுபோயற்றேநூல்கற்ற
மகன்றுணையாநல்லகொளல்.

(இ-ள்.) தொல்லை - பழைய, வருணத்து - சாதிகளுள், காணில் - ஆராயில், தோணி - தோணியை, இயக்குவான் - ஓட்டுவான், கடை - கீழ்ச்சாதியில், பட்டானென்று - பிறந்தவனென்று, இகழார் - இகழார்கள், அவன் - அவனையே, துணையா - துணையாக, ஆறு - ஆற்றை, போயற்றே - கடந்துபோவதுபோலும், காணாய் - பாராய், நூல் - நூல்களை, கற்றமகன் - கற்றவனிழிவானவனாகிலும், துணையா - அவனே துணையாக, நல்ல - நல்ல நூற்பொருள்களை, கொளல் - (ஒருவன்) கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் இழிந்தோனிடத்துங் கல்வியைக் கற்க வேண்டும் என்பதாம். ஒருவன்-தோன்றா வெழுவாய், கொளல்-பயனிலை, நல்ல-செயப்படுபொருள். (௬)

தவலருந்தொல்கேள்வித்தன்மையுடையா
ரிகலிலரெஃகுடையார்—தம்முட்குழீஇ
நகலினினிதாயிற்காண்பாமகல்வானத்
தும்பருறைவார்பதி.

(இ-ள்.) தவலரும் - கேடில்லாத, தொல் - பழைய, கேள்வி - கல்விகளால்வரும், தன்மை - குணங்களை, உடையார் - உடையவர்கள், இகலிலர் - பகையில்லாதவர்கள், எஃகுடையார் - கூரியபுத்தியுடையார், தம்முள் - தங்களிடத்தில், குழீஇ - கூடவிருந்து, நகலின் - மகிழ்தலைப்பார்க்கிலும், அகல் - அகன்ற, வானத்து - வானத்தில், உம்பர் - தேவர்கள், உறை - வாசம்பண்ணும், வார்பதி - நெடும்பதி, இனிதாயில் - இனிதாயிருந்தால், காண்பாம் - காணக்கடவோம். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோரிடத்துக் கூடி மகிழ்தலைப் பார்க்கிலும், தேவருலகமினிதா யிருக்குமாறுங் காண்போம்

என்பதாம். யாம்-எழுவாய், காண்பாம்-பயனிலே, பதி-செயப்படுபொருள். (எ)

கனைகடற்றண்சேர்ப்பகற்றறிந்தார்கேண்மை
நுனியிற்கரும்புதின்றற்றே—நுனிநீக்கித்
தூரிற்றின்றன்னதகைத்தரோபண்பிலா
வீரமிலாளர்தொடர்பு.

(இ-ள்.) கனை-சத்திக்கும், தண்-குளிர்ந்த, கடல்-கடலினது, சேர்ப்ப-கரையையுடைய பாண்டியனே, கற்றறிந்தார்-கற்றுணர்ந்தோர், கேண்மை-சிநேகமானது, கரும்பு-கரும்பை, நுனியில்-நுனியிலிருந்து, தின்றற்று-தின்றாற்போலும், பண்பிலா - நற்குணங்களில்லாத, ஈரமிலாளர் - அன்பில்லாதவர்கள், தொடர்பு-சிநேகமானது, நுனி-கரும்பினுனியை, நீக்கி-விட்டு, தூரில்-அடியிலிருந்து, தின்றன்ன-தின்றாற்போலும், தகைத்து-தன்மையுடைத்து. எ-று.

இ-ம். கற்றோர் சிநேகம் கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்றாற்போலும், மற்றோர் சிநேகம் கரும்பை அடியிலிருந்து தின்றாற்போலும் என்பதாம். கேண்மை-எழுவாய், தின்றற்று-பயனிலே, தொடர்பு-எழுவாய், தகைத்து-பயனிலே, ஏ-அரோ-அசைகள். (அ)

கல்லாரேயாயினுங்கற்றாரைச்சேர்ந்தொழுகி
னல்லறிவுநாளுந்தலைப்படுவர்—தொல்சிறப்பி
னொண்ணிறப்பாதிரிப்பூச்சேர்தலாற்புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத்தான்பயந்தாங்கு.

(இ-ள்.) ஒள்-ஒள்ளிய, நிறம்-நிறமுடைய, பாதிரிப்பூ-பாதிரிப்பூவின், புத்தோடு-புதியவிதழ்களானவை, சேர்தலால்-அடைதலால், தண்ணீர்க்கு-சலத்திற்கு, தான்-வாசனைதான், பயந்தாங்கு-பயன்பட்டாற்போலும், கல்லாராயினும்-கற்றிலாராயினும், கற்றாரை-கற்றவரை, சேர்ந்து-சார்ந்து, ஒழுகின்-நடப்பாராயின், தொல்-பழைய, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, நல்-நல்ல, அறிவு-அறிவில், நாளும்-நாடோறும், தலைப்படுவர்-முதன்மையடைவர். எ-று.

இ-ம். பாதிரிப்பூக்களினிதழ்களானவை தண்ணீர்க்கு வாசம் தந்தாற்போலும், கல்லாதவருங் கற்றோரைச் சார்ந்தாலறிவின்முதன்மையாவர் என்பதாம். ஒருவர்-எழுவாய், தலைப்படுவர்-பயனிலை, ஏ-அசை. (கூ)

அலகுசால்கற்பினறிவுநூல்கல்லா
துலகநூலோதுவதெல்லாங்—கலகல
கூஉந்துணையல்லாற்கொண்டுதடுமாற்றம்
போஒந்துணையறிவாரில்.

(இ-ள்.) அலகு-அளவு, சால்-மிக, கற்பின்-நூல்களைக் கற்றால், அறிவுநூல்-ஞானநூல்களை, கல்லாது-கற்காமல், உலகநூல்-உலகத்திற்குரிய நூல்களை, ஓதுவதெல்லாம் - கற்பதெல்லாம், கலகல-கலகல வென்னு மோசையாய், கூஉந்துணை-கூவுமளவு, அல்லால்-அல்லது, தடுமாற்றம் - பிறவித்துன்பத்தைவிட்டு, கொண்டு-நல்வழியைக்கொண்டு, போஒந்துணை-போகுமளவை, அறிவார் - அறியவல்லவர், இல்-இல்லை.

இ-ம். ஞானத்திற்குரிய நூல்களைக் கற்காமல் உலகத்திற்குரிய நூல்களைக் கற்குதல் வீண் என்பதாம் அறிவார்-எழுவாய், இல்-பயனிலை. (க0)

கல்வி - முற்றிற்று.

கரு-ஆம் அதிகாரம். குடிப்பிறப்பு.

அஃதாவது - நற்குடியிற் பிறத்தலாம்.

உடுக்கையுலறியுடம்பழிந்தக்கண்ணுங்
குடிப்பிறப்பாளர்தங்கொள்கையிற்குன்றா
ரிடுக்கண்டலைவந்தக்கண்ணுமரிமா
கொடிப்புற்கறிக்குமோமற்று.

(இ-ள்.) குடிப் பிறப்பாளர்-நற்குலத்திற் பிறந்தோர், உடுக்கை-ஆடை, உலறி-கெட்டு, உடம்பு-உடலானது, அழி

ந்தக்கண்ணும்-அழிந்தாலும், தம்-தங்களுடைய, கொள் கையில்-நன்னடக்கையில், குன்றார்-குறைவுபடார், அரிமா-சிங்கமானது, இடுக்கண்-பசித்துன்பம், தலைவந்தக் கண்ணும்-முதன்மையாகவந்தாலும், கொடிப்புல்-கொடிகளையுடையபுல்லை, கறிக்குமோ-தின்னுமோ. எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தார் துன்பம்வந்தாலும் நன்னடக்கையிற் குறையார், சிங்கம் பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது என்பதாம். குடிப்பிறப்பாளர்-எழுவாய், குன்றார் - பயனிலை (க)

சான்றாண்மைசாயலொழுக்கமிவைமூன்றும்
வான்றோய்குடிப்பிறந்தார்க்கல்லது—வான்றோயு
மைதவழ்வெற்படாஅபெருஞ்செல்வ
மெய்தியக்கண்ணும்பிறர்க்கு.

(இ-ள்.) வான்-ஆகாயத்தை, தோயும்-அளாவும், மை-மேகம், தவழ்-தவழும், வெற்ப-மலையையுடைய பாண்டியனே, சான்றாண்மை - பெருந்தன்மை, சாயல் - மேன்மை, ஒழுக்கம்-நன்னடக்கை, இவைமூன்றும்-இம்முக்குணங்களும், வான்-பெருமை, தோய்-நிறைந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு-நற்குடியிற் பிறந்தார்க்கு, அல்லது-அல்லாமல், பிறர்க்கு-நற்குடியிற் பிறவாதார்க்கு, பெருஞ்செல்வம்-பெரியசெல்வம், எய்தியக்கண்ணும்-வந்தாலும், படாஅ-அம்முக்குணங்களுண்டாகாவாம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெருந்தன்மை மேன்மை நன்னடக்கை இவை நற்குடியிற் பிறந்தார்க்கல்லது அக்குடியிற் பிறவாதாருக்கில்லை என்பதாம். இவை-எழுவாய், படாஅ-பயனிலை. (உ)

இருக்கையெழலுமெதிர்செலவுமேனை
விடுப்பவொழிதலோடின்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்றாவொழுக்கமாக்கொண்டார்கயவரோ
டொன்றாவுணரற்பாற்றன்று.

(இ-ள்.) குடிப்பிறந்தார்-நற்குடியிற் பிறந்தார், இருக்கையெழலும்-பெரியோரைக்கண்டு இருக்குமிடம் விட்டெழுதலும், எதிர்செலவும்-எதிராகப்போதலும, ஏனை-இவை நீங்க, விடுப்ப-வழிவிடுதலும், ஒழிதல்-நீங்கலும், ஒடு-இவற்றுடன், இன்ன-இவைபோல்வன உபசாரங்களை, குன்று-குறையாத, ஒழுக்கமா - நன்னடக்கையாக, கொண்டார் - கொண்டார்கள், கயவரோடு-கீழ் மக்களோடு, ஒன்று-அக்குணங்கள் பொருந்தாவாம், உணரற்பாற்று-அறியுந் தன்மை, அன்று-கீழோர்க்கல்ல. எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தோர் ஆசார வுபசாரங்களை விடார், அக்குடியிற் பிறவாதார்க்கு ஆசாரவுபசாரங்களில்லை என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எழுவாய், கொண்டார்-பயனிலை. (௩)

நல்லவைசெய்யினியல்பாகுந்தீயவை
பல்லவர்தூற்றும்பழியாகு—மெல்லா
முணருங்குடிப்பிறப்பினூதியமென்னோ
புணருமொருவர்க்கெனின்.

(இ-ள்.) நல்லவை-நன்மைகளை, செயின் - செய்தால், இயல்பாகும் - இயற்கையாகும், தீயவை - துன்பங்களைச் செய்தால், பல்லவர்-பலரும், தூற்றும்-தூற்றத்தக்க, பழியாகும்-பழிப்பாகும், எல்லாம்-நற்குண மெல்லாம், உணரும்-அறியும், குடிப்பிறப்பு-நற்குடிப்பிறப்பு, ஒருவர்க்கு-ஒருவருக்கு, இன்-இனிதாக, புணருமெனின்-கூடுமானால், ஊதியமென்-இதிலுமிலாபமியாது. எ-று.

இ-ம். ஒருவருக்கு நற்குடிப்பிறப்புப் பொருந்துமானால் இதைவிட லாபமென்ன என்பதாம். ஊதியம்-எழுவாய், என்-பயனிலை, ஓ-அசை. (௪)

கல்லாமையச்சங்கயவர்தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமையுள்ளுமோர்சோர்வச்ச—மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன்றீயாமையச்சமரத்தாயம்
மாணுக்குடிப்பிறந்தார்.

(இ-ள்) கல்லாமை-கற்காதிருக்கை, அச்சம்-அச்சம், கயவர்-கீழ்மக்கள், தொழில்-தொழில்செய்தல், அச்சம்-அச்சம், சொல்லாமையுள்ளும் - பொய்சொல்லாமையிடத்தும், ஓர்-ஒரு, சோர்வு-சொற்சோர்வுபடல், அச்சம்-அச்சம், எல்லாம் - யாவும், இரப்பார்க்கு-யாசிப்பவர்க்கு, ஒன்று-ஒருபொருள், ஈயாமை-கொடாமை, அச்சம்-அச்சம், ஆதலால் அம்மாணுக்குடி-பெருமையில்லாத அக்குடியிற்பிறந்தார், மரத்தார்-மரத்தோடொத்தவர். எ-று.

இ-ம். கல்லாமையும் இழிதொழிலும் சொற்சோர்வும் ஈயாமையும் உடையவர்கள் மரத்திற்கு ஒப்பானவர் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எழுவாய், மரத்தார்-பயனிலை. (ரு)

இனநன்மையின்சொலொன்றீதன்மற்றேனை
மனநன்மையென்றிவையெல்லாங்—கனமணி
முத்தோடிமைக்குமுழங்குவரித்தண்சேர்ப்ப
விற்பிறந்தார்கண்ணேயுள.

(இ-ள்.) கனம்-பொன்னையும், மணி-அரதநங்களையும், முத்தோடு-முத்துக்களுடன், இமைக்கும்-பிரகாசிக்கச்செய்யும், முழங்கு-சத்திக்கின்ற, தண்-குளிர்ந்த, உவரி-கடலையும், சேர்ப்ப-கரையையுமுடைய பாண்டியனே, இனநன்மை-இனநன்மையையும், இன்சொல் - இனியசொற்களும், ஒன்று-ஒருபொருளை, ஈதல்-கொடுத்தலும், ஏனை-ஒழிந்த, மனநன்மை-மனத்தினன்மையும், என்றிவையெல்லாம்-என்னுமிவையெல்லாம், இற்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தார், கண்ணே-இடத்தே, உள-இருக்கின்றன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நல்லினம் நற்சொல் ஈகை நன்மனம் இவையெல்லாம் குடிப்பிறந்தார்க்கே வுளவாம் என்பதாம். எல்லாம்-எழுவாய், உள-பயனிலை, மற்று-அசை. ()

செய்கையழிந்துசிதன்மண்டிற்றுமினும்
பெய்யாவொருசிறைபேரி—லுடைத்தாகு
மெவ்வமுழந்தக்கடைத்துங்குடிப்பிறந்தார்
செய்வர்செயற்பாலவை.

(இ-ள்.) செய்கை-செய்கைகள், அழிந்து-கெட்டு, சிதல்-கறையான், மண்டிற்றாயினும்-பற்றியதாயினும், பெய்யா-ஒழுகாத, ஒருசிறை-ஓரிடமுள்ள, பேரில்-பெரியவீடு, உடைத்தாகும்-உண்டாயிருக்கும், அதுபோல எவ்வம்-துன்பம், உழந்தக்கடைத்தும்-வருத்தினாலும், குடிப்பிறந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தோர், செயற்பாலவை-செய்யத்தக்கவைகளை, செய்வர்-செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தோர் துன்பத்தால் வருந்தினுஞ் செய்யத்தக்க தருமங்களைச்செய்வர் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எழுவாய், செய்வர்-பயனிலை, செயற்பாலவை-செயப்படுபொருள். (எ)

ஒருபுடைபாம்புகொளினுமொருபுடை
யங்கண்மாஞாலம்விளங்குறூஉந்—திங்கள்போற்
செல்லாமைசெவ்வனேர்நிற்பினுமொப்புரவிற்
கொல்கார்குடிப்பிறந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருபுடை-ஒருபக்கம், பாம்பு-பாம்பு, கொளினும்-பற்றிக்கொள்ளினும், ஒருபுடை-ஒருபக்கம், அம்-அழகிய, கண்-இடமகன்ற, மா-பெரிய, ஞாலம்-பூமியை, விளக்குறாஉம்-விளக்கும், திங்கள்போல்-சந்திரன்போல, குடிப்பிறந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தார், செல்லாமை-வறுமை, செவ்வனேர்-செவ்வையாக, நிற்பினும்-நின்றாலும், ஒப்புரவிற்கு-தருமஞ்செய்தற்கு, ஒல்கார்-தளரார். எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற்பிறந்தார் வறுமையடைந்தாலும் தருமஞ்செய்தற்குத்தளரார் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எழுவாய், ஒல்கார்-பயனிலை. (அ)

செல்லாவிடத்துங்குடிப்பிறந்தார்செய்வன
செல்லிடத்துஞ்செய்யார்சிறியவர்—புல்வாய்
பருமம்பொருப்பினும்பாய்பரிமாபோற்
பொருமுரணாற்றுதலின்று.

(இ-ள்.) குடிப்பிறந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தார், செல்லாவிடத்தும்-வறுமையிடத்தும், செய்வன-செய்தருமங்

களை, சிறியவர்-கீழ்மக்கள், செல்லிடத்தும்-செல்வமுள்ளவிடத்தும், செய்யார்-செய்யார்கள், புல்வாய்-கலைமான், பருமம்-கல்லணையை, பொறுப்பினும்-சுமந்தாலும், பாய்-பாயும், பரிமாபோல-குதிரையைப்போல, பொரும்-தாக்கும், முரண்-சண்டையை, ஆற்றுதல் - செய்தல், இன்று - இல்லை. எ-று.

இ-ம். மேன்மக்கள் வறுமையிடத்துஞ் செய்தருமங்களைக் கீழ்மக்கள் செல்லத்திடத்துஞ் செய்யார்கள் என்பதாம். சிறியவர்-எழுவாய், செய்யார்-பயனிலை. (கூ)

எற்றொன்றுமில்லாவிடத்துங்குடிப்பிறந்தா
ரற்றுத்தற்சேர்ந்தார்க்கசைவிடத்—தூற்றுவ
ரற்றக்கடைத்துமகல்யாறகழ்ந்தக்காற்
றெற்றெனத்தெண்ணீர்படும்.

(இ-ள்.) அகல்-அகன்ற, ஆறு-ஆறானது, அற்றக்கடைத்தும்-நீர்வற்றினாலும், அகழ்ந்தக்கால்-தோண்டினால், தெற்றென-அலைப்பொடு, தெண்ணீர்-தெளிந்தநீர், படும் - தரும், அதுபோல குடியிற்பிறந்தார்-நற்குடியிற் பிறந்தார், எற்றொன்றும்-யாதொன்றும், இல்லாவிடத்தும்-இல்லாதிருந்தும், அற்று-பொருளிழந்து, தற்சேர்ந்தார்க்கு - தம்மையடுத்தார்க்கு, அசைவிடத்து-தளர்ந்தவிடத்து, ஊற்றுவர்-உதவியாவார். எ-று.

இ-ம் நற்குடியிற் பிறந்தார் வறுமையிலும் தம்மையடுத்தவர்க் குதவிசெய்வார்கள் என்பதாம் குடிப்பிறந்தார்-எழுவாய், ஊற்றுவர்-பயனிலை. (க0)

குடிப்பிறப்பு - முற்றிற்று.

கஅ-ம். அதிகாரம் மேன்மக்கள்.

அஃதாவது மேன்மக்கள் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

அங்கண்விசும்பினகனிலாப்பாரிக்குந்
திங்களுஞ்சான்றோருமொப்பர்மற்—றிங்கண்
மறுவாற்றுஞ்சான்றோரஃதாற்றார்தெருமந்து
தேய்வரொருமாசுறின்.

(இ-ள்.) அம்-அழகிய, கண்-இடமகன்ற, விசும்பின்-ஆகாயத்தில், அகல்-பிரிவான, நிலா-கிரணங்களை, பாரிக்கும்-பரப்பும், திங்களும்-சந்திரனும், சான்றோரும் - பெரியோர்களும், ஒப்பர்-தம்மிலொப்பாவார், திங்கள்-சந்திரன், மறு-களங்கத்தை, ஆற்றும்-பொறுத்துக்கொள்வான், சான்றோர்-பெரியோர்கள், அஃது-அக்களங்கத்தை, ஆற்றார் - பொறுத்துக்கொள்ளார், ஒரு-தமக்கொரு, மாசு - குற்றம், உறின் - வந்தால், தெருமந்து-மயக்கமடைந்து, தேய்வர் - மாய்வர். எ-று.

இ-ம். சந்திரன் களங்கத்தைச் சகிக்கினும் பெரியோர்கள் அக்களங்கத்தைச்சகியார் என்பதாம். சான்றோர்-எழுவாய், தேய்வர்-பயனிலை, மன்-அசை, நன்னூல் 'திணைபால் பொருள் பலவிரவின சிறப்பினு-மிகவினு மிழிபினுமொரு முடிபினவே' இவ்விதியால் சந்திரனாகிய அஃறிணை உயர்திணை முடிபெற்றது. (க)

இசையுமெனினுமிசையாதெனினும்
வசைதீரவெண்ணுவர்சான்றோர்—விசையி
னரிமாவுளங்கிழித்தவம்பினிற்றீதோ
வரிமாப்பிழைப்பெய்தகோல்.

(இ-ள்) இசையுமெனினும்-கூடுமாகினும், இசையாதெனினும்-கூடாதாகிலும், வசை-குற்றம், தீர-நீங்க, எண்ணுவர்-நினைப்பார்கள், சான்றோர் - பெரியோர்கள், விசையின்-விசையால், நரிமா-நரியை, உளம்-நெஞ்சம், கிழித்த-

பிளந்த, அம்பினில்-கணையைப்பார்க்கிலும், அரிமா-சிங்கத்தை, பிழைப்பு-பிழைக்க, எய்த-தொடுத்த, கோல்-கணையானது, நீதோ-பொல்லாதோ எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் பிறராற்பொருள் கிடைத்தாலுங் கிடையாவிட்டாலுங் குற்றங்கிணையார்கள் என்பதாம் சான்றோர்-எழுவாய், எண்ணுவர் - பயனிலை, நரிமேலெய்த அம்பிலும் அரிமேலெய்த அம்புவுயர்வு. (உ)

நரம்பெழுந்துநல்கூர்ந்தாராயினுஞ்சான்றோர்
குரம்பெழுந்துகுற்றங்கொண்டேரு—ருரங்கவரு
வுள்ளமெனுநாரினற்கட்டியுள வரையாற்
செய்வர்செயற்பாலவை.

(இ-ள்.) சான்றோர்-பெரியோர்கள், நரம்பு-நரம்புகள், எழுந்து - தோன்றி, நல்கூர்ந்தாராயினும்-வறுமைப்பட்டாராயினும், குரம்பு-வரம்பு, எழுந்து-கடந்து,குற்றங்கொண்டு-குற்றத்தைக்கொண்டு, ஏருர் (யாசிக்கச்)செல்லார்,உரம்-அறிவே, கவருக-கவருகக்கொண்டு, உள்ளமெனும் - முயற்சியென்கிற, நாரினல்-நாரால், கட்டி-மனதைக் கட்டி, உளவரையால் - தமக்குள்ளபொருளளவால், செயற்பாலவை-செய்யத்தக்க தருமங்களை, செய்வர்-செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் வறுமையடைந்தாராளுனும் யாசிக்கார்கள் உள்ளமட்டுந் தருமஞ்செய்வார்கள் என்பதாம் சான்றோர்-எழுவாய், செய்வர்-பயனிலை, செயற்பாலவை-செயப்படுபொருள் கவறுஎன்றது இருபிளவாகிய பனையின் அடிமட்டை இம்மட்டைமரத்தைக் கவியப்பற்றியது போல மனதை அறிவு கவியப்பற்றுதலாம். (ங)

செல்வழிக்கண்ணொருநாட்காணினுஞ்சான்றவர்
தொல்வழிக்கேண்மையிற்றேன்றப்—புரிந்தியாப்பர்
நல்வரைநாடசிலநாளடிப்படிற்
கல்வரையுமுண்டாநெறி.

(இ-ள்.) நல்-நல்ல, வரை-மலையையும், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, செல்-போகின்ற, வழிக்கண்-வழி

யிடத்து, ஒருநாள் (ஒருவரை) ஒருநாள், காணினும்-கண்டாலும், சான்றவர்-பெரியோர்கள், தொல்-பழைய, வழி-வழியில்வந்த, கேண்மையில்-உறவைப்போல், தோன்ற-விளங்க, புரிந்து-விரும்பி, இயாப்பர்-சிநேகஞ்செய்வர், கல்வரையும்-கன்மலையும், சிலநாள்-சிலகாலம், அடிப்படில்-காலடிப்பட்டால், நெறி-வழி, உண்டாகும்-உண்டாகும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர்கள் புதியவரைக் கண்டாலும் பழையவரைப்போலவே சிநேகஞ் செய்வர் என்பதாம். சான்றவர் எழுவாய், யாப்பர்-பயனிலை. (௫)

புல்லாவெழுத்திற்பொருளில்வறுங்கோட்டி
கல்லாவொருவனுரைப்பவுங்—கண்ணோடி
நல்லார்வருந்தியுங்கேட்பரேமற்றவன்
பல்லாருணாணல்பரிந்து.

(இ-ள்.) புல்லா-இலக்கணம் பொருந்தாத, எழுத்தில் - எழுத்தினையுடைய, பொருளில்-பொருளறிவில்லாத, வறும்-வீணாகிய, கோட்டி-சபையில், கல்லாவொருவன் - கற்காதவொருவன், உரைப்பவும்-ஒன்றைச் சொல்லவும், நல்லார்-மேன்மக்கள், கண்ணோடி-தாட்சணியங்கொண்டு, வருந்தியும்-வருத்தமடைந்தும், அவன்-அவ்வறிவில்லான், பல்லாருள்-பலர்முன், நாணல்-நாணுதற்கு, பரிந்து-இரங்கி, கேட்பர்-கேட்பார்கள். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் கல்லார்சபையில் விவேக சூனியமொன்றைச் சொல்லினும் அவனாணுதலுக்கு இரங்கிக்கேட்பார் என்பதாம். நல்லார்-எழுவாய், கேட்பர்-பயனிலை, ஏ-மற்று-அசைகள். (௬)

கடித்துக்கரும்பினைக்கண்டகாநூறி
யிடித்துநீர்கொள்ளினுமின்சுவைத்தே—யாகும்
வடுப்படவைதிறந்தக்கண்ணுங்குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம்வாயிற்சிதைந்து.

(இ-ள்.) கரும்பினை-கரும்பை, கடித்து-தரித்து, கண்-கணுக்கள், தகர-உடைய, நூறி-நெறித்து, இடித்து-(ஆலை

யில்) ஆடி, நீர்-இரசத்தை, கொள்ளினும்-கொண்டாலும், (அக்கரும்பு) இன்-இனிய, சுவைத்தே-மதுரமுடையதே, ஆகும்-ஆம், (அதுபோல) வடுப்பட-குற்றமுண்டாக, வை து-ஒருவர்வைது, இறந்தக்கண்ணும்-போனாலும், குடிப்பி றந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தார், தம்-தம்முடைய, வாயில்-வா யினாலே, சிதைந்து-சிதைய, கூறார்-சொல்லார். எ-று

இ-ம். கரும்பை வருத்தினும் இனியசாற்றைக்கொடுக் கும் அதுபோல ஒருவர் வைதாலும் நற்குடியிற் பிறந்தார் கூடவையமாட்டார் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எழுவாய், கூறார்-பயனிலை, (சு)

கள்ளார்கள்ளுண்ணார்கடிவகடிந்தொரீஇ
யெள்ளிப்பிறரையிகழ்ந்துரையார்—தள்ளியும்
வாயிற்பொய்கூறார்வடுவறுகாட்சியார்
சாயிற்பரிவதிலர்.

(இ-ள்.) வடு-குற்றம், அறு-அற்ற, காட்சியார்-அறிவு டையார், கள்ளார்-திருடார், கள்ளுண்ணார்-கள்ளைக்குடியா ர், கடிவ-நீக்கத்தக்கவைகளை, கடிந்து-நீங்கி, ஒரீஇ-தீமையி னீங்கி, பிறரை-அயலாரை, எள்ளி-அவமதித்து, இகழ்ந்து-நிந்தித்து, உரையார்-சொல்லார், தள்ளியும்-தவறியும், வா யில்-வாயால், பொய்கூறார்-பொய்சொல்லார், சாயில்-துன் பம்வந்தால், பரிவதிலர்-விசனப்படார் எ-று.

இ-ம். ீமன்மக்கள் திருடார் கள்ளுண்ணார் பிறரை யிகழார் பொய்சொல்லார் வறுமைவந்தால் விசனப்படார் என்பதாம். காட்சியார்-எழுவாய், பரிவதிலர்-பயனிலை (எ)

பிறர்மறையின்கட்செவிடாய்த்திறனறிந்
தேதிலாரிற்கட்குருடனாய்த்—தீய
புறங்கூற்றின்மூகையாய்நிற்பானேல்யாது
மறங்கூறவேண்டாவவற்கு.

(இ-ள்.) பிறர்-அயலாருடைய, மறையின்கண்-இரக சியச்சொல்லிடத்து, செவிடாய்-செவிடனாகவும், திறனறிக்

து - நல்லொழுக்கத் திறமறிந்து, ஏதிலார்-அயலாருடைய, இல்-மனையாள், கண்-இடத்து, குருடனாய்-குருடனாகவும், தீய-கொடிய, புறங்கூற்றின்-பொருமையைச் சொல்லிடத்து, மூகையாய்-ஊமையாகவும், நிற்பானேல்-இருப்பானால், அவற்கு-அவனுக்கு, யாதும்-யாதொரு, அறம்-தருமமும், கூறவேண்டா - சொல்லவேண்டா. எ-று.

இ-ம். பிறரகசியத்திற் செவிடனாகவும் பிறர்மனையாளிடத்துக் குருடனாகவும் பொருமைசொல்வோனிடத் தூமையாகவும் ஒருவனிருந்தானானால் அவனுக்கிதுவே பெரியதருமம் என்பதாம். ஒருவன்-எழுவாய், கூறவேண்டாம்-பயனிலை. (அ)

பன்னாளுஞ்சென்றக்காற்பண்பிலார்தம்முழை
யென்னானும்வேண்டுபவென்றிகழ்ப—வென்னானால்
வேண்டினுநன்றுமற்றென்றுவிழுமியோர்
காண்டொறுஞ்செய்வர்சிறப்பு.

(இ-ள்) பண்பிலார்-நற்குணமில்லார், தம்முழை-தம்மிடத்து, பன்னாளும்-பலநாளும், சென்றக்கால்-சென்றால், என்னானும்-யாதாகிலும், வேண்டுப-வேண்டுவார்கள், என்று-என்று சொல்லி, இகழ்ப-இகழ்வார்கள், விழுமியோர்-மேன்மக்கள், என்னானும்-யாதாகிலும், வேண்டினும்-வேண்டினாலும், நன்று-நல்லது, என்று-என்றுசொல்லி, காண்டொறும்-காணுந்தோறும், சிறப்பு-சிறப்பை, செய்வர்-செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் தங்களிடத்துஒருவர் வந்தாலியாவதொன்றைக் கேட்பார்களென்றிகழ்வார்கள். மேன்மக்கள் தங்களிடத்து வந்தவருக்குக் காணுந்தோறுஞ் சிறப்புச்செய்வார்கள் என்பதாம். பண்பிலார்-எழுவாய், இகழ்ப-பயனிலை, விழுமியோர்-எழுவாய், செய்வர்-பயனிலை, சிறப்பினை செயப்படுபொருள், மற்று-அசை. (கூ)

உடையாரிவரென்றொருதலையாப்பற்றிக்
கடையாயார்பின்சென்றுவாழ்வ—ருடைய

பிலத்தலைப்பட்டதுபோலாதேநல்ல
குலத்தலைப்பட்டவிடத்து.

(இ-ள்.) உடையார்-செல்வ முள்ளார், இவரென்று-இவர்களென்று, ஒரு தலையா-ஒரு துணிவாக, பற்றி-பிடித்து, கடையாயார்-கீழ்மக்கள், பின்சென்று-பின்போய், வாழ்வர் - சிலர்வாழ்வார்கள், நல்ல-நல்ல, குலம்-குலத்திற் பிறந்தாரை, தலைப்பட்ட - முதன்மையாகச் சேரப்பட்ட, இடத்து-இடத்திலே, உடைய-எல்லாப்பொருளுமுடைய, பிலம்-குகையை, தலைப்பட்டது போலாதே-தலைப்பட்டது போலுமல்லவோ. எ-று.

இ ம். கீழ்மக்கள் பின்சென்று சிலர் வாழ்ந்திருப்பர், மேன்மக்களைச் சேர்தல் எப்பொருளுமுள்ள குகை அகப்பட்டதுபோலும் என்பதாம். சிலர்-தோன்றா வெழுவாய், வாழ்வர்-பயனிலை. (௧௦)

மேன்மக்கள் - முற்றிற்று.

௧௭-ஆம் அதிகாரம். பெரியோரைப் பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியோர்களைப் பிழை சொல்லாமையாம்.

பொறுப்பரென்றெண்ணிப்புரைதீர்ந்தார்மாட்டும்
வெறுப்பனசெய்யாமைவேண்டும்—வெறுத்தபி
னார்க்குமருவியணிமலைநன்னாடர்
பேர்க்குதல்யார்க்குமரிது.

(இ-ள்.) ஆர்க்கும்-சத்திக்கும், அருவி - வைவையாற்றையும், அணி-அழகிய, மலை-பொதிய மலையையும், நல் - நல்ல, நாட-பாண்டி நாட்டையு முடைய பாண்டியனே, பொறுப்பரென்று-குற்றம்பொறுப்பாரென்று, எண்ணி - நினைத்து, புரைதீர்ந்தார்-குற்றமற்றவர், மாட்டும்-இடத்தும், வெறுப்பன-வெறுக்கத்தக்கவைகளை, செய்யாமை வேண்

டும்-செய்யாதிருக்கவேண்டும், வெறுத்தபின்-வெறுத்தபின்பு, போக்குதல்-(அவர்கோபத்தை) நீக்கல், யார்க்கும்-யாவர்க்கும், அரிது-அருமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே குற்றமற்றவரிடத்தும் குற்றஞ் செய்யாதிருப்பாயாக அவர்கள் கோபித்தபின் கோபத்தை நீக்குதல் யார்க்குமரிது என்பதாம். பேர்க்குதல்-எழுவாய், அரிது-பயனிலை. (க)

பொன்னேகொடுத்தும்புணர்தற்கரியாரைக்
கொன்னேதலைக்கூடப்பெற்றிருந்து—மன்னோ
பயனில்பொழுதாக்கழிப்பரேநல்ல
நயமிலறிவினவர்.

(இ-ள்.) பொன்-பொன்னை, கொடுத்தும்-ஈந்தும், புணர்தற்கு-சேர்தற்கு, அரியாரை-அரிய பெரியோரை, கொன்-பயனில்லாமல், தலைக்கூட-வந்துபுரிந்த, பெற்றிருந்தும்-பெற்றும், அன்றோ-ஐயோ, நல்ல-நல்ல, நயமில் - நயமில்லாத, அறிவினவர்-அறிவுடையார், பயனில்-பிரயோசனமில்லாத, பொழுதா-காலமாக, கழிப்பர்-போக்குவர். எ-று

இ-ம். அறிவிலார் அறிவுடையாரைப் பெற்றிருந்தும் வீண்காலங்கழிப்பார் என்பதாம். நடமிலறிவினவர் எழுவாய், கழிப்பர்-பயனிலை, ஏ-மூன்றும்-அசைகள். (உ)

அவமதிப்புமான்றமதிப்புமிரண்டு
மிகைமக்களான்மதிக்கற்பால—நயமுணராக்
கையறியாமாக்களிழிப்புமெடுத்தேத்தும்
வையார்வடித்தநூலார்.

(இ-ள்.) அவமதிப்பும்-இகழ்வாகமதித்தலும், ஆன்றமதிப்பும்-புகழ்வாக மதித்தலும், இரண்டும்-இவ்விரண்டும், மிகைமக்களால்-மேன்மக்களால், மதிக்கற்பால-மதிக்கத்தக்கனவல்ல, நயம்-நீதியை, உணரா-அறியாத, கை-ஒழுக்கத்தை, அரியா-தெரியாத, மாக்கள்-மனிதர்கள், இழிப்பும்-

பழிப்பும், எடுத்து-எடுத்து, ஏத்தும்-புகழ்தலும், வடித்த நூலோர்-ஆராய்ந்த நூலறிவுள்ளார், வையார்-மனதில் வையார். எ-று.

இ-ம். ஒருவரை இகழ்தலும் புகழ்தலும் பெரியோர்க்கில்லை பிறரிகழினும் அவர்க்கு மனக்குறையில்லை என்பதாம். நூலார்-எழுவாய், வையார்-பயனிலை. இலக்கணத்திரட்டு "எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் திசைவலி யியல்பு மீறு கெடுங்கான் மிகுதலுமியல்பாம்" இவ்விதியால் உணராத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஈறுகெட்டு ஒற்றுமிக்கது. (௩)

விரிசிறநாகம்விடருளதேனு
முருமின்கடுஞ்சினஞ்சேணின்று—முட்கு
மருமையுடையவரண்சேர்ந்துமுய்யார்
பெருமையுடையார்செறின்.

(இ-ள்.) விரி-மிக்க, சிறம்-சிறமுள்ள, நாகம் - பாம்பானது, விடர்-மலைப்பிளப்பில், உளதேனும்-உள்ளதானாலும், உருமின்-இடியின், கடுமை-கடிய, சினம்-உக்கிரம், சேணின்றும்-ஆகாயத்தினின்றும், உட்கும் - பயப்படும், அதுபோல, பெருமையுடையார்-பெரியோர்கள், செறின்-கோபித்தால், அருமையுடைய-அரிய, அரண்சேர்ந்தும்-கோட்டையைச் சேர்ந்தும், உய்யார்-பகைவர் பிழையார். எ-று.

இ-ம். பாம்பு வெடிப்புள்ளிருப்பினும் இடிகண்டஞ்சும் அதுபோல பகைவர் பெரியோர் கோபிக்கில் கோட்டையைச்சார்ந்தும் பிழையார் என்பதாம். பகைவர்-தோன்றா எழுவாய், உய்யார்-பயனிலை. (௪)

எம்மையறிந்திலிரெம்போல்வாரில்லென்று
தம்மைத்தாங்கொள்வதுகோளன்று—தம்மை
யரியராநோக்கியறனறியுஞ்சான்றோர்
பெரியராக்கொள்வதுகோள்.

(இ-ள்) எம்மை-எங்களை, அறிந்திலிர்-அறியீர், எம்போல்வார்-எங்களை நிகர்த்தவர், இல்லென்று-இல்லையென்

று, தம்மைத்தாம்-தங்களைத்தாமே, கொள்வது-உயர்த்திக் கொள்வது, கோளன்று-கொள்கையன்று, தம்மை-தங்களை, அறியார-எளியராக, நோக்கி-பார்த்து, அறன்-தருமத்தை, அறியும்-உணரும், சான்றோர்-மேன்மக்கள், பெரியரா-பெரியோராக, கொள்வது-மதித்துக் கொள்வது, கோள்-கொள்கை. எ-று

இ-ம். தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து கொள்வதுகொள்கையல்ல, தங்களை யெளியவராகத் தாழ்த்திக்கொள்வது பெரியோர்கொள்கை என்பதாம். கொள்வது - எழுவாய், கோள்-பயனிலை. (ரு)

நளிகடற்றண்சேர்ப்பநாணிழற்போல
விளியுஞ்சிறியவர்கேண்மை—விளிவின்றி
யல்குநிழற்போலகன்றகன்றோடுமே
தொல்புகழாளர்தொடர்பு.

(இ-ள்.) நளி-அகன்ற, கடல்-கடலையும், தண்-குளிர்ந்த, சேர்ப்ப-கரையையுமுடைய பாண்டியனே, சிறியவர்-சிறியோர்கள், கேண்மை-சிநேகம், நாள்-முற்பகல், நிழற்போல-நிழலைப்போல, விளியும்-குறையும், தொல்-பழைய, புகழாளர்-பெரியோர்கள், தொடர்பு-சிநேகம், விளிவின்றி-கேடில்லாது, அல்கு-பிற்பகல், நிழற்போல்-நிழலைப்போல, அகன்றகன்று-வளர்ந்து வளர்ந்து, ஓடும்-செல்லும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சிறியவர் சிநேகம் முற்பகல் நிழலைப்போற் குறையும் பெரியவர் சிநேகம் பிற்பகல் நிழலைப் போல்வரும் என்பதாம். கேண்மை-எழுவாய், விளியும்-பயனிலை தொடர்பு-எழுவாய், ஓடும்-பயனிலை. அசை (சு)

மன்னர்திருவுமகளிரெழினலமுந்
துன்னியார்துய்ப்பர்தகல்வேண்டா—துன்னிக்
குழைகொண்டுதாழ்ந்தகுளிர்மரமெல்லா
முழைதங்கட்சென்றார்க்கொருங்கு.

(இ-ள்.) துன்னி-நெருங்கி, குழைகொண்டு-தளிர்கொண்டு, தாழ்ந்த-தாழ்ந்த, குளிர்-குளிர்ந்த, மரமெல்லாம்-மர

ங்களெல்லாம், தங்கண்-தம்மிடத்து, சென்றார்க்கு-வந்தவர்க்கு, ஒருங்கு-ஒருமிக்க, உழை-புகலிடமாவதுபோல, மன்னர்-அரசர், திருவும்-செல்வமும், மகளிர்-பெண்களுடைய, எழில்-அழகின், நலமும்-நன்மையும், துன்னியார்-சேர்ந்தவர், தகல்வேண்டா-தடையில்லாமல், துய்ப்பர் - அநுபவிப்பர். எ-று.

இ-ம். அரசர் செல்வத்தையும் பெண்கள் நலத்தையும் அருகிருந்தோ ரநுபவிப்பார் என்பதாம். துன்னியார்-எழுவாய், துய்ப்பர்-பயனிலை. (எ)

தெரியத்தெரியுந்தெரிவிலார்கண்ணும்
பிரியப்பெரும்படர்நோய்செய்யும்—பெரிய
வுலவாவிருங்கழிச்சேர்ப்பயார்மாட்டுங்
கலவாமைகோடியுறும்

(இ-ள்.) பெரிய-பெரிதாகிய, உலவா-வற்றாத, இரும்-மிக்க, கழி-கழியையும், சேர்ப்ப-கரையையு முடைய பாண்டியனே, தெரிவிலார்கண்ணும்-தெரிவில்லா ரிடத்தும், தெரிய-சிநேகஞ்செய்தறிய, தெரியும்-அவர் குணகுணந்தெரியும், பிரிய-அவர் சிநேகம்பிரிய, பெரும்-பெரிய, படர்நோய்-துன்பநோய், செய்யும்-செய்யும், ஆதலால் யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், கலவாமை-சிநேகியாமையே, கோடியுறும்-கோடிபங்கதிகம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தெளிவிலார் நட்புச் சிநேகஞ்செய்தறியத் தெரியும் யாவரிடத்துஞ் சிநேகஞ் செய்யாதிருக்கை நல்லது என்பதாம். கல்லாமை-எழுவாய், கோடியுறும்-பயனிலை. (அ)

கல்லாதுபோதியநாளும்பெரியவர்கட்
செல்லாதுவைகியவைகலு—மொல்வ
கொடாஅதொழிந்தபகலுமுரைப்பிற்
படாஅவாம்பண்புடையார்கண்.

(இ-ள்.) பண்புடையார்கண் - நற்குணமுடையாரிடத்து, கல்லாது-நூல்கற்காது, போகிய-கழிந்த, நாளும்-நா

ள்களும், பெரியவர்கண்-பெரியோரிடத்து, செல்லாது-போகாது, வைகிய-இருந்த, வைகலும்-நாள்களும், ஒல்வ-பொருந்தியவற்றை, கொடாஅது-கொடுக்காது, ஒழிந்த-கழிந்த, பகலும்-நாள்களும், உரைப்பில்-சொல்லில், படாஅவாம்-இவை பொருந்தாவாம்

இ-ம் பெரியோர்களிடத்தில் கற்காத காலமும் தம்மிற்பெரியோரிடத்திற் செல்லாத காலமும் கொடாத காலமும் உண்டாகாவாம் என்பதாம். நாள் வைகல் பகல் மூன்றும்-எழுவாய், படாஅவாம்-பயனிலை (௯)

பெரியார்பெருமைசிறுதகைமையொன்றிற்
குரியாருரிமையடக்கந்—தெரியுங்காற்
செல்வமுடையாருஞ்செல்வரேதற்சேர்ந்தா
ரல்லல்களைபவெனின்.

(இ-ள்.) பெரியார்-பெரியோர்க்கு, பெருமை-பெருமையாவது, சிறுதகைமை-பணிந்து நடக்குதல், ஒன்றிற்கு-ஒருகல்விக்கு, உரியார்-உரியவர்களுக்கு, உரிமை - தகுதியாவது, அடக்கம்-அடங்கியிருக்கை, தெரியுங்கால் - ஆராய்ந்தால், தற்சேர்ந்தார்-தன்னைச்சேர்ந்தவர்கள், அல்லல்-துன்பங்களை, களைப-நீக்குவர், எனின்-என்றால், செல்வமுடையாரும்-செல்வமுள்ளவரும், செல்வரே-செல்வமுள்ளவர்களே. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்க்குப் பணிவும் கற்றோர்க்கடக்கமும் செல்வர்க்கீகையும் வேண்டும் என்பதாம் செல்வமுடையார்-எழுவாய், செல்வர்-பயனிலை ஏ-அசை. (௧0)

பெரியாரைப் பிழையாமை - முற்றிற்று.

க௬-ஆம் அதிகாரம். நல்வினைசேர்தல்.

அஃதாவது - நன்மையாகிய இனத்தைச் சேர்தல்.

அறியாப்பருவத்தடங்காரோடொன்றி
நெறியல்லசெய்தொழுகியவ்வு—நெறியறிந்த
நற்சார்வுசாரக்கெடுமேவெயின்முறுகப்
புற்பனிப்பற்றுவிட்டாங்கு.

(இ-ள்.) வெயில் - வெயிலானது, முறுக - அதிகரிக்க, புல்-புல்லை, பனிப்பற்று-பனியின்பற்று, விட்டாங்கு - விட்டாற்போல, அறியாப்பருவத்து-சிறுவயதில், அடங்காரோடு-அடக்கமில்லாருடன், ஒன்றி-பொருந்தி, நெறியல்ல-தீமைகளை, செய்தொழுகியவ்வும்-செயது நடந்தவையும்,நெறியறிந்த-நன்மார்க்கமறிந்த, நற்சார்வு-நல்லினங்களை,சார-சேர, கெடும் - கெட்டுவிடும்.

இ-ம். வெயிலைக்கண்டு பனிநீங்கினாற்போல துன்மார்க்கரைச்சேர்ந்த துர்நடக்கை நன்மார்க்கரைச் சேரக்கெடும் என்பதாம். ஒழுகியவ்வும்-எழுவாய், கெடும்-பயனிலை, ஏ, அசை. (க)

அறமினறநெறியஞ்சுமின்கூற்றம்
பொறுமின்பிறர்கடுஞ்சொற்போற்று—மின்வஞ்சம்
வெறுமின்வினைதீயார்கேண்மையெஞ்ஞான்றும்
பெறுமின்பெரியார்வாய்ச்சொல்.

(இ-ள்.) அறம்-தருமத்தின், நெறி-வழியை, அறிமின்-அறியுங்கள், கூற்றம்-இயமனுக்கு, அஞ்சுமின் - பயப்படுங்கள், பிறர்-அயலாருடைய, கடுஞ்சொல்-கொடுஞ்சொல்லை, பொறுமின்-பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், வஞ்சம்-வஞ்சகத்தை, போற்றுமின்-வாராது போற்றுங்கள், வினை-தீவினையுள்ள, தீயார்-கொடியவர், கேண்மை-சிநேகத்தை, வெறுமின்-வெறுத்து விடுங்கள், எஞ்ஞான்றும்-எக்காலும், பெரியார்-பெரியோர்கள், வாய்ச்சொல்-வாயிற்பிறக்குஞ் சொல்லை, பெறுமின்-பெறுங்கள். எ-று.

இ-ம். தருமத்தை யறியுங்கள் இயமனுக் கஞ்சுங்கள் கொடுஞ்சொல்லைப் பொறுங்கள் வஞ்சனைவாராது காத்துக்கொள்ளுங்கள் தீயவர் நட்பைவிடுங்கள் பெரியோர்சொல்லைப் பொறுங்கள் என்பதாம். நீங்கள்-தோன்றாஎழுவாய், பெறுமின்-பயனிலை. (உ)

அடைந்தார்பிரிவுமரும்பிணியுங்கேடு
முடங்குடம்புகொண்டார்க்குறலாற்—றொடங்கிப்
பிறப்பின்னாதென்றுணரும்பேரறிவினாரை
யுறப்புணர்கவம்மாவென்னெஞ்சு.

(இ-ள்.) அடைந்தார்-அடைந்தவரை, பிரிவும் - பிரிதலும், அரும்-அரிய, பிணியும்-நோய்களும், கேடும்-மரணமும், உடம்பு-உடம்பை, கொண்டார்க்கு கொண்டவர்க்கு,உடங்கு-உடனே, உறலால்-வரலால், தொடங்கி-வினைதொடங்கி, பிறப்பு-வரும்பிறப்பு, இன்னாதென்று-துன்பமென்று, உணரும்-அறியும், பேரறிவினாரை-பெரியோரை, என்னெஞ்சு-என்மனம், உற-சிக்கென, புணர்க-பிணிப்பதாக.எ-று.

இ-ம். பெரியோரை என்மனம் பிணிக்கக்கடவது என்பதாம். நெஞ்சு-எழுவாய், புணர்க-பயனிலை, பேரறிவினாரை-செயப்படுபொருள், இலக்கணத்திரட்டு அம்மவுரையசைசகே ளென்றாகும். (௩)

இறப்பநினையுங்காலின்னாதெனினும்
பிறப்பினையாருமுனியார்—பிறப்பினுட்
பண்பாற்றுநெஞ்சத்தவர்களோடெஞ்ஞான்று
நண்பாற்றிநட்கப்பெறின்.

(இ-ள்) பிறப்பினுள்-பிறப்புள். பண்பு-நற்குணங்களை ஆற்றும-சமர்திருக்கும், நெஞ்சத்தவர்களோடு-மனமுள்ள நல்லோருடன், எஞ்ஞான்றும்-என்னாளும், நண்பாற்றி-சிநேகஞ்செய்து, நட்கப்பெறின்-சிநேகிக்கப்பெற்றால், இறப்ப-மிகவும், நினையுங்கால்-நினைத்தால், இன்னாதெனினும்-துன்பமானாலும், பிறப்பினை-பிறவியை, யாரும் - யாவரும்,முனியார்-வெறுக்கார் எ-று.

இ-ம். பிறப்புத் தாழ்வாயினும் பெரியோரைச் சேர்ந்தால் அப்பிறப்பை வெறுக்கார் என்பதாம். யாரும்-எழுவாய், முனியார்-பயனிலை, பிறப்பினை-செயப்படுபொருள்.

> ஊரங்கணநீருரவுநீர்ச்சேர்ந்தக்காற்
> பேரும்பிறிதாகித்தீர்த்தமா—மோருங்
> குலமாட்சியில்லாருங்குன்றுபோனிற்பர்
> நலமாட்சிநல்லாரைச்சார்ந்து.

(இ-ள்) ஊர்-ஊரில், அங்கணநீர்-சலதாரைநீர், உரவுநீர்-மிகுந்தநீரை, சேர்ந்தக்கால்-சேர்ந்தால், பேரும்-பெயரும், பிறிதாகி-வேறாகி, தீர்த்தமாம் - தீர்த்தமாகும், (அதுபோல) குலமாட்சி-குலப்பெருமை, இல்லாரும்-இல்லாதவரும், நலமாட்சி - நற்பெருமையுள்ள, நல்லாரை - நல்லோரை, சார்ந்து-சேர்ந்து, குன்றுபோல் - மலைபோல், நிற்பர்-உயர்ந்து நிற்பர். எ-று.

இ-ம். சலதாரைநீர் பெருவெள்ளத்தைச் சேர்ந்து தீர்த்தமாகும் அதுபோல உயர்ந்தோரைச் சேர்ந்த தாழ்ந்தோரும் உயர்ந்தோராவர் என்பதாம். குலமாட்சியில்லார்-எழுவாய், நிற்பர்-பயனிலை, ஓரும்-அசை. (௫)

> ஒண்கதிர்வாண்மதியஞ்சேர்தலாலோங்கிய
> வங்கண்விசும்பின்முயலுந்—தொழப்படூஉங்
> குன்றியசீர்மையராயினுஞ்சீர்பெறுவர்
> குன்றன்னார்கேண்மைகொளின்.

(இ-ள்.) ஒண்-ஒள்ளிய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, வாள்-பிரகாசிக்கும், மதியம்-சந்திரனை, சேர்தலால்-அடைதலால், ஓங்கிய-உயர்ந்த, அம்-அழகிய, கண்-இடமுடைய, விசும்பின்-ஆகாயத்துள்ள, முயலும்-முயலும், தொழப்படூஉம்-வணங்கப்படும், (அதுபோல) குன்றிய-குறைந்த, சீர்மையராயினும்-சிறப்புடையாராயினும், குன்றன்னார் - மலைநிகர் பெருமையோர், கேண்மை-சிநேகத்தை, கொளின்-கொண்டால், சீர்பெறுவர்-சிறப்படைவர். எ-று.

இ-ம். சந்திரனைச்சேர்ந்த களங்கமுந் தொழப்படும் அதுபோல பெரியோரைச் சேர்ந்த சிறியோருஞ் சிறப்ப டைவர் என்பதாம். கேண்மை கொள்பவர் - தோன்றாஎழு வாய், பெறுவர்-பயனிலை, சிரை-செயப்படுபொருள் (சு)

பாலோடளாயநீர்பாலாகுமல்லது
நீராய்நிறந்தெரிந்துதோன்றாதா—தேரிற்
சிறியார்சிறுமையுந்தோன்றாதாநல்ல
பெரியார்பெருமையைச்சார்ந்து.

(இ-ள்.) பாலோடு-பாலுடன், அளாய-கலந்த, நீர்-நீ ரானது, பாலாகும்-பால்போலாய், அல்லது-அல்லாமல், நீ ராய்-நீர்போலாய், நிறம்-நிறம், தெரிந்து-விளங்கி, தோன் றாது-தெரியாது, (அதுபோல) தேரில்-ஆராயில், நல்ல-நல் ல, பெரியார்-பெரியோர், பெருமையை-பெருந்தன்மையை, சார்ந்து-சேர்ந்து, சிறியார்-சிறியோருடைய, சிறுமையும்-இழிதன்மையும், தோன்றாது-தெரியாது. எ-று.

இ-ம். பாலைச்சேர்ந்த நீரும்பால்போலாம் அதுபோல் பெரியோரைச்சேர்ந்த சிறியோரிழிவுந்தோன்றாது என்ப தாம். சிறுமை-எழுவாய், தோன்றாது-பயனிலை, ஆம்-இரண் டும்-அசைகள். (எ)

கொல்லையிரும்புனத்துக்குற்றியடைந்தபு
லொல்காவேயாகுமுழவருழு—படைக்கு
மெல்லியரேயாயினுநற்சார்வுசார்ந்தார்மேற்
செல்லாவாஞ்செற்றார்சினம்.

(இ-ள்.) கொல்லை-கொல்லையில், இரும்-பெரிய, புன த்து புனத்திலே, குற்றி-மரக்கட்டையை, அடைந்த-சேர்ந் த, புல்-புல்லானது,உழவர்-பயிர்செய்வோர்,உழு-உழுகிற, படைக்கு - கலப்பைக்கு, ஒல்காவாம் - அசையாவதாகும், (அதுபோல) மெல்லியராயினும்-மெல்லியாராலும், நற்சா ர்வு-நல்ல சார்வை, சார்ந்தார்மேல்-சேர்ந்தவரிடத்து, செற் றார்-பகைவருடைய,சினம்-கோபங்கள், செல்லா-செல்லமா ட்டாவாம். எ-று.

இ-ம். மரக்கட்டையைச்சார்ந்த புல் கலப்பைக் கரை யாது அதுபோல வலியாரைச்சேர்ந்த மெலியாரிடத்துப் பகைவர் கோபஞ்செல்லாது என்பதாம். சினம்-எழுவாய், செல்லா-பயனிலை, ஏ-இரண்டும் ஆம்-ஒன்றும் அசை (இல க்கணத் திரட்டு) ஆவென்விகுதி பன்மைமுற் றெதிர்மறை.

நிலநலத்தானந்தியநெல்லேபோற்றத்தங்
குலநலத்தாலாகுவர்சான்றோர்—கலநலத்தைத்
தீவளிசென்றுசிதைத்தாங்குசான்றாண்மை
தீயினஞ்சேரக்கெடும்.

(இ-ள்) நிலம்-நிலத்தில், நலத்தால்-நன்மையால், நந்தி ய-வளர்ந்த, நெல்லேபோல்-நெல்லைப்போல, தத்தம்-அவர வருடைய, குலம்-குலத்தின், நலத்தால்-நன்மையால், சான் றோர்-பெரியோர், ஆகுவர்-ஆவர், கலம்-கப்பலின், நலத் தை-நன்மையை, தீவளி-தீக்காற்று, சென்று-போய், சிதை த்தாங்கு-கெடுத்தாற்போல, சான்றாண்மை-பெரியோர்தன் மை, தீயினம்-தீயவினத்தை, சேர-அடைய, கெடும்-கெட்டு விடும். எ-று.

இ-ம். கடுங்காற்றுக் கப்பலைக் கெடுத்தாற்போல நல் வினந்தீயினத்தைச் சேரக்கெடும் என்பதாம். (௬)

மனத்தான்மறுவிலரேனுந்தாஞ்சேர்ந்த
வினத்தாலிகழப்படுவர்—புனத்து
வெறிகமழ்சந்தனமும்வேங்கையும்வேமே
யெறிபுனந்தீப்பட்டக்கால்.

(இ-ள்.) எறிபுனம்-வெட்டப்பட்டவனம், தீப்பட்டக் கால்-தீப்பட்டால், புனத்து-வனத்தில், வெறி-வாசனை, கம ழ்-வீசும், சந்தனமும்-சந்தனமரமும், வேங்கையும்-வேங் கைமரமும், வேம்-வேகும், (அதுபோல) மனத்தால்-மன தால், மறுவிலரேனும் - குற்றமிலாராலும், தாஞ்சேர்ந்த- தாங்கள்சேரப்பட்ட, இனத்தால்-தீயவினத்தால், இகழப் படுவர்-இகழப்படுவார்கள். எ-று.

இ-ம். காடுதீப்பட்டால் அதைச்சார்ந்த மரங்கள் வேகும், அதுபோலக் குற்றமற்றவரானாலும் தீயவினத்தைச் சேர்ந்தால் இகழப்படுவார்கள் என்பதாம் மறுவிலர்-எழுவாய், இகழப்படுவர்-பயனிலை, ஏ-அசை. (க0)

நல்வினஞ்சேர்தல் - முற்றிற்று.

கக-ம் அதிகாரம். பெருமை.

அஃதாவது பெருந்தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

ஈதலிசையா திளமைசேணீங்குதலாற்
காதலவருங்கருத்தல்லர் —காதலித்
தாதுநாமென்னுமவாவினைக்கைவிட்டுப்
போவதேபோதும்பொருள்.

(இ-ள்.) ஈதல்-கொடுத்தல், இசையாது-பொருந்தாது, இளமை-இளமைப்பருவம், சேண்-தூரத்தில், நீங்குதலால்-நீங்கலால், காதலவரும்-இச்சையுள்ளபெண்களும், கருத்தல்லர்-கருத்துள்ளவரல்லர், காதலித்து-இச்சித்து, ஆதுநாமென்னும்-நாம்வாழக்கடவோமென்னும், அவாவினை-ஆசையை, கைவிட்டு-கைவிட்டு, போவது-துறந்துபோவது, பொருள்-பொருளாம்.

இ-ம் ஆசையை விட்டுத்துறப்பதே பொருளாகும், என்பதாம், பொருள்-எழுவாய், போவது-பயனிலை, போதும்-ஏ-அசைகள். (க)

இற்சார்வினேமாந்தேமீங்கமைந்தேமென்றெண்ணிப்
பொச்சாந்தொழுகுவர்பேதையா—ரச்சார்வ
நின்றனபோன்றின்லையாவெனவுணர்ந்தா
ரென்றும்பரிவதிலர்.

(இ-ள்.) இற்சார்வின்-இல்வாழ்க்கையில, ஏமாந்தோம்-மகிழ்ச்சியடைந்தோம், ஈங்கு-இவ்விடத்து, அமைந்தேமென்று-யாவும் நிறைவுற்றோமென்று, எண்ணி-நினைத்து,

பொச்சாந்து-மறந்து, ஒழுகுவர்-நடப்பர், பேதையார்-அறிவில்லார், அச்சார்வு-அவ்வில்வாழ்க்கை, நின்றனபோன்று-நின்றனபோலானவை, நிலையாவென - நில்லாவென, உணர்ந்தார்-அறிந்தார், என்றும்-எந்நாளும், பரிவதிலர் - விசனப்படார். எ-று.

இ-ம். அறிவீனர் இல்வாழ்க்கையையிச்சித்துநடப்பார் அறிவுளோர் அவ்வாழ்க்கையைச் சிந்தித்துத்துன்ப மடையார் என்பதாம். பேதையார் - எழுவாய், ஒழுகுவர் - பயனிலை, உணர்ந்தார்-எழுவாய், பரிவதிலர்-பயனிலை. (உ)

மறுமைக்குவித்துமயலின்றிச்செய்து
சிறுமைப்படாதேநீர்வாழ்மி—னறிஞராய்
நின்றுழிநின்றேநிறம்வேறுங்காரண
மின்றிப்பலவுமுள.

(இ-ள்.) மறுமைக்கு-மறுபிறப்பிற்கு, வித்து-வித்தான தருமங்களை, மயலின்றி-மயக்கமில்லாமல், செய்து செய்து, சிறுமை - துன்பம், படாது - உண்டாகாமல், நீர் - நீங்கள், வாழ்மின்-வாழுங்கள், அறிஞராய்-விவேகிகளாய், நின்றுழி நின்று - நின்றநிலையிலேநின்று, நிறம்-குணம், வேறுங்காரணம்-வேறுபடுமுகாந்திரம், இன்றி-இல்லாமல், பலவுமுள-பலவுமுள்ளன. எ-று.

இ-ம். நீங்கள் தருமத்தைச் செய்து வாழுங்கள் அறிவாளிகளாயிருந்து தருமஞ்செய்யாது குணம்வேறுபடுதல் பலவிருக்கின்றன என்பதாம். நீர்-எழுவாய், வாழ்மின்-பயனிலை, பலவும்-எழுவாய், உள-பயனிலை, ஏ-உம்-அசைகள். (ங)

உறைப்பருங்காலத்து மூற்றுநீர்க்கேணி
யிறைத்துணினுமூராற்றுமென்பர்-கொடைக்கடனுஞ்
சாஅயக்கண்ணும்பெரியோர்போன்மற்றைய
ராஅயக்கண்ணுமரிது.

(இ-ள்.) உறைப்பு-மழை, அருங்காலத்து - இல்லாக்காலத்து, ஊற்றுநீர்-ஊற்றுநீருள்ள, கேணி-குளமானது,

இறைத்து-நீரை இறைத்து, உணினும்-உண்டாலும், ஊராற் றும்-ஊரைக்காப்பாற்றும், என்பர்-என்றுசொல்வர், அது போல் கொடை-தியாகத்தின், கடனும்-முறைமையும்,சா அஅயக்கண்ணும்-தளர்ந்தவிடத்தும், பெரியார்போல்-பெ ரியோர்களைப்போல், மற்றையார்-சிறியோர்கள், ஆஅஅயக் கண்ணும்-செல்வமுண்டாயினும், அரிது-செய்தல் அரிது. எ-று.

இ-ம். பெரியோர் செய்தல்போல சிறியோர்செய்தலரி து என்பதாம். செய்தல்-தோன்றாஎழுவாய், அரிது-பய னிலை. (ச)

உறுபுனறந்துலகூட்டியறுமிடத்துங்
கல்லூற்றுழியூறுமாறேபோற்—செல்வம்
பலர்க்காற்றிக்கெட்டுலந்தக்கண்ணுஞ்சிலர்க்காற்றிச்
செய்வர்செயற்பாலவை.

(இ-ள்.) உறு-மிக்க, புனல்-நீரை, தந்து - கொடுத்து, உலகு-உலகத்தை, ஊட்டி-உண்பித்து, அறுமிடத்தும்-நீரற்றகாலத்தும், கல்-தோண்டின, ஊற்றுழி-ஊற்றுக்குழியிடத்து, ஊறும்-ஊறுகின்ற, ஆறேபோல்-ஆறுபோல, செல்வம்-பாக்கியத்தை, பலர்க்கு-பலருக்கும், ஆற்றி - கொடுத்து, கெட்டு - கெட்டு, உலந்தக்கண்ணும் - அழிந்தாலும், சிலர்க்கு - சிலருக்கு, ஆற்றி - கொடுத்து, செயற்பாலவை - செய்யத்தக்க தருமங்களை, செய்வர்-பெயோர் செய்வார். எ-று.

இ-ம். மழையில்லாத நாளினும் ஆறுஊற்று நீர்கொடுக்கும் அதுபோல செல்வமழிந்தாலும் பெரியோர் செய்யுந் தருமங்களைச்செய்வார் என்பதாம். பெரியோர் - தோன்றா எழுவாய், செய்வர்-பயனிலை, செயற்பாலவை - செயப்படு பொருள், ஏகாரம்-அசை. (ரு)

பெருவரைநாடபெரியோர்கட்டீமை
கருநரைமேற்சூடேபோற்றோன்றுங்—கருநரையைக்
கொன்றன்னவின்னாசெயினுஞ்சிறியார்மே
லொன்றானுந்தோன்றாக்கெடும்.

(இ-ள்.) பெரு-பெரிய, வரை-மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, பெரியோர்கண் - பெரியோரிடத்துண்டாம், தீமை-குற்றம், கரும்-பெரிய, நரை - இடபத்தின், மேல்-மீதுகின்மேலிருக்கும், குடேபோல் - திமிலைப்போல, தோன்றும் - காணப்படும், கரும் - பெரிய, நரையை-இடபத்தை, கொன்றன்ன - கொன்றுற்போலும், இன்று-குற்றங்களை, செயினும்-செய்தாலும், சிறியார்மேல்-சிறியவரிடத்து, ஒன்றுனும்-ஒருகுற்றமும், தோன்று - தோன்றுமல், கெடும்-கெட்டுவிடும் எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர்கள் செய்தகுற்றம் பிரகாசமாய்க்காணப்படும் சிறியோர்கள் செய்தகுற்றம் காணப்படாது என்பதாம். தீமை-எழுவாய், தோன்றும் - பயனிலை, குற்றம்-தோன்று எழுவாய், கெடும்-பயனிலை. (சு)

இசைந்தசிறுமையியல்பிலாதார்கட்
பசைந்ததுணையும்பரிவா—மசைந்த
நகையேயும்வேண்டாதநல்லறிவினார்கட்
பகையேயும்பாடுபெறும்

(இ-ள்) சிறுமை-அற்பமும், இசைந்த - பொருந்திய, இயல்பு-நற்குணம், இலாதார்கண்-இல்லாதாரிடத்து,பசைந்த-நட்புக்கொண்ட, துணையும்-அளவும், பரிவாம்-துன்பமாகும், அசைந்த-தளர்ந்த, நகையேயும்-மகிழ்ச்சியிலும், வேண்டாத-தீமையை விரும்பாத, பாடுபெறும்-பெருமையடையும். எ-று.

இ-ம். சிறியவர்களிடத்திற்கொண்ட சினேகம் துன்பந்தரும் பெரியவர்களிடத்திற் கொண்டபகையும் பெருமைதரும் என்பதாம் பசைந்ததுணை-எழுவாய், பரிவாம்-பயனிலை, பகை-எழுவாய், பெறும்-பயனிலை. (எ)

மெல்லியநல்லாருண்மேன்மையதுவிறக்
தொன்றுருட்கூற்றுட்குமுட்குடைமை—யெல்லாஞ்
சலவருட்சாலச்சலமேநலவரு
ணன்மைவரம்பாய்விடல்.

(இ-ள்.) மெல்-மெல்லிய, இயல்-நற்குணமுடைய, நல்லாருள்-பெண்களிடத்து, மேன்மை-மேன்மை செலுத்துக, அதுவிறந்து-அஃதொழிந்து, ஒன்னருள்-பகைவரிடத்து, கூற்று-இயமன், உட்கும் - அச்சந்தரும், உட்குடைமை - அச்சத்தைச்செலுத்துக, எல்லாம் - முற்றும், சலவருள் - பொய்யரிடத்து, சால-மிகவும், சலமே - பொய்யேசெலுத்துக, நலவருள்-நல்லவரிடத்து, நன்மை-நன்மையை, வரம்பாய்-அளவாய், விடல்-செலுத்துக. எ-று.

இ-ம். பெண்களிடத்து மேன்மையையும், பகைவரிடத்து அச்சத்தையும், பொய்யரிடத்துப் பொய்யையும், நல்லவர்களிடத்து நன்மையையும்செலுத்தக்கடவாய் என்பதாம். நீவிர்-தோன்றா எழுவாய், செலுத்துக-பயனிலை. ()

கடுக்கியொருவன்கடுங்குறளைபேசி
மயக்கிவிடினுமனப்பிரிப்பொன்—றின்றித்
துளக்கமிலாதவர்தூயமனத்தார்
விளக்கினுளொண்சுடரேபோன்று.

(இ-ள்.) கடுக்கி-கடிமையாகி, ஒருவன்-ஒருவன், கடுங்குறளை-பொல்லாத சொற்களை, பேசி-சொல்லி, மயக்கிவிடினும்-மயக்கினாலும், மனம்-தம்மனத்து, பிரிப்பு-வேறுபாடு, ஒன்றின்றி-ஒன்றில்லாமல், விளக்கினுள் - தீபத்துள், ஒள்-ஒள்ளிய, சுடரேபோன்று-தீபம்போலாகி, துளக்கமிலாதவர்-அசைவில்லாதவர், தூயமனத்தார்-பரிசுத்தமனமுடையார். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லி மயக்கினும் வேறுபடாமல் நிற்பவரே பரிசுத்த மனமுடையவர் என்பதாம். துளக்கமிலாதவர்-எழுவாய், தூயமனத்தவர்-பயனிலை. (க)

முற்றத்துறந்தினைநாளுமறஞ்செய்து
பிற்றுத்துறந்தவர்சான்றவ—ரத்துறந்து
முக்குற்றநீக்கிமுடியுமளவெல்லாந்
துக்கத்துணீக்கிவிடும்.

(இ-ள்.) முற்றுத்தும்-முன்புண்ணும், துத்தினை-உணவை, நாளும்-எந்நாளும், அறம்-தருமம், செய்து-செய்து, பிற்றுத்து - பின்புண்ணுமுணவை, துத்துவர் - உண்ணுவர், சான்றவர்-பெரியோர், அத்துத்து - அவ்வுணவு, முக்குற்றம்-மூன்று குற்றங்களும், நீக்கி - தள்ளி, முடியுமளவெல்லாம்-கிடைக்குமளவெல்லாம், துக்கத்துள்-துன்பத்திலிருந்து, நீக்கிவிடும் - நீக்கும். எ-று.

இ-ம் முக்குற்ற மற்றுவந்த உணவு துக்கத்தைவிட்டு நீங்கும் என்பதாம். குற்றம் மூன்று—களவுசெய்தல் வஞ்சித்தல் யாசித்தல், அத்துத்து-எழுவாய், நீக்கிவிடும்-பயனிலை.

பெருமை - முற்றிற்று.

உ௰-ம் அதிகாரம். தாளாண்மை.

அஃதாவது முயற்சி செய்தலாம்.

கோளாற்றக்கொள்ளாக்குளத்தின்கீழ்ப்பைங்கூழ்போற்
கேளீவதுண்டுகிளைகளோ—துஞ்சுக
வாளாடுகூத்தியர்கண்போற்றடுமாறுந்
தாளாளர்க்குண்டோதவறு.

(இ-ள்.) கோள் - நீர்கொள்ளுதல், ஆற்ற - மிகவும், கொள்ளா-கொள்ளாத, குளத்தின்கீழ் - குளத்தின்கீழே, பைங்கூழ்போல் - பசியபயிர்போல, கேள் - இனத்தார், ஈவது-கொடுப்பதை, உண்டு-புசித்து, கிளைகள்-இனத்தார், துஞ்சுக-இறக்கக்கவர்கள், வாளாடு - வாள்கொண்டுசுழற்றும், கூத்தியர் - கூத்தாடுவோர், கண்போல் - கண்ணைப்போல, தடுமாறும்-புடைபெயர்ந்துநிற்கும், தாளாளர்க்கு - முயற்சிசெய்வார்க்கு, தவறு-பொருண்முட்டுப்பாடு, உண்டோ-இல்லை எ-று.

இ-ம் முயற்சிசெய்வார்க்கு யாதொருகுறையுமில்லை என்பதாம். கிளைகள்-எழுவாய், துஞ்சுக-பயனிலை, தவறு-எழுவாய், உண்டோ-பயனிலை, ஓ-அசை. (க)

ஆடுகோடாகி யதரிடைநின்றதூஉங்
காழ்கொண்டகண்ணேகளிறணைக்கு—கந்தாம்
வாழ்தலுமன்னதகைத்தேயொருவன்றான்
றாழ்வின்றித்தன்னைச்செயின்.

(இ-ள்) ஆடு-அசைகின்ற, கோடாகி-கொம்பாகி, அதரிடை-வழியிடத்து, நின்றதூஉம்-நின்றதுவும், காழ்-வைரம், கொண்ட-கொண்ட, கண்ணே-இடத்தே, களிறு-யானையை, அணைக்கும்-சேர்த்துக்கட்டும், கந்தாகும் - தறியாகும், ஒருவன்-ஒருவன், தாழ்வு-தாழ்ச்சி, இன்றி - இல்லாமல், தன்னைச்செயின்-முயற்சியில் தன்னையாக்கிக் கொண்டால், வாழ்தலும்-செல்வமுடையனாதலும், அன்னதகைத்தே-அத்தன்மையாம் எ-று.

இ-ம். இளையமாமுற்றினால் யானைகட்டலாம், ஒருவன் முயற்சிசெய்வானானால் வாழலாம் என்பதாம். வாழ்தல் - எழுவாய், தகைத்து - பயனிலை, தான்-அசை, வைரத்தின் பகுதி-வைரம், வீரசோழியத்திற்காண்க. (உ)

உறுபுலியூனிரையின்றியொருநாட்
சிறுதேரைபற்றியுந்தின்னு—மறிவினாற்
காற்றொழிலென்றுகருதற்கையினான்
மேற்றொழிலுமாங்கேமிகும்.

(இ-ள்.) உறு-பலமுற்ற, புலி-புலி, ஊன் - இறைச்சி, இரை-உணவு, இன்றி-இல்லாமல், ஒருநாள் - ஒருதினம், சிறுதேரை-சிறியதவளையை, பற்றியும்-பிடித்தும், தின்னும்-உண்ணும், (ஆதலால்) அறிவினால் - அறிவால், காற்றொழிலென்று - அற்பத்தொழிலென்று, கருதற்க-நினையாதொழிக, கையினால்-முயற்சியால், மேற்றொழிலும்-மேலானதொழிலும், மிகும்-மிகும். எ-று.

இ-ம். புலி இரை இல்லாவிடில், சிறுதவளையையுந் தின்னும் ஆகையால் அற்பத்தொழிலென்றெண்ணாதே அதுவே பெரிய தொழிலாகும் என்பதாம். மேற்றொழில் - எழுவாய், மிகும்-பயனிலை, ஆங்கு-ஏ-அசைகள். (௩)

இசையாதெனினுமியற்றியோராற்று
லசையாதுநிற்பதாமாண்மை—யிசையுங்காற்
கண்டறிரையலைக்குங்கானலந்தண்சேர்ப்ப
பெண்டிரும்வாழாரோமற்று.

(இ-ள்.) கண்டல்-முள்ளிச்செடியை, திரை-அலைகள், அலைக்கும்-ஒதுக்கும், கானலம் - உப்பளத்தையும், தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப-கடற்கரையையுமுடைய பாண்டியனே, இசையாதெனினும்-முயற்சிபொருந்தா விடினும், இயற்றி-முயற்சிசெய்து, ஓராற்றால் - ஒருவழியால், அசையாது - தளராமல், நிற்பதாம் - நிற்பதாகும், ஆண்மை-ஆண்மைத் திறம், இசையுங்கால்-முயற்சிபொருந்துமிடத்தில், பெண்டிரும்-பெண்பிள்ளைகளும், வாழாரோ-வாழ்வார்கள். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே முயற்சிபொருந்தா விடினும் மேன்மேலு முயற்சிசெய்து வாழ்தல் ஆண்மைத்திறம் முயற்சிபொருந்துமானால் பெண் பிள்ளைகளும் வாழ்வார்கள் என்பதாம். ஆண்மை-எழுவாய், நிற்பதாம்-பயனிலை, மற்று அசை. (௫)

நல்லகுலமென்றுந்தீயகுலமென்றுஞ்
சொல்லளவல்லாற்பொருளில்லை—தொல்சிறப்பி
னொண்பொருளொன்றோதவங்கல்வியாள்வினை
யென்றிவற்றானாகுங்குலம்.

(இ-ள்.) நல்லகுலமென்றும்-நல்லகுல மென்றும், தீய குல மென்றும்-கெட்டகுலமென்றும், சொல்லளவல்லால்-சொல்லுமளவல்லாமல், பொருளில்லை-யாதொரு பொருளு மில்லை, தொல்-பழைய, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, ஒண்-ஒள்ளிய, பொருள்-பொருளும், தவம்-தவமும், கல்வி-கல்வியும், ஆள்வினை-முயற்சியும், என்றிவற்றான் - என்று சொல்லிய இவைகளால், குலம்-குலம், ஆகும்-ஆம். எ-று

இ-ம். பொருள் தவம் கல்வி தொழில் இவற்றாற் குல மாகும் என்பதாம் குலம்-எழுவாய், ஆகும்-பயனிலை, ஒன்றோ-இடைச்சொல். (௬)

ஆற்றுந்துணையுமறிவினையுள்ளடங்கி
யூக்கமுரையாருணர்வுடையா—ரூக்க
முறுப்பினாலாராயுமொண்மையுடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப்பட்டதுலகு.

(இ-ள்.) ஆற்றும்-செய்யுங்காரியம், துணையும்-முடியுமளவும், அறிவினை-அறிவை, உள்ளடக்கி-தம்முள்ளடக்கி, ஊக்கம்-தன்வலிமையை, உணர்வுடையார்-அறிவுடையார், உரையார்-பிறரறியச்சொல்லார், ஊக்கம்-பிறர்வலிமையை, உறுப்பினால்-அவயவத்தால், ஆராயும்-விசாரிக்கும், ஒண்மையுடையார் - அறிவையுடையவர், குறிப்பின்கீழ்-அவர் குறிப்பினிடத்து, உலகு-உலகமானது, பட்டது - தங்கியது. எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோர் தமது காரியமுடியுமளவும் தமதுவலிமையைச் சொல்லார்கள், உலகு-அறிவுடையோர் குறிப்பிற்றங்கியது என்பதாம். உணர்வுடையார்-எழுவாய்) உரையார்-பயனிலை, ஊக்கம்-செயப்படுபொருள். (சு)

சிதலைதினப்பட்டவாலமரத்தை
மதலையாய்மற்றதன்வீழூன்றி—யாங்குக்
குதலைமைதந்தைகட்டோன்றிற்றான்பெற்ற
புதல்வன்மறைப்பக்கெடும்.

(இ-ள்.) சிதலை-செல், தினப்பட்ட-தின்னப்பட்ட, ஆலமரத்தை-ஆலமரத்தை, அதன்-அம்மரத்தில், வீழ்-வீழ்ந்தவீழ், மதலையாய்-பற்றுக்கோடாய், ஊன்றியாங்கு-தாங்கினாற்போல, தந்தைகண்-தன்பிதாவிடத்து, குதலைமை-தளர்ச்சி, தோன்றில்-தோன்றினால், தான்பெற்ற-தானீன்ற, புதல்வன்-பிள்ளை, மறைப்ப-தன் முயற்சியால் மறைக்க, கெடும்-கெட்டுவிடும். எ-று.

இ-ம். ஆலமரத்தைவீழ் தாங்கினாற்போலப் பிதாவிடத்துத்தளர்ச்சி தோன்றில் பிள்ளை தாங்குவான் என்பதாம். குதலைமை-எழுவாய், கெடும்-பயனிலை, மற்று-அசை. (எ)

ஈனமாயில்லிருந்தின் றிவிளியினு
மானந்தலைவருவசெய்பவோ—யானை
வரிமுகம்புண்படுக்கும்வள்ளுகிர்நோன்ற
ளரிமாமதுகையவர்

(இ-ள்.) யானை-யானையினது, வரிமுகம்-புள்ளியுடையமுகத்தை, புண்படுக்கும்-புண்செய்யும், வள்-கூரிய, உகிர்-நகத்தையும், நோன்றாள்-வலியகாலையுமுடைய, அரிமா-சிங்கத்தினது, மதுகையவர்-வலியுள்ளவர், ஈனமாய்-இழிவாய், இல்லிருந்து-வீட்டிலிருந்து, இன்றி-முயற்சியில்லாது, விளியினும்-இறந்தாலும், மானம்-குற்றம், தலை-தம்மிடத்து, வருவ-வருங்காரியங்களை, செய்பவோ-செய்வாரோ. எ-று.

இ-ம் சிங்கம்போலும் வலிமையுள்ளவர் முயற்சியில்லாது வீட்டிலிருந்தழியினும் குற்றமுள்ள காரியங்களைச் செய்யார்கள் என்பதாம். மதுகையவர்-எழுவாய், செய்பவோ-பயனிலை. (அ)

தீங்கரும்பீன்றதிரள்காலுளையலரி
தேங்கமழ்நாற்றமிழந்தா அங்—கோங்கு
முயர்குடியுட்பிறப்பினென்னும்பெயர்பொறிக்கும்
பேராண்மையில்லாக்கடை.

(இ-ள்.) தீங்கரும்பு-மதுரக்கரும்பு, ஈன்ற-தந்த, திரள்-திரண்ட, கால்-தாளினையும், உளை-மெண்மயிர்போற் கற்றையையுமுடைய, அலரி-பூ, தேங்கமழ்-இனியபரிமளமாகிய, நாற்றம்-வாசனையை, இழந்தாஅங்கு-இழந்தாற்போல, பெயர்-தன்பெயரை, பொறிக்கும்-எங்கும் நாட்டும், பேராண்மை-பெரியமுயற்சி, இல்லாக்கடை-இல்லாவிடில், ஓங்கும்-ஓங்கி, உயர்-உயர்ந்த, குடியுள்-நற்குடியில், பிறப்பின்-பிறந்தால், என்-என்ன, ஆம்-பயனுண்டாம். எ-று.

இ-ம். முயற்சியினால் தன்பெயரை யெங்கும் நாட்டாதவன் உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து என்னபலன் என்பதாம். என்-எழுவாய், ஆம்-பயனிலை. (கூ)

பெருமுத்தரையர்பெரிதுவந்தீயுங்
கருணைச்சோறார்வர்கயவர்—கருணையைப்
பேருமறியார்நனிவிரும்புதாளாண்மை
நீருமமிழ்தாய்விடும்.

(இ-ள்) பெரும்-பெரிய, மூத்தரையர்-மும்மண்டலங்களில் வசிப்பவர்கள், பெரிது-மிகவும், உவந்து-மகிழ்ந்து, ஈயும்-இடும், கருணை-பொறிக்கறியையும், சோறு-சோற்றையும், ஆர்வர்-புசிப்பார், கயவர்-கீழ்மக்கள், கருணையை-பொறிக்கறியை, பேரும்-பெயரும், அறியார்-அறியாதவர், நனி-மிகவும், விரும்ப-இச்சிக்கத்தக்க, தாளாண்மை - முயற்சியில் வரும், நீரும்-புல்லரிசிக்கூழ்நீரும், அமிழ்தாய்விடும் - தமக்கமிர்தமாம். எ-று.

இ-ம். முத்தரையரென்பதற்கு முத்தரைய ரென்னும் பெரியஅரசனென்றுவது சேரசோழபாண்டிய மண்டலங்களில் வசிப்போரென்றுவது பொருள் கொள்க. கீழ்மக்கள் பிறரிடத்துண்பர் மேன்மக்கள் முயற்சிசெய்துண்பர்-என்பதாம் கயவர்-எழுவாய், ஆர்வர்-பயனிலை, சோறு-செயப்படுபொருள், நீர்-எழுவாய், அமிழ்தாய்விடும். பயனிலை.

தாளாண்மை - முற்றிற்று

உக-ஆம் அதிகாரம். சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது தன்னினத்தைத் தழுவிக் கொள்ளுதலாம்.

வயாவும்வருத்தமுமீன்றக்காலேநோவுங்
கவாஅன்மகற்கண்டுதாய்மறந்—தாஅங்
கசாஅத்தானுற்றவருத்தமுசாஅத்தன்
கேளிரைக்காணக்கெடும்.

(இ-ள்). வயாவும்-கருக்கொண்டநோவும், வருத்தமும்-அக்கருவைச் சுமக்குநோவும், ஈன்றக்கால் - பெற்றால், நோவும்-சம்பவிக்குநோவும், கவாஅன்-தொடையில், மகற்

கண்டு-பிள்ளையைக்கண்டு, தாய்-தாயானவள், மறந்தாஅங்கு - மறந்தாற்போல, அசா-தளர்ச்சியால், தானுற்ற-தான்பெற்ற, வருத்தம்-நோவு, உசா-சூழ்ச்சியுடைய, தன்கேளிரை - தன்னினத்தாரை, காண-பார்க்க, கெடும் - நீங்கும். எ-று.

இ-ம். தொடைமேற் பிள்ளையைக்கண்டு தாய்வருத்தத்தை மறந்தாற்போல ஒருவர்சுற்றத்தாரைக்காணத் தானடைந்தவருத்தநீங்கும் என்பதாம் வருத்தம் - எழுவாய், கெடும்-பயனிலை (க)

அழன்மண்டுபோழ்தினடைந்தவர்கட்கெல்லா
நிழன்மரம்போனேரொப்பத்தாங்கிப்—பழுமரம்போற்
பல்லார்பயன்றுய்ப்பத்தான்வருந்திவாழ்வதே
நல்லாண்மகற்குக்கடன்.

(இ-ள்.) அழல்-உஷ்ணம், மண்டு-நெருங்கும், போழ்தின்-கோடைகாலத்தில், அடைந்தவர்கட்கெல்லாம்-தன்னைச்சேர்ந்தவர்க்கெல்லாம், நிழல்-நிழலைத்தரும், மரம்போல்-விருட்சம்போல, நேரொப்ப-ஒருசமமாக, தாங்கி-காத்து, பழுமரம்போல-பழுத்தமரம்போல, பல்லார்-பலரும், பயன்-பயனை, துய்ப்ப-அநுபவிக்க, தான்வருந்தி-தான்வருத்தமடைந்து, வாழ்வது-வாழுவது, நல்-நல்ல, ஆண்மகற்கு-ஆண்மகனுக்கு, கடன்-கடமை எ-று.

இ-ம். தன்னைச் சார்ந்தவர்க்கு நிழலைக்கொடுக்கு மரம்போலப் பலர்க்கும் பயன்படவாழ்தல் ஆண்மகனுக்குக்கடமை என்பதாம். பழுமரம் ஆலமரமுமாம் வாழ்வது-எழுவாய், கடன்-பயனிலை. ஏ-அசை. (உ)

அடுக்கன்மலைநாடதற்சேர்ந்தவரை
யெடுக்கலமென்னார்பெரியோ—ரடுத்தடுத்து
வன்காய்பலபலகாய்ப்பினுமில்லையே
தன்காய்பொறுக்கலாக்கொம்பு

(இ-ள்.) அடுக்கல்-அணி அணியான, மலை - மலைகளையும், நாட-நாடுகளையுமுடைய பாண்டியனே, பெரியோர்-

பெரியோர்கள், தற்சேர்ந்தவரை-தம்மைச்சேர்ந்தாரை, எடுக்கலமென்னூர்-தாங்கோமென்றுசொல்லார், எதுபோலெனில் அடுத்தடுத்து - மேன்மேலும், வன்காய்-வலியகாய்கள், பலபல-பற்பலவாக, காய்ப்பினும்-காய்த்தாலும், தன்கால்-தன்காய்களை, பொறுக்கலா-தங்காத, கொம்பு-கொம்புகள், இல்லை-இல்லை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மரக்கொம்புகள் பற்பல காய்களைக்காய்த்தாலும் தாங்கும் அதுபோலப் பெரியோர்கள்தம்மையடுத்தவர்களைத் தாங்குவார்கள் என்பதாம். பெரியோர்-எழுவாய், என்னூர்-பயனிலை, சேர்ந்தவரை-செயப்படுபொருள், ஏ-அசை. (க)

உலகறியத்தீரக்கலப்பினுநில்லா
சிலபகலாஞ்சிற்றினத்தார்கேண்மை—நிலைதிரியா
நிற்கும்பெரியோர்நெறியுடையநின்றனைத்தா
லொற்கமிலாளர்தொடர்பு.

(இ-ள்.) சிற்றினத்தார்-கீழ்மக்கள், கேண்மை-சிநேகங்களானவை, உலகறிய-உலகமறிய, தீர-முற்றாக, கலப்பினும் - கலந்தாலும், நில்லா - நில்லாவாம், சிலபகலாம் - பலநாளளவாம், ஒற்கமிலாளர்-வறுமையில்லாதவர், தொடர்பு - சிநேகம், நிலைதிரியா - நன்னிலை தவறாமல், நிற்கும் பெரியோர் - நிற்கின்ற பெரியோர்கள், நெறியுடைய-நல் வழியுடைய, நின்றனைத்து-நின்றாற்போலும். எ-று.

இ-ம் கீழ்மக்கள் சிநேகஞ் சிலகாலமிருக்கும் மேன்மக்கள் சிநேகம் பலகாலமிருக்கும் என்பதாம் கேண்மை - எழுவாய், சிலபகலாம்-பயனிலை, தொடர்பு-எழுவாய், நின்றனைத்து-பயனிலை, ஆல்-அசை. (உ)

இன்னரினையரெமர்பிறரென்னுஞ்சொ
லென்னுமிலராமியல்பினூர்—றன்னித்
தொலைமக்கடுன்பந்தீர்ப்பாரேயார்மாட்டுந்
தலைமக்களாகற்பாலார்.

(இ-ள்) இன்னார்-நல்லவர், இனியர்-தீயவர், எமர்-உறவினர், பிறர்-அயலார், என்னுஞ்சொல்-என்று சொல்லுஞ்சொல், என்னும்-யாதாகிலும், இலராம்-இல்லாதவர்களாகும், இயல்பினால்-இயற்கையால், துன்னி-சேர்ந்து, தொலைதளர்ந்த, மக்கள்-மனிதர்களுடைய, துன்பம்-துன்பங்களை, தீர்ப்பார்-நீக்குவார், யார் மாட்டும்-யாவரிடத்தும், தலைமக்கள்-மேன்மக்கள், ஆகற்பாலார்-ஆகுந்தன்மையுடையார், என்றவாறு.

இ-ம் மேன்மக்கள் யாவர் துன்பங்களையு நீக்குவார்கள் என்பதாம். தலைமக்கள்-எழுவாய், தீர்ப்பார்-பயனிலை, துன்பம்-செயப்படுபொருள், ஏகாரம்-அசை (ரு)

பொற்கலத்துப்பெய்தபுலியுகிர்வான்புழுக்க
லக்காரம்பாலோடமரார்கைத்—துண்டலி
னுப்பிலிப்புற்கையுயிர்போற்கிளைஞர்மாட்
டெக்காலத்தானுமினிது.

(இ-ள்.) பொற்கலத்து-பொன்னின் கலத்தில், பெய்த-இட்ட, புலியுகிர்-புலிநகம்போன்ற, வான்புழுக்கல்-வெண்சோற்றை, அக்காரம்·சருக்கரையும், பால்-பாலும், ஓடு-இவற்றோடு, அமரார்-பகைவர், கைத்து-பொருளை, உண்டலின்-உண்பதைப்பார்க்கிலும், உப்பிலி - உப்பில்லாத, புற்கை-புல்லரிசிக்கூழை, உயிர்போல்-தன்னுயிர்போலும், கிளைஞர்மாட்டு-இனத்தாரிடத்து, எக்கலத்தானும்-எந்தக்கலத்திலாகினும், உண்டல் இனிது-உண்பது இன்பம். எ-று

இ-ம் பகைவரிடத்துப் பொற்கலத்திற் பாலுஞ்சோறுண்பதினு முயிர்போலு மினத்தாரிடத்துப் புல்லரிசிக்கூழுண்ணுத லின்பமென்பதாம். உண்டல்-எழுவாய், இனிது-பயனிலை, கிளைஞர் தொன்னூல் ஞநவிடைப் பகுபதநன்னூ னெறியே. (சு)

நாள்வாய்ப்பெறினுந்தநள்ளாதாரில்லத்து
வேளாண்மைவெங்கருனைவேம்பாகும்—கேளா

யபானப்போழ்திலடகிடுவரேனுந்
தமராயார்மாட்டேயினிது.

(இ-ள்.) கேளாய்-மனதே-கேட்பாயாக, நாள்வாய்-காலத்திலே, தம்-தமது, நள்ளாதார்-பகைவர், இல்லந்து-வீட்டில், வேளாண்மை-உபகாரமாக, வெங்கருனை-விருப்பந்தரும் பொரிக்கறிச்சோற்றை, பெறினும்-பெற்றாலும், வேம்பாகும்-வேம்புக்கொப்பாகும், அபானப்போழ்தில்-அகாலத்தில், அடகு-இலைக்கறியை, இடுவரேனும் - இடுவாராதலும், தமராயார்மாட்டே-சுற்றத்தாரிடத்துண்ணால், இனிது - இன்பமாம். எ-று

இ-ம். காலத்தில் பகைவரிடத்தில் பொரிக்கறிசோற்றைப் பெற்றாலும் வேம்பாகும் அகாலத்தில் இலைக்கறிசோறிடுவாராகிலும் இனத்தாரிடத்திலுண்டலின்பம் என்பதாம். கருனை-எழுவாய், வேம்பாகும்-பயனிலை, உண்டல்-தோன்றாஎழுவாய், இனிது-பயனிலை. (எ)

முட்டிகைபோலமுனியாதுவைகலுங்
கொட்டியுண்பாருங்குறடுபோற்—கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல்போலவெரியும்புகுவரே
நட்டாரெனப்படுவார்.

(இ-ள்.) முட்டிகைபோல-கொல்லன் சம்மட்டிபோல, முனியாது-வெறுக்காது, வைகலும்-நாடோறும், கொட்டி-அடைத்து, உண்பாரும்-உண்பவரும், குறடுபோல்-அவன் குறட்டைபோல, கைவிடுவர்-விட்டுநீங்குவர், நட்டார்-உறவினர், எனப்படுவார்-என்று சொல்லப்படுவார், சுட்டுக்கோல்போல - உலையாணிக்கோல்போல, எரியும்-துன்பநெருப்பினும், புகுவர்-பிரவேசிப்பர் எ-று.

இ-ம். சம்மட்டிபோ லடித்துண்ணு நட்பில்லார் குறட்டைப்போற் கைவிடுவர் உறவினரென்று சொல்லப்படுவோர் உலையாணிக்கோல்போலத் துன்பத்தினு மூடனிருப்பார்என்பதாம். உண்பார்-எழுவாய், கைவிடுவர்-பயனிலை, நட்டார்-எழுவாய், புகுவர்-பயனிலை, ஏ-அசை. (அ)

நறுமலர்த்தண்கோதாய்நட்டார்க்குநட்டார்
மறுமையுஞ்செய்வதொன்றுண்டோ—இறுமளவு
மின்புறுவவின்புற்றெழீஇயவரொடு
துன்புறுவதுன்புறுக்கால்.

(இ-ள்) நறுமலர் வாசம்வீசு மலராற்றொடுத்த, தண்-குளிர்ந்த, கோதாய்-மாலையை யுடையவளே, நட்டார்க்கு-உறவினர்க்கு, நட்டார்-உறவினர், இறுமளவும்-சாமளவும், இன்புறுவ - இன்பமடைவனவற்றில், இன்புற்று - இன்பமடைந்து, எழீஇ-நல்வழியி னடந்து, அவரொடு - அவருடன், துன்புறுவ-துன்பமடைவனவற்றில், துன்புறுக்கால்-துன்பமடையாவிடில், மறுமையும்-மறுபிறப்பிலும், செய்வது-செய்யத் தக்கது, ஒன்றுண்டோ-ஒருதவியுண்டோ. எ-று.

இ-ம். மாலையையுடையவளே உறவினர்க் குறவினர் மரணபரியந்தம் இன்பங்களையுந் துன்பங்களையு மநுபவிக்காவிட்டால் மறுபிறப்பிலுஞ் செய்யத்தக்க ஒருதவிக்கடனுண்டோஎன்பதாம். ஒன்று-எழுவாய், உண்டு-பயனிலை.

விருப்பிலாரில்லத்துவேறிருந்துண்ணும்
வெருக்குக்கண்வெங்கருனைவேம்பாம்—விருப்புடைத்
தன்போல்வாரில்லுட்டயங்குநீர்த்தண்புற்கை
யென்போடியைந்தவமிழ்து.

(இ-ள்) விருப்பிலார்-தம்மிலாசையில்லாதவர், இல்லத்து-வீட்டில், வேறிருந்து-வேறாகவிருந்து, உண்ணும்-உண்கிற, வெருக்குக்கண்-பூனைக்கண்போலுநிறமுடைய, வெங்கருனை-விருப்பந்தரும் பொரிக்கறிபோசனம், வேம்பாம்-வேம்புக்கொப்பாம், விருப்புடை - தன்மேலாசையுடைய, தன்போல்வார்-தன்னையொத்தவர், இல்லுள்-வீட்டில், தயங்கு-தெளிந்த, நீர்-நீரையுடைய, தண்-குளிர்ந்த, புற்கை-புல்லரிசிக்கூழானது, என்போடு-எலும்புடனே, இயைந்த-பொருந்திய, அமிழ்து-அமுதக்கொப்பாம். எ-று.

இ-ம். விருப்பில்லார் வீட்டிலுண்ணும் பொரிக்கறி யுணவு வேம்புக்கொப்பாகும் விருப்புள்ளார் வீட்டிலுண்ணு

ம் புல்லரிசிக்கூழ் அமிழ்துக்கொப்பாகும் என்பதாம். கருணை-எழுவாய், வேம்பாம்-பயனிலை புற்கை-எழுவாய், அமிழ்து-பயனிலை. (௫0)

சுற்றந்தழான் - முற்றிற்று.

உஉ-ஆம் அதிகாரம். நற்பாராய்தல்.

அஃதாவது சினேகத்தையாராய்தலாகும்.

கருத்துணர்ந்துகற்றறிந்தார்கேண்மையெஞ்ஞான்றுங்
குருத்திற்கரும்பதின்றற்றே—குருத்திற்
கெதிர்செலத்தின்றதனைத்தரோவென்று
மதுரமிலாளர்தொடர்பு.

(இ-ள்.) கருத்து-கருத்தால், உணர்ந்து-அறிந்து, கற்றறிந்தார்-பலநூலைபறிந்தவர், கேண்மை-நட்பானது, எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், கரும்பு-கரும்பை, குருத்தின்-குருத்திலிருந்து, தின்றற்று-தின்றாற்போலும், மதுரமிலாளர் - கல்விமதுரமில்லாதவர், தொடர்பு-நட்பானது, என்றும்-எந்நாளும், குருத்திற்கு-கரும்பின்குருத்திற்கு, எதிர்செல-எதிராகவடியிலிருந்து, தின்றதனைத்து-தின்றதுபோலும். என்றவாறு.

இ-ம். கற்றோர் சிநேகங்கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்றாற்போலும் மற்றோர் சிநேகமக்கரும்பை யடியிலிருந்து தின்றாற்போலும் என்பதாம். கேண்மை-எழுவாய், தின்றற்று-பயனிலை, தொடர்பு-எழுவாய், தின்றதனைத்து-பயனிலை, அரோ-ஏ-அசைகள். (௧)

இற்பிறப்பெண்ணிஇடைதிரியாரென்பதோர்
நற்புடைக்கொண்டமையல்லது—பொற்கேழ்
புனலொழுகப்புள்ளிரியும்பூங்குன்றநாட
மனமறியப்பட்டதொன்றன்று.

(இ-ள்) பொற்கேழ்-பொன்னிறம்போலும், புனல்-அருவிச்சலம், ஒழுக-விழுக, புள்-பறவைகள், இரியும்-பறக்

கும், பூ-அழகிய, குன்றம்-மலையையும், நாட-நாட்டையுமு டைய பாண்டியனே, இற்பிறப்பு - நற்குடிப்பிறப்பை,எண் ணி-நினைத்து, இடை-நடுவில், திரியார்-வேறுபடார், என்ப து-என்றுசொல்வது, ஓர்-ஒரு, நட்புடை-நல்லிடம்பற்றி, கொண்டமை-நட்புக்கொண்டமை, அல்லது - அல்லாமல், மனம்-அவர்மனமானது, அறியப்பட்டது பிறராலறியப்ப ட்டது, ஒன்றன்று-ஒன்றல்ல எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நற்குடிப்பிறப்பை நினைத்து நடு வினிலே வேறுபடாரென்று ஒருவரைச் சிநேகஞ்செய்தத ல்லாது அவர்மனநிலை யறியப்பட்டதல்ல என்பதாம். மனம்- எழுவாய், பட்டதன்று-பயனிலை. (உ)

யானையனையவர்நண்பொரீஇநாயனையார்
கேண்மைதழீஇக்கொளல்வேண்டும்—யானை
யறிந்தறிந்தும்பாகனையேகொல்லுமெறிந்தவேன்
மெய்யதாவால்குழைக்குநாய்.

(இ-ள்) யானை-யானையை, அனையவர்-ஒப்பானவர், ந ண்பு-சிநேகத்தை, ஒரீஇ-நீக்கி, நாய்-நன்றியறியுநாயை,அ னையார்-ஒப்பானவர், கேண்மை-நட்பை, தழீஇக்கொளல்- தழுவிக்கொள்ளுதல், வேண்டும்-வேண்டும், யானை-யானை யானது, அறிந்தறிந்தும்-இரைதருவோனென்றறிந்தும், பாகனையே-பாகனையே, கொல்லும்-கொலைசெய்யும், நாய் - நாயானது, எறிந்த-எசமானெறிந்த, வேல்-வேலானது, மெ ய்தா-தன்னுடலிலிருக்க, வால் - வாலை, குழைக்கும்-ஆட் டும். எ-று.

இ-ம். யானைக்கொப்பானவர் சிநேகத்தை விட்டு நாய் க்கொப்பானவர் சிநேகத்தைக் கொள்ளவேண்டும் என்ப தாம். நீவிர் - தோன்றா எழுவாய், கொளல்வேண்டும் - பய னிலை, கேண்மையை-செயப்படுபொருள், ஏ-அசை (௩)

பலநாளும்பக்கத்தாராயினுநெஞ்சிற்
சிலநாளுமொட்டாரோடொட்டார்—பலநாளு

நீத்தாரெனக்கைவிடலுண்டோதந்நெஞ்சத்
தியாத்தாரோடியாத்ததொடர்பு.

(இ-ள்.) பலநாளும்-எந்நாளும், பக்கத்தாராயினும்-அருகிலிருந்தாராகிலும், நெஞ்சில்-மனதில், ஒட்டரோடு-பொருத்தமில்லாருடன், சிலநாளும்-சிலநாளும், ஒட்டார்-சிநேகியார், தம்-தமது, நெஞ்சத்து-மனதில், இயாத்தாரோடு - சம்பந்தப்பட்டாருடன், இயாத்த - கட்டுப்பட்ட, தொடர்பு - சிநேகத்தை, பலநாளும் - பலநாளும், நீத்தாரென-நீக்கினரென்று, கைவிடலுண்டோ - கைவிடக்கடவதோ. எ-று.

இ-ம். பலகாலும் பழகினவராயினு மனப்பொருத்தமில்லாருடன் சிலகாலமுஞ் சிநேகஞ்செய்யார் மனப்பொருத்தமுடையார் சிநேகத்தை விடுவார்களோ என்பதாம். ஒருவர்-எழுவாய், ஒட்டார்-பயனிலை, ஒருவர்-எழுவாய், கைவிடலுண்டோ-பயனிலை, தொடர்பை-செயப்படுபொருள். ()

கோட்டுப்பூப்போலமலர்ந்துபிற்கூம்பாது
வேட்டதேவேட்டதாநட்பாட்சி—தோட்ட
கயப்பூப்போன்மலர்ந்துபிற்கூம்புவாரை
நயம்பாருநட்டாருமில்.

(இ-ள்) கோடு-கொம்பிற்பூத்த, பூப்போல்-பூவைப்போல, மலர்ந்து-அலர்ந்து, பின்-பின்பு, கூம்பாது-முகங்குவியாது, வேட்டதே-இச்சித்ததே, வேட்டதாம்-இச்சித்ததாகும், நட்பாட்சி-சிநேகவுரிமை, தோட்ட-தோண்டிய, கயம்-குளத்தின், பூப்போல்-பூவைப்போல, முன்-முன்னே, மலர்ந்து-அலர்ந்து, பின்-பின்னே, கூம்புவாரை-முகங்குவிப்பாரை, நயப்பாரும்-இச்சிப்பாரும், நட்பாரும்-சிநேகிப்பாரும், இல்-இல்லை. எ-று.

இ-ம். மரத்திற்பூத்த பூவைப்போல முகமலர்ந்து சிநேகித்ததே சிநேகம், குளத்திற்பூத்த பூவைப்போல முகங்குவிப்பார் சிநேகம் சிநேகமல்ல என்பதாம். நட்பாட்சி-எழு

வாய், வேட்டதாம்-பயனிலை, நயப்பார்-எழுவாய்,நயப்பார் நட்பார்-எழுவாய், இல்-பயனிலை. (௭)

கடையாயார்நட்பிற்கமுகனையரேனை
யிடையாயார்தெங்கினனையர்—தலையாயா
ரெண்ணரும்பெண்ணைபோன்றிட்டஞான்றிட்டதே
தொன்மையுடையார்தொடர்பு.

(இ-ள்.) கடையாயார்-கடையானவர், நட்பின்-சிநேக த்தில், கமுகனையர் - பாக்குமரத்தையொப்பாவர், ஏனை - மற்ற, இடையாயார்-இடையானவர்,தெங்கினனையர்-தென் னமரத்தையொப்பாவார், தலையாயார்-தலையானவர், எண் ணரும்-நினைத்தற்கரிய பெண்ணைபோன்று - பனைமரத்தை யொப்பாவர், இட்டஞான்று-இட்டகாலத்தில், இட்டதே- இடப்பட்டதே,தொன்மையுடையார்-பழமையுடையார், தொடர்பு-சிநேகம். எ-று.

இ-ம். சிநேகத்திலுத்தமர்பனைமரத்தை யொப்பாவர், மத்திமர் தென்னமரத்தை யொப்பாவர், அதமர் பாக்குமர த்தை பொப்பாவர் என்பதாம். கடையாயார் இடையா யார் தலையாயார்-எழுவாய், அனையர்-பயனிலை. (அ)

கமுநீருட்காரடகேனுமொருவன்
விழுமிதாக்கொள்ளினமிழ்தாம்—விழுமிய
குய்த்துவையார்வெண்சோறேயாயினுமேவாதார்
கைத்துண்டல்காஞ்சிரங்காய்.

(இ-ள்.) கமுநீருள் - அரிசிகழுநீரில்வெந்த, கார் - பசிய, அடகேனும்-இலைக்கறியாகினும், ஒருவன்-ஒருவன், விழுமிதா-சிறப்பாக, கொள்ளின்-சிநேகரிடத்துக் கொண் டால், அமிழ்தாம்-அமுதத்கொப்பாம், விழுமிய - சிறந்த, குய்-தாளித்த, துவை-புளிக்கறி, ஆர்-நிறைந்த, வெண்சோ றேயாயினும் - வெண்சோறாயினும், மேவாதார் - பகைவர், கைத்து-பொருளை, உண்டல்-புசித்தல், காஞ்சிரங்காய்-எட் டிக்காயோடொக்கும். எ-று.

இ-ம். ஒருவன்-இலைக்கறியாகினும் சிநேகரிடத்துண்ணல் அமிழ்த்துக் கொப்பாம் ஒருவன் சிறந்தகறியோடு பகைவரிடத்துண்ணல் எட்டிக்காய்க்கொப்பாம் என்பதாம் அடகு-எழுவாய், அமிழ்தாம்-பயனிலை, கைத்து-எழுவாய், காஞ்சிரங்காய்-பயனிலை (எ)

நாய்க்காற்சிறுவிரல்போனன்கணியராயினு
மீக்காற்றுணையுமுதவாதார்—நட்பென்னாஞ்
சேய்த்தானுஞ்சென்றுகொளல்வேண்டுஞ்செய்விளைக்கும்
வாய்க்காலனையார்தொடர்பு.

(இ-ள்) நாய்க்கால்-நாய்க்காலின், சிறுவிரல்போல்-சிறுவிரல்களைப்போல், நன்கணியராயினும்-மிகவுநெருக்கமுடையராகிலும், ஈக்கால்-ஈயினதுகால், துணையும்-அளவும், உதவாதார்-உதவிசெய்யார், நட்பென்னாம்-சிநேகமென்னபலனாம், செய்-கழனியை, விளைக்கும்-விளைவிக்கும், வாய்க்கால்-நீர்வாய்க்காலை, அனையார்-ஒப்பானவர், தொடர்பு-நட்பை, சேய்த்தானும்-தூரத்திலாகிலும், சென்று-போய், கொளல்வேண்டும்-கொள்ளல்வேண்டும். எ-று.

இ-ம் ஈயினது காலளவு உதவி செய்யாதார் நட்புச் சமீபத்திருந்தென்னபலன், கொடுப்போர் சிநேகத்தைத் தூரத்திற் சென்றாவது கொள்ளல்வேண்டும் என்பதாம். நட்பு-எழுவாய், என்னாம்-பயனிலை, ஒருவர்-எழுவாய், கொளல்வேண்டும்-பயனிலை, தொடர்பை - செயப்படுபொருள்.

தெளிவிலார்நட்பிற்பகைநன்றுசாதல்
விளியாவருநோயினன்றா—லளிய
விகழ்தலிற்கோறலினிதேமற்றில்ல
புகழ்தலின்வைதலேநன்று.

(இ-ள்.) தெளிவிலார்-விவேகமில்லார், நட்பின்-சிநேகத்தைப்பார்க்கிலும், பகைநன்று-பகைநன்மையாம், விளியா-சாவாமலிருக்க, வரும்-வரப்பட்ட, நோயின்-வியாதியைப் பார்க்கிலும், சாதல்-இறத்தல், நன்று-நன்மையாம், அளிய-ஒருவன்வருந்த, இகழ்தலின் - இகழ்தலைப் பார்க்கிலும்,

கோறல்-கொல்லுதல், இனிது-நன்மையாம், இல்ல-இல்லா தனவற்றைச்சொல்லி, புகழ்தலின்-புகழ்தலைப்பார்க்கிலும், வைதலே நன்று-வைகிறதே நன்மையாம். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் சிநேகத்திலும் பகைநல்லது, வியாதியிலும் மரணம்நல்லது, இகழ்தலினுங்கொல்லுதல்நல்லது, வீணுகப் புகழ்தலினும் வைதனல்லது என்பதாம். பகை சாதல் கோறல் வைதல்-எழுவாய், நன்று-பயனிலை, ஆல் ஏ மற்று - அசைகள். அகத்தியச்சூத்திரம்-பலவெழுவாயுமொரு பயனிலைபெறும். (௯)

மரீஇப்பலரோடுபண்ணுண்முயங்கிப்
பொரீஇப்பொருட்டக்கார்க்கோடலே—வேண்டும்
பரீஇயுயிர்செகுக்கும்பாம்பொடுமின்னு
மரீஇப்பின்னைப்பிரிவு.

(இ-ள்.) பலரோடு-பலருடன், மரீஇ-மருவி, பன்னுள் - பலநாள், முயங்கி-கலந்து, பொரீஇ-இருவர்குணமுமொப்பாகி, பொருள்-பொருளாக, தக்கார்-பெரியோரை, கோடல்வேண்டும்-சிநேகமாகக்கொள்ளவேண்டும், மரீஇ-ஒருவரைச்சிநேகித்து, பின்னை-பின்பு, பிரிவு-அவரைவிட்டுப்பிரிதல், பரீஇ-பல்லாற்கடித்து, உயிர்-உயிரை, செகுக்கும்-நீக்கும், பாம்பொடும் - பாம்பொடுகொண்ட நட்பினும், இன்னு-துன்பமாம். எ-று.

இ-ம். ஒருவர் பெரியோரைச் சிநேகமாகக் கொள்ளவேண்டும், சிநேகங்கொண்டு பிரிதல் துன்பம் என்பதாம் ஒருவர்-எழுவாய், கோடல்வேண்டும்-பயனிலை, தக்கார்-செயப்படுபொருள், பிரிவு - எழுவாய், இன்னு - பயனிலை, ஏ அசை. (௧0)

நட்பாராய்தல் - முற்றிற்று.

———

உ௩-ஆம் அதிகாரம். நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்.

அஃதாவது நட்பால் வருங்குற்றங்களைப்பொறுத்துக்கொள்ளலாம்.

நல்லாரெனத்தாநனிவிரும்பிக்கொண்டாரை
யல்லாரெனினுமடக்கிக்கொளல்—வேண்டு
நெல்லுக்குமியுண்டுநீர்க்குநுரையுண்டு
புல்லிதழ்பூவிற்குமுண்டு.

(இ-ள்.) நல்லாரென-நல்லவரென்று, தாம்-தாம், நனி-மிகவும், விரும்பி-இச்சித்து, கொண்டாரை-நட்புக்கொள்ளப்பட்டவரை, அல்லாரெனினும் - பொல்லாதவராகிலும், அடக்கி-குற்றத்தையடக்கி, கொளல்வேண்டும்-கொள்ளல்வேண்டும், நெல்லுக்கு-நெல்லுக்கு, உமியுண்டு-உமியுண்டு, நீர்க்கு-சலத்திற்கு, நுரையுண்டு-நுரையுண்டு, புல்லிதழ்-புறவிதழ், பூவிற்கும்-மலருக்கும், உண்டு-உண்டு. எ-று.

இ-ம். நல்லவரென்று சிநேகிக்கப்பட்டவரைப் பொல்லாதவரானாலும் குற்றத்தை நீக்கிச் சிநேகித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். ஒருவர்-தோன்றாஎழுவாய், கொளல் வேண்டும்-பயனிலை, கொண்டாரை-செயப்படுபொருள்.(க)

செறுத்தோறுடைப்பினுஞ்செம்புனலோடூடோர்
மறுத்துஞ்சிறைசெய்வர்நீர்நசைஇ—வாழ்நர்
வெறுப்பவெறுப்பச்செயினும்பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக்கொண்டார்தொடர்பு.

(இ-ள்.) செறுத்தோறு-அடைக்குந்தோறும், உடைப்பினும்-உடைத்தாலும், செம்-நல்ல, புனலோடு - நீருடன், ஊடோர்-பிணக்கார், மறுத்தும்-மீண்டும், சிறைசெய்வர்-அணைகட்டுவர், நீர்-சலத்தை,நசைஇ-இச்சித்து,வாழ்நர்-வாழ்பவர்,(அதுபோல) தாம்-தாங்கள்,வேண்டி-விரும்பி,தொடர்பு-நட்பு, கொண்டார்-கொள்ளப்பட்டவர், வெறுப்ப-வெறுக்கத்தக்கவைகளை, செயினும்-செய்தாலும், பொறுப்பர்-பொறுத்துக்கொள்வர். எ-று.

இ-ம். சிநேகிக்கப்பட்டவர் வெறுப்பானவைகளைச்செய்தாலும் சிநேகித்தவர் பொறுத்துக்கொள்வர் என்பதாம். கொண்டார்-எழுவாய், பொறுப்பர்-பயனிலை, ஏ-அசை. ()

இறப்பவேதீயசெயினுந்தந்நட்டார்
பொறுத்தறகுவதொன்றன்றோ—நிறக்கோங்
குருவவண்டார்க்குமுயர்வரைநாட
வொருவர்பொறையிருவர்நட்பு

(இ-ள்.) நிறம்-நிறமுடைய, கோங்கு-கோங்குமலரில், உருவம்-வடிவுள்ள, வண்டு-வண்டினங்கள், ஆர்க்கும்-சத்திக்கும், உயர்வரை-உயர்ந்த மலையையும், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, தம்-தம்மொடு, நட்டார்-சிநேகித்தவர், இறப்ப-மிகவும், தீய-பொல்லாங்குகளை, செயினும்-செய்தாலும், பொறுத்தல்-பொறுத்துக்கொள்ளுதல், இருவர் நட்பு-இருவர்க்குஞ் சிநேகமாம். எ-று

இ-ம். பாண்டியனே தம்முடைய சிநேகர் மிகவுங் குற்றங்களைச் செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் ஒருவர் பொறுத்தல் இருவருக்குஞ்சிநேகமாம் என்பதாம். நட்பு-எழுவாய், ஆம்என்னும்-பயனிலை தொக்கியது, ஏகாரம்-அசை. (அ)

மடிதிரைதந்திட்டவான்கதிர்முத்தங்
கடுவிசைநாவாய்கரையலைக்குஞ்—சேர்ப்ப
விடுதற்கரியாரியல்பிலரேனெஞ்சஞ்
சுடுதற்குமூட்டியதீ.

(இ-ள்.) மடி-மடிந்த, திரை-அலைகள், தந்திட்ட-ஒதுக்கிய, வான்-வெள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, முத்தம் - முத்துக்களையும், கடுவிசை - மிகுந்த வேகமுடைய, நாவாய்-கப்பலையும், கரை-கரையிலே, அலைக்கும்-ஒதுக்கும், சேர்ப்ப-கரையையுடைய பாண்டியனே, விடுதற்கு-சிநேகம் விடுதற்கு, அரியார்-அரிதானவர்கள், இயல்பிலரேல்-நற்குணமில்லாரேயானால், நெஞ்சம்-மனதை, சுடுதற்கு - சுடுகிற

தற்கு மூட்டிய - மூட்டப்பட்ட, தீ - நெருப்புக்கொப்பா வார். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சிநேகஞ் செய்யப்பட்டவர் நற்குணமில்லாதவரானால் சிநேகித்தவர் மனதைச் சுடுநெருப்புக் கொப்பாவார் என்பதாம். அரியார்-எழுவாய், தீயாவர்-பயனிலை. (ச)

இன்னாசெயினும்விடற்பாலரல்லாரைப்
பொன்னாகப்போற்றிக்கொளல்வேண்டும்—பொன்னொடு
நல்லிற்சிதைத்ததீநாடொறுநாடித்தம்
மில்லத்திலாக்குதலால்

(இ-ள்.) பொன்னோடு - பொன்னுடன், நல்லில்-நல்ல வீட்டை, சிதைத்த - சுட்ட, தீ-நெருப்பை, நாடொறும்-நாளதோறும், நாடி-தேடி, தம்-தமது, இல்லத்தில்-வீட்டில், ஆக்குதலால்-(சமையற்கு) வளர்த்தலால், இன்னா-துன்பங்களை, செயினும்-செய்தாலும், விடற்பால ரல்லாரை-விடத்தகுதியல்லாதவர்களை, பொன்னாக-பொன்னைப் போல, போற்றி-காப்பாற்றி, கொளல்வேண்டும் - நட்புக் கொளல்வேண்டும். எ-று.

இ-ம். வீட்டைச்சுட்டதீயை வீட்டிலே தேடிவைத்துக்கொள்ளுதலால் துன்டஞ்செயினும் விடத்தகுதியில்லாதவர்களைச் சிநேகித்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம். ஒருவர்-எழுவாய், கொளல்வேண்டும்-பயனிலை. (ரு)

இன்னாசெயினும்விடுதற்கரியாரைத்
துன்னார்துறத்தறகுவதோ—துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்துநீள்வரைவெற்பகளைபவோ
கண்குத்திற்றென்றுதங்கை.

இ-ள். துன்னரும் - நெருங்குதற்கரிய, சீர் - சிறப்பையுடைய, விண்-ஆகாயத்தை, குத்தும்-அளாவிய; நீள்-நீண்ட, வரை-மூங்கிலைப்பொருந்திய, வெற்ப-மலையையுடைய பாண்டியனே, இன்னா-குற்றங்களை, செயினும்-செய்தாலும், விடுதற்கு-விட்டுவிடுதற்கு, அரியாரை-அரிய

சிநேகரை, துன்னு-சிநேகியாமல், துறத்தல் - கைவிடுதல், தகுவதோ-தக்கதோ, தம்-தம்முடைய, கை-கையானது, கண்-தங்கண்ணை, குத்திற்றென்று-குத்தியதென்று, களைபவோ-தறிப்பாரோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே குற்றங்களைச் செய்தாலும் விடுதற்கரிய சிநேகிதரைச் சிநேகியாது விடுதல் தகாதுஎன்பதாம். துறத்தல்-எழுவாய், தகுவதோ-பயனிலை. (சு)

இலங்குநீர்த்தண்சேர்ப்பவின்னுசெயினும்
கலந்துபழிகாணார்சான்றோர்—கலந்தபிற்
றீமையெடுத்துரைக்குந்திண்ணறிவில்லாதார்
தாமுமவரிற்கடை.

(இ-ள்.) இலங்கு-விளங்கும் நீர்-நீரையும், தண்-குளிர்ச்சியையும் பொருந்திய, சேர்ப்ப - கரையையுடைய பாண்டியனே, இன்னு-குற்றங்களை, செயினும்-(ஒருவர்) செய்தாலும், சான்றோர்-பெரியோர், கலந்து-சிநேகித்து, பழி-குற்றங்களை, காணார்-பாரார், கலந்தபின்-சிநேகித்தபின், தீமை-குற்றங்களை, எடுத்துரைக்கும்-எடுத்துச்சொல்லும், திண்-வலிய, அறிவிலாதார்-அறிவிலாதவர், தாமும்-தாங்களும், அவரின்-அவரைப்பார்க்கிலும், கடை-கடையானவர். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர்கள் தம்முடைய சிநேகர் குற்றங்களைச்செயதாலும் அவர் குற்றங்களைப் பாரார் குற்றங்களைச்சொல்பவர் குற்றஞ்செய்தவரினுங் கடையாவர் என்பதாம். சான்றோர்-எழுவாய், காணார்-பயனிலை, பழி-செயப்படுபொருள், அறிவில்லாதார்-எழுவாய், கடையாவர்-பயனிலை. (எ)

ஏதிலார்செய்ததிறப்பவேதீதெனினு
நோதக்கதென்னுண்டாநோக்குங்காற்—காதல்
கழுமியார்செய்தகறங்கருவிநாட
விழுமிதாநெஞ்சத்துணின்று.

(இ-ள்.) கறங்கு-சத்திக்கும், அருவி-யாற்றையும், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, ஏதிலார்-அயலார், செ

ய்தது-செய்தகுற்றம், இறப்ப-மிகவும், தீதெனினும்-குற்ற மாகினும், நோக்குங்கால்-பார்க்குமிடத்தில், நோதக்கது-நோவத்தக்கது, என்னுண்டாம்-என்னவுண்டாம், காதல்-தம்மிலாசையுடைய, கழுமியார்-சிநேகர், செய்த-செய்தகுற்றம், நெஞ்சத்துள்-மனதுள், நின்று-இருந்து, விழுமிதாம்-சிறப்பையுடையதாம் எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே அரிய சிநேகர் செய்த குற்றம் மனதிலிருந்து சிறப்புடையதாகும் அயலார் செய்தது மிகவுங்குற்றமாயினும் வருந்தத்தக்கதென்ன என்பதாம். குற்றம்-எழுவாய், விழுமிதாம்-பயனிலை. (அ)

தமரென்றுதாங்கொள்ளப்பட்டவர்தம்மைத்
தமரின்மைதாமறிந்தாராயி—னவரைத்
தமரினுநன்குமதித்துத்தமரன்மை
தம்முளடக்கிக்கொளல்.

(இ-ள்.) தமரென்று-உறவென்று, தாம்-தாம், கொள்ளப்பட்டவர்-சிநேகிக்கப்பட்டவர், தம்மை-தம்மை, தமரன்மை-உறவில்லாமையை, தாமறிந்தாராயின்-தாங்கண்டாராகில், அவரை-அவர்களை, தமரினும்-உறவினும், நன்கு-நன்றாக, மதித்து-எண்ணி, தமரன்மை-உறவில்லாமையை, தம்முள்-தமக்குள்ளே, அடக்கிக்கொளல் - அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும். எ-று.

இ-ம். சிநேகிக்கப்பட்டவ ரிடத்துச் சிநேக மில்லாமையைக் கண்டால் அவரைச் சிநேகிதரினும் அகமாகக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாம். ஒருவர்-எழுவாய், அடக்கிக்கொளல்-பயனிலை, தமரன்மை-செயப்படுபொருள். (கூ)

குற்றமுமேனைக்குணமுமொருவனை
நட்டபினாடித்திரிவேனே—னட்டான்
மறைகாவாவிட்டவன்செல்வழிச்செல்க
வறைகடல்சூழ்வையகத்து.

(இ-ள்.) குற்றமும்-குற்றத்தையும், ஏனை-மற்ற, குணமும்-குணத்தையும், ஒருவனை-ஒருவனை, நட்டபின்-சிநேகி

த்தபின், நாடி-தேடி, திரிவேனேல்-திரிவேனாகில், நட்டான்-சிநேகித்தவன், மறை-இரகசியத்தை, காவாவிட்டவன்-வெளிப்படுத்தினவன், செல்வுழி - செல்லு நரகத்தில், அறைச-ந்திக்கும், கடல்சூழ்-கடலாற் சூழப்பட்ட, வையம்-உலகம், நக-(என்னை) நகைக்க,செல்க-நான்போவேனாக. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் குற்றத்தையுங் குணத்தையுஞ் சிநேகித்தபின் ஆராய்வேனாகில் சிநேகன் இரகசியத்தைச் சொன்னவன் போகுநரகத்திற் போவேனாக என்பதாம். யான்-எழுவாய், செல்க-பயனிலை. (கo)

நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்-முற்றிற்று.

உச-ஆம் அதிகாரம். கூடாநட்பு.

அஃதாவது பொருந்தாத சிநேகமாம்.

செறுப்பில்பழங்கூரைசேறணையாக
விறைத்துநீரேற்றுங்கிடப்பர்—கறைக்குன்றம்
பொங்கருவிதாழும்புனல்வரைநன்னாட
தங்கருமமுற்றுர்துணை.

(இ-ள்.) கறை-இருண்ட,குன்றம்-மலையில், பொங்கு-மிகுந்த, அருவி-யாறு, தாழும்-வீழும், புனல்-நீரையுடைய, நல்-நல்ல, வரைநாட-மலைமீது நாட்டை யுடைய பாண்டியனே, செறுப்பில்-கட்டவிழ்ந்த, பழம்-பழைய, கூரை-கூரையையுடைய வீட்டில், சேறு-சேற்றை, அணையாக-அணைகட்டி, இறைத்தும்-அணையுள் வீழ் நீரையிறைத்தும், நீர்-ஒழுகுநீரை, ஏற்றும்-மேலேதாங்கியும், தம்-தமது,கருமம்-காரியம், முற்றுந்துணை-முடியுமளவும், கிடப்பர்-இருப்பார். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மழைவிடுமளவும் ஒழுக்கு வீட்டிலிருப்பார் என்பதாம். சிலர்-தோன்றா எழுவாய், கிடப்பர்-பயனிலை. (க)

சீரியார்கேண்மைசிறந்தசிறப்பிற்றாய்
மாரிபோன்மாண்டபயத்ததா—மாரி
வறந்தக்காற்போலுமேவாலருவிநாட
சிறந்தக்காற்சீரிலார்நட்பு.

(இ-ள்.) வால்-வெள்ளிய, அருவி - ஆற்றையும், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, சீரியார்-நல்லவர்,கேண்மை-சிநேகமானது, சிறந்த-மிகுந்த, சிறப்பிற்றாய்-சிறப்புடையதாய், மாரிபோல்-மழைபோல, மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, பயத்ததாம்-பயனையுடையதாம், சீரிலார்-கெட்டவர்கள், நட்பு-சிநேகமானது, சிறந்தக்கால் - மிக்கவிடத்து, மாரி-அம்மழை, வறந்தக்காற்போலும் - பெய்யாவிட்டாற்போலும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நல்லவர் சிநேகம் மழை பெய்தாற்போற் பயனுடையதாம், கெட்டவர் சிநேகம் அம்மழை பெய்யாவிட்டாற்போற் பயனில்லாதாம் என்பதாம். கேண்மை-எழுவாய், பயத்ததாம்-பயனிலை, நட்பு-எழுவாய், வறந்தக்காற் போலும்-பயனிலை. (உ)

நுண்ணுணர்வினரொடுகூடிநுகர்வுடைமை
விண்ணுலகேயொக்கும்விழைவிற்று—நுண்ணூ
லுணர்விலராகியவூதியமில்லார்ப்
புணர்தனிரயத்துளொன்று.

(இ-ள்.) நுண்-நுட்ப, உணர்வினரொடு - அறிவுளாருடன், கூடி-சேர்ந்து, நுகர்வுடைமை-அநுபவிக்கு மநுபவம், விண்ணுலகு-தேவருலகை, ஒக்கும்-நிகர்க்கும், விழைவிற்று-பயனுடையது, நுண்-நுட்ப, நூல்-நூலை, உணர்விலராகிய-அறியாதவராகிய, ஊதியம்-பயன், இல்லார்-இல்லாதவரை, புணர் தல்-சிநேகித்தல், நிரயத்துள் - நரகங்களுள்ளே, ஒன்று-ஒரு நரகத்துக்கொப்பாம். எ-று.

இ-ம். அறிவுள்ளாரோடு சிநேகித்தல் சுவர்க்கத்துக்கொப்பாம். அறிவில்லாரோடு சிநேகித்தல் நரகத்துக்கொ

ப்பாம் என்பதாம் நுகர்வுடைமை-எழுவாய், விழைவிற்று-பயனிலை, புணர்தல்-எழுவாய், ஒன்று-பயனிலை, ஏ-ஆல் அசைகள். (ங)

பெருகுவதுபோலத்தோன்றிவைத்தீப்போ
லொருபொழுதுஞ்செல்லாதேநந்து—மருகெல்லாஞ்
சந்தனநீள்சோலைச்சாரன்மலைநாட
பந்தமிலாளர்தொடர்பு.

(இ-ள்) அருகு-பக்கம், எல்லாம்-யாவும், நீள்-நீண்ட, சந்தனச்சோலை-சந்தனச்சோலைகளையும், சாரல்-குளிர்காற்றையுமுடைய, மலைநாட-மலைநாட்டையாளும்பாண்டியனே, பந்தமிலாளர்-உட்சிநேகமில்லாதவர், தொடர்பு - சிநேகமானது, பெருகுவதுபோல-வளர்வதுபோல, தோன்றி-தோற்றி, வை-வைக்கோல், தீப்போல்-தீயைப்போல, ஒருபொழுதும்-ஒருநாளும், செல்லாது-செல்லாமல், நந்தும்-கெடும். என்றவாறு.

இ-ம். பாண்டியனே உள்ளன்பிலார் சிநேகம்வைக்கோலின் தீயைப்போலத் தோன்றி யழியும் என்பதாம். தொடர்பு-எழுவாய், நந்தும்-பயனிலை, ஏ-அசை. (ச)

செய்யாதசெய்துநாமென்றலுஞ்செய்வதனைச்
செய்யாதுதாழ்த்துக்கொண்டோட்டலு—மெய்யாக
வின்புறாஉம்பெற்றியிகழ்ந்தார்க்குமங்ஙிலேயே
துன்புறாஉம்பெற்றிதரும்.

(இ-ள்.) செய்யாத-செய்யத்தகாத காரியத்தை, செய்து நாமென்றலும்-நாம்செய்வோமென்று சொல்லலும், செய்வதனை-செய்யுங்காரியத்தை, செய்யாது-செய்யாமல், தாழ்த்துக்கொண்டு-நீட்டிக்கவிட்டு, ஒட்டலும்-வைத்தலும், மெய்யாக-உண்மையாக, இன்புறாஉம் - இன்பமடையத்தக்க, பெற்றி-பெருமையை, இகழ்ந்தார்க்கும் - இகழ்ந்தவர்களுக்கும், அங்ஙிலேயே-அப்பொழுதே, துன்புறாஉம் - துன்பமடையத்தக்க, பெற்றி-பெருமையை, தரும் - கொடுக்கும். என்றவாறு.

இ-ம். செய்யாதகாரியத்தைச்செய்வோமென்றசொல் ஆதலும் செய்யுங் காரியத்தைச் செய்யாது விடுதலுந் துன்பம் என்பதாம். காரியங்கள்-எழுவாய், தரும்-பயனிலை, பெற்றி-செயப்படுபொருள். (ரு)

ஒருநீர்ப்பிறந்தொருங்குநீண்டக்கடைத்தும்
விரிநீர்க்குவளையையாம்பலொக்—கல்லா
பெருநீரார்கேண்மைகொளினுநீரல்லார்
கருமங்கள்வேறுபடும்.

(இ-ள்.) ஒருநீர்-ஒருகுளத்துநீரில், பிறந்து-தோன்றி, ஒருங்கு-ஒருவழிப்பட, நீண்டக் கடைத்தும்-வளர்ந்தாலும், விரி-மலர்ந்த, நீர்-குணமுடைய, குவளையை-செங்கழுநீரை, ஆம்பல்-அல்லி, ஒக்கல்லா - ஒவ்வாது, (அதுபோல) பெரு-மிகவும், நீரார் - நற்குணமுடையார், கேண்மை-நட்பை, கொளினும்-கொண்டாலும், நீரல்லார்-நற்குணமில்லார், கருமங்கள்-செய்காரியங்கள், வேறுபடும்-வித்தியாசப்படும். எ-று.

இ-ம். செங்கழுநீரை அல்லிஒவ்வாதுபோல நற்குணமுடையாரது நட்பைக்கொண்டாலும் துர்க்குணமுடையார்செய்காரியங்கள் வேறுபடும் என்பதாம் கருமங்கள்-எழுவாய், வேறுபடும்-பயனிலை. (சு)

முற்றற்சிறுமந்திமுற்பட்டதந்தையை
நெற்றுக்கண்டன்னவிரலானெருமிர்த்—திட்டுக்
குற்றிப்பறிக்குமலைநாடவின்றுதே
யொற்றுமைகொள்ளாதார்நட்பு.

(இ-ள்) முற்றல்-முதிர்ச்சியல்லாத, சிறுமந்தி-சிறுகுரங்கு, முன்-தன்முன், பட்ட-வரப்பட்ட, தந்தையை-(இரைகொண்டுவந்த) தந்தையை, நெற்று-பயற்ற நெற்றை, கண்டன்ன-கண்டதொத்த, விரலால் விரல்களால், நெருமிர்த்திட்டு-ஒடித்து, குற்றி-குத்தி, பறிக்கும் - இரையைப்பிடுங்கும் மலைநாட-மலையையு நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, ஒற்

நுமை-மனவுரிமை, கொள்ளாதார்-கொள்ளாதவரது, நட்பு-சிநேகமானது, இன்னாது-பொல்லாது. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மனவுரிமையில்லாதார் சிநேகம் பொல்லாது என்பதாம். நட்பு-எழுவாய், இன்னாது-பயனிலை, ஏகாரம்-அசை. (எ)

முட்டுற்றபோழ்தின்முடுகியென்னாருயிரை
நட்டானொருவன்கைநீட்டேனேல்—நட்டான்
கடிமனைகட்டழித்தான்செல்வுழிச்செல்க
நெடுமொழிவையநக.

(இ-ள்.) முட்டு-துன்பம், உற்றபோழ்தில்-வந்தபோது, முடுகி-விரைவாக, என்-எனது, ஆருயிரை-நிறைந்தவுயிரை, நட்டானொருவன் - சிநேகஞ்செய்தவொருவன், கை-கையில், நீட்டேனேல்-கொடேனாகில், நட்டான்-சிநேகனுடைய, கடி-காவல்பொருந்திய, மனை-மனையவளை, கட்டு-கற்பு, அழித்தான்-அழித்தவன், செல்வுழி-போகுநரகத்தில், நெடு-மிக்க, மொழி-புகழையுடைய, வையம்-உலகம், நக-என்னை நகைப்பதாக, செல்க-யான்போகக்கடவேன். எ-று.

இ-ம். சிநேகனுக்கு ஆபத்துவந்தபோது என்னுயிரை அவன்கையிற் கொடேனாகில் சிநேகன் பெண்சாதி கற்பை அழித்தவன் போகுநரகத்திற் போகக்கடவேன் என்பதாம் யான்-தோன்றாஎழுவாய், செல்க-பயனிலை (அ)

ஆன்படுநெய்பெய்கலனுள ததுகளைந்து
வேம்படுநெய்பெய்தனைத்தரோ—தேம்படு
நல்வரைநாடநயமுணர்வார்நண்பொரீஇப்
புல்லறிவினாரொடுநட்பு.

(இ-ள்) தேம்-தேன், படு-பொருந்திய, நல்-நல்ல, வரை-மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, நயம்-நீதியை, உணர்வார்-அறிபவரது, நண்பு-சிநேகத்தை, ஒரீஇ-விட்டு, புல்-அற்ப, அறிவினாரொடு-அறிவாளருடன், நட்பு-(கொண்ட) நட்பானது, ஆன்-பசுவால், படு-உண்டா

ன, நெய்-நெய்யை, பெய் - வார்த்திருந்த, கலனுள்-கலத்து ள், அது-அந்தநெய்யை, களைந்து எடுத்து, வேம்படு-வேம் பினுண்டான, நெய்-நெய்யை, பெய்தனைத்து-வார்த்துவை த்தாற்போலும். எ று.

இ-ம். பாண்டியனே அறிவுடையார்சிநேகத்தைவிட்டு அறிவில்லார் சிநேகத்தைக் கொள்ளுதல் கலசத்தில் பசுவி ன் நெய்யை நீக்கி வேம்பின் நெய்யை விட்டாற் போலும் என்பதாம். நட்பு-எழுவாய், அனைத்து-பயனிலை, அரோ- அசை. (கூ)

உருவிற்கமைந்தான்கணூராண்மையின்மை
பருகற்கமைந்தபானீர—ளாயற்றே
தெரிவுடையார்தீயினத்தாராகுதனாகம்
விரிபெடையோடாடிவிட்டற்று.

(இ-ள்.) உருவிற்கு-வடிவினுக்கு, அமைந்தான் கண்- (அழகு) பொருந்தியவனிடத்து, ஊராண்மை-சிநேகத் தன் மை, இன்மை-இல்லாமையானது, பருகற்கு-குடித்தற்கு, அமைந்த-பொருந்திய, பால்-பாலில், நீர்-சலத்தை, அளாய ற்று-கலந்தாற்போலும், தெரிவுடையார்- அறிவுடையார், தீ யினத்தார்-கொடியகூட்டத்தார், ஆகுதல்-ஆதல், நாகம்-நா கமானது, விரி-விரியன்பாம்பின், பெடையோடு-பெட்டை யுடன், ஆடிவிட்டற்று-கூடிப்புணர்ந்தாற்போலும் எ-று.

இ ம். அழகுள்ளவனிடத்துச் சிநேகமில்லாமை யான து பாலிலேநீர்கலந்தாற்போலும், நல்லவர்கள் கெட்டவர் களாகுதல் நாகம் விரியன் பெட்டையோடு சேர்ந்தாற்போ லும் என்பதாம். இன்மை-எழுவாய், அளாயற்று-பயனிலை, நாகம்-எழுவாய், ஆடிவிட்டற்று-பயனிலை. (கo)

கூடாநட்பு - முற்றிற்று.

உரு-ஆம் அதிகாரம். அறிவுடைமை.

அஃதாவது-அறிவுடையா யிருக்குந் தன்மையாம்.

பகைவர்பணிவிடநோக்கித்தகவுடையார்
தாமேயுநாணித்தலைச்செல்லார்—காணு
யிளம்பிறையாயக்காற்றிங்களைச்சேரா
தணங்கருந்துப்பினரா.

(இ-ள்.) இளம்பிறை-இளையபிறை, ஆயக்கால்-ஆனால், திங்களை-சந்திரனை, அணங்கு-வருத்தஞ்செய்யும், அரும்-அரிய, துப்பின்-வலியுடைய, அரா-பாம்பானது, சேராது-அடையாது, (அதுபோல) பகைவர்-பகையாளிகள், பணிவிடம்-தளர்ந்தவிடம், நோக்கி-பார்த்து, தகவுடையார்-அறிவுடையார், தாமேயும் - தாங்கள், நாணி-அவர்க்கிரங்கி, தலைச்செல்லார்-(கொடுக்க) முதன்மையாகப்போகார், காணாய்-பாராய். எ-று.

இ-ம். இளம்பிறையாகிற் சந்திரனைப் பாம்புசேராது அதுபோலப் பகைவர் தளர்ந்தவிடத்து அறிவுடையோர் அவரை வெல்லச் செல்லார் என்பதாம். தகவுடையார்-எழுவாய், செல்லார்-பயனிலை. (க)

நளிகடற்றண்சேர்ப்பநல்கூர்ந்தமக்கட்
கணிகலமாவதடக்கம்—பணிவில்சீர்
மாத்திரையின்றிநடக்குமேல்வாழூமூர்
கோத்திரங்கூறப்படும்.

(இ-ள்.) நளி-பெரிய, தண்-குளிர்ந்த, கடல்-கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, நல்கூர்ந்த-வறுமையடைந்த, மக்கட்கு-மனிதர்க்கு, அணிகலமாவது-ஆபரணமாவது, அடக்கம் - அடங்கி யிருத்தல், பணிவில்-அடக்கமில்லாத, சீர்-சிறப்பையுடைய, மாத்திரையின்றி-அளவுகடந்து, நடக்குமேல்-நடப்பானாகில், வாழும்-தான் வாழும், ஊர்-ஊரார்ால், கோத்திரம்-தன்குலத்திற்குக் குற்றம், கூறப்படும்-சொல்லப்படுவான். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தரித்திரர்களுக்கு ஆபாரணமடக்கமாம், ஒருவன் அளவுகடந்து நடப்பானாகில் ஊரால் பழிக்கப்படுவான் என்பதாம். அணிகலம்-எழுவாய், அடக்கம்-பயனிலை, நன்னூல் (பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையில் செல்லாதாகுஞ் செய்யு மென்முற்றே) இவ்விதியால் செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டு முற்றுபடுவனென்றுயிற்று. (உ)

எந்நிலத்துவித்திடினுங்காஞ்சிரங்காழ்தெங்காகா
தென்னாட்டவருஞ்சுவர்க்கம்—புகுதலாற்
றன்னாற்றானாகுமறுமைவடதிசையுங்
கொன்னாளர்சாலப்பலர்.

(இ-ள்) எந்நிலத்து-எந்தநிலத்தில், வித்திடினும்-விதைபோட்டாலும், காஞ்சிரம்-எட்டியின், காழ்-விதை, தெங்காகா-தென்னமரமாகாது, தென்னாட்டவரும்-தெற்கிலுள்ளவரும், சுவர்க்கம் புகுதலால்- (தருமஞ்செய்து) சுவர்க்கத்திற் பிரவேசித்தலால், தன் - தனது, ஆற்றான்-(தரும) வழியால், மறுமை-மறுபிறப்பு, ஆரும்-ஆம், வடதிசையும்-வடதிக்கிலும், கொன்னாளர்-தருமப்பயனில்லாதார், சாலப் பலர்-மிகவும் பலர். எ-று.

இ-ம் எட்டிவிதைநடத் தென்னமரமாகாது, தெற்குள்ளவருஞ் சுவர்க்கத்திற் போவர், வடக்குள்ளவரும் நரகத்திற்போவர் என்பதாம். மறுமை-எழுவாய், ஆகும்-பயனிலை, தெற்கு யமதிசை வடக்கு தெய்வதிசைஉயர்ந்தவிடத்திருப்பினும் பாவிகள் புண்ணியர்களாகார் தாழ்ந்தவிடத்திருப்பினும் புண்ணியர்கள் பாவிகளாகார். (ஙு)

வேம்பினிலையுட்கனியினும்வாழைதன்
றீஞ்சுவையாதுந்திரியாதா—மாங்கே
யினர்த்தீதெனினுமியல்புடையார்கேண்மை
மனத்தீதாம்பக்கமரிது.

(இ-ள்.) வேம்பின்-வேம்பினுடைய, இலையுள்-இலையில், வாழை-வாழைக்காய், கனியினும்-பழுத்தாலும், தன்-தன

து, தீஞ்சுவை-இனியமதுரம், யாதும்-எவ்வளவும், திரியாது-வேறுபடாது, ஆங்கு-அதுபோல, இனம்-தன்னினம், தீதெனினும்-குற்றமாகிலும், இயல்புடையார்-நற்குணமுடையார்,கேண்மை-உறவாம், மனம்-இருதயம், தீதாம்-குற்றமாகும், பக்கம்-பட்சம், அரிது-அருமை. எ-று.

இ-ம். வாழை வேம்பிலையிற் பழுத்தாலு மதுரங் கெடாது அதுபோல நல்லவர் தீயவருடன் சேரினும் அவர்மனங் கெடாது என்பதாம். மனம்-எழுவாய், அரிது-பயனிலை, ஆம்-ஏ-அசை. (ச)

கடல்சார்ந்துமின்னீர்பிறக்குமலைசார்ந்து
முப்பீண்டுவரிபிறத்த—லாற்றத்த
மினத்தனையரல்லரெறிகடற்றண்சேர்ப்ப
மனத்தனையர்மக்களென்பார்.

(இ-ள்) எறி - அலைகளை யெறியும், கடல் - கடலையும், தண்-குளிர்ந்த, சேர்ப்ப-இறங்கு துறையையு முடைய பாண்டியனே, கடல்-சமுத்திரம், சார்ந்தும்-சார்ந்தவிடத்தும், இன்னீர்-இனியநீரானது, பிறக்கும்-உண்டாம், மலை-மலை, சார்ந்தும்-சார்ந்த விடத்தும், உப்பு-உப்பு,ஈண்டு-மிகுந்த, உவரி-உவர்நீர், பிறத்தலால்-பிறத்தலால், மக்களென்பார்-மக்களென்று சொல்லப்படுவோர், தத்தம்-தந்தம், இனத்து-கூடினவினத்தின், அனையரல்லர்-ஒப்பானவ ரல்லர், மனத்து-மனத்தின், அனையர்-ஒப்பானராவர். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே கடல்சார்ந்தவிடத்திலும் நல்லநீருண்டாம். மலைசார்ந்தவிடத்திலும் உப்புநீருண்டாம் ஆதலால் அறிவுளோர் மனத்தாலொத்தவரல்லது இனத்தாலொத்தவரல்லர் என்பதாம். மக்களென்பர்-எழுவாய், மனத்தனையர்-பயனிலை. (ரு)

பராஅரைப்புன்னைபடுகடற்றண்சேர்ப்ப
வொராஅலுமொட்டலுஞ்—செய்பவோநல்ல
மரூஉச்செய்தியார்மாட்டுந்தங்குமனத்தார்
விராஅஅய்ச்செய்யாமைநன்று.

(இ-ள்) பராஅரை-பருத்த வடிவினையுடைய, புன்னை-புன்னைமரங்கள், படு-பொருந்திய, தண்-குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப-கடற்கரையையுடையபாண்டியனே, தங்கும்-(சுத்தந்) தங்கும், மனத்தார்-மனமுடையவர், நல்ல-நன்மைகள், மருஉ-மருவிய, செய்தியார்மாட்டும்-ஒழுக்கமுடையாரிடத்தும், ஓராஅலும்-நீங்கலும், ஒட்டலும்-கூடுதலும், செய்பவோ-செய்வார்களோ, விராஅஅய் - ஒருவருடன் கலந்து, செய்யாமை-சிநேகியாதிருத்தல், நன்று-நல்லது. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சுத்தமனமுள்ளோர் நல்லவரிடத்து நட்புக்கொள்ளலும் நட்புவிடுதலுஞ் செய்யார் யாவரிடத்துஞ் சிநேகியாமை நல்லது என்பதாம். செய்யாமை-எழுவாய், நன்று-பயனிலை. (௬)

உணரவுணருமுணர்வுடையாரைப்
புணரப்புணருமாமின்பம்—புணரிற்
றெரியத்தெரியுந்தெரிவிலாதாரைப்
பிரியப்பிரியுமாநோய்.

(இ-ள்.) உணர-(சிநேகஞ்) செய்தறிய, உணரும்-சிநேகநிலையறியும், உணர்வுடையாரை-அறிவுடையாரை, புணர-சிநேகிக்க, இன்பம்-இன்பமானது, புணரும்-பொருந்தும், புணரில்-சிநேகிக்கில், தெரிய-சிநேகஞ்செய்தறிய, தெரியும்-சிநேகநிலை தெரியும், தெரிவிலாதாரை - அறிவிலாதவரை, பிரிய-சிநேகம் விட்டுப்பிரிய, நோய்-துன்பமானது, பிரியும்-நீக்கும். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையாரைச் சிநேகித்தாலின்பமுண்டாகும் அறிவில்லார் சிநேகத்தைவிட்டாலின்பமுண்டாகும், என்பதாம். இன்பம்-எழுவாய், புணரும்-பயனிலை, நோய்-எழுவாய், பிரியும்-பயனிலை, ஆம் இரண்டும்-அசைகள். ()

நன்னிலைக்கட்டன்னைநிறுப்பானுந்தன்னை
நிலைகலக்கிக்கீழிடுவானு—நிலையினு
மேன்மேலுயர்த்துநிறுப்பானுந்தன்னைத்
தலையாகச்செய்வானுந்தான்.

(இ-ள்.) நல்-நல்ல, நிலைக்கண் - நிலையிடத்து, தன்னை-தன்னை, நிறுப்பானும்-நிறுத்திக்கொள்பவனும், தன்னை-தன்னை, நிலைகலக்கி-அந்நிலைகெடுத்து, கீழ்டுவானும்-கீழாக்கிக்கொள்பவனும், நிலையினும்-முன்னிருந்தநிலையினும், மேன்மேல்-தன்னைமேலுமேலும், உயர்த்து-உயரப்பண்ணி, நிறுப்பானும்-நிறுத்திக்கொள்பவனும், தன்னை-தன்னை, தலையாக-தலைமையாக, செய்வானும்-செய்துகொள்பவனும், தான்-தாமென. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் தன்னை நல்ல நிலையினிறுத்திக் கொள்ளனும் அந்நிலைக்குக் கீழாக்கிக் கொள்ளனும் முன்னிருந்த நிலையினும் மேலாக்கிக் கொள்ளனும் தன்னாலே தான் என்பதாம். தான்-எழுவாய், நிறுப்பான் முதலிய-பயனிலை. (அ)

கருமவரிசையாற்கல்லாதார்பின்னும்
பெருமையுடையாருஞ்சேற—லருமரபி
னோதமாற்றுமொலிகடற்றண்சேர்ப்ப
பேதைமையென்றதறிவு.

(இ-ள்.) ஓதம்-அலைகள், ஆற்றும்-சத்திக்கும், ஒலி-சத்தத்தையுடைய, தண்-குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப - கடற்கரையையுடையபாண்டியனே, கருமவரிசையால் - காரியமுறைமையால், கல்லாதார்-கற்காதவர், பின்னும்-பின்னாகவும், அரும்-அரிய, மரபின்-குலமுள்ள, பெருமையுடையாரும்-பெருமையுடையவறிவாளிகளும், சேறல் - செல்லுதல், பேதைமையன்று - அறியாமையல்ல, அதறிவு-அஃதறிவுடைமை எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே கல்லாதவர் பின்னுங் கற்றவருஞ் செல்லுதல் அறியாமையல்ல காரியமாகுமறிவுடைமையாம் என்பதாம். அது-எழுவாய், அறிவு-பயனிலை. (௯)

கருமமுமுட்படாப்போகமுந்துவ்வாத்
தருமமுந்தக்கார்க்கேசெய்யா—வொருநிலையே
முட்டின்றிமூன்றுமுடியுமேலஃதென்ப
பட்டினம்பெற்றகலம்.

(இ-ள்.) கருமமும்-காரியங்களும், உட்படா - உட்பட்டு, போகமும்-போகத்தையும், துவ்வா-அநுபவித்து, தருமம்-தருமத்தையும், தக்கார்க்கே-பெரியோர்க்கே, செய்யா-செய்து, ஒருவிலேயே-ஒருபிறப்பில், முட்டின்றி-தடையில்லாமல், இம்மூன்றும் - இம்முச்செய்கைகளும், முடியுமேல் - ஒருவனுக்குவாய்க்குமாகில், அஃது-அம்முடிவு, பட்டினம்-தன்பட்டினத்தை, பெற்ற-அடைந்த, கலம்-பொருள்கொண்டுவந்தமரக்கலம், என்ப-என்பார்கள். எ-று.

இ-ம். ஒருவனுக்குக் காரியங்களும் போகமுந் தருமமுங் கைகூடுமோகில் அதுபொருள் கொண்டுவந்த கப்பலுக்கொப்பாம் அஃது-எழுவாய், கலமென்ப-பயனிலை. (கO)

அறிவுடைமை - முற்றிற்று.

உகூ-ஆம். அதிகாரம். அறிவின்மை.

அஃதாவது அறிவில்லாமையைச் சொல்லுதலாம்.

நுண்ணுணர்வின்மைவறுமையஃதுடைமை
பண்ணப்பணைத்தபெருஞ்செல்வ—மெண்ணுங்காற்
பெண்ணவாயாணிழந்தபேடியணியாளோ
கண்ணவாத்தக்ககலம்.

(இ-ள்.) நுண்-நுட்பமாகிய, உணர்வின்மை - அறிவில்லாமையே, வறுமை-தரித்திரமாம், அஃதுடைமை-அவ்வறிவுடைமையே, பண்ண-செய்ய, பணைத்த-வளர்ந்த, பெரும்-பெரிய, செல்வம்-செல்வமாம், எண்ணுங்கால்-ஆராயுமிடத்து, பெண்-பெண்ணின்வடிவை, அவாய்-இச்சித்து, ஆண்-ஆணின்வடிவை, இழந்த-நீங்கிய, பேடி-பேடியானவள், கண்-கண்ணுக்கு, அவாத்தக்க-இச்சிக்கத்தக்க, கலம்-ஆபரணங்களை, அணியாளோ-அணியமாட்டாளோ. எ-று.

இ-ம். அறிவில்லாமையே தரித்திரம் அறிவுடைமையே செல்வம் ஆகையால் பெண்ணழகை இச்சித்து ஆணழ

கைவிட்டபேடி ஆபரணங்களை அணியாளோ என்பதாம் உணர்வின்மை-எழுவாய், வறுமை-பயனிலை, உணர்வுடைமை-எழுவாய், செல்வம்-பயனிலை. (க)

பல்லான்றகேள்விப்பயனுணர்வார்பாடழிந்
தல்லலுழப்பதறிதிரே—தொல்சிறப்பி
னாவின்கிழத்தியுறைதலாற்சேராளே
பூவின்கிழத்திபுலந்து.

(இ-ள்.) பல்லான்ற-பலவிதமாகநிரம்பிய, கேள்விப்பயன்-கல்விப்பயனை, உணர்வார்-அறிபவர், பாடு-தம்பெருமை, அழிந்து-கெட்டு, அல்லல்-துன்பத்தில், உழப்பது-வருந்துவது, அறிதிரே-அறியீரே, தொல்-பழைய, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, நாவின்கிழத்தி-சரஸ்வதி, உறைதலால்-வாசம்பண்ணலால், பூவின்கிழத்தி-இலக்குமி, புலந்து-பிணங்கி, சேராள்-அடையாள். எ-று.

இ-ம் சரஸ்வதி வாசம்பண்ணுமிடத்தில் இலக்குமிவாசம் பண்ணாள் என்பதாம். பூவின்கிழத்தி-எழுவாய், சேராள்-பயனிலை, ஏ-அசை. (உ)

கல்லென்றுதந்தைகழறவதனையோர்
சொல்லென்றுகொள்ளாதிகழ்ந்தவன்—மெல்ல
வெழுத்தோலைபல்லார்முன்னீட்டவிளியா
வழுக்கோலைக்கொண்டுவிடும்.

(இ-ள்.) தந்தை-பிதாவானவன், கல்லென்று-நூல்களைக் கற்றுக்கொள்ளென்று, கழற-சொல்ல, அதனை-அச்சொல்லை, ஓர்சொல்லென்று-ஒருசொல்லென்று, கொள்ளாது-கொள்ளாமல், இகழ்ந்தவன்-பழித்தவன், மெல்ல-மெதுவாக, எழுத்தோலை-ஒருவனெழுதிய வோலையை வாசியென்று, பல்லார்முன்-பலபேர்முன், நீட்ட கொடுக்க, இளியா-அவமதித்து, வழு-கெடுதியாக, கோலை - அடிப்பதற்குக்கோலை, கொண்டுவிடும்-எடுத்துக்கொள்வான். எ-று.

இ-ம். பிதா படியென்றுசொல்லஅச்சொல்லைக் கொள்ளாது பழித்தவன்கையில் வேறொருவன் எழுத்தோலை வா

சியென்று பலர்முன்கொடுக்க அவன் இகழ்ந்து அடிக்கத்த டியெடுத்துக் கொள்வான்என்பதாம் இகழ்ந்தவன்-எழுவா ய், கொண்டுவிடும்-பயனிலை, கோலை-செயப்படுபொருள் ()

கல்லாதுநீண்டவொருவனுலகத்து
நல்லறிவாளரிடைப்புக்கு—மெல்ல
விருப்பினுநாயிருந்தற்றேயிராஅ
துரைப்பினுநாய்குரைத்தற்று.

(இ-ள்.) கல்லாது-கற்காது, நீண்ட-வளர்ந்த, ஒருவ ன்-ஒருத்தன், உலகத்து-உலகத்தில், நல்லறிவாளர்-நல்லறி வுடையார், இடை-நடுவே, புக்கு-பிரவேசித்து, மெல்ல-மெ ல்ல, இருப்பினும்-இருந்தாலும், நாயிருந்தற்று-நாயிருந்தா ற்போலும், இராஅது-இருக்காமல், உரைப்பினும்-ஒன்றை ச்சொன்னாலும், நாய்குரைத்தற்று - நாய்குரைத்தாற்போ லும். எ-று

இ-ம். கற்றவர் சபையில் கல்லாதவனிருந்தாலு நாயி ருந்தாற் போலும் அவன் ஒன்றைச் சொன்னாலு நாய்கு ரைத்தாற்போலும் என்பதாம் இருப்பு உரைப்பு-எழுவா ய், இருந்தற்று குரைத்தற்று-பயனிலை, ஏ-அசை. (ச)

புல்லாப்புன்கோட்டிப்புலவரிடைப்புக்குக்
கல்லாதசொல்லுங்கடையெலாங்—கற்ற
கடாஅயினுஞ்சான்றவர்சொல்லார்பொருண்மேற்
படாஅவிடுபாக்கறிந்து.

(இ-ள்.) கடை-கடையானவன், புல்லா - இலக்கணத் தோடுபொருந்தாத, புல்-அற்ப, கோட்டி-சபைகூடியிருக் கும், புலவர்-புன்புலவர், இடை-நடுவே, புக்கு-பிரவேசித் து, கல்லாத-கற்காதவற்றை, சொல்லும்-சொல்வான், சான் றவர் - பெரியோர், எலாம் - எல்லாம், கற்ற-கற்றவற்றை, கடாஅயினும்-பிறர்கேட்பினும், பொருண்மேல்-சொல்லும் பொருண்மேல், படாஅ-அவர்புத்திசாராமல், விடுபாக்கு- விடும்பொருட்டு, அறிந்து-தெரிந்து, சொல்லார்-சொல்லார்.

இ-ம். கடையானவன் கல்லார்சபையிற் கல்லாதனவற்றைச் சொல்லுவான், கற்றோர் பிறர்கேட்பினுங் கற்றவற்றைச் சொல்லார் என்பதாம். கடை-எழுவாய், சொல்லும்-பயனிலை, கல்லாத-செயப்படுபொருள், சான்றவர்-எழுவாய், சொல்லார்-பயனிலை, கற்ற-செயப்படுபொருள். (ரு)

கற்றறிந்தநாவினார்சொல்லார்தஞ்சோர்வஞ்சி
மற்றையராவார்பகர்வர்—பனையின்மேல்
வற்றியவோலைகலகலக்குமெஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக்கில்லையொலி.

(இ-ள்) பனையின்மேல்-பனைமரத்தின்மேல், வற்றியவோலை-உலர்ந்தவோலை, கலகலக்கும் - கலகலவென்றுசத்திக்கும், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், பச்சோலைக்கு-பசியவோலைக்கு, ஒலி-சத்தம், இல்லை-இல்லை, அதுபோல, கற்று-கற்று, அறிந்த-உணர்ந்த, நாவினார்-நாவுடையார், தம்-தமது, சோர்வு-சொற்சோர்வுக்கு, அஞ்சி-பயந்து, சொல்லார்-ஒன்றுஞ் சொல்லார், மற்றையராவார்-கல்லாதவர், பகர்வர்-ஆராயாதுசொல்வார். எ-று.

இ-ம் காய்ந்த வோலை சத்திக்கும் பச்சைஓலை சத்திக்காது அதுபோலக் கற்றோர் சொற்சோர்வுக்கஞ்சி ஒன்றும் சொல்லார்மற்றோர் சொற்சோர்வுபடாமற் சொல்லுவாரென்பதாம் நாவினார்-எழுவாய், சொல்லார்-பயனிலை, மற்றையராவார்-எழுவாய், பகர்வர்-பயனிலை. (சு)

பன்றிக்கூழ்பத்தரிற்றேமாவடித்தற்று
னன்றியாமாந்தர்க்கறத்தா—றுரைக்குங்காற்
குன்றின்மேற்கொட்டுந்தறிபோற்றலைதகர்ந்து
சென்றிசையாவாகுஞ்செவிக்கு.

(இ-ள்.) பன்றி-பன்றிக்கு, கூழ்-கூழ்வார்க்கும், பத்தரில்-தொட்டியில், தேமா-மதுரமாங்கனியை, வடித்தற்று-பிழிந்தாற் போலும், நன்று-நன்மையை, அறியா-அறியாத, மாந்தர்க்கு-மனிதர்க்கு, அறத்து-தருமத்தினது, ஆறு-வழியை, உரைக்குங்கால்-சொல்லுமிடத்து, குன்றின்மேல்-மலை

மேல், கொட்டும்-அடிக்கும், தறிபோல்-கட்டுத்தறிபோல், தலைதகர்ந்து-தலைசிதறி, செவிக்கூ-காதுக்கு, சென்று-போய், இசையாவாகும்-ஏறுவாகும். எ-று.

இ-ம். நன்மையறியாத மனிதர்களுக்குத் தருமத்தின்வழியைச்சொல்லுதல் பன்றித்தொட்டியில் மாங்கனியைப்பிழிந்தாற்போலும் மலைமேலடிக்குந் தறிபோலவர் காதுக்கேறாது என்பதாம். அறத்தாறு-எழுவாய், இசையாவாகும்-பயனிலை, ஆல்-அசை. (எ)

பாலாற்கழீஇப்பலநாளுணக்கினும்
வாலிதாம்பக்கமிருந்தைக்கிருந்—தன்று
கோலாற்கடாஅயக்குறினும்புகலொல்லா
நோலாவுடம்பிற்கறிவு.

(இ-ள்.) பலநாள்-பலகாலமும், பாலால்-பாலினால், கழீஇ-கழுவி, உணக்கினும்-உலர்த்தினாலும், வாலிதாம்-வெள்ளிதாகிய, பக்கம்-தன்மை, இருந்தைக்கு கரிக்கு, இருந்தன்று-இருந்ததில்லை, அதுபோல கோலால்-கோலினால், கடாய்-அடித்து, குறினும்-கூறினாலும், நோலா-முற்பிறப்பிற்றவஞ்செய்யாத, உடம்பிற்கு-உடலிற்கு, அறிவு-உணர்வு, புகலொல்லா-பிரவேசியாது எ-று.

இ-ம். கரியைப் பாலிற்கழுவி யுலர்த்தினாலும் வெள்ளையாகாது அதுபோல முன்செய்தவமில்லார்க்குச் சொல்லினுமறிவு பிரவேசியாது என்பதாம் அறிவு-எழுவாய், புகலொல்லா-பயனிலை, குறினும் என்பது குறுக்கல்விகாரம்.

பொழிந்தினிதுநாறினும்பூமிசைதல்செல்லா
திழிந்தவைகாமுறூஉமீப்போ—லிழிந்தவை
தாங்கலந்தநெஞ்சினார்க்கென்னுருக்தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்ததேற்றச்சொற்றேர்வு.

(இ-ள்) பொழிந்து - தேன்பொழிந்து, இனிது-இனிதாக, நாறினும்-பரிமளித்தாலும், பூ-பூவிற்றேனை, மிசைதல்-உண்ணுதற்கு, செல்லாது-போகாது, இழிந்தவை-இ

ழிவானமலங்களை, காமுறாஉம் - இச்சிக்கும், ஈப்போல ஈயைப்போல, இழிந்தவை - இழிந்தசெய்கைகள், கலந்த- பொருந்திய, நெஞ்சினார்க்கு-மனமுடையார்க்கு, தக்கார்- பெரியோர், வாய்-வாயில், தேன்-தேனை, கலந்த-கலந்தாற் போலும், தெற்ற-தெளிந்த, சொல்-சொற்களுடைய, தேர்வு-ஆராய்ச்சி, என்னும்-என்னபயனும் எ-று:

இ-ம். இழிவான மலங்களை இச்சிக்கும் ஈயையொத்தவர்களுக்குப் பெரியோர்சொல்லும்வாக்கியம் என்ன பலன் பெறும் என்பதாம் தேர்வு-எழுவாய், என்னும்-பயனிலை, தாம்-அசை. (கூ)

கற்றாருரைக்குங்கசடறுநுண்கேள்வி
பற்றாதுதன்னெஞ்சுதைத்தலான்—மற்றுமோர்
தன்போலொருவன்முகநோக்கித்தானுமோர்
புன்கோட்டிகொள்ளுமாங்கீழ்.

(இ-ள்.) கற்றார்-கற்றோர், உரைக்கும்-சொல்லும், கசடு-குற்றம், அறு-அற்ற, நுண்-நுட்பமான, கேள்வி-சொறகளை, பற்றாது-கொள்ளாது, தன்னெஞ்சு-தன்மனது, உதைத்தலால் - உதைத்துப்போதலால், மற்றும்-பின்னும், தன்போலொருவன்-தன்னைப்போலொருவன், முகநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, தானுமோர்-தானொரு, புன்-அற்ப, கோட்டி-சபையை, கொள்ளும்-கொண்டிருப்பான், கீழ்-கீழ்மகன். எ-று.

இ-ம். கீழானவன் கற்றோர்சொல்லு நுட்பசொற்களைக் கொள்ளாமல் தன்போலொருவனுடன் சேர்ந்து அற்பசபையிற் சேருவான்என்பதாம் கீழ்-எழுவாய், கொள்ளும்-பயனிலை, புன்கோட்டி-செயப்படுபொருள், ஆல்-ஓர்-ஆம்-அசைகள். (க0)

அறிவின்மை - முற்றிற்று.

உஎ-ஆம் அதிகாரம். நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது நன்மையில்லாத செல்வமாம்

அருகலதாகிப்பலபழுத்தக்கண்ணும்
பொரிதாள்விளவினைவாவல்—குறுகா
பெரிதணியராயினும்பீடிலார்செல்வங்
கருதுங்கடப்பாட்டதன்று.

(இ-ள்.) அருகலதாகி-தானிருக்குமிடத்திற்கபலாகி, பல-அநேகம், பழுத்தகண்ணும்-பழுத்தாலும், பொரி-பொரிந்த, தாள்-தாள்களையுடைய, விளவினை-விளாமரத்தை, வாவல்-வௌவால்கள், குறுகா-சேரா, அதுபோல, பெரிது-மிகவும், அணியராயினும்-சமீபராயினும, பீடு-பெருமை, இலார்-இல்லாதவர், செல்வம்-ஐசுவரியம், கருதும்-நினைக்கத்தக்க, கடப்பாட்டதன்று-முறைமையுடையதன்று எ-று.

இ-ம். வௌவால்கள் விளாமரம் பழுத்தாலும் சேராவாம் அதுபோல பெருமையிலார் பக்கலிலிருப்பாராயினும் அவர் செலவம் பயன்படாது என்பதாம் செல்வம்-எழுவாய், கடப்பாட்டதன்று-பயனிலை. (க)

அள்ளிக்கொள்வன்னகுறுமுகிழவாயினும்
கள்ளிமேற்கைந்நீட்டார்சூடும்—பூவன்மையாற்
செல்வம்பெரிதுடையராயினுங்கீழ்களை
நள்ளாரறிவுடையார்.

(இ-ள்.) அள்ளிக்கொள்வன்ன - அள்ளிக்கொள்வதுபோலும், குறு-குறிய, முகிழவாயினும்-அரும்புகளையுடையவாயினும், சூடும்-அணிபத்தகும், பூவன்மையால்-மலரல்லாமையால், கள்ளிமேல்-கள்ளியின்மேல், கைந்நீட்டார்-கைகளைநீட்டார், அதுபோல செல்வம்-பாக்கியம், பெரிது-மிகவும், உடையராயினும்-உடையரானாலும், கீழ்களை-கீழ்மக்களை, அறிவுடையார்-விவேகமுடையார், நள்ளார்-சேரார்.

இ-ம். கள்ளிப் பூவைப் பறிக்கமாட்டார் அதுபோல் அறிவுடையோர் கீழ்மக்களைச் சேரமாட்டார் என்பதாம்.

அறிவுடையார்-எழுவாய், நள்ளார்-பயனிலை, கீழ்மக்களை-செயப்படுபொருள். (உ)

மல்குதிரையகடற்கோட்டிருப்பினும்
வல்லூற்றுவரிற்கிணற்றின்கட்சென்—றுண்பர்
செல்வம்பெரிதுடையராயினுஞ்சேட்சென்று
நல்குவார்கட்டேநசை.

(இ-ள்.) மல்கு-மிக்க, திரைய-அலைகளையுடைய, கடல்-சமுத்திரத்தின், கோடு-கரையில், இருப்பினும்-இருந்தாலும், வல்லூற்று-வலியவூற்றையுடைய, உவரில்-உப்பில்லாத, கிணற்றின்கண்-கிணற்றினிடத்து, சென்று-போய், உண்பர்-நீரையுண்ணுவார், அதுபோல செல்வம்-அருகிருந்தோர்பாக்கியம், பெரிது-மிகவும், உடையராயினும்-உடையவராலும், சேண்-தூரத்தில், சென்று-போய், நல்குவார்கட்டே - கொடுப்பவரிடத்தே, நசை - ஒருவர்க்கிச்சையிருக்கும். எ-று.

இ-ம் நல்ல நீர்க்கிணறு கடற்கரையி லிருந்தாலும் அவ்விடத்திற்சென்று நீரைக் குடிப்பார்கள் அதுபோலக் கொடுப்பவர் தூரத்திலிருந்தாலும் அவரிடத்தே யொருவர்க்கு இச்சையிருக்கும் என்பதாம் நசை-எழுவாய், இருக்கும்-தோன்றுப்பயனிலை. (ங)

புணர்கடல்சூழ்வையத்துப்புண்ணியமோவேறே
யுணர்வதுடையாரிருப்ப—வுணர்விலா
வட்டும்வழுதுணையும்போல்வாரும்வாழ்வரே
பட்டுந்துகிலுமுடுத்து.

(இ-ள்) உணர்வதுடையார்-அறிவுடையார், இருப்ப-தரித்திரராயிருக்க, உணர்விலா-அறிவில்லாத, வட்டும்-பணைவட்டும், வழுதுணையும்-வழுதுணங்காயும், போல்வாரும்-ஒத்தவரும், பட்டும்-பட்டாடையும், துகிலும்-வஸ்திரத்தையும், உடுத்தி-தரித்து, வாழ்வர்-வாழ்வார்கள், (ஆதலால்) புணர்-பொருந்திய, கடல்-சமுத்திரம், சூழ்-சூழ்ந்த, வையத்து-பூமியில், புண்ணியம்-புண்ணியமானது, வேறு-வேறுபட்டிருக்கும். எ-று.

இ-ம். கற்றோர் வருந்தியிருப்ப மற்றோர் செல்வத்தை யநுபவிப்பர் அது புண்ணியவசம் என்பதாம். புண்ணியம்-எழுவாய், வேறு-பயனிலை, ஏ-உம்-ஏ-ஓ-உம்-அசைகள். ()

நல்லார்நயவரிருப்பநயமிலாக்
கல்லார்க்கொன்றாகியகாரணந்—தொல்லை
வினைப்பயனல்லதுவேனெடுங்கண்ணாய்
நினைப்பவருவதொன்றில்.

(இ-ள்) வேல்-வேல்போலும், நெடும்-நீண்ட, கண்ணாய்-கண்களையுடையவளே, நல்லார்-நல்லவர்கள், நயவர்-நீதியையுடையவர்கள், இருப்ப-தரித்திரராயிருக்க, நயமிலா-நன்மையில்லாத, கல்லார்க்கு-விவேகமில்லார்க்கு, ஒன்றாகிய-ஒருபொருளுண்டாகிய, காரணம்-முகாந்தரம், (என்னவெனில்) தொல்லை-பழைய, வினை-நல்வினையினது, பயனல்லது-பயனல்லாமல், நினைப்ப-ஒருவன்நினைக்க, வருவது-வரத்தக்கது, ஒன்று-ஒன்று, இல்-இல்லை. எ-று.

இ-ம். பெண்ணே நல்லவர்களும் நீதியுள்ளவர்களுந் தரித்திரப்பட்டிருக்கக் கல்லாதவர்களுக்குச் செல்வமுண்டான காரணம் என்னவெனில் முன்செய்த நல்வினைப் பலனாகும் என்பதாம். ஒன்று-எழுவாய், இல்-பயனிலை (௯)

நாறுத்தகடேபோனன்மலர்மேற்பொற்பாவாய்
நீராய்நிலத்துவிளியரோ—வேறாய
புன்மக்கள்பக்கம்புகுவாய்நீபொன்போலு
நன்மக்கள்பக்கந்துறந்து.

(இ-ள்) நாறு-பரிமளிபாத, தகடு-புறவிதழ்களையுடைய, நன்மலர்மேல் - நல்ல பொற்றாமரை மலர்மேலிருக்கும், பொற்பாவாய்-இலக்குமியே, பொன்போலும்-பொன்னை நிகர்த்த, நன்மக்கள்-நல்லமனிதர்கள், பக்கம்-இடத்தை, துறந்து-விட்டு, வேறாய்-குணம்வேறான, புன்மக்கள்பக்கம்-புல்லியமனிதர்களிடத்து, புகுவாய்-பிரவேசிப்பாய், (ஆகையால்) நீறாய்-பொடியாய், நிலத்து-பூமியில், நீ-நீ, விளி-கெடுவாயாக. எ-று.

இ-ம் இலக்குமியே நன்மக்களைவிட்டு நீங்கிப் புன்மக்களிடத்திற் பிரவேசிக்கிறாய் ஆகையால் நீ நீறாய் வெந்து போகக்கடவாய் என்பதாம். நீ-எழுவாய், விளி-பயனிலை, அரோபோல அசைகள். (சு)

நயவார்கணல்குரவுநாணின்றுகொல்லோ
பயவார்கட்செல்வம்பறப்பப்—பயின்கொல்
வியவாய்காண்வேற்கண்ணாயிவ்விரண்டுமாங்கே
நயவாதுநிற்குநிலை

(இ-ள்.) வேற்கண்ணாய்-வேல்போன்ற கண்களையுடையவளே, நயவார்கண்-நன்மையுள்ளவரிடத்திருக்கும், நல்குரவு-வறுமைக்கு, நாண்-வெட்கம், இன்றோ-இல்லையோ, பயவார்கண்-கொடாதவரிடத்திருக்கும், செல்வம் - செல்வமானது, பறம்ப-அதிகரிக்க, பயின்கொல் - (ஓட்டும்) பிசினோ, இவ்விரண்டும்-இந்தவிரண்டும், ஆங்கே-அங்கங்கே, நயவாது-(தராதரம்) விரும்பாது, நிற்குநிலை-நிற்கின்றநிலையை, வியவாய்-அதிசயமாய், காண-நீயறி. எ-று.

இ-ம் பெண்ணே நல்லோரிடத்துத் தரித்திரமும், உதவியில் லோரிடத்துச் செல்வமும், தாராதரமறியாது நிற்கின்றநிலையை நீயறி என்பதாம். நீ-எழுவாய், காண்-பயனிலை. நிலை-செயப்படுபொருள், கொல்-அசை. (எ)

வலவைகளல்லாதார்காலாறுசென்று
கலவைகளுண்டுகழிப்பர்—வலவைகள்
காலாறுஞ்செல்லார்கருனையாற்றுய்ப்பவே
மேலாறுபாயவிருந்து.

(இ-ள்) வல்லவைகளல்லாதார் - வல்லமைகளில்லாதவர்கள், காலாறுசென்று-தூரதேயங்களிற்போய், கலவைகள்-பலவகைப்போசனங்களை, உண்டு-சாப்பிட்டு, கழிப்பர்-காலம்போக்குவார், வலவைகள் - வல்லமையுடையவர்கள், காலாறுஞ்செல்லார்-தூரதேயங்களிற்போகார், மேல்-உடலில், ஆறுபாய-வியர்வுநீர்வர, இருந்து-வீரிலிருந்து, கருனையால் - பொரிக்கறியுடன்போசனத்தை, துய்ப்ப - உண்பார்கள் எ-று.

இ-ம் வல்லமையில்லார் தூரதேயங்களிற் சென்றுஇர ந்துண்பர் வல்லமையுள்ளார் உள்ளூரிலிருந்து முயற்சிசெ ய்து உண்பர் என்பதாம். அல்லாதார்-எழுவாய், கழிப்பர்-பயனிலை, வலவைகள் - எழுவாய், துய்ப்ப - பயனிலை, ஏ-அசை. (அ)

பொன்னிறச்செந்நெற்பொதியொடுபீள்வாட
மின்னொளிர்வானங்கடலுள்ளுங்கான்—றுகுக்கும்
வெண்மையுடையார்விழுச்செல்வமெய்தியக்கால்
வண்மையுமன்னதகைத்து.

(இ-ள்.) பொன்னிறம்-பொன்போலுநிறமுடைய, செந்நெல்-செந்நெற்பயிர், பொதியொடு-பொதிதலுடன், பீள்வாட-கருவாட, மின்-மின்னல், ஒளிர்-பிரகாசிக்கும், வானம்-மேகமானது, கடலுள்ளும்-கடலிடத்தும், கான்று - கக்கி, உகுக்கும்-நீரைச்சொரியும், வெண்மையுடையார்-அறிவில்லார், விழுச்செல்வம்-சிறந்தசெல்வம், எய்தியக்கால்-பெற்றால், வண்மையும்-அவர்களுபகாரமும், அன்னதகைத்து-அத்தன்மையாம். எ-று.

இ-ம். மேகமானது நெற்பயிர்வாடச் சமுத்திரத்திலே நீரைச்சொரியும் அதுபோல அறிவில்லார் செல்வம் பெற்றால் நன்மார்க்கர் வருத்தப்படத் துன்மார்க்கருக்குக்கொடுப்பார்கள் என்பதாம். வண்மை-எழுவாய், அன்னதகைத்து பயனிலை (கூ)

ஓதியுமோதாருணர்விலாரோதா
தோதியவையாருணர்வுடையார்—தூய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ்செல்வரிரவாதார்செல்வரு
நல்கூர்ந்தாரீயாரெனின்.

(இ-ள்) உணர்விலார்-அறிவிலார், ஓதியும் - பலநூலைப்படித்தும், ஓதார்-படியாதாராவர், உணர்வுடையார்-அறிவுடையார், ஓதாதும்-படியாதிருந்தும், ஓதியவையார்-படித்தவராவர், இரவாதார்-யாசியாதவர், தூய்தாக-பரிசுத்தமாக, நல்கூர்ந்தும்-தரித்திரப்பட்டிருந்தும், செல்வர் - செல்வ

ராவார்கள், செல்வரும்-செல்வமுடையாரும், ஈயாரெனின்-கொடாராகில், நல்கூர்ந்தார்-தரித்திரராவர் எ-று.

இ-ம். அறிவிலார் படித்தும் படியாதவரே, அறிவுடையார் படியாதிருந்தும் படித்தவரே, இரவாதார் வறுமையடைந்துஞ் செல்வர்களே, செல்வருங்கொடாராகில் வறியவர்களே என்பதாம் உணர்விலார் உணர்வுடையார் இரவாதார் செல்வர்-எழுவாய், ஓதார் ஓதியனையார் செல்வர் நல்கூர்ந்தார்-பயனிலை. (க0)

நன்றியில் செல்வம் முற்றிற்று.

உ அ-ஆம் அதிகாரம். ஈயாமை.

அஃதாவது கொடாமலிருக்குந் தன்மையாம்.

நட்டார்க்குநள்ளாதவர்க்குமுளவரையா
லட்டதுபாத்துண்டலட்டுண்ட—லட்ட
வடைந்திருந்துண்டொழுகுமாவதின்மாக்கட்
கடைக்குமாமாண்டைக்கதவு.

(இ-ள்) அட்டுண்டல்-சமைத்துண்டுவாழ்தலாவது, நட்டார்க்கும்-சிநேகர்க்கும், நள்ளாதவர்க்கும்-சிநேகியாதவர்க்கும், உள-தமக்குள்ள, வரையால்-அளவால், அட்டது-சமைத்ததை, பாத்துண்டல்-பகுத்துண்ணல், அட்டது-சமைத்ததை, அடைந்திருந்து-கதவை யடைத்திருந்து, உண்டு-புசித்து, ஒழுகும்-நடக்கும், ஆவது-செல்வம், இல்-இல்லாத, மாக்கட்கு-மனிதர்க்கு, ஆண்டைக்கதவு-சுவர்க்கவாயிற் கதவுகள், அடைக்கும்-அடைத்திருக்கும் எ-று.

இ-ம் சிநேகருக்குஞ் சிநேகியாதவருக்கும் இருக்குமளவாலிட்டுண்ணுதலே உண்ணுதலாம் இட்டுண்ணாதவர்க்குச்சுவர்க்கவாயிற் கதவுகளடைக்குமென்பதாம். அட்டுண்டல்-எழுவாய், பாத்துண்டல்-பயனிலை, கதவு-எழுவாய், அடைக்கும்-பயனிலை, ஆம்-அசை. (க)

எத்துணையானுமியைந்தவளவினாற்
சிற்றறஞ்செய்தார்தலைப்படுவர்—மற்றைப்
பெருஞ்செல்வமெய்தியக்காற்பின்னறிதுமென்பா
ரழிந்தார்பழிகடலத்துள்.

(இ-ள்.) எத்துணையானும்-எவ்வளவாகிலும், இயைந்து-பொருந்திய, அளவினால்-அளவால், சிற்றம்-சிறியதருமத்தை, செய்தார்-செய்தவர்கள், தலைப்படுவர்-முதன்மையடைவர், பெரும்-பெரிய, செல்வம்-ஐசுவரியத்தை, எய்தியக்கால்-அடைந்தால், பின்-பின்பு, அறிதும் - தருமஞ்செய்வோம், என்பார்-என்று சொல்வோர், பழி-பழிக்கப்பட்டு, கடலத்துள் - கடல்சூழ்ந்த பூமியில், அழிந்தார்-கெட்டார். என்றவாறு.

இ-ம். எவ்வளவாகிலுஞ் சிறிய தருமத்தைச் செய்தவர் சுவர்க்கத்தையடைவர், பெருஞ்செல்வங்கிடைத்தாற்றருமஞ்செய்வோமென்பவர் அழிந்தவர்களே என்பதாம் செய்தார்-எழுவாய், தலைப்படுவர்-பயனிலை, அறிதுமென்பார்-எழுவாய், அழிந்தார்-பயனிலை, மற்று-ஐ-அசைகள். (௨)

துய்த்துக்கழியான்றுறவோர்க்கொன்றீகலான்
வைத்துக்கழியுமடவோனை—வைத்த
பொருளுமவனைநகுமேயுலகத்
தருளுமவனைநகும்.

(இ-ள்.) துய்த்து-உண்டு, கழியான்-நாளைக்கழியாதவனாகவும், துறவோர்க்கு-துறவிகளுக்கு, ஒன்று-ஒரு பொருளையும், ஈகலான்-கொடாதவனாகவும், வைத்து-பொருளைத் தேடிவைத்து, கழியும்-இறக்கும், மடவோனை-அறிவில்லாதவனை, வைத்த-தேடிவைத்த, பொருளும்-திரவியமும், அவனை-அவனை, நகும்-சிரிக்கும், உலகத்து-உலகத்தில், அருளும்-கிருபையும், அவனை-அவனை, நகும்-சிரிக்கும். எ-று.

இ-ம். தானுண்ணாது பொருளைத்தேடி வைத்தவனைப் பொருளுஞ் சிரிக்கும் உலகத்தருளுஞ் சிரிக்கும் என்பதாம். பொருள் அருள்-எழுவாய், நகும்-பயனிலை, மடவோனை-செயப்படுபொருள், ஏ-அசை. (௩)

கொடுத்தலுந்துய்த்தலுந்தேற்றாவிடுக்குடை
யுள்ளத்தான்பெற்றபெருஞ்செல்வ—மில்லத்
துருவுடைக்கன்னியரைப்போலப்பருவத்தா
லேதிலானுய்க்கப்படும்.

(இ-ள்.) கொடுத்தலும்-ஈதலும், துய்த்தலும்-உண்டலும், தேற்றா-தெளியாத, இடுக்குடை-உலுத்தகுணமுள்ள, உள்ளத்தான்-மனமுடையவன், பெற்ற-அடைந்த, பெருஞ்செல்வம்-பெரியசெல்வமானது, இல்லத்து-மனையிடத்து, உருவுடை-வடிவுற்ற, கன்னியரே-பெண்மகளைப் போல, பருவத்தால்-அநுபவிக்குங்காலத்து, ஏதிலான்-அயலானால், உய்க்கப்படும்-அநுபவிக்கப்படும் எ-று.

இ-ம். வீட்டிற்பிறந்தபெண்ணை அயலானனுபவிப்பது போலக் கொடாதவன் பொருளைப் பிறனநுபவிப்பானென்பதாம் செல்வம்-எழுவாய், உய்க்கப்படும்-பயனிலை. (ரு)

எறிநீர்ப்பெருங்கடலெய்தியிருந்து
மறுநீர்ச்சிறுகிணற்றூறல்பார்த்—துண்பர்
மறுமையறியாதாராக்கத்திற்சான்றோர்
கழிநல்குரவேதலை.

(இ-ள்.) எறி-அலைகளையெறியும், நீர்-நீரையுடைய, பெரும்-பெரிய, கடல்-சமுத்திரத்தை, எய்தியிருந்தும்-அடைந்திருந்தும், அறுநீர்-நீரற்ற, சிறு-சிறிய, கிணறு-கிணற்றின், ஊறல்-நீரூற்றை, பார்த்து-கண்டு, உண்பர்-உண்ணுவார்கள், அதுபோல மறுமை-மறுபிறப்பிற்குரிய தருமங்களை, அறியாதார்-செய்யாதவர்கள், ஆக்கத்தின்-செல்வத்திலும், சான்றோர்-பெரியோர்களுடைய, கழி-மிக்க, நல்குரவே-தரித்திரமே, தலை-முதன்மையுடையது எ-று.

இ-ம். தருமஞ்செய்யாதார் செல்வத்தைப்பார்க்கிலும் பெரியோர்கள் தரித்திரமேலானது என்பதாம் நல்குரவு-எழுவாய், உடைத்து-பயனிலை. (௬)

ஒனதெனதென்றிருக்குமேழைபொருளை
யெனதெனதென்றிருப்பன்யானுந்—தனதாயிற்

றுனுமதனை வழங்கான்பயன் றுவ்வான்
யானுமதனையது.

(இ-ள்.) ஏழை-அறிவில்லான், பொருளை-திரவியத்தை, எனதெனதென் று-என்னுடையதென்னுடையதென்று, இருக்கும்-நினைந்திருப்பான், யானும்-நானும், எனதென தென்று-என்னுடையதென்னுடையதென்று, இருப்பன்-நினைந்திருப்பேன், தனதாயின்-அப்பொருள் தன்னுடையதாகில், தானும்-அவ்வேழை நானும், அதனை-அப்பொருளை, வழங்கான்-கொடான், பயன்-அதனால் வரும்பலனை, துவ்வான்-அநுபவியான், யானும்-நானும், அதனை-அப்பொருளை, அது-அப்படிக்கொடே னனுபவியேன். எ-று.

இ-ம். அறிவிலான்பொருளைத் தன்னுடையதென் றிருப்பான், யானும் என்னுடையதென் றிருப்பேன், தன்னுடையதாகிற்கொடுக்கானநுபவிக்கான், என்னுடையதாகில் யானுங்கொடே னநுபவியேன் என்பதாம். யான்-எழுவாய், அது-பயனிலை, அதனை-செயப்படுபொருள். (சு)

வழங்காதசெல்வரினல்கூர்ந்தாருய்ந்தா
ரிழந்தாரெனப்படுதலுய்ந்தா—ருழந்ததனைக்
காப்புய்ந்தார்கல்லுதலுமுய்ந்தார்தங்கைந்நோவ
யாப்புய்ந்தாருய்ந்தபல.

(இ-ள்.) வழங்காத-கொடாத, செல்வரின்-செல்வரினும், நல்கூர்ந்தார்-தரித்திரர், உய்ந்தார்-பிழைத்தார், இழந்தாரெனப்படுதல்-பொருளையிழந்தாரென்று சொல்லப்படுதலினும், உய்ந்தார-பிழைத்தார், உழந்து-வருந்தி, அதனை-அப்பொருளை, காப்பு-காத்தலினும், உய்ந்தார்-பிழைத்தார், தங்கை-தங்கைகள், நோவ-வருந்த, யாப்பு-கட்டுதலினும், உய்ந்தார்-பிழைத்தார், உய்ந்தபல - பலமுறையாலும் பிழைத்தார். எ-று

இ-ம். கொடாதசெல்வர்களைப் பார்க்கிலுந் தரித்திரர்கள் பலமுறையாலும் பிழைத்தார்கள் என்பதாம். நல்கூர்ந்தார்-எழுவாய், உய்ந்தார்-பயனிலை. (எ)

தனதாகத்தான்கொடான்றாயத்தவருந்
தமதாயபோழ்தேகொடாஅர்—தனதாக
முன்னேகொடுப்பினவர்கடியார்தான்கடியான்
பின்னையவர்கொடுக்கும்போழ்து.

(இ-ள்.) தனதாக-தன்னுடையதாக, தான்-தான், கொடான்-(பொருளைக்) கொடான், தாயத்தவரும் - தாயாதிகளும், தமதாயபோழ்தே-பொருள் தங்களுடைய தானகாலத்தே, கொடாஅர்-கொடுக்கார், தனதாக-தன்னுடையதாக, முன்னே-தானிறக்குமுன், கொடுப்பின்-கொடுத்தால், அவர்-அத்தாயாதிகள், கடியார்-கோபியார், பின்னை-தானிறந்தபின், அவர்-அத்தாயாதிகள், கொடுக்கும்போழ்து-கொடுக்குங்காலத்தில், தான்கடியான்-தான்கோபியான். எ-று.

இ-ம். பொருள் தன்னுடைய தாகத்தான் கொடான் அது உறவினர்க்கான காலத் தவர்கொடார் இறக்குமுன்னே தான் கொடுத்தா லுறவினர்கோபியார் இறந்த பின்னுறவினர் கொடுத்தாற்றான் கோபியான் என்பதாம். தான்-எழுவாய், கொடான்-பயனிலை, தாயத்தவர்-எழுவாய், கொடார்-பயனிலை, அவர்-எழுவாய், கடியார்-பயனிலை, தான்-எழுவாய், கடியான்-பயனிலை. (அ)

இரவலர்கன்றாகவீவாராவாக
விரகிற்சுரப்பதாம்வண்மை—விரகின்றி
வல்லவரூன்றவடியாபோல்வாய்வைத்துக்
கொல்லச்சுரப்பதாங்கீழ்.

(இ-ள்.) இரவலர்-யாசகரே, கன்றாக-கன்றாகவும், ஈவார்-கொடுப்பவரே, ஆவாக-பசுவாகவும், விரகில்-சீக்கிரத்தில், சுரப்பது-கொடுப்பது, வண்மை-கொடையாகும், விரகின்றி-மெதுவாக, வல்லவர்-வலிமையையுடையோர், ஊன்ற-சிதைய, அடி-அடிக்கும், ஆபோல்-பசுப்போல, வாய்-அவயவங்களிடத்து, வைத்து-கருவிகளைவைத்து, கொல்ல-வருத்த, சுரப்பதாம்-கொடுப்பான், கீழ்-கீழ்மகன். எ-று.

இ-ம். யாசகர் கன்றாகவுங் கொடுப்பவர் பசுவாகவும் விரவிற்கொடுப்பதே கொடை, கீழ்மகனை வருத்தினாற்கொ

டுப்பான் என்பதாம். வண்மை-எழுவாய், சுரப்பது-பயனி லை, கீழ்-எழுவாய், சுரப்பது-பயனிலை, ஆம்-அசை. (கூ)

ஈட்டலுந்துன்பமற்றீட்டியவொண்பொருளைக்
காத்தலுமாங்கேகடுந்துன்பம்—காத்த
குறைபடிற்றுன்பங்கெடிற்றுன்பந்துன்பக்
குறைபதிமற்றைப்பொருள்.

(இ-ள்) ஈட்டலும்-பொருளைத்தேடலும், துன்பம்-து யரம், ஈட்டிய-தேடிய, ஒண்பொருளை - ஒள்ளியபொருளை, காத்தலும்-காப்பாற்றுதலும், கடும்-மிகவும், துன்பம்-துய ரம், காத்த-காக்கப்பட்டபொருள், குறைபடில்-குறைபட் டால், துன்பம்-துயரம், கெடில்-கெட்டால், துன்பம்-துயர ம், மற்றைப்பொருள்-மேற்சொல் பொருள், துன்பக்கு-து யரத்திறகெல்லாம், உறைபதி-இருப்பிடமாம் எ-று.

இ-ம். பொருளைத்தேடலும் வருத்தம் காத்தலும்வரு த்தம் அது குறைபட்டால் வருத்தம் கெட்டால் வருத்தம் என்பதாம். பொருள்-எழுவாய், உறைபதி-பயனிலை,மற்று-ஆங்கு-ஏ-அசைகள். (க0)

ஈயாமை - முற்றிற்று.

உகூ-ஆம். அதிகாரம். இன்மை.

அஃதாவது இல்லாததன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

அத்திட்டகூறையரைச்சுற்றிவாழினும்
பத்தெட்டுடைமைபலருள்ளும்—பாடெய்து
மொத்தகுடிப்பிறந்தக்கண்ணுமொன்றில்லாதார்
செத்தபிணத்திற்கடை.

(இ-ள்.) அத்து-சிவப்பு, இட்ட-சாயிவிட்ட, கூறை-ஆடையை, அரை-இடையில், சுற்றி-உடுத்தி, வாழினும்-வாழ்ந்தாலும், பத்தெட்டுடைமை - பத்துப்பொன்னுகிலும் எட்டுப்பொன்னுகிலுமுடையவனென்று, பலருள்ளும்-பல

ரிடத்தும், பாடு-பெருமை, எய்தும்-அடைவான், ஒத்த-நலமொத்த, குடி-குலத்தில், பிறந்தக்கண்ணும்-பிறந்தாலும், ஒன்றில்லாதார்-ஒருபொருளில்லாதவர், செத்தபிணத்தின்-செத்தபிணத்தைப் பார்க்கினும்,கடை-கடையாவார். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் நல்லாடையுடுத்தி வாழ்ந்தால் பொருளுடையவனென்று மதிக்கப்படுவான், உயர்குலத்திற்பிறந்தாலும் பணமில்லாவிடில் பிணமாவார் என்பதாம். ஒருவன்-தோன்றுஎழுவாய், எய்தும்-பயனிலை, இலாதார்-எழுவாய், கடையாவர்-பயனிலை. (க)

நீரினுநுண்ணிதுநெய்யென்பர்நெய்யினும்
யாருமறிவர்புகைநுட்பங்—தேரி
னிரப்பிடும்பையாளன்புகுமேபுகையும்
புகற்கரியபூழைநுழைந்து.

(இ-ள்.) நீரினும்-நீரைப்பார்க்கினும், நெய்-நெய்யை, நுண்ணிது-நுட்பமுடையது, என்பர்-என்று சொல்வர்,நெய்யினும்-நெய்யைப்பார்க்கினும், புகை-புகையானது, நுட்பம்-நுட்பமுடையதென்று, யாரும்-யாவரும், அறிவர்-அறிவார்கள், தேரின்-ஆராயில், புகையும்-புகைதானும்,புகற்கு-புகுதற்கு, அரிய-அரிதான,பூழை-வாயில்களை, நுழைந்து-நுழைந்து, இரப்பிடும்பையாளன் - தரித்திரமுடையவன், புகும்-புகுவான். எ-று.

இ-ம் நீரினு நெய்நுட்பம் நெய்யினும் புகைநுட்பம் புகைநுழையா வாயில்களினுந் தரித்திரனுழைவான் என்பதாம். இடும்பையாளன்-எழுவாய், புகும் - பயனிலை, ஏ-அசை, அகத்தியம் புகையுமாவியு மேனைக்குப்பொருள் (உ)

கல்லோங்குயர்வரைமேற்காந்தண்மலராக்காற்
செல்லாவாஞ்செம்பொறிவண்டினங்—கொல்லைக்
கலாஅற்கிளிகடியுங்கானககாட
விலாஅஅர்க்கில்லைத்தமர்.

(இ-ள்.) கொல்லை-கொல்லைகளில், கிளி-கிளிகளை, கலாஅல்-கல்லால், கடியும்-ஓட்டும், கானகம்-காட்டையும்,நாட-

நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, கல்-கற்கள், ஓங்கு-மிகுந்த, உயர்-உயர்ந்த, வரைமேல்-மலைமேல், காந்தள்-காந்தட்பூ, மலராக்கால்-மலராவிடில், செம்பொறி - சிவந்தபுள்ளிகளையுடைய, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், செல்லாவாம்-போகாவாம், (அதுபோல) இலாஅஅர்க்கு-பொருளில்லாதவர்க்கு, தமர்-உறவினர், இல்லை-இல்லை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே காந்தள் மலராவிடில் வண்டுகள் சேராவாம் அதுபோலப் பொருளில்லாதவர்க்கு உறவினரில்லை என்பதாம். தமர்-எழுவாய், இல்லை-பயனிலை. (௩)

உண்டாயபோழ்தினுடைந்துழிக்காகம்போற்
றொண்டாயிரவர்தொகுபவே—வண்டாய்த்
திரிதருங்காலத்து தீதிலிரோவென்பா
ரொருவருமிவ்வுலகத்தில்.

(இ-ள்.) உண்டாய-செல்வமுண்டான, போழ்தின்-காலத்து, உடைந்துழி-தேகமழியில், காகம்போல் - காக்கைபோல, தொண்டு-அடிமையாக, ஆயிரவர்-ஆயிரம்பேர், தொகுப-கூடுவார்கள், வண்டாய்-வண்டுபோல, திரிதருங்காலத்து-திரியும்போது, தீதிலிரோ-(வறுமைக்)குற்றமற்றீரோ, என்பார்-என்றுகேட்பார், ஒருவரும-ஒருவரும், இவ்வுலகத்து-இவ்வுலகில், இல்-இல்லை. எ-று

இ-ம் பொருளுண்டான காலத்துக் காக்கைக் கூட்டம்போலனேகர்வந்து கூடுவார்கள் பொருளில்லாக் காலத்தொருவரும் வரமாட்டார்கள் என்பதாம் ஆயிரவர்-எழுவாய், தொகுப-பயனிலை, ஒருவர்-எழுவாய், இல்-பயனிலை.

பிறந்தகுலமாயும்பேராண்மைமாயுஞ்
சிறந்ததங்கல்வியுமாயுங்—கறங்கருவி
கன்மேற்கழூஉங்கணமலைநன்னாட
வின்மைதழுவப்பட்டார்க்கு.

(இ-ள்.) கறங்கு-சத்திக்கும், அருவி-ஆறானது, கன்மேல்-கல்லின்மேல்விழுந்து, கழூஉம்-மாசைக்கழுவும், கணம்-கூட்டமான, மலை-மலைகளையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டை

யுமுடையபாண்டியனே, இன்மை-தரித்திரம், தழுவப்பட்டார்க்கு-பிடிக்கப்பட்டார்க்கு, பிறந்த-தாம்பிறந்த, குலம்-குலப்பெருமையும், மாயும்-கெடும், பேர்-பெரிய, ஆண்மை-ஆண்டன்மையும், மாயும்-கெடும், சிறந்த-மிகுந்த, தம்-தமது, கல்வியும்-வித்தையும், மாயும்-கெடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தரித்திரம் பிடிக்கப்பட்டவர்க்குக் குலப்பெருமையு மாண்டன்மையுங் கல்வியுங்கெடும் என்பதாம். குலம்-ஆண்மை, கல்வி-எழுவாய், மாயும்-பயனிலை, அகத்தியம் கறங்கல்சுழல லொலித்தலாமே. (ரு)

உள்கூர்பசியாலுழைநசைஇச்சென்றூர்கட்
குள்ளூரிருந்துமொன்றாற்றாதா—னுள்ளூ
ரிருந்துயிர்கொன்னேகழியாதுதான்போய்
விருந்தினனாதலேநன்று.

(இ-ள்.) உள்-வயிற்றுள், கூர்-மிக்க, பசியால்-பசிநோயால், உழை-தன்னிடத்து, நசைஇ-ஒன்றையிச்சித்து, சென்றார்கட்கு-வந்தவர்களுக்கு, உள்ளூர்-உள்ளூரில், இருந்தும்-இருந்தும், ஒன்று-ஒருபொருளை, ஆற்றாதான்-உதவிசெய்யாதவன், உள்ளூர்-உள்ளூரில், இருந்து-இருந்து, உயிர்-தன்னுயிரை, கொன்னே-பயனில்லாமல், கழியாது-நீக்காமல், தான்போய்-தான் தூரதேசத்திற்போய் - விருந்தினனாதலே-விருந்தாளியாகுதல, நன்று-நல்லது எ-று.

இ-ம். தன்னிடத்துவந்தவர்க்கு ஒருபொருளுதவாதான் உள்ளூரிலிருந்திராது பிறவூரார்க்கு விருந்தினனாகுதனல்லது என்பதாம். ஆற்றாதான்-எழுவாய், ஆதல்-பயனிலை. (சு)

நீர்மையேயன்றிநிரம்பவெழுந்ததங்
கூர்மையுமெல்லாமொருங்கிழப்பர்—கூர்மையின்
முல்லையலைக்குமெயிற்றாய்நிரப்பென்னு
மல்லலடையப்பட்டார்.

(இ-ள்.) கூர்மையின்-கூர்மையுடைய, முல்லை-முல்லையரும்பை, அலைக்கும்-வருத்தும், எயிற்றாய் - பற்களையுடைய

வளே, நிரப்பென்னும்-வறுமையென்னும், அல்லல்-துன்பம், அடையப்பட்டார்-சேரப்பட்டவர், நீர்மையேயன்றி-நற்குணங்களே யல்லாமல், நிரம்ப-நிறைய, எழுந்த - உள்ளெழுந்த, தம்-தம்முடைய, கூர்மையும்-நுட்பபுத்தியும், எல்லாம்-மற்றயாவும், ஒருங்கு-ஒருமிக்க, இழப்பர்-இழந்துவிடுவர். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே வறுமையடையப்பட்டவர் குணங்களேயும், புத்தியையு மற்றுள்ளவற்றையுமிழப்பார்கள் என்பதாம். அடையப்பட்டார்-எழுவாய், இழப்பர்-பயனிலே.

இட்டாற்றுப்பட்டொன்றிரந்தவர்க்காற்றாது
முட்டாற்றுப்பட்டுமுயன்றுள்ளூர்—வாழ்தலி
னெட்டாற்றுச்சென்றுநிரைமனையிற்கைந்நீட்டுங்
கெட்டாற்றுவாழ்க்கையேநன்று.

(இ-ள்.) இட்டாற்றுப்பட்டு - முன்கொடுத்துவழிபட்டு, ஒன்றிரந்தவர்க்கு-பின்னொரு பொருளிரந்தவர்க்கு, ஆற்றாது-உதவிசெய்யாது, முட்டாற்றுப்பட்டு-வறுமை வழியிற்பொருந்தி, முயன்று-முயற்சிசெய்து, உள்ளூர்வாழ்தலின்-உள்ளூரில் வாழுகிறதிலும், நெட்டாற்றுச்சென்று-தூரதேசங்களிற்போய், நிரைமனையில்-வரிசையாகிய வீடுகளில், கைந்நீட்டும்-பிச்சைக்குக் கையை நீட்டும், கெட்டாற்றுவாழ்க்கையே-கெடுவழியான வாழ்க்கையே, நன்று - நல்லது. என்றவாறு.

இ-ம் முன்கொடுத்து வழிபட்டுப் பின்கொடுப்பதற்கில்லாமலுள்ளூரில் வாழ்வதிலும் பிறவூரிற்போய்ப் பிச்சையெடுப்பதுநலம் என்பதாம். வாழ்க்கை-எழுவாய், நன்று-பயனிலே. (அ)

கடகஞ்செறிந்ததங்கைகளால்வாங்கி
யடகுபறித்துக்கொண்டட்டுக்—குடைகலனு
வுப்பிலிவெந்ததின்றுள்ளாற்றுவாழ்பவே
துப்புரவுசென்றுலந்தக்கால்.

(இ-ள்.) துப்புரவு-செல்வமெல்லாம், சென்று - (பலவழியிற்)போய், உலந்தக்கால்-கெட்டால், கடகஞ்செறிந்த-

பொற்கடகநெருங்கிய, தங்கைகளால்-தங்கள் கைகளால், வாங்கி-வணங்கி, அடகு-இலைகளை, பறித்துக்கொண்டு-பறித்துக்கொண்டு, அட்டு-சமைத்து, குடைகலனு-நுங்கெடுக்கப்பட்ட பனங்காயே பாத்திரமாக, உப்புலி-உப்பில்லாத, வெந்தை-வெந்ததை, தின்று-புசித்து, உள்-மனம், அற்று-உடைபட்டு, வாழ்ப-வாழ்வார்கள். எ-று.

இ-ம். செல்வமெல்லாங்கெட்டால் இலைகளைப் பறித்துப் பனங்காயைப் பாத்திரமாகவைத்துச் சமைத்துண்பர் என்பதாம். இல்லார்-தோன்றாஎழுவாய், வாழ்ப-பயனிலை, ஏ-அசை, வெந்தை-நடுக்குறை. (கூ)

ஆர்த்தபொறியவணிகிளர்வண்டினம்
பூத்தொழிகொம்பின்மேற்செல்லாவா—நீர்த்தருவி
தாழாவுயர்சிறப்பிற்றண்குன்றநன்னாட
வாழாதார்க்கில்லைதமர்.

(இ-ள்.) நீர்த்து-நீரையுடையதாகிய, அருவி - ஆறானது, தாழா-தாழும், உயர்சிறப்பின்-உயர்ந்த சிறப்பைப்பொருந்திய, தண்-குளிர்ந்த, குன்றம்-மலையையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, ஆர்த்த - நிரம்பிய, பொறிய-புள்ளிகளையுடைய, அணி-அழகு, கிளர்-பிரகாசிக்கும், வண்டினம்-வண்டுக் கூட்டங்கள், பூத்து-மலர்ந்து, ஒழி-நீங்கிய, கொம்பின்மேல்-கொம்புகளின்மேல், செல்லாவாம்-போகாவாம், (அதுபோல) வாழாதார்க்கு - பொருள் பெற்று வாழாதவர்க்கு, தமர்-இனத்தார், இல்லை - இல்லை என்றவாறு.

இ-ம். பாண்டியனே மலர்ந்தொழிந்த மரங்களில்வண்டுகள் செல்லாவாம் அதுபோலவறியவரிடத்தி னுறவினர் செல்லார்கள் என்பதாம். தமர்-எழுவாய், இல்லை-பயனிலை.

இன்மை-முற்றிற்று.

௩௰-ஆம். அதிகாரம். மானம்.

அஃதாவது மானங்கெடாதுவாழ்தலைச்சொல்லுதலாம்.

திருமதுகையாகத்திறனிலார்செய்யும்
பெருமிதங்கண்டக்கடைத்து—மெரிமண்டிக்
கானந்தலைப்பட்டதீப்போற்கனலுமே
மானமுடையார்மனம்.

(இ-ள்.) திரு-செல்வம், மதுகையாக-உறுதியாக, திறம்-திறமை, இலார்-இல்லாதவர்கள். சய்யும்-செய்கின்ற, பெருமிதம்-மேன்மையை, கண்டக்கடைத்தும்-கண்டவிடத்தும், எரி-தீ, மண்டி-நெருங்கி, கானம்-காட்டில், தலைப்பட்ட-முதன்மையாகவுண்டான, தீப்போல் - தீயைப்போல, மானம்-மானத்தை, உடையார்-உடையவரது, மனம் - மனது, கனலும்-கொதித்துநிற்கும். எ-று.

இ-ம். மானமுடையவர் மனமானது செல்வமிகுதியால் அறிவிலார்செய்யு மேன்மையைக் காணிற்றீப்போலெரியும் என்பதாம். மனம்-எழுவாய்,கனலும்-பயனிலை,ஏ-அசை, (அகத்தியம்) ஐந்தறிவின்மேலதிகபாமனமே. (௧)

என்பாயுகினுமியல்பிலார்பின்சென்று
தம்பாடுரைப்பரோதம்முடையார்—தம்பா
டுரையாமைமுன்னுணருமொண்மையுடையார்க்
குரையாரோதாமுற்றநோய்.

(இ-ம்.) என்பாய்-எலும்பாகி, உகினும்-உடல்கெடினும், இயல்பிலார் - நற்குணமில்லார், பின்சென்று-பின்போய், தம்பாடு-தமது குறையை, உரைப்பரோ - சொல்லுவாரோ, தம்முடையார்-மானமுடையார், தம்பாடு - தமதுகுறையை, உரையாமை-முன்சொல்லுமுன், உணரும்-அறியும்,ஒண்மையுடையார்க்கு-அறிவுடையார்க்கு, தாமுற்ற-தாமடைந்த, நோய்-வறுமைநோயை, உரையாரோ-சொல்லாரோ. எ-று.

இ-ம் மானமுடையவர் நற்குணமில்லார் பின்சென்று தமது வருத்தத்தைச்சொல்லார் தமதுவருத்தத்தைச்சொல்லு முன்னறியும். அறிவுடையார்க்குச் செல்லுவார் என்பதாம். தம்முடையார்-எழுவாய், உரையாரோ - பயனிலை, நோயை-செயப்படுபொருள். (உ)

யாமாயினெம்மில்லங்காட்டுதுந்தாமாயிற்
காணவேகற்பழியுமென்பார்—போனணிப்
புறங்கடைவைத்தீவர்சோறுமதனுன்
மறந்திடுகசெல்வர்தொடர்பு.

(இ-ள்.) யாமாயின்-நாமானால், எம்மில்லம் - எமதுமனையை, காட்டுதும்-காட்டுவோம், தாமாயின் - தாமானால், காணவே-பிறர்காணவே, கற்பு-கற்பானது, அழியும்-கெடும், என்பார்போல்-என்றுசொல்வார்போல், நாணி-வெட்கி, புறங்கடைவைத்து-தலைவாயிலில்வைத்து, சோறு - சோற்றை, ஈவர்-இடுவர், அதனால்-அதனாலே, செல்வர்-செல்வருடைய, தொடர்பு-சிநேகத்தை, மறந்திடுக - மறந்துவிடக்கடவாய் எ-று.

இ-ம் செல்வர்கள் வறியவர்க்குத் தலைவாயிலில் வைத்துச் சோறிடுவர் அவர் சிநேகத்தை விட்டுவிடக் கடவாய் என்பதாம். நீவிர்-தோன்றாஎழுவாய், மறந்திடுக-பயனிலை, தொடர்பு - செயப்படுபொருள், (அகத்தியம்) "கடவதுகயவட்டுரவ்விறு வியங்கோள்." (ங)

இம்மையுநன்றாமியனெறியுங்கைவிடா
தும்மையுநல்லபயத்தலாற—செம்மையி
னானங்கமழுங்கதுப்பினாய்நன்றேகாண்
மானமுடையார்மதிப்பு.

(இ-ள்.) செம்மையின்-செம்மையுடைய, நானம்-புழுகு, கமழும்-மணக்கும், கதுப்பினாய்-கூந்தலையுடையவளே, மானமுடையார்-மானமுடையோர், மதிப்பு - மதிக்குந்தன்மையானது, இம்மையும்-இப்பிறப்பிலும், நன்றாம்-நன்மையுண்டாம், இயல்-இயல்பாகிய, நெறியும்- ஒழுக்கவழியும்,

கைவிடாது-நீங்காதிருக்கும், உம்மையும்-மறுபிறப்பிலும், நல்ல-நன்மைகளை, பயத்தலால்-கொடுத்தலால், நன்று-நன்மை. எ-று.

இ-ம். பெண்ணே மானமுள்ளவர் மதிப்பானது இருபிறப்பிலு நன்மையைத்தரும் என்பதாம். மதிப்பு-எழுவாய், நன்று-பயனிலை. ஏ-அசை, காண்-முன்னிலை. (ச)

பாவமுமேனைப்பழியும்படவருவ
சாயினுஞ்சான்றவர்செய்கலார்—சாத
லொருநாளொருபொழுதைத்துன்பமவைபோ
லருநவையாற்றுதலின்று.

(இ-ள்.) பாவமும்-பாவமும், ஏனை-மற்ற, பழியும்-பழியும், பட-உண்டாக, வருவ-வருவனவற்றை, சாயினும்-தாமிறப்பினும், சான்றவர்-பெரியோர், செய்கலார்-செய்யார், சாதல்-இறத்தல், ஒருநாள்-ஒருநாளில், ஒருபொழுது-ஒருபொழுது, துன்பம்-துன்பமாம், அவைபோல்-அவற்றைப்போல், அரும்-அரிய, நவை-துன்பத்தை, ஆற்றுதல்-செய்தல், இன்று-வேறொன்றில்லை. எ-று

இ-ம். பெரியோர் பாவமும் பழியுஞ்செய்யார் மரணமொருநா ளொருபொழுது துன்பமாம். பாவமும் பழியும் பலநாளுந் துன்பமாம் என்பதாம். சான்றவர்-எழுவாய்,செய்கலார்-பயனிலை, வருவ-செயப்படுபொருள், ஐ-சாரியை.

மல்லன்மாஞாலதுவாழ்பவருளெல்லாஞ்
செல்வரெனினுங்கொடாதவர்—நல்கூர்ந்தார்
நல்கூர்ந்தக்கண்ணும்பெருமுத்தரையரே
செல்வரைச்சென்றிரவாதார்.

(இ-ள்) மல்லல்-வளப்பமுடைய, மாஞாலத்து-பெரியவுலகத்து, வாழ்பவருளெல்லாம்-வாழ்பவரெல்லாருள்ளும், செல்வரெனினும்-செல்வமுள்ளவராயினும், கொடாதவர்-கொடாதவர், நல்கூர்ந்தார்-தரித்திரமுடையவரே, நல்கூர்ந்தக்கண்ணும்-தரித்திரமடைந்தும், செல்வரை-செல்வமுடையாரிடத்து, சென்று-போய், இரவாதார்-யாசியாதவர், பெருமுத்தரையே-பரிசுத்தமுடையவரே. எ-று.

இ-ம். செல்வர்களாகிலுங் கொடாதவர்கள் தரித்திரர்களே தரித்திரப்பட்டு மிரவாதவர்கள் செல்வமுடையவர்களே என்பதாம். கொடாதவர்-எழுவாய், நல்கூர்ந்தார்-பயனிலை, இரவாதார்-எழுவாய், பெருமுத்தரையர்-பயனிலை.

கடையெலாங்காய்பசியஞ்சுமற்றேனை
யிடையெலாமின்னுமையஞ்சும்—புடைபரந்த
விற்புருவவேனெடுங்கண்ணாய் தலையெலாஞ்
சொற்பழியஞ்சிவிடும்.

(இ-ள்.) புடை-பக்கங்களில், பரந்த-பாவியிருக்கின்ற, வில்-வில்லொத்த, புருவம்-புருவங்களையும், வேல்-வேலொத்த, நெடும்-நீண்ட, கண்ணாய்-கண்களையு முடையவளே, எலாம்-முற்றும், கடை-கடையானவன், காய் - வருத்தும், பசி-பசிக்கு, அஞ்சும்-பயப்படுவான், ஏனை-ஒழிந்த, எலாம்-முற்றும், இடை-இடையானவன், இன்னுமை - துன்பத்திற்கு, அஞ்சும்-பயப்படுவான், எலாம்-முற்றும், தலை-தலையானவன், சொற்பழு-சொற்குற்றத்திற்கு, அஞ்சிவிடும்-பயப்படுவான். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே கடையானவன் பழிக்கஞ்சுவான் இடையானவன் துன்பத்திற்கஞ்சுவான் தலையானவன் சொற்குற்றத்திற் கஞ்சுவான் என்பதாம். கடை, இடை, தலை எழுவாய், அஞ்சும்-பயனிலை, மற்று-இடைச்சொல். (எ)

நல்லர்பெரிதளியர்நல்கூர்ந்தாரென்றெள்ளிச்
செல்வர்சிறுநோக்குநோக்குங்கால்—கொல்ல
னுலையூதுநதீயேபோலுள்கனலுங்கொல்லோ
தலையாயசான்றோர்மனம்.

(இ-ள்.) நல்லர்-இவர்நல்லவர், பெரிது-மிகவும், அளியர்-கொடுத்தவர், நல்கூர்ந்தாரென்று - தரித்திரமடைந்தாரென்று, எள்ளி-இகழ்ந்து, செல்வர்-செல்வமுடையவர், சிறுநோக்கு-குறும்பார்வை, நோக்குங்கால்-பார்க்கும்போது, தலையாய-தலைமையாகிய, சான்றோர்-பெரியோர், மனம்-மனமானது, கொல்லன்-கருமானுடைய, உலை - உலைக்களத்து,

ஊதும்-ஊதுகின்ற, தீயேபோல்-தீயைப்போல, உள் - உள்ளுக்குள்ளே, கனலும்-எரியும். எ-று.

இ-ம். செல்வர்கள் நல்லவர்களை இகழ்ந்து வறுமையடைந்தாரெனக் குறும்பார்வை பார்க்கும்போது அவர்கள் மனம் உலைக்களத்துத் தீயைப்போலெரியும் என்பதாம். மனம்-எழுவாய், கனலும்-பயனிலை, கொல்-ஓ-அசைகள். ()

நச்சியார்க்கீயாமைநாணன் றுநாணூஉ
மச்சத்தானாணுதனாணன்று—மெச்சத்தின்
மெல்லியராகித்தம்மேலாயார்செய்தது
சொல்லாதிருப்பதுநாண்.

(இ-ள்.) நச்சியார்க்கு-விரும்பியவர்க்கு, ஈயாமை-கொடாமை, நாணன்று-நாணமல்ல, நாணூஉம்-நாணு நாணும், அச்சத்தால்-பயத்தால், நாணுதல்-நாணுதல், நாணன்று-நாணமல்ல, எச்சத்தின்-குறைவினையுடைய, மெல்லியராகி-எளியவராகி, தம்மேல்-தம்மிடத்து, ஆயார் - விரோதமானவர், செய்தது-செய்ததை, சொல்லாதிருப்பது-சொல்லாமலிருப்பது, நாண்-நாணமுடைமை. எ-று.

இ-ம். சத்துருக்கள் செய்த குறையைச் சொல்லாதிருப்பதே மனிதர்க்கு நாணம் என்பதாம். நாண்-எழுவாய், சொல்லாதிருப்பது - பயனிலை, செய்தது - செயப்படுபொருள், ஆம்-அசை. (கூ)

கடமாதொலைச்சியகானுறைவேங்கை
யிடம்வீழ்ந்ததுண்ணாதிறக்கு—மிடமுடைய
வானகங்கையுறினும்வேண்டார்விழுமியோர்
மானமழுங்கவரின்.

(இ-ள்) கடமா-கடமாவை, தொலைச்சிய-கொன்ற, கான்-காட்டில், உறை-வாசஞ்செய்யும், வேங்கை-புலியானது, இடம்-இடதுபக்கத்தில், வீழ்ந்தது-வீழ்ந்ததை, உண்ணாது-தின்னாது, இறக்கும்-போய்விடும், (அதுபோல) விழுமியோர்-பெரியோர், இடமுடைய-இடத்தையுடைய, வான

கம்-தெய்வலோகம், கையுறினும்-கைவசப்படினும், மானமழுங்கவரின்-மானங் கெடவந்தால், வேண்டார்-விரும்பார். என்றவாறு.

இ-ம் புலியானது இடது பக்கத்தில் வீழ்ந்தகடமாவைத்தின்னாது போய்விடும் அதுபோலப் பெரியோர்கள் வானுலகம் கைவசமாயினும் மானங்கெடவந்தால் விரும்பார் என்பதாம். விழுமியோர்-எழுவாய், வேண்டார் - பயனிலை. (கய)

மானம் - முற்றிற்று.

கூக-ஆம் அதிகாரம். இரவச்சம்.

அஃதாவது யாசித்தலால்வரும் அச்சத்தைச்சொல்லுதலாம்.

நம்மாலேயாவரிந்நல்கூர்ந்தாரென்ஞான்றுந்
தம்மாலாமாக்கமிலரென்று—தம்மை
மருண்டமனத்தார்பின்செல்பவோதாமுந்
தெருண்டவறிவினவர்

(இ-ள்.) இந்த நல்கூர்ந்தார்-இந்தவறுமையை யடைந்தவர், நம்மாலே - நம்மாலே, ஆவர்-செல்வமுடையராவர், என்ஞான்றும்-எந்நாளும், தம்மால்-தம்மாலே, ஆம் - உண்டாகும், ஆக்கம்-செல்வம், இலரென்று-இல்லாதவரென்று, தம்மை-தம்மில், மருண்ட-மயங்கிய, மனத்தார்-மனதுடையவர், பின்செல்பவோ-பின்சென்றிரப்பார்களோ, தாமும்-தாமும், தெருண்ட-தெளிந்த, அறிவினவர் - அறிவினையுடையவர். எ-று.

இ-ம். தெளிந்தவறிவினையுடையவர் தெளிவிலாவறிவினரிடத்துச் சென்றிரவார் என்பதாம். அறிவினவர் - எழுவாய், செல்பவோ-பயனிலை. (க)

இழித்தக்கசெய்தொருவனாரவுணலிற்
பழித்தக்கசெய்யான்பசித்த—றவரே

விழித்திமைக்குமாத்திரையன்றேவொருவ
னழித்துப்பிறக்கும்பிறப்பு.

(இ-ள்.) ஒருவன்-ஒருவன், அழித்து-செத்து, பிறக்கும்-பிறக்கின்ற, பிறப்பு-சனனம், விழித்து-கண்விழித்து, இமைக்கும்-இமைக்கின்ற, மாத்திரையன்றே - அளவல்லவோ, (ஆதலால்) ஒருவன்-ஒருவன், இழித்தக்க-இழிவானயாசகங்கள், செய்து-செய்து, ஆர-வயிறு நிறைய, உணவின்-உண்ணுதலினும், பழித்தக்க-பழிக்கத்தக்கவைகளை, செய்யான்-செய்யாதவன், பசித்தல்-பசித்திருத்தல், தவறே-குற்றமோ. எ-று.

இ-ம் ஒருவன் யாசகஞ்செய் துண்ணுதலைப் பார்க்கினும் மற்றொருவன் மானத்தோடு யாகஞ் செய்யாது பசித்திருத்தல் குற்றமோ என்பதாம். பசித்தல்-எழுவாய், தவறே-பயனிலை, (அகத்தியம்) அன்று முன்னுளசையெதிர்மறைக்கிளவி. (உ)

இல்லாமைகந்தாவிரவுதுணிந்தொருவர்
செல்லாருமல்லர்சிறுநெறி—புல்லா
வகம்புகுமினுண்ணுமினென்பவர்மாட்டல்லான்
முகம்புகுதலாற்றுமோமேல்.

(இ-ள்.) இல்லாமை-வறுமையே, கந்தா-பற்றுக்கோடா, இரவு-யாசகத்தை, துணிந்து-துணிந்து, ஒருவர்-ஒருவர், சிறுநெறி-யாசகவழியில், செல்லாரும்-போகாதவரும், அல்லர்-அல்லர், புல்லா-தழுவி, அகம்-எம்மனையில், புகுமின்-பிரவேசியுங்கள், உண்ணுமின்-உண்ணுங்கள், என்பவர் மாட்டல்லால்-என்று உபசரிப்பவரிடத்தல்லது, முகம் மற்றவரிடத்து, புகுதல்-செல்லல், ஆற்றுமோ-செய்வானோ, மேல்-மேன்மகன். எ-று.

இ-ம். இல்லாமையாற் பிச்சைக்குச்செல்லாமை யிருந்தவரில்லை, மேலானவன் உபசரித்தழைப்பவர் வீட்டிற் சென்றுண்பான் என்பதாம். மேல்-எழுவாய், ஆற்றுமோ-பயனிலை, (அகத்தியம்) ஒருவருயர்திணையிருபாற்கிளவி. ()

திருத்தன்னை நீப்பினுந்தெய்வஞ்செறினு
முருத்தமனத்தோடுயர்வுள்ளி—னல்லா
லருத்தஞ்செறிக்குமறிவிலார்பின்சென்
றெருத்திறைஞ்சிநில்லாதாமேல்.

(இ-ள்.) மேல்-மேன்மகனானவன், திரு-இலக்குமி, தன்னை-தன்னைவிட்டு, நீப்பினும்-நீங்கினும், தெய்வம்-தெய்வம், செறினும்-கோபிக்கினும், உருத்த-கோபித்த, மனத்தோடு-மனத்தினால், உயர்வு-உயர்வை, உள்ளினல்லால்-நினைப்பதல்லது, அருத்தம்-திரவியத்தை, செறிக்கும்-புதைக்கும், அறிவிலார்-அறிவில்லாதவர், பின்சென்று-பின்போய், எருத்திறைஞ்சி தலையிறக்கங்கொண்டு, நில்லாது-நிற்கான். எ-று.

இ-ம். மேன்மகனானவன் அறிவிலார்பின் போய்த் தலைவணங்கி நிற்கான் என்பதாம். மேல்-எழுவாய், நில்லாது-பயனிலை. (ச)

கரவாத திண்ணன்பிற்கண்ணன்னார்கண்ணு
மிரவாதுவாழ்வதாம்வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளுங்காலுள்ளமுருகுமாலென்கொலோ
கொள்ளுங்காற்கொள்வார்குறிப்பு.

(இ-ள்.) கரவாத-(பொருளை) யொழியாத, திண்-வலிய, அன்பின்-அன்புடைய, கண்ணன்னார் கண்ணும்-கண்ணிற்கொப்பானவரிடத்தும், இரவாது-யாசியாமல், வாழ்வதாம்-வாழும்வாழ்க்கையே, வாழ்க்கை-ஒருவர்க்கு வாழ்வாம், இரவினை-யாசகத்தை, உள்ளுங்கால்-நினைக்கும்போது, உள்ளமுருகுமால்-மனமுருகுமாகையால், கொள்ளுங்கால்-ஏற்கும்பொழுது, கொள்வார்-ஏற்பவர், குறிப்பு-மனக்குறிப்பு, என்கொலோ-என்னவோ. எ-று.

இ-ம். கண்ணிற்குக் கண்ணானவரிடத்தும் யாசியாது வாழ்தலே வாழ்வாம்என்பதாம். வாழ்க்கை-எழுவாய், வாழ்வதாம்-பயனிலை, குறிப்பு-எழுவாய், என்கொலோ-பயனிலை.

இன்னுவியைகவினியவொழிகென்று
தன்னையேதானிரப்பத்தீர்வதற்—கென்னைகொல்

காதல்கவற்றுமனத்தினூற்கண்பாழ்பட்
டேதிலவரையிரவு

(இ-ள்.) இன்னு-துன்பங்கள், இயைக-பொருந்தியிருக்க, இனிய-இன்பங்கள், ஒழிசென்று-நீங்குகவென்று, தன்னையேதான்-தன்னைத்தானே, இரப்ப-இரந்துகொள்க, தீர்வதற்கு-வறுமைநீங்குதற்கு, காதல்-பொருளாசை, கவற்றும்-கவலைப்படுத்தும், மனத்தினால்-மனதால், கண்பாழ்பட்டு-கண்கள்பாழடைந்து, ஏதிலவரை-அந்நியரிடத்திற்சென்று, இரவு-யாசித்தல், என்னைகொல்-என்னவோ. எ-று.

இ-ம் ஒருவன் அந்நியனிடத்திற் போய் யாசித்தலென்ன பயன்குறித்தோ என்பதாம் இரவு-எழுவாய், என்னைகொல்-பயனிலை, அகத்தியம் குச்சாரியைச் செய்யுட்கண்ணே விளைக்குறும். (சு)

என்றும்புதியார்பிறப்பினுமிவ்வுலகத்
தென்றுமவனேபிறக்கலான்—குன்றின்
பரப்பெலாம்பொன்னொழுகும்பாயருவிநாட
விரப்பாரையெள்ளாமகன்.

(இ-ள்.) குன்றின்-மலையின், பரப்பெலாம்-அகன்றவிடமெலாம், பொன்-பொன்னானது, ஒழுகும்-சொரியும், பாய்-பாயும், அருவி-யாற்றையும், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, இரப்பாரை-யாசிப்பவரை, எள்ளாமகன்-இகழாதமகன், என்றும்-எந்நாளும், புதியார்-புதியவர்கள், பிறப்பினும்-பிறந்தாலும், இவ்வுலகத்து-இந்தவுலகத்தில், என்றும்-எந்நாளும், அவனே-அந்தமகனே, பிறக்கலான்-பிறவான். எ-று.

இ-ம் பாண்டியனே இரப்பவரை இகழாதவன்எக்காலும்பிறவான் என்பதாம். மகன்-எழுவாய், பிறக்கலான்-பயனிலை. (எ)

புறத்துத்தன்னின்மைகலியவகத்துத்தன்
னன்ஞானநீக்கிநிறீஇ—யொருவனை

யீயாயெனக்கென் றிரப்பானேலங்கிலேயே
மாயானேமாற்றிவிடின்.

(இ-ள்.) தன்-தனது, இன்மை-தரித்திரம், புறத்து-புறம்பானவுடலை, நலிய-வருத்த, தன்-தனது, அகத்து-மனதுள், நல்-நல்ல, ஞானம்-அறிவை, நீக்கி-தள்ளி, நிறிஇ-அறிவில்லாமையை நிறுத்தி, ஒருவனை-ஒருவனைக் குறித்து, எனக்கு-எனக்கு, ஈயாயென்று-பொருள் கொடுப்பாயென்று, இரப்பானேல்-யாசிப்பானாகில், மாற்றிவிடின்-அவனில்லையென்று சொல்லில், அங்கிலேயே-அவ்விடத்தே, மாயானே-இறவானோ. எ-று

இ-ம். கொடுப்பவனில்லையென்று சொல்லில் இரப்பவனிறந்தான் என்பதாம். அவன்-எழுவாய், மாயானோ-பயனிலை, அகத்தியம், ஈயென்கிளவி யிழிந்தோனிரப்புரை. ()

ஒருவரொருவரைச்சார்ந்தொழுகலாற்றி
வழிபடுதல்வல்லுதலல்லாற்—பரிசழிந்து
செய்யீரோவென்னுமென்னுஞ்சொற்கின்னாதே
பையத்தான்செல்லுநெறி.

(இ-ள்.) ஒருவர் - ஒருவர், ஒருவரை-மற்றொருவரை, சார்ந்து-சேர்ந்து, ஒழுகல்-நடத்தல், ஆற்றி-செய்து, வழிபடுதல்-வழிபட்டிருத்தல், வல்லுதல்-முறைமை, அல்லால்-அல்லது, பரிசு-குணம், அழிந்து-கெட்டு, என்னும்-யாதாகிலுமுதவி, செய்யீரோ-செய்யமாட்டீரோ, என்னும்-என்றுசொல்லும், சொற்கு-சொல்லைப்பார்க்கிலும், பைய-மெல்ல, தாம்-தாம், செல்லும்-தவம்பண்ணப்போகும், நெறி-வழியானது, இன்னாதே-துன்பமுடையதோ. எ-று

இ-ம். யாசிப்பதைப் பார்க்கிலுந் தவம்பண்ணும் வழி துன்பமுடையதோ என்பதாம். நெறி-எழுவாய், இன்னாதே-பயனிலை (கூ)

பழமைகந்தாகப்பசைந்தவழியே
கிழமைதான்யாதானுஞ்செய்க—கிழமை
பொறாஅரவரென்னிற்பொத்தித்தங்கெஞ்சத்
தறாஅச்சுடுவதோர்தீ.

(இ-ள்.) பழமை-பழமையை, கந்தாக-பற்றுக்கோடாக, பசைந்த-விரும்பிய, வழி-வழியில், கிழமை, உரிமையாக, தான்-தான், யாதானும்-யாதாவதோருதவி, செய்க-செய்யக்கடவாய், கிழமை-அவ்வுரிமையை, அவர்-அவர், பொருறென்னில்-பொறுராறைல், தம்-தமது, நெஞ்சத்து-மனதில், பொத்தி-பொதிந்து, அறு-நீங்காமல், சுடுவது-எரிவது, ஓர்-ஒரு, தீ-நெருப்பு. எ-று

இ-ம். பழமையை ஆதாரமாகச் சிநேகித்தவருக்குயாதானுமோருதவி செய்யக்கடவாம் அவ்வுதவியை அவர்பொறுவிடில் மனதைச் சுடுநெருப்பாகும்என்பதாம். நீ-தோன்றுயெழுவாய், செய்க-பயனிலை, ஏ-அசை. (ஶ)

இரவச்சம் - முற்றிற்று.

கூஉ-ஆம் அதிகாரம். அவையறிதல்.

அஃதாவது சவையையறிந்து நடக்குதலாம்.

மெய்ஞ்ஞானக்கோட்டியுறழ்வழிவிட்டாங்கோ
ரஞ்ஞானந்தந்திட்டதுவாங்கறத்—துழாய்க்
கைஞ்ஞானங்கொண்டொழுகுங்காரறிவாளர்முன்
சொன்ஞானஞ்சோரவிடல்

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம்-மெய்ஞ்ஞான நூல்களை யறிந்த, கோட்டி-சவையில், உறழ்வழி-கலந்த வழியை, விட்டு-நீங்கி, ஆங்கு அவ்விடத்து, ஓரஞ்ஞானம் அறிவில்லாவொன்றை, தந்திட்டு-சொல்லி, அது-அதனை, ஆங்கு-அவ்விடத்தில, அற-மிகவும், துழாய்-பரப்பி, கை-கையாற்குத்தி, ஞானங்கொண்டு-தனதஞ்ஞானத்தைக்கொண்டு, ஒழுகும்-நடக்கும், காரறிவாளர்முன்-மயக்கியவறிவாளர்முன், சொல்-சொல்லும், ஞானம்-அறிவை, சோரவிடல்-தளரவிடுக. எ-று.

இ-ம். கற்றோர் சவையைவிட் டறிவினமாய் நடப்பவர்முன் நல்லறிவைச் சொல்லாதிருப்பாயாக என்பதாம். நீ

விர்-தோன்றாஎழுவாய், சோரவிடல்-பயனிலை, ஞானம்-செயப்படுபொருள், அகத்தியம் "இட்டுவிட்டிரண்டும் வினையிடைக்கிளவி. (க)

நாப்பாடஞ்சொல்லிநயமுணர்வார்போற்செறிக்குந்
தீப்புலவற்சேரார்செறிவுடையார்—தீப்புலவன்
கோட்டியுட்குன்றக்குடிப்பழிக்குமல்லாக்காற்
றோட்புடைக்கொள்ளாவெழும்.

(இ-ள்.) செறிவுடையார்-அடக்க முடையார், நா-நாவிற்கு,பாடம்-வந்தபாடங்களை, சொல்லி-சொல்லி, நயம்-நீதியை, உணர்வார்போல்-அறிவார்போல், செறிக்கும்-கோபிக்கும், தீப்புலவன்-கெட்டவறிவினையுடையவனை,சேரார்-சேரமாட்டார், தீப்புலவன்-கெட்டவறிவினை யுடையவன், கோட்டியுள்-சபையிடத்து, குன்ற-குறைய, குடி-குடியை, பழிக்கும்-பழிப்பான், அல்லாக்கால்-அல்லாவிட்டால்,தோள்-தோள்களை, புடை-தட்டி, கொள்ளா-கொண்டு, எழும்-சண்டைக்கெழுந்திருப்பான் எ-று.

(இ-ள்) அடக்கமுடையவ ரறிவிலாதவனைச்சேரார்கள், அறிவிலாதவன் சவையிலிகழ்ந்து பேசுவான் இல்லாவிடில் சண்டைக்குஎழுவான் என்பதாம். செறிவுடையார்-எழுவாய், சேரார்-பயனிலை, தீப்புலவன்-செயப்படுபொருள், தீப்புலவன-எழுவாய், எழும்-பயனிலை. (உ)

சொற்றாற்றல்கொண்டுசுனைத்தெழுதல்காமுறுவர்
கற்றாற்றல்வன்மையுந்தாந்தேறார்—கற்ற
செலவுக்குமாறறியார்தோற்பதறியார்
பலவுரைக்குமாந்தர்பலர்.

(இ-ள்·) கற்றாற்றல் வன்மையும்-மிகக்கற்றவல்லமையும், தாந்தேறார்-தாமறியாதவர், 'சொற்றாற்றல் கொண்டு-சொற்றிறத்தைக் கொண்டு, சுனைத்தெழுதல்-அறிவின்மையைச்சொரிந்து வெற்றிகொண்டெழுதற்கு, காமுறுவர்-இச்சிப்பார், கற்ற-கற்றவற்றை, செலவுரைக்கும்-(அவையிற்) செல்லும்படிசொல்லும், ஆறறியார்-வழியையறியார், தோ

ற்பதறியார்-தோல்வியுமறியார், பலவுரைக்கும்-பலவற்றை ச்சொல்லும், மாந்தர்-மனிதர், பலர்-அநேகர். எ-று.

இ-ம் தாங்கற்ற கல்விவன்மையையறியாதவர் அறிவி ல்லாமையைச்சொல்லி வெற்றி கொள்ளற்கிச்சிப்பார் வெ ற்றியுந்தோல்வியு மறியாதவர்பலருள் என்பதாம் தேறார்-எழுவாய், காமுறுவர்-பயனிலை, மாந்தர்-எழுவாய், பலர்-பயனிலை (௩)

கற்றதூஉமின்றிக்கணக்காயர்பாடத்தாற்
பெற்றதாம்பேதையோர்சூத்திர—மற்றதனை
நல்லாரிடைப்புக்குநாணாதுசொல்லித்தன்
புல்லறிவுகாட்டிவிடும்

(இ-ள்.) கற்றதூஉமின்றி-கற்றதொன்றில்லாமல், கணக்காயர்பாடத்தால் - பள்ளியிலோதுவோர்பாடத்தால், பேதை-அறிவிலான், ஓர்சூத்திரம்-ஓர் சூத்திரத்தை, பெற்றதாம்-பெற்றான், அதனை-அச்சூத்திரத்தை, நல்லார்-அறிவுடையோர், இடை-நடுவே, புக்கு-புகுந்து, நாணாது-வெட்காது, சொல்லி-சொல்லி, தன்-தனது, புல்லறிவு-அற்பவறிவை, காட்டிவிடும்-காட்டுவான் எ-று.

இ-ம். அறிவில்லாதவன் பள்ளிப்பாடத்தாலோர் சூத்திரத்தைக் கற்றதனை யறிவுடையோர் சபையிற்சொல்லித் தன்னறிவின்மையைக் காட்டுவான் என்பதாம். பேதை-எழுவாய். காட்டிவிடும்-பயனிலை, புல்லறிவு-செயப்படுபொருள். மற்று-ஆம்-அசைகள். (௪)

வென்றிப்பொருட்டால்விலங்கொத்துமெய்கொள்ளா
கன்றிக்கறுத்தெழுந்துகாய்வாரோ—டொன்றி [ர்
யுரைவித்தகமெழுவார்காண்பரேகையுட்
சுரைவித்துப்போலுந்தம்பல்.

(இ-ள்) வென்றிப் பொருட்டால்-வெற்றி கொள்ளுங் காரணத்தால், விலங்கொத்து-மிருகங்களை நிகர்த்து, மெய்கொள்ளார்-உண்மைப்பொருளைக் கொள்ளாதவராய், கன்றி-மனம்புழுங்கி, கறுத்து-கோபித்து, எழுந்து-எதிராக

வெழுந்து, காய்வாரோடு-கோபிப்பாருடன், ஒன்றி-பொருந்தி, உரை-தன்சொல்லை, வித்தகம் - ஞானமாக, எழுவார்-காட்டவெழுவார், சுரை-சுரையினது, வித்துப்போலும்-விதையைப்போலும், தம்பல்-தம்முடைய பற்களை, கையுள்-தம்முடையகையுள், காண்பர்-காண்பர். எ-று.

இ-ம். வெற்றிகாரணமாக வுண்மைப்பொருளைக் கொள்ளாது கோபிப்பவருடனெதிர்த்துத் தமது சொல்லைஞானமாகக்காட்ட வெழுபவர்கள் பல்லுடைபடுவர் என்பதாம். எழுவார்-எழுவாய், காண்பர்-பயனிலை, பல்-செயப்படுபொருள், ஆல்-ஏ-அசைகள். (ரு)

பாடமேயோதிப்பயன்றெரிதறேற்றாத
மூடர்முனிதக்கசொல்லுங்காற்—கேடருஞ்சீர்ச்
சான்றோர்சமழ்த்தனர்நிற்பவேமற்றவரை
யீன்றாட்கிறப்பப்பரிந்து.

(இ-ள்.) பாடமேயோதி-பாடங்களைப்படித்து, பயன்-அவற்றின்பொருளை, தெரிதல்-அறிதல், தேற்றாத-கூடாத, மூடர்-அறிவில்லார், முனிதக்க - வெறுக்கத்தக்கவைகளை, சொல்லுங்கால்-சொல்லும்போது, கேடரும் - கேடில்லாத, சீர்-சிறப்புடைய, சான்றோர்-அறிவுடையோர், சமழ்த்தனர்-வருத்தமுடையவராய், அவரை-அவ்வறிவில்லாரை, ஈன்றாட்கு-பெற்றவளுக்காக, இறப்ப-மிகவும், பரிந்து-இரங்கி, நிற்ப-நிற்பார்கள். எ-று.

இ-ம். கல்வியறியாமூடர் வெறுக்கத் தக்கவைகளைச் சொல்லும்போது அறிவுடையோர் மூடரைப்பெற்றதாய்க்காக விரக்கங்கொள்வர் என்பதாம். சான்றோர்-எழுவாய், நிற்ப-பயனிலை, ஏ-மற்று-அசைகள். (சா)

பெறுவதுகொள்பவர்தோள்போனெறிபட்டுக்
கற்பவர்க்கெல்லாமெளியநூன்—மற்றும்
முறிபுரைமேனியருள்ளம்போன்றியார்க்கு
மறிதற்கரியபொருள்.

(இ-ள்.) பெறுவது-பெறுவதை, கொள்பவர்-கொள்ளும்விலைமாதர், தோள்போல்-தோளைப்போல், நெறிபட்டு-விழிபட்டு, கற்பவர்க்கெல்லாம்-கற்பவர்களுக்கெல்லாம், நூல்-நூல்கள், எளிய-எளியனவாம், முறிபுரை-தளிரையொத்த, அம்மேனியர்-அந்தவிலைமாதர், உள்ளம்போன்று - மனம்போன்று, யார்க்கும்-எவருக்கும், பொருள் - நூற்பொருள்கள், அறிதற்கு-உணர்தற்கு, அரிய-அரியனவாம். எ-று.

இ-ம். நூல்கள் வேசையர்கள் தோளைப்போல் வெளிப்பட்டு நிற்பனவாம், அந்நூற்பொருள்கள் அவ்வேசையர் மனங்களைப்போல வறிதற்கரியனவாம் என்பதாம். நூல்-எழுவாய், எளிய-பயனிலை, பொருள்-எழுவாய், அரிய-பயனிலை, மற்று-அசை. (எ)

புத்தகமேசாலத்தொகுத்தும்பொருடெரியா
ருய்த்தகமெல்லாநிறைப்பினு—மற்றவற்றைப்
போற்றும்புலவரும்வேறேபொருடெரிந்து
தேற்றும்புலவரும்வேறு.

(இ-ள்.) புத்தகம்-புத்தகங்களை, சால-மிகவும், தொகுத்தும்-சேர்த்து வைத்தும், பொருள்-அவற்றின பொருள்களை, தெரியார்-அறியார், உய்த்து-ஆராய்ந்து, அகமெல்லாம்-வீடெல்லாம், நிறைப்பினும்-நிறைத்து வைத்தாலும், அவற்றை-அப்புத்தகங்களை, போற்றும்-காப்பாற்றும், புலவரும்-வித்துவான்களும், வேறு-வேறுவார், பொருள்-அவற்றின்பொருளை, தேற்றும்-பிறர்க்குப்போதிக்கும், புலவரும்-வித்துவான்களும், வேறு-வேறுவார். எ-று.

இ-ம். புத்தகங்களை மிகுதியாகச்சேர்த்து மவற்றின் பொருள்களையறியார். அப்புத்தகங்களைக் காப்பாற்றும்புலவர்களும் வேறுவர் அப்பொருள்களையறிந்து போதிக்கும் புலவர்களும் வேறுவர் என்பதாம். போற்றும்புலவர்-எழுவாய், வேறு-பயனிலை, அவற்றை-செயப்படுபொருள், தேற்றும்புலவர்-எழுவாய், வேறு-பயனிலை, அவற்றை-செயப்படுபொருள், தேற்றும்புலவர்-எழுவாய், வேறு-பயனிலை. ஏ-மற்று-அசை. (அ)

பொழிப்பகலநுட்பநூலெச்சமிந்நான்கிற்
கொழித்தகலங்காட்டாதார்சொற்கள்—பழிப்பி
னிரையாமாசேர்க்குநெடுங்குன்றநாட
வுரையாமோநூலிற்குநன்கு.

(இ-ள்.) நிரை-வரிசையாக, ஆமா-காட்டுப்பசுக்களை, சேர்க்கும்-சேர்ப்பிக்கும், நெடும்-நீண்ட, குன்றம்-மலையையும், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, நூலிற்கு-நூலுக்கு, பொழிப்பு-பொழிப்புரையும், அகலம்-விருத்தியுரையும், நுட்பம்-வினவிடையும், நூலெச்சம்-வருவித்தவுரையும், இந்நான்கின்-இந்நான்கால், கொழித்து-ஆராய்ந்து, அகலங்காட்டாதார் - விரிவாகவிளக்காதார், சொற்கள்-சொற்கள், பழிப்பில்-பழிப்பில்லாத, நன்கு-நல்ல, உரையாமோ-உரையாகுமோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பொழிப்புரை அகலவுரை நுட்பவுரை வருவித்தவுரை இந்நான்காலு நூற்பொருளை விளக்காதார் சொல்லுரை நல்லுரையாகாது என்பதாம். சொற்கள்-எழுவாய், உரையாமோ-பயனிலை, இலக்கணக்கொத்து, செய்வியென்வினையுட்செய்வினை சிலவே, இவ்விதியால் சேர்ப்பிக்குங்குன்றமெனப் பிறவினையாகக் கொள்க என்று இப்பாடலை உதாரணங் கொடுத்தார். (கூ)

இற்பிறப்பில்லாரெனைத்துநூல்கற்பினுஞ்
சொற்பிறரைக்காக்குங்கருவியரோ—விற்பிறந்த
நல்லறிவாளர்நவின்றநூறேற்றாதார்
புல்லறிவுதாமறிவதில்.

(இ-ள்.) இற்பிறப்பில்லார்-நற்குடியிற்பிறவார், எனைத்து நூல்கற்பினும்-எவ்வளவுநூலைக் கற்றாலும், சொற்பிறரை-பிறர்சொல்லுஞ்சொல்லை, காக்கும்-காப்பாற்றும், கருவியரோ-அறிவுடையவரோ, இற்பிறந்த-நற்குடியிற்பிறந்த, நல்லறிவாளர்-நல்லறிவுடையார், நவின்ற-முன்னோர்சொன்ன, நூல்-நூலின்பொருளை, தேற்றாதார்-தெளியாதவர், புல்லறிவு-அற்பவறிவை, தாமறிவதில்-அவர்தாமறிந்து கொள்வதில்லை. எ-று.

இ-ம். நற்குலத்திற் பிறவாதார் எவ்வளவு நூலைக்கற்றாலும் பிறர்சொல்லைக்காக்கு மறிவினையுடையவ ரல்லர் நற்குலத்திற்பிறந்தவர் அறிவில்லார் புல்லறிவைத்தாங் கொள்வதிலர் என்பதாம். இற்பிறப்பில்லார் - எழுவாய், கருவியரோ-பயனிலை, நல்லறிவாளர் - எழுவாய், அறிவதில்-பயனிலை. (௧0)

அவையறிதல் - முற்றிற்று

௩௬-ஆம். அதிகாரம். புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது அற்பவறிவையாளுந்தன்மையாம்.

அருளினறமுரைக்குமன்புடையார்வாய்ச்சொற்
பொருளாகக்கொள்வர்புலவர்—பொருளல்லா
வேழையதனையிகழ்ந்துரைக்கும்பாற்கூழை
மூழைசுவையுணராதாங்கு

(இ-ள்.) புலவர்-அறிவுடையோர், அருளின் - கிருபையால், அறம்-தருமவழியை, உரைக்கும்-சொல்லும், அன்புடையார்-அன்புடையவர்கள், வாய்ச்சொல்-வாயின்சொல்லை, பொருளாக-நற்பொருளாக, கொள்வர் - கொள்ளுவார்கள், பொருளல்லா-பொருளாகாத, ஏழை-அறிவிலான், அதனை-அச்சொல்லை, பாற்கூழை-பாற்சோற்றை, மூழை-அகப்பை, சுவை-அச்சோற்றின் சுவையை, உணராதாங்கு-அறியாததுபோல, இகழ்ந்துரைக்கும்-இகழ்ந்து சொல்லுவான். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோர் தருமவழியைச் சொல்லுவோர்சொல்லைப் பொருளாகக்கொள்வார், அகப்பைபாற்சோற்றின் மதுரமறியாதுபோல, அறிவிலான் அச்சொல்லைக்கொள்ளான், என்பதாம். புலவர்-எழுவாய், கொள்வர்-பயனிலை, ஏழை-எழுவாய், இகழ்ந்துரைக்கும்-பயனிலை, அதனை-செயப்படுபொருள். (௧)

அவ்வியமில்லா ரறத்தா றுரைக்குங்காற்
செவ்வியரல்லார்செவிகொடுத்துங்—கேட்கலார்
கவ்வித்தோ றின்னுங்குணுங்கர்நாய்ப்பாற்சோற்றின்
செவ்விகொளறேற்றா தாங்கு.

(இ-ள்.) தோல்-தோலை, கவ்வி-கடித்து, தின்னும்-தின்னும், குணுங்கர்-பறையருடைய, நாய்-நாயானது,பாற்சோற்றின்-பாற்சோற்றினது, செவ்வி-சுவையை, கொளல்-கொள்ளுதல், தேற்றாதாங்கு-தெளியாததுபோலும்,அவ்வியம்-பொறாமை, இல்லார்-இல்லாதவர், அறத்தாறு-தருமவழியை, உரைக்குங்கால்-சொல்லும்போது, செவ்வியரல்லார்-நல்லவரல்லாதவர், செவிகொடுத்தும்-காதுகொடுத்தும்,கேட்கலார்-கேட்கமாட்டார். எ-று.

இ-ம். நல்லவர்கள் தருமவழியைச் சொல்லும்போது பொல்லாதவர்கள் காதுகொடுத்துங் கேளார்கள் என்பதாம். செவ்வியரல்லார்-எழுவாய், கேட்கலார்-பயனிலை, அறத்தாறு-செயப்படுபொருள். (உ)

இமைக்குமளவிற்றம்மின்னுயிர்போமார்க்க
மெனைத்தானுந்தாங்கண்டிருந்துந்—தினைத்துணையு
நன்றிபுரிகல்லாநாணின்மடமாக்கள்
பொன்றிலென்பொன்றாக்காலென்.

(இ-ள்.) இமைக்கும்-விழிக்கும், அளவில்-அளவில், தம்-தமது, இன்னுயிர்-இனியவுயிரானது, போம்-போகும், மார்க்கம்-வழியை, எனைத்தானும்-எவ்வகையாலும், தாங்கண்டிருந்தும்-தாமறிந்திருந்தும், தினைத்துணையும்-தினையளவும், நன்றி-தருமத்தை, புரிகல்லா-செய்யாத, நாணில்-வெட்கமில்லாத, மடமாக்கள்-அறிவில்லாமனிதர்கள், பொன்றிலென்-செத்தாலென்ன,பொன்றாக்காலென்-வாழ்ந்தாலென்ன எ-று.

இ-ம். தினையளவு தருமமுஞ் செய்யாதமனிதர்கள் இறந்தாலென்ன இறவாதிருந்தாலென்ன என்பதாம். மாக்கள்-எழுவாய்,பொன்றிலென் பொன்றாக்காலென்-பயனிலை

உளநாள்சிலவா லுயிர்க்கேமமின்றாற்
பலர்மன்னுந் தூற்றும்பழியால்—பலருள்ளும்
கண்டாரோடெல்லாநகாஅதெவனொருவன்
தண்டித்தனிப்பகைகோள்.

(இ-ள்.) உளநாள்-தான்வாழுநாட்கள், சிலவால்-சிலவாதலால், உயிர்க்கு-தன்னுயிர்க்கு, ஏமம்-காவல், இன்றால்-இல்லாமையால், பலர்-பலரும், தூற்றும்-தூற்றத்தக்க, பழியால்-பழியால், பலருள்ளும்-பலபேர்களுள்ளும், கண்டாரோடெல்லாம்-கண்டவர்களெல்லாரோடும், நகாஅது-மகிழாது, ஒருவன்-ஒருவன், தனி-ஒன்றியாகவிருந்து, தண்டி-வலிய, பகை-பலர்பகையை, கோள்-கொள்ளுதல், எவன்-என்ன. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் கண்டவருடனெல்லாஞ் சிநேகஞ்செய்யாமல் தனித்துப் பகையைக் கொள்வதென்ன என்பதாம். ஒருவன்-எழுவாய், என்ன-பயனிலை, மன்-உம்-அசைகள்.

எய்தியிருந்தவவைமுன்னர்ச்சென்றெள்ளி
வைதானொருவனொருவனை—வைய
வயப்பட்டான்வாளாவிருப்பானேலவைதான்
வியத்தக்கான்வாழுமெனின்.

(இ-ள்.) எய்தியிருந்த-கூடியிருந்த, அவைமுன்னர்-சபைக்குமுன்னே, சென்று-போய், ஒருவன்-ஒருவன், ஒருவனை-மற்றொருவனை, எள்ளி-இகழ்ந்து, வைதான்-வைதவன், வைய-அவன்வையத்தக்கதாக, வயப்பட்டான்-வையப்பட்டவன், வாளா-பேசாமல், இருப்பானேல்-இருப்பானால், வைதான்-வைதவன், வாழுமெனின்-வாழ்வானாகில், வியத்தக்கான்-அதிசயப்படத்தக்கவன். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் மற்றொருவனைவைய, வையப்பட்டவன் பேசாதிருப்பானாகில் வைதவன் வாழ்வானேயாகில், அதிசயிக்கப்படத்தக்கவன் என்பதாம். வைதான்-எழுவாய், வியத்தக்கான்-பயனிலை. (௬)

மூப்புமேல்வாராமைமுன்னேயறவினையை
யூக்கியதன்கண்முயலாதா—னூக்கிப்
புறத்திருபோகென்னுமின்னாச்சொலில்லுட்
டொழுத்தையாற்கூறப்படும்.

(இ-ள்.) மூப்பு-விருத்தப்பிராயம், மேல்-மேலாக, வாராமைமுன்னே-வருமுன்னே, அறம்-தருமத்தினது, வினையை-செய்கையை, ஊக்கி-மேற்கொண்டு, அதன்கண்-இளமையில், முயலாதான்-செய்யாதவன், இல்லுள் - வீட்டிலிருக்கிற, தொழுத்தையால்-வெள்ளாட்டியால், ஊக்கி-உறுதிகொண்டு, புறத்து-வீட்டின்புறம்பே, இருபோகென்னும்-இருபோவென்று சொல்லும், இன்னாச்சொல்-கொடுஞ்சொல், கூறப்படும்-சொல்லப்படுவான். எ-று.

இ-ம். இளமையிலே தருமத்தைச் செய்யாதவன் வீட்டு வெள்ளாட்டியால் இகழப்படுவான் என்பதாம். முயலாதான்-எழுவாய், படும்-பயனிலை. (கூ)

தாமேயுமின்புறார்தக்கார்க்குநன்றாற்றா
ரேமஞ்சார்நன்னெறியுஞ்சேர்கலார்—தாமங்கி
யாக்கத்துட்டூங்கியவத்தமேவாழ்நாளைப்
போக்குவார்புல்லறிவினார்.

(இ-ள்.) புல்லறிவினார்-அறிவில்லார், தாமேயும்-தாங்களாகிலும், இன்புறார்-இன்பமடையார், தக்கார்க்கு-பெரியோர்க்கு, நன்று-நன்மையை, ஆற்றார்-செய்யார், ஏமம்-தமக்குக்கோட்டையாக, சார்-அமைந்த, நன்னெறியும்-நல்லவழியையும், சேர்கலார்-சேரார், தாமயங்கி - தாங்களறிவுகெட்டு, ஆக்கத்துள் - செல்வத்தில், தூங்கி-தங்கி, அவத்தமே-பயனில்லாமல், வாழ்நாளை-ஆயுள்களை, போக்குவார்-நீக்குவார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் தாங்களுமின்பமடையார் பெரியோர்க்கு முதவிசெய்யார் நல்வழியையு மடையார் செல்வத்திலேமகிழ்ந்து வாழ்நாள் இழப்பர் என்பதாம். புல்லறிவினார்-எழுவாய், போக்குவார்-பயனிலை, வாழ்நாளை-செயப்படுபொருள். (எ)

சிறுகாலையேதமக்குச்செல்வுழிவல்சி
யிறுகிறுகத்தோட்கோப்புக்கொள்ளா—ரிறுகிறுகிப்
பின்னறிவாமென்றிருக்கும்பேதையார்கைகாட்டும்
பொன்னும்புளிவிளங்காயாம்.

(இ-ள்.) சிறுகாலையே-இளமைப்பருவத்திலே, தமக்கு-தாங்களுக்கு, செல்வுழி-செல்லுமிடத்திற்கு, வல்சி-(தருமமாகிய) சோற்றை, இறுகிறுக - உறுதிபொருந்த, தோட்கோட்பு-தோட்சுமையாக, கொள்ளார்-கொள்ளாதவராய், இறுகிறுகி-சிக்கெனப்பிடித்து, பின்னறிவாமென்று-தருமத்தைப் பின்செய்வோமென்று, இருக்கும்-எண்ணியிருக்கும், பேதையார்-அறிவில்லார், கைகாட்டும்-கையாற்காட்டும், பொன்னும்-பொன்முடிப்பும், புளிவிளங்காய் - புளித்தவிளாங்காய், ஆம்-இறக்குங்காலத்திலாகும் எ-று

இ-ம். இளவயதில் புண்ணியஞ்செய்யாது பின்செய்வோமென்றிருந்தவர் தாங்கள் இறக்கும்போது வாயடைத்து வைத்த பொருளைக்கையாற் காட்டுதல் அப்பொருள் புளித்தவிளாங்கனி கேட்கிறாரென்று பிறரெண்ணும்படியாய்விடும் என்பதாம். பொன்-எழுவாய், புளி-விளாங்காயாம்-பயனிலை. (அ)

வெறுமையிடத்தும்விழுப்பிணிப்போழ்து
மறுமைமனத்தாரேயாகி—மறுமையை
யைந்தையனைத்தானுமாற்றியகாலத்துச்
சிந்தியார்சிற்றறிவினர்.

(இ-ள்) சிற்றறிவினர் - அற்பவறிவுடையோர், வெறுமையிடத்தும் - வறுமையிடத்தும், விழு-சிறந்த, பிணிப்போழ்தும்-வியாதியிடத்தும், மறுமை-வருபிறப்பிற் குறுதிசெய்யும், மனத்தாரேயாகி-மனமுடையவராகி, ஆற்றியகாலத்து-செல்வம்வந்தகாலத்து, ஐந்தை-கடுகு, அனைத்தானும்-அளவாகிலும், மறுமையை-வருபிறப்பிற்குறுதியாந்தருமத்தை, சிந்தியார்-நினையார். எ-று.

இ-ம். சிற்றறிவுடையார் செல்வமடைந்த காலத்தும் ருபிறப்பிற்குறுதியாகுந் தருமங்களைச்செய்ய நினையார்

என்பதாம். சிற்றறிவினுர்-எழுவாய், சிந்தியார்-பயனிலை, மறுமை-செயப்படுபொருள். (௯)

என்னேமற்றிவ்வுடம்புபெற்றுமறநினையார்
கொன்னேகழிப்பர்தம்வாழ்நாளை—யன்னே
வளவிறந்தகாதற்றம்மாருயிரன்னுர்
கொளவிழைக்குங்கூற்றமுங்கண்டு.

(இ-ள்.) அன்னே-ஐயோ, அளவிறந்த-அளவுகடந்த, காதல்-ஆசையையுடைய, தம்-தமது, ஆர்-நிறைந்த, உயிரன்னுர்-உயிருக்கொப்பானவரை, கொள - கொண்டுபோக, இழைக்கும்-முயற்சிசெய்யும், கூற்றமும்-யமனையும்,கண்டு-பார்த்திருந்தும், என்னே-என்ன, இவ்வுடம்பு-இவ்வுடலை, பெற்றும்-பெற்றிருந்தும், அறம்-தருமத்தை, நினையார்-எண்ணுதவராய், கொன்னே-பயனில்லாமல், தம்-தம்முடைய,வாழ்நாளை-ஆயுள்களை,கழிப்பர்-போக்குவர். எ-று.

இ-ம். ஐயோ தமது உயிருக்கொப்பானவரை யமன் கொண்டுபோகக் கண்டிருந்தும் பெறுதற்கரிய வுடலைப்பெற்றும் தருமஞ்செய்யாது வீணுள் கழிப்பரறிவிலார் என்பதாம். அறிவிலார்-தோன்ருவெழுவாய், கழிப்பர்-பயனிலை, வாழ்நாளை-செயப்படுபொருள், என்னே அன்னே-இரக்கக்குறிப்பு, மற்று-அசை. (௧0)

புல்லறிவாண்மை - முற்றிற்று.

௩௪-ஆம் அதிகாரம். பேதைமை.

அஃதாவது அறிவில்லாமையைச் சொல்லுதலாம்.

கொலைஞருலையேற்றித்தீமடுப்பவாமை
நிலையறியாதந்நீர்ப்படிந்தாடி—யற்றே
கொலைவல்பெருங்கூற்றங்கோட்பார்ப்பவீண்டை
வலையகத்துச்செம்மார்ப்பார்மாண்பு.

(இ-ள்) கொலை-கொலைசெய்யும், வல்-வலிய, பெருங்கூற்றம்-பெரியயமன், கோள்-நாள், பார்ப்ப-பார்த்திருப்ப,

ஈண்டை-இவ்விடத்து, வலைபகத்து-சமுசாரவலையில், செய்ம்மாப்பார்-இறுமாந்திருப்பவர், மாண்பு-பெருமையானது, ஆமை-ஆமையை, கொலைஞர்-கொல்பவர், உலையேற்றி-உலையிற்போட்டு, தீமடுப்ப-தீமூட்ட, நிலையறியாதுஆமை-இறக்கு நிலைமையறியாது, அந்நீர்-அந்நீரிலே, படிந்து-மூழ்கி, ஆடியற்று-விளையாடினாற்போலும். எ-று.

இ-ம். இல்வாழ்க்கையி லிறுமாந்தவர் பெருமையானது ஆமைசாவதறியாமலுலையிற் கூத்தாடினாற் போலும் என்பதாம். மாண்பு-எழுவாய், ஆடியற்று-பயனிலை, ஏ-அசை. (க)

பெருங்கடலாடியசென்றோருங்குட
னோசையவிந்தபின்னாடுது—மென்றற்றா
லிற்செய்குறைவினைநீக்கியறவினை
மற்றறிவாமென்றிருப்பார்மாண்பு.

(இ-ள்.) இல்-வீட்டிற்கு, செய்-செய்காரியங்களை, குறைவினைநீக்கி-குறைவறமுடித்து, அறவினை-தருமத்தை, மற்று-பின்பு, அறிவாம்-செய்வோம், என்றிருப்பார்-என்றிருப்பவர், மாண்பு-பெருமையானது, பெருங்கடல்-பெரியகடலில், ஆடிய-ஒருமிக்க, உடன்-உடனே, ஓசை-சத்தம், அவிந்தபின்-அடங்கினபின்பு, ஆடுதும்-ஸ்நானஞ்செய்வோம், என்றற்று-என்று சொன்னாற்போலும். எ-று.

இ-ம். வீட்டுக்காரியங்களைக் குறைவறமுடித்துப் பின்பு தருமஞ்செய்வோ மென்றிருப்பவர் பெருமைகடலிலே முழுகச்சென்றவர் அதனோசை யடங்கினபின்பு மூழ்குவோமென்றாற்போலும் என்பதாம். மாண்பு-எழுவாய், என்றற்று-பயனிலை, ஆல்-அசை. (உ)

குலந்தவங்கல்விகுடிமைமூப்பைந்தும்
விலங்காமலெய்தியக்கண்ணு—நலஞ்சான்ற
மையறுதொல்சீருலகமறியாமை
நெய்யிலாப்பாற்சோற்றினேர்.

(இ-ள்) குலம்-குலமும், தவம்-தவமும், கல்வி-கல்வியும், குடிமை-குடிப்பிறப்பும், மூப்பு-முதுமையும், ஐந்தும்-இவ்வைந்தும், விலங்காமல்-தவறாமல், எய்தியக்கண்ணும்-ஒருவனடைந்தாலும், நலம்-நன்மை, சான்ற-மிகுந்த, மையறு-குற்றமற்ற, தொல்-பழைய, சீர்-சிறப்புடைய, உலகம்-உலகநடையை, அறியாமை-அறியாதிருக்கை, நெய்யிலா-நெய்யில்லாத, பாற்சோற்றின்-பாற்சோற்றுக்கு; நேர்-ஒப்பாகும். எ-று.

இ-ம். குலமுந்தவமுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்பும் முதிர்வயதும் ஒருவனடைந்தாலும் உலகநடையறியாதிருத்தல் நெய்யில்லாப் பாற்சோற்றுக்கொப்பாம் என்பதாம். அறியாமை-எழுவாய், நேர்-பயனிலை. (௩)

கன்னனிநல்லகடையாயமாக்களிற்
சொன்னனிதாமுணராவாயினு—மின்னினியே
நிற்றலிருத்தல்கிடத்தலியங்குதலென்
றுற்றவர்க்குத்தாமுதவலா.

(இ-ள்.) சொல்-சொல்லை, நனி-மிகவும், தாம்-கற்கடாம், உணராவாயினும்-அறியாமலிருப்பினும், இன்னினியே-இப்பொழுதே, நிற்றல்-நிற்றலுக்கும், இருத்தல்-இருத்தலுக்கும், கிடத்தல்-கிடத்தலுக்கும், இயங்குதல்-நடத்தலுக்கும், உற்றவர்க்கு-அடைந்தவர்க்கு, தாம்-கற்கடாம், உதவலான்-தொழில்களுக்குதவுதலால், கடையாய - கடையான, மாக்களில்-மனிதரைப்பார்க்கிலும், கல்-அந்தக்கற்கள், நனி-மிகவும், நல்ல-நல்லனவாம். எ-று.

இ-ம். கற்களானவை சொல்லைக்கேளாவிடினு நிற்றலுக்கு மிருத்தலுக்குங் கிடத்தலுக்கு நடத்தலுக்கும் உதவுதலால் கடையானவர்களைப்பார்க்கிலுங்கற்களேநல்லனவாம் என்பதாம். கல்-எழுவாய், நல்ல-பயனிலை, என்று-இடைச்சொல். (௪)

பெறுவதொன்றின்றியும்பெற்றானேபோலக்
கறுவுகொண்டேலாதார்மாட்டுங்—கறுவினாற்

கோத்தின்னுகூறியுரையாக்காற்பேதைக்கு
நாத்தின்னுநல்லசுனைத்து.

(இ-ள்.) பெறுவது-தான் பெறுவது, ஒன்றின்றியும்-ஒருபொருளில்லையாயினும், பெற்றான்போல-சிலபொருள்பெற்றவனைப்போல, கறுவுகொண்டு - கோபங்கொண்டு, ஏலாதார்மாட்டும்-இணங்காதா ரிடத்தும், கறுவினால் -கோபத்தால், கோத்தின்னு-கொடுஞ்சொற்களைச்சேர்த்து, கூறியுரையாக்கால்-மிகவுஞ்சொல்லாவிடில், பேதைக்கு-அறிவில்லாதவனுக்கு, நா-நாவை, நல்ல-நன்மையாகிய, சுனைத்து-தினவானது, தின்னும்-தின்னும். எ-று.

(இ-ம்.) அறிவில்லாதவன் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லாவிட்டால் அவனது நாவைத்தினவு தின்னும் என்பதாம். தினவு-எழுவாய், தின்னும்-பயனிலை, நாவை-செயப்படுபொருள். ஏ-அசை. (௬)

தங்கண்மரபில்லார்பின்சென்றுதாமவரை
யெங்கண்வணக்குதுமென்பர்புன் — கேண்மை
நற்றளிர்ப்புன்னைமலருங்கடற்சேர்ப்ப
கற்கிள்ளிக்கையிழந்தற்று.

(இ-ள்.) நல்-நல்ல, தளிர்-தளிருடைய, புன்னை-புன்னைமரங்கள், மலரும்-அலரும், கடற்சேர்ப்ப-கடற்கரையையுடைய பாண்டியனே, தங்கண்-தம்மிடத்து, மரபு-பொருத்தம், இல்லார்-இல்லாதவர்கள், பின்சென்று-பின் போய், தாம்-தாம், அவரை-அவர்களை, எங்கண்-எம்மிடத்து, வணக்குதும்-வசப்படுத்துவோம்,என்பவர்-என்பவர்களுடைய, புன்கேண்மை-அற்பசிநேகச்செய்கை, கல்-கல்லை,கிள்ளி-கிள்ளி, கை-கையை,இழந்தற்று-இழந்தாற்போலும்.எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தமக்கிணக்கமில்லாதவரைத் தமக்கிணக்க மாக்குவோ மென்பவர்கள் சிநேகச்செய்கை யானது கல்லைக்கிள்ளிக்கையிழந்தாற்போலும்என்பதாம். புன்கேண்மை-எழுவாய். இழந்தற்று-பயனிலை, கை-செயப்படுபொருள். (௭)

ஆகாதெனினுமகத்துநெய்யுண்டாகிற்
போகாதெறும்புபுறஞ்சுற்றும்—யாதுங்
கொடாஅரெனினுமுடையாரைப்பற்றி
விடாஅருலகத்தவர்.

(இ-ள்.) எறும்பு-எறும்புகள், ஆகாதெனினும்-தமக்கு தவாதாகிலும், அகத்து-ஒன்றனுள், நெய்யுண்டாகில் - நெய் யுண்டானல், போகாது-விட்டுப்போகாது, புறஞ்சுற்றும் - அதன்புறம்பாகச்சுற்றும், அதுபோல உலகத்தவர்-உலகி லுள்ளோர், யாதும்-எதுவும், கொடாஅரெனினும்-கொடா ராகிலும், உடையாரை-பொருளுடையாரை, பற்றி-பற்றிக் கொண்டு, விடாஅர்-விட்டுப்போகார். எ-று.

இ-ம். நெய்யுள்ளதை எறும்புகள் பற்றிச் சுற்றுதல் போலப் பொருளுள்ளவர்களை உலகத்தார் பற்றிச் சுற்று வார் என்பதாம். உலகத்தவர்-எழுவாய், விடார்-பயனிலை.

நல்லவைநாடொறுமெய்தாரறஞ்செய்யா
ரில்லாதார்க்கியாதொன்றுமீகலா—ரெல்லா
மினியார்தோள்சேராரிசைபடவாழார்
முனியார்கொறும்வாழுநாள்.

(இ-ள்) நாடொறும்-ஒவ்வொருநாளும், நல்லவை-ந ல்லபோசனங்களை, எய்தார்-அடையார், அறஞ்செய்யார்-தருமஞ்செய்யார், இல்லாதார்க்கு-தரித்திரர்க்கு, யாதொ ன்றும்-யாதொருபொருளும், ஈகலார்-கொடார், எல்லாம்-எல்லாநலமுமுடைய, இனியார்தோள்-இனியமாதர்தோள் களை, சேரார்-சேரமாட்டார், இசைபட-புகழுண்டாக, வா ழார்-வாழார்கள், தாம்வாழுநாள்-தாமுயிர்வாழ்நாள்களை, முனியார்கொல்-வெறுக்கார்களோ. எ-று.

இ-ம். அறிவிலார் நல்லுணவையுண்ணார் தருமஞ்செ ய்யார் வறியவர்க்குக் கொடார் மாதரைப் புணரார் கீர்த் தியாகவாழார் என்பதாம். தாம்-எழுவாய், முனியார்கொ ல்-பயனிலை வாழுநாள்-செயப்படுபொருள், அகத்தியம் அ வாவறவளித்தலாலற மெனப்படுமே. (அ

விழைத்தொருவர்தம்மைவியப்பவொருவர்
விழைந்திலேமென்றிருக்குங்கேண்மை—தழங்குகுரற்
பாய்திரைசூழ்வையம்பயப்பினுமின்னாதே
யாய்நலமில்லாதார்மாட்டு.

(இ-ள்.) ஒருவர்தம்மை-ஒருவர்தம்மை, ஒருவர்-மற்றொருவர், விழைந்து-விரும்பி, வியப்ப-கொண்டாட, விழைந்திலேம்-விரும்பிலேம், என்றிருக்கும்-என்று நினைத்திருக்கும், ஆய்நலம்-ஆராய்ந்தறியுநன்மை, இல்லாதார்மாட்டு-இல்லாதவரிடத்து, கேண்மை-கொண்டசிநேகம், தழங்கு-முழங்கும், குரல்-சத்தமுடைய, பாய்திரை-பாயுங்கடல், சூழ்வையம்-சூழ்ந்தவுலகத்தை, பயப்பினும்-கொடுத்தாலும், இன்னாதே-பொல்லாதேயாம். எ-று.

இ-ம். ஒருவர் மற்றொருவரைப்புகழ அப்புகழ்ச்சியை விரும்பிலேமென்று நினைந்திருக்கும் நலமில்லாரிடத்திற் கொண்ட சிநேகமானது பொல்லாதுஎன்பதாம். கேண்மை-எழுவாய், இன்னாது-பயனிலை. (௯)

கற்றனவுங்கண்ணகன்றசாயலுமிற்பிறப்பும்
பக்கத்தார்பாராட்டப்பாடெய்துந்—தானுரைப்பின்
மைத்துனர்பல்கிமருந்திற்றணியாத
பித்தனென்றெள்ளப்படும்.

(இ-ள்.) கற்றனவும்-கற்றகல்விகளையும், கண்ணகன்ற-இடமகன்ற, சாயலும்-மேன்மையையும், இற்பிறப்பும்-குடிப்பிறப்பையும், பக்கத்தார்-அயலார், பாராட்ட-கொண்டாட, பாடு-பெருமை, எய்தும்-ஒருவனடைவான், தானுரைப்பின்-தான்சொன்னால், மைத்துனர்-நகைக்குமைத்துனர், பல்கி-அதிகரித்து, மருந்தில்-ஒருமருந்திலும், தணியாத-தீராத, பித்தனென்று-வெறிகொண்டவனென்று, எள்ளப்படும்-இகழப்படுவான் எ-று.

இ-ம். கல்வியையும் மேன்மையையும் குடிப்பிறப்பையும் பிறர்சொல்ல ஒருவன் பெருமையடைவான் தான்சொன்னால் வெறியனென்றிகழப்படுவான்என்பதாம் ஒருவன்-தோன்றாஎழுவாய், எய்தும்-பயனிலை, பாடு - செயப்படுபொருள், தான்-எழுவாய், படும்-பயனிலை, அகத்தியம் சாயன்மேன்மை நிறைகுமே. (௧0)

பேதைமை - முற்றிற்று

௩௫-ஆம் அதிகாரம். கீழ்மை.

அஃதாவது கீழ்மக்களைக்குறித்துச்சொல்லுதலாம்.

கப்பிகடவதாக்காலைத்தன்வாய்ப்பெயினுங்
குப்பைகிளைப்போவாக்கோழிபோன்—மிக்க
கனம்பொதிந்தநூல்விரித்துக்காட்டினுங்கீழ் தன்
மனம்புரிந்தவாறேமிகும்.

(இ-ள்.) காலை-உதயத்தில், கடவதா-கடாவையாக, கப்பி-தானியக்கப்பியை, தன்-தனது, வாய்-வாயில், பெயினும்-போட்டாலும், குப்பை-குப்பையை, கிளைப்பு-கிண்டுதலை, ஓவா-ஒழியாத, கோழிபோல்-கோழியைப்போல, மிக்க-மிகுந்த, கனம்-மேன்மை, பொதிந்த-பொருந்திய, நூல்-தருமநூல்களை, விரித்துக்காட்டினும்-விரிவாகவிரித்தாலும், கீழ்-கீழானவன், தன்-தனது, மனம்-மனது, புரிந்த-விரும்பிய, ஆறே-வழியே, மிகும்-போவான். எ-று.

இ-ம். கோழிக்கிரைபோட்டாலும் அது குப்பையைச்சீக்கப்போகும் அதுபோலக் கீழ்மகனுக்குத் தருமநூலைச் சொன்னாலும் அவன்மனம் போனவழியே போவான் என்பதாம். கீழ்-எழுவாய், மிகும்-பயனிலை. (௧)

காழாயகொண்டுகசடற்றார்தஞ்சாரற்
றாழாதுபோவாமெனவுரைப்பிற்—கீழ்கா
னுறங்குவாமென்றெழுந்துபோமாமஃதன்றி
மறங்குமாமற்றொன்றுரைத்து.

(இ-ள்.) காழாய-உறுதியாகிய நூல்களை, கொண்டு-கற்றுக்கொண்டு, கசடு-குற்றம், அற்றார்-அற்றவர், தம்-தமது, சாரம்-பக்கலில், தாழாது-தாமதியாமல், போவாமென-போவோமென்று, உரைப்பின்-சொன்னால், கீழ்தான்-கீழ்மகன், உறங்குவாமென்று-நித்திரைசெய்வோமென்று, எழுந்து-எழுந்திருந்து, போம்-போவான், அஃதன்றி-அஃதல்லாமல், மற்றொன்று-வேறொன்றை, உரைத்து-சொல்லி,மறங்கும்-மறுத்துநிற்பான். எ-று.

இ-ம். குற்றமற்றவரிடத்திற் போகலாம் வாவென்றால் கீழ்மகன் தூங்குவோமென்றும் இவ்வேளை நீங்குவோமென்றுஞ் சொல்லுவான் என்பதாம். கீழ்-எழுவாய், மறங்கும்-பயனிலை, ஒன்று ஆம்-அசைகள். (உ)

பெருநடைதாம்பெறினும்பெற்றிபிழையா
தொருநடையராகுவர்சான்றோர்—பெருநடை
பெற்றக்கடைத்தும்பிறங்கருவிநன்னாட
வற்றாமொருநடைகீழ்.

(இ-ள்.) பிறங்கு-பிரகாசிக்கும், அருவி-யாற்றையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, சான்றோர்-பெரியோர்கள், பெருநடை-பெருஞ்சிறப்பு, தாம்பெறினும்-தாங்கள்பெற்றாலும், பெற்றி-முன்னிருந்தபெருமையில், பிழையாது-வேறுபடாது, ஒருநடையராகுவர்-ஒரே தன்மையுடையராவர், கீழ்-கீழ்மகன், பெருநடை-பெருஞ் சிறப்பை, பெற்றக்கடைத்தும்-பெற்றாலும், ஒருநடை-வேறுநடை நடக்க, வற்றாம்-வல்லமையுடையவனாவான் எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மேலோர் சிறப்பைப்பெற்றாலுமுன்னிருந்த நிலையிலே நிற்பார்கள் கீழானவன் சிறப்படைந்தால் வேறுநடை நடக்கவல்லவனாவான் என்பதாம் சான்றோர்-எழுவாய், ஆகுவர்-பயனிலை, கீழ்-எழுவாய், வற்றாம்-பயனிலை, வல் து வற்று என்றாயிற்று. (ங)

தினையனைத்தேயாயினுஞ்செய்தநன்றுண்டாற்
பனையனைத்தாவுள்ளுவர்சான்றோர்—பனையனைத்
தென்றுஞ்செயினுமிலங்கருவிநன்னாட
நன்றிலநன்றறியார்மாட்டு.

(இ-ள்) இலங்கு-பிரகாசிக்கும், அருவி-வையையாற்றையும், நன்னாட-செந்தமிழ் நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, சான்றோர்-மேலோர், தினையனைத்தேயாயினும்-தினையளவேயாகிலும், செய்த-பிறர்செய்த, நன்று-நன்மையானது, உண்டால்-உண்டானால், பனையனைத்தா-பனையளவாக, உள்ளுவர்-நினைப்பார்கள், நன்றறியார்மாட்டு-நன்றியறியாதவரிடத்து, பனையனைத்து-பனையளவு நன்றியை, என்றும்-

எக்காலத்தும், செயினும்-செய்தாலும், நன்றில்-நன்மையி ல்லனவாம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மேலோர்க்கு ஒருநாள் தினையள வு உதவிசெய்தாற்பனையளவு உதவியாகக் கொள்வார்கள், கீழோர்க்குப் பலநாளும் பனையளவு உதவிசெய்தாலும் தி னையளவும் நினையார்கள் என்பதாம். சான்றோர்-எழுவாய், உள்ளுவர்-பயனிலை, நன்று-எழுவாய், இல்-பயனிலை. (ச)

பொற்கலத்தூட்டிப்புறந்தரினுநாய்பிற
ரெச்சிற்கிமையாதுபார்த்திருக்கு—மச்சீர்
பெருமையுடைத்தாக்கொளினுங்கீழ்செய்யுங்
கருமங்கள்வேறுபடும்.

(இ-ள்.) பொற்கலத்து-பொன்னாலாகிய கலத்துள், ஊ ட்டி-உண்பித்து, புறந்தரினும்-காப்பாற்றினும், நாய்-நா யானது, பிறர்-அயலாருடைய, எச்சிற்று-எச்சிற்சோற்றி ற்கு, இமையாது-கண்ணிமையாமல், பார்த்திருக்கும்-பார் த்துக்கொண்டிருக்கும், அச்சீர்-அச்சிறப்பைப்போல, பெ ருமையுடைத்தா-பெருமையுடையவராக, கொளினும்-கொ ண்டாலும், கீழ்-கீழ்மக்கள், செய்யும்-செய்யும், கருமங்கள்-காரியங்கள், வேறுபடும்-வேறுபட்டிருக்கும். எ-று.

இ-ம். நாயைப் பொற்கலத்திற்சோறிட்டு வளர்த்தா லும்அது பிறர் எச்சிற்சோற்றுக்குப்போகும், அதுபோலகீ ழ்மக்களை மேலாகக்கொண்டாலுமவர்கள் கீழான நிலையிற் போவார்கள் என்பதாம். கருமங்கள்-எழுவாய்,வேறுபடும்-பயனிலை. (ரு)

சக்கரச்செல்வம்பெறினும்விழுமியோ
ரெக்காலுஞ்சொல்லார்மிகுதிச்சொ—லெக்காலு
முந்திரிமேற்காணிமிகுவதேற்கீழ்தன்னை
யிந்திரனாவெண்ணிவிடும்.

(இ-ள்.) விழுமியோர்-பெரியோர், சக்கரச்செல்வம்-இ ந்திரசெல்வத்தை, பெறினும்-பெற்றாலும், மிகுதிச்சொல்-நெறிகடந்தசொல்லை, எக்காலும்-எந்நாளும், சொல்லார்-சொல்லார்கள், கீழ்-கீழ்மகனானவன், முந்திரிமேல்-முந்தி

ரிகைப் பொன்னுக்குமேல், காணி-காணிப்பொன், மிகுவ தேல்-மிகுமாகில், எக்காலும்-எந்நாளும், தன்னை - தன்னை, இந்திரனு - தேவேந்திரனாக, எண்ணிவிடும் - நினைந்துவிடு வான். எ-று.

இ-ம். பெரியோர் பெருஞ்செல்வம் பெற்றாலும் வரம் புகடந்து சொல்வார் கீழ்மகன் முந்திரிகை பொன்னுக்கு மேல் காணிபொன் பெறுவானாகில் தன்னை இந்திரனாகவெ ண்ணுவான் என்பதாம். விழுமியோர்-எழுவாய், சொல்லார்-பயனிலை, மிகுதிச்சொல்-செயப்படுபொருள், கீழ்-எழுவாய், எண்ணிவிடும்-பயனிலை, தன்னை-செயப்படுபொருள்.

மைதீர்பசும்பொன்மேன்மாண்டமணியழுத்திச்
செய்ததெனினுஞ்செருப்புத்தன்காற்—கேயா
மெய்தியசெல்வத்தாராயினுங்கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற்காணப்படும்.

(இ-ள்.) மை-குற்றம், தீர்-அற்ற, பசும்பொன்மேல்-பசுமையாகிய பொன்னின்மேல், மாண்ட-பெருமைபொருந்திய, மணி-நவமணிகளை, அழுத்தி-பதித்து, செய்ததெனினும்-செய்ததானாலும், செருப்பு-செருப்பானது, தன்-தன்னுடைய, காற்கேயாம்-காலுக்கேயாம், எய்திய-நிரம்பிய, செல்வத்தாராயினும்-செல்வமுடையவரானாலும், கீழ்களை-கீழ்மக்களை, செய்தொழிலால் - அவர்கள்செய்யுந்தொழிலால், காணப்படும்-அறியக்கூடும். எ-று.

இ-ம். பொன்னின்மேல் நவமணிபதித்தாலுஞ் செருப்புத்தன்காலிற்குத் தானாகும் அதுபோல நிரம்பிய செல்வமுடையவரானாலும் செய்தொழிலினாலே கீழ்மக்களையறியலாம் என்பதாம். ஒருவன்-தோன்றாவெழுவாய், படும்-பயனிலை, கீழ்களை-செயப்படுபொருள், படும்-என்பது கூடுமென்னும் பொருள்கொள்ளும். (எ)

கடுக்கெனச்சொல்வற்றாங்கண்ணோட்டமின்றா
மிடுக்கண்பிறர்மாட்டுவக்கு—மடுத்தடுத்து
வேகமுடைத்தாம்விறன்மலைநன்னாட
வேகுமாமெள்ளுமாங்கீழ்.

(இ-ள்.) விறல்-பலம்பொருந்திய, மலை-மலையையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, கீழ்-கீழ்மகன், கடுக்கென-கடியசொற்களை, சொல்-சொல்ல, வற்றும்-வல்லவனுவான், கண்ணோட்டம்-சிநேகம், இன்றும்-இல்லாதவனுவான், பிறர்மாட்டு-அயலாரிடத்துண்டாகும், இடுக்கண்-துன்பத்திற்கு, உவக்கும்-மகிழ்ந்திருப்பான், அடுத்தடுத்து-மேலுமேலும், வேகமுடைத்தாம்-கோபங்கொள்ளுவான், ஏகும்-செல்லுவான், எள்ளும்-இகழுவான் எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே கீழ்மகன் கடுஞ்சொல் சொல்லுவான் சிநேகஞ்செய்யான் பிறர் துன்பங்கண்டு மகிழ்வான் கோபிப்பான் செல்லுவான் இகழுவான் என்பதாம் கீழ்மகன்-எழுவாய், வற்றும் இன்றும் உவக்கும் உடைததாம் ஏகும் எள்ளும்-பயனிலை, ஆம் இரண்டும் அசைகள். (அ)

பழையரிவரென்றுபன்னாட்பின்னிற்பி
னுழையினியராகுவர்சான்றோர்—விழையாதே
கள்ளுயிர்க்குநெய்தற்கனைகடற்றண்சேர்ப்ப
வெள்ளுவர்கீழாயவர்.

(இ-ள்.) கள்-மதுவை, உயிர்க்கும்-பொழியும், நெய்தல்-நெய்தற்பூவையுடைய, கனை-சத்திக்கும், தண்-குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப-கடற்கரையையுடைய பாண்டியனே, சான்றோர்-பெரியோர், உழை-தம்மிடத்து, பன்னாள்-பலநாளும், பின்-பின்னே, நிற்பின்-ஒருவனின்றால், பழையார்-பழமையானவர், இவரென்று-இவரென்று நினைத்து, இனியராகுவர்-இன்பமுடைய சிநேகராவர், கீழாயவர்-கீழானவர், விழையாதே-இச்சியாமல், எள்ளுவர்-இகழ்வார். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர் தங்களையடுத்தவர்களுக்குச் சிநேகமாவர் சிறியோர்தங்களை யடுத்தவரை இச்சியாதிகழ்வர் என்பதாம். சான்றோர்-எழுவாய், ஆகுவர்-பயனிலை, கீழாயவர்-எழுவாய், எள்ளுவர்-பயனிலை.

கொய்புற்கொடுத்துக்குறைத்தென்றுந்தீற்றினும்
வையம்பூண்கல்லாசிறுகுண்டை—ஐயகே
ளெய்தியசெல்வததாராயினுங்கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற்காணப்படும்.

(இ-ள்) ஐய-பாண்டியனே, கேள்-கேட்பாயாக, கொய்புல்-அறுக்கும்புல்லை, குறைத்து-அறுத்து, என்றும்-எப்பொழுதும், கொடுத்து-வாயிற்கொடுத்து, தீற்றினும்-ஊட்டினுலும், சிறுகுண்டை-சிறியஎருதுகள், வையம்-இரதத்தை, பூண்கல்லா-பூணப்பட்டிழுக்காவாம்,(அதுபோல)எய்திய-மிகப்பொருந்திய, செல்வத்தாராயினும்-செல்வமுடையவராலும், கீழ்களை-கீழ்மக்களை, செய்தொழிலால்-இவர்கள் செய்யுந்தொழிலால், காணப்படும்-அறியக்கூடும். எ-று.

இ-ம் பாண்டியனே சிறியவெருதுகளுக்குப் புல்லறுத்துவாயி லூட்டினுலும் அவை இரதத்தையிழுக்கமாட்டாவாம் அதுபோல நிரம்பிய செல்வமுடையவராலுஞ் செய்தொழிலிலே கீழ்மக்களையறியலாம் என்பதாம் ஒருவன்-தோன்றுளழுவாய், படும்-பயனிலை, கீழ்களை-செயப்படுபொருள், தீற்றல் உண்டல் இஃது தேசிகம். (௧0)

கீழ்மை - முற்றிற்று.

௩௯-ஆம் அதிகாரம். கயமை.

அஃதாவது கயவர்களினியல்பைச்சொல்லுதலாம்.

ஆர்த்தவறிவினராண்டிளையராயினுங்
காத்தோம்பித்தம்மையடக்குப—மூத்தொறாஉந்
தீத்தொழிலேகன்றித்திரிதந்தெரிவைபோற்
போத்தறூர்புல்லறிவினார்

(இ-ள்.) ஆர்த்த-பிணிக்கப்பட்ட, அறிவினர்-அறிவினையுடையவர், ஆண்டு-வயதால், இளையராயினும்-இளையராகவிருந்தாலும், தம்மை-தங்களை, காத்தோம்பி-பாதுகாத்து, அடக்குப-பொறிகளையடக்குவார்கள், புல்லறிவினார்-அறிவில்லாதவர், மூத்தொறாஉம்-முதிர்ந்து வளருந்தோறும், தீத்தொழிலே-தீமையாகிய தொழிலையே, கன்றி-நினைத்து, திரிதந்து-திரிந்து, எரிவைபோல்-கொறுக்கைத்தண்டுபோல், போத்து-உட்டுளைக்குற்றம், அறூர்-நீங்கார் எ-று.

இ-ம். அறிவுடையார் இளையராயினுங் குற்றம் வராமற்றங்களைக்காத்து நடப்பார்கள், அறிவில்லார் முதிர்வயதுள்ளோராலுங் குற்றஞ்செய்தலை விடார்கள் என்பதாம். அறிவினவர்-எழுவாய், அடக்குப-பயனிலை, தம்மை-செயப்படுபொருள், புல்லறிவினர்-எழுவாய், அறார் - பயனிலை, போத்து - செயப்படுபொருள், பொத்துபோத்தென நீண்டது. (௧)

செழும்பெரும்பொய்கையுள்வாழினுமென்றும்
வழும்பறுக்ககில்லாவாந்தேரை—வழும்பில்சீர்
நூல்கற்றக்கண்ணு நுணுக்கமொன்றில்லாதார்
தேர்கிற்கும்பெற்றியரிது.

(இ-ள்.) தேரை-தவளைகள், செழும்-செழித்த, பெரும்-பெரிய, பொய்கையுள்-தடாகத்துள், என்றும்-எந்நாளும், வாழினும்-வாழ்ந்தாலும், வழும்பு-வழும்பென்னுங்குற்றத்தை, அறுக்ககில்லாவாம்-நீக்கமாட்டாவாம், வழும்பு-குற்றம், இல்-இல்லாத, சீர்-சிறப்புடைய, நூல்-நூல்களை, கற்றக்கண்ணும்-கற்றாலும், நுணுக்கம்-நுட்பவறிவு, ஒன்றில்லாதார்-ஒன்றில்லாதவர், தேர்கிற்கும்-தெரிந்துகொள்ளும், பெற்றி-தன்மை, அரிது-அருமை. எ-று.

இ-ம். தவளைகள் பொய்கையுள் வாழ்ந்தாலும் வழும்பை நீக்கிக்கொள்ளாவாம் அதுபோல அறிவில்லாதார் நூலைக்கற்றாலு மதன் பொருளை யறிந்துகொள்ளார் என்பதாம். ஒன்றில்லாதார்-எழுவாய், அரிது-பயனிலை, அகத்தியம் தில்கில்லிரண்டு மெதிர்மறையிடைச்சொல். (உ)

கணமலைநன்னாடகண்ணின்றொருவர்
குணனேயுங்கூறற்கரிதாற்—குணனழுங்கக்
குற்றமுழைநின்றுகூறுஞ்சிறியவர்கட்
கெற்றாலியன்றதோநா.

(இ-ள்.) கணமலை-கூட்டமாகிய மலைகளையும், நன்னாட-நல்லநாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, கண்ணின்று-முன்னின்று, ஒருவர்-ஒருவருடைய, குணனேயும்-நற்குணத்தையாகிலும், கூறற்கு-சொல்லுதற்கு, அரிது-அருமையா

யிருக்க, குணன்-அவரது குணம், அழுங்க-கெட, குற்றம்-குற்றத்தை, உழைநின்று-அவரிடத்து நின்று, கூறும்-சொல்லும், சிறியவர்கட்கு-அறிவிலார்க்கு, நா-நாவானது, எற்றுலியன்றதோ-எதினாற்செய்ததோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் குணத்தைப் புகழ்ந்து சொல்லுதலரிதாயிருக்க வவர்கள் முன்னின்று இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சிறியவர்கட்கு நாவெதினாற் செய்ததோ என்பதாம். நா-எழுவாய், எற்றுலியன்றதோ - பயனிலை, ஆல்-அசை. (௩)

கோடேந்தகலல்குற்பெண்டிர்தம்பெண்ணீர்மை
சேடியர்போலச்செயறேற்றார்—கூடிப்
புதுப்பெருக்கம்போலத்தம்பெண்ணீர்மைகாட்டி
மதித்திறப்பர்மற்றையவர்.

(இ-ள்.) கோடு-இருகரை, ஏந்து-உயர்ந்து, அகல்-அகன்ற, அல்குல்-அல்குலையுடைய, பெண்டிர்-குலமாதர், தம்-தமது, பெண்ணீர்மை-பெண்டன்மையை, சேடியர்போல், தாதிகளைப்போல், செயல்-அழகுசெய்தலை, தேற்றார்-அறியார், கூடி-சேர்ந்து, புதுப்பெருக்கம்போல்-புதியவெள்ளம்போல, தம்-தம்முடைய, பெண்ணீர்மைகாட்டி-பெண்டன்மையைக்காட்டி, மற்றையவர்-பொதுமாதர், மதித்து-தம்மைமதித்து, இறப்பர்-நடப்பார். எ-று.

இ-ம். குலமகளிர் தங்களையலங்கரித்துக் கொள்ளார் விலைமகளிர் தங்களையலங்கரித்துக் கொள்வார்கள் என்பதாம். பெண்டிர்-எழுவாய், தேற்றார்-பயனிலை, மற்றையவர்-எழுவாய், இறப்பர்-பயனிலை. (௪)

தளிர்மேலேநிற்பினுந்தட்டாமற்செல்லா
வுளிநீரர்மாதோகயவ—ரளிநீரார்க்
கென்றானுஞ்செய்யாரெனைத்தானுஞ்செய்யவே
யின்றாங்குஞ்செய்வார்ப்பெறின்.

(இ-ள்.) கயவர்-கீழ்மக்கள், தளிர்மேலே-தளிரின்மேலே, நிற்பினும்-நின்றாலும், தட்டாமல்-அடியாமல், செல்லா-உள்ளிறங்காத, உளிநீரார்கு-உளிகளுக் கொப்பானகுணமு

டையராவார், அளிநீரார்க்கு-கிருபைக்குணமுடையார்க்கு, என்னானும்-யாதாகிலும், செய்யார்-உதவிசெய்யார், இன்னாங்கு-துன்பங்களை, செய்வார்-செய்பவர்களை, பஃறின்-பெற்றால், எனைத்தானும்-யாதாகிலுமோருதவி, செய்ப-செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் கிருபையையுடையோர்களுக்குக் கொடார்கள் துன்பஞ்செய்பவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள் என்பதாம். கயவர்-எழுவாய், செய்ப-பயனிலை, மாதோ, ஏ-அசைகள். (ரு)

மலைநலமுள்ளுங்குறவன்பயந்த
விளைநிலமுள்ளுமுழவன்சிறந்—தொருவர்
செய்தநன்றுள்ளுவர்சான்றோர்கயந்தன்னை
வைததையுள்ளிவிடும்.

(இ-ள்.) குறவன்-வேடன், மலைநலம்-மலையிலுள்ள நன்மைகளை, உள்ளும்-எண்ணுவான், உழவன்-பயிர்செய்வோன், பயந்த-பயன்றந்த, விளைநிலம் - விளைநிலத்துநன்மைகளை, உள்ளும்-எண்ணுவான், சான்றோர்-மேலோர், சிறந்த-சிறப்புடைய, ஒருவர்-ஒருவர், செய்த-செய்த, நன்று-நன்மைகளை, உள்ளுவர்-எண்ணுவார், கயம்-கீழ்மகன், தன்னை-தன்னை, வைததை-ஒருவன்வைததை, உள்ளிவிடும்-எண்ணுவான். எ-று.

இ-ம். வேடன்மலையின்பலனையெண்ணுவான் உழுபவன் நிலத்தின் பலனையெண்ணுவான் மேலோர்பிறருதவிய பலனையெண்ணுவார் கீழ்மகன் ஒருவன் வைததையெண்ணுவான் என்பதாம். கயம்-எழுவாய், உள்ளிவிடும்-பயனிலை, வைததை-செயப்படுபொருள், சிறந்தவென்பதினகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (சு)

ஒருநன்றிசெய்தவர்க்கொன்றியெழுந்த
பிழைநூறுஞ்சான்றோர்பொறுப்பர்—கயவர்க்
கெழுநூறுநன்றிசெய்தொன்றுதீதாயி
னெழுநூறுந்தீதாய்விடும்.

(இ-ள்.) சான்றோர்-மேலோர், ஒருநன்றிசெய்தவர்க்கு-ஒருதவிசெய்தவர்களுக்கு, ஒன்றி-பொருந்தி, எழுந்த-

உண்டாகிய, பிழைநூறும்-நூறு குற்றங்களையும், பொறுப்பர்-பொறுத்துக்கொள்வார்கள், கயவர்க்கு-கீழ்மக்களுக்கு, எழுநூறு நன்றி-எழுநூறு நன்மைகளை, செய்து-பண்ணி, ஒன்றுதீதாயின்-ஒன்று குற்றமாகில், எழுநூறும்-முன்செய்த வெழுநூறு நன்மைகளும், தீதாய்விடும்-குற்றமாய்விடும். எ-று.

இ-ம். மேலோர்தங்களுக்கொரு நன்றி செய்பவர்களுக்குண்டான நூறுகுற்றங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ளுவார்கள் கீழோர்க் கெழுநூறுநன்றிசெய்து ஒருநன்றி குற்றமானுல் முன்செய்த வெழுநூறுநன்றியுங்குற்றமாய்விடும் என்பதாம். சான்றோர்-எழுவாய், பொறுப்பர்-பயனிலை, பிழை-செயப்படுபொருள், நன்றி-எழுவாய், தீதாய்விடும்-பயனிலை. (எ)

ஏட்டைப்பருவத்துமிற்பிறந்தார்செய்வன
மோட்டிடத்துஞ்செய்யார்முழுமக்கள்—கோட்டை
வைரஞ்செறிப்பினும்வாட்கண்ணாய்பன்றி
செயிர்வேழமாகுதலின்று.

(இ-ள்.) வாட்கண்ணாய்-வாள்போலுங்கண்களையுடையவளே, பன்றி-பன்றியானது, கோட்டு-கொம்பினிடத்து, ஐ-அழகிய, வைரம்-வைரமானது, செறிப்பினும்-நெருங்கியிருந்தாலும், செயிர்-கோபம் பொருந்திய, வேழமாகுதல்-யானையாகுதல், இன்று-இல்லை, (அதுபோல) முழுமக்கள்-கீழ்மக்கள், ஏட்டைப் பருவத்தும் - தரித்திரகாலத்தும், இற்பிறந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தார், செய்வன-செய்காரியங்களை, மோட்டிடத்தும்-செல்வத்தினிடத்தும், செய்யார்-செய்யார்கள். எ-று.

இ-ம். கொம்பில் வைரமடைந்தாலும் பன்றியானையாகாது அதுபோலமேலோர் வறுமையிற் செய்காரியங்களைக் கீழ்மக்கள் செல்வத்திடத்துஞ் செய்யார்கள் என்பதாம். முழுமக்கள்-எழுவாய், செய்யார்-பயனிலை, செய்வன-செயப்படுபொருள். (அ)

இன்றுதுமிக்கிலேயாதுமினிச்சிறிது
நின்றுதுமென்றுகினைத்திருக்—தோன்றி

யுரையின்மகிழ்ந்துதம்முள்ளம்வேறுகி
மரையிலையின்மாய்ந்தார்பலர்.

(இ-ள்.) இன்று-இன்று, ஆதும்-செல்வம்பெறுவோம், இந்நிலையே-இப்பொழுதே, ஆதும்-பெறுவோம், இனி-இனிமேல், சிறிது-சிறிதுபொழுது, நின்று-கழிந்து, ஆதுமென்று-பெறுவோமென்று, நினைத்திருந்து-எண்ணியிருந்து, ஒன்றி பொருந்தி, உரையின்மகிழ்ந்து-சொல்லால் மகிழ்ந்து, தம்முள்ளம்-தம்முடையமனம், வேறுகி-வேறு பட்டு, மரையிலையின்-தாமரை யிலைபோல, மாய்ந்தார்-இறந்தார், பலர்-அநேகர் எ-று.

இ-ம் அநேகர் இன்றுவாழ்வோ மிப்பொழுது வாழ்வோ மினிச்சிலகாலம் சென்று வாழ்வோமென்று நினைத்துச்சொல்லால் மகிழ்ந்திறந்தார்கள் என்பதாம். பலர்-எழுவாய், மாய்ந்தார்-பயனிலை, நன்னூல் ஒருமொழி மூவழிக்குறைதலுமனைத்தே இவ்விதியால் மரைதலைக் குறைப்பதம தாமரையிலையின என்றதற்குரை மான்தின்ன இலைசீரணமானதுபோலவெனினும பொருந்தும் (௬)

நீருட்பிறந்துநிறம்பசியதாயினு
மீரங்கிடையகத்தில்லாகு—மோரு
நிறைப்பெருஞ்செல்வத்துநின்றக்கடைத்து
மறைப்பெருங்கலன்ஞருடைதது.

(இ-ள்) நீருட்பிறந்தும்-நீரிடத்திற் பிறந்தும், நிறம்பசியதாயினும்-நிறம்பசுமையாயிருந்தாலும், ஈரம்-ஈரமானது, கிடையகதது-சடையினுள்ளே, இல்லாகும்-இல்லையாகும், (அதுபோல) நிறை-நிறைந்த, பெருஞ் செல்வத்து-பெரிய செல்வத்தில், நின்றக்கடைத்தும்-நின்றாலும், மறை-மறைக்கும், பெரும்-பெரிய, கலன்ஞர்-கற்கொப்பானவரை, உடைதது-உடையதுலகம். எ-று

இ-ம். சடைநீரிலிருந்தாலு மதனுளீரமிராது அதுபோல நிறைசெல்வத்திருந்தாலும் உதவி செய்யாதாரை உலகமுடையது என்பதாம். உலகம்-எழுவாய், உடைத்து-பயனிலை, கல்லன்ஞர்-செயப்படுபொருள், ஒரும்-இடைச்சொல். (௧0)

கயமை - முற்றிற்று.

௩எ-ஆம் அதிகாரம். பன்னெறி.

அஃதாவது பலவழிகளைச்சொல்லுதலாம்.

மழைதிளைக்குமாடமாய்மாண்பமைந்தகாப்பா
யிழைவிளக்குநின்றிமைப்பினென்னும்—விழைதக்க
மாண்டமனையாளையில்லாதானில்லகங்
காண்டற்கரியதோர்காடு.

(இ-ள்.) விழைதக்க-விரும்பத்தக்க, மாண்ட-நற்குண நற்செய்கையுடைய, மனையாளை-மனையவளை, இல்லாதான்-இல்லாதவனுடைய, இல்லகம்-வீடானது, மழை-மேகம், திளைக்கும்-தவழும், மாடமாய்-மாளிகையாய், மாண்பு-பெருமை, அமைந்த-நிரம்பிய, காப்பாய்-காவலாய், இழை-ஆபரணங்கள், விளக்கு-விளக்கைப்போல, நின்றிமைப்பின்-நின்றுபிரகாசித்தால், என்னும்-என்னபிரயோஜனம், காண்பதற்கு-பார்ப்பதற்கு, அரியதோர்காடு-அரிதாகியதோர் காட்டுக்கொப்பாம். எ-று.

இ-ம். நற்குணநற்செய்கையுடைய மனையவளை இல்லாதவன் வீடானது எவ்வளவு சிறப்புடையதாயினுங் காட்டுக்கொப்பாம் என்பதாம். இல்லகம்-எழுவாய், காடுபோலும்-பயனிலை. (க)

வழுக்கெனைத்துமில்லாதவாள்வாய்க்கிடந்து
மிழுக்கினைத்தாம்பெறுவராயி—னிழுக்கெனைத்துஞ்
செய்குறுப்பாணிசிறிதேயச்சின்மொழியார்
கையுறுப்பாணிபெரிது.

(இ-ள்.) வழுக்கு-தவறு, எனைத்தும்-எவ்வளவு, இல்லாத-இல்லாத, வாள்வாய்-வாள்வீரர் காவலிடத்து, கிடந்தும்-இருந்தும், இழுக்கினை-காவற்சோர்வை, தாம்பெறுவராயின்-தாங்கள்பெறுவாராகில், இழுக்கு - அவ்விழுக்கை, எனைத்தும்-எவ்வளவாகிலும், செய்குறு-செய்யத்தொடங்காத, பாணி-காலம், சிறிது-சிறிதாம், அச்சின்மொழியார்-மெல்லியசொற்களையுடைய அப்பெண்கள், கை-ஒழுக்கத்

தை, உரு-பொருந்தாத, பாணி-காலமே, பெரிது-பெரிது. என்றவாறு.

இ-ம். தவறொன்றில்லாத வாள்வீரர் காவலுளிருந்து ங்காவலின் சோர்வைச்சிறிது தாங்கள்பெறுவாராகில் எவ் வளவாகிலுங் குற்றஞ்செய்யாதகாலஞ்சிறிதாம் அப்பெண் கள் ஒழுக்கத்தை மேவாதகாலம் பெரிதாம்என்பதாம். பா ணி-எழுவாய், சிறிது-பயனிலை, பாணி-எழுவாய், பெரிது-பயனிலை. (உ)

எறியென்றெதிர்நிற்பாள்கூற்றஞ்சிறுகாலை
யட்டில்புகாதாளரும்பிணி—யட்டதனை
யுண்டியுதவாதாளில்வாழ்பேயிம்மூவர்
கொண்டானைக்கொல்லும்படை.

(இ-ள்.) எறியென்று-அடியென்று, எதிர்நிற்பாள்-எதிரேநிற்பவள், கூற்றம்-இயமனுக்கொப்பானவள், சிறுகாலை-சிறுகாலை, அட்டில்-மடைப்பள்ளியில், புகாதாள்-நுழையாதவள், அரும்பிணி-அரியநோவுக்கொப்பானவள், அட்டதனை-சமைத்ததை, உண்டி-உண்ணென்று, உதவாதாள்-கணவனுக்குக்கொடாதவள், இல்-வீட்டில், வாழ்-வாழ்கின்ற, பேய்-பேய்க் கொப்பானவள், இம்மூவர்-இம்மூவரும், கொண்டானை-கொண்டவனை, கொல்லும்-கொல்லுகின்ற, படை-ஆயுதங்களுக்கொப்பாவார். எ-று

இ-ம். அடியென்றெதிர்நிற்பவள் யமனுக் கொப்பான வள் காலையில் சமையல் வீட்டிட்புகாதவள் நோவுக்கொப் பானவள் சமைத்ததைக் கணவனுக்கிடாதவள் பேய்க்கொ ப்பானவள், இம்மூவரும் ஆயுதங்களுக் கொப்பாவர் என்ப தாம். மூவர்-எழுவாய், ஒப்பர்-பயனிலை. (௩)

கடியெனக்கேட்டுங்கடியான்வெடிபட
வார்ப்பதுகேட்டுமதுதெளியான்—பேர்த்துமோ
ரிற்கொண்டினிதொழுஉமேமுறுதலென்பவே
கற்கொண்டெறியுந்தவறு.

(இ-ள்) கடியென - இல்வாழ்க்கையைக் கடியென்று, கேட்டும்-கேட்டும், கடியான்-விடான், வெடிபட-சத்தமுண்

டாக, ஆர்ப்பது-பிணப்பறையடிப்பதை,கேட்டும்-கேட்டும், அதுதெளியான்-அதையறியான், பேர்த்தும்-மீளவும், ஓர்-ஒரு,இற்கொண்டு-மனைவியைக்கொண்டு,இனிது-இன்பமாக,இருஉம்-இருக்கும், ஏமுறுதல்-மயங்குதலையுடையவனை, கற்கொண்டு-கல்லைக்கொண்டு,எறியும்-அடிக்கும், தவறென்ப-குற்றஞ்செய்யும் வெறியனென்று சொல்லுவார் புலவர் என்றவாறு.

இ-ம். இல்வாழ்க்கையை விட்டுவிடெனக்கேட்டும் விடான், பிணப்பறையடிப்பதைக் கேட்டுந்தெளியான், மீண்டும் விவாகம்பண்ணி இல்வாழ்க்கையில் மயக்கமடையவனைப் பித்தனென்றுசொல்லுவர் பெரியோர்யென்பதாம். அறிவுடையோர்-தோன்றுவெழுவாய், என்ப-பயனிலை. (௪)

தலையேதவமுயன்றுவாழ்தலொருவர்க்
கிடையேயினியார்கட்டங்கல்—கடையே
புணராதென்றெண்ணிப்பொருணசையாற்றம்மை
யுணரார்பின்சென்றுநிலை.

(இ-ள்.) ஒருவற்கு-ஒருவருக்கு, தவம்-தவத்திலே, முயன்று-முயற்சிசெய்து, வாழ்தல்-வாழுதல், தலையே-உத்தமமே, இனியார்கள்-இனியமகளிடத்து தங்கல்-தங்கிவாழ்தல், இடையே-மத்திமமே, புணராதென்று-பொருள் பொருந்தாதென்று, எண்ணி-நினைத்து, பொருள்-திரவியத்தின், நசையால்-இச்சையால், தம்மை-தம்மை, உணரார்-அறியாதார், பின்சென்று-பின்போய், நிலை-நிற்கின்ற நிலையானது, கடையே-அதமமாம். எ-று.

இ-ம். ஒருவர்க்குத் தவஞ்செய்து வாழ்தலுத்தமம் பெண்களிடத்து வாழ்தல் மத்திமம் பொருளாசையாற்பிறரிடத்திற்சேவித்தல்அதமம்என்பதாம். தலை-இடை-கடை எழுவாய், வாழ்தல்-தங்கல்-நிலை-பயனிலை. (௫)

கல்லாக்கழிப்பர்தலையாயார்நல்லவை
துவ்வாக்கழிப்பரிடைகள்—கடைகளி
னிதுண்ணேமாரப்பெறேம்யாமென்று
முனிவினுற்கண்பாடிலர்.

(இ-ள்.) தலையாயார்-உத்தமர்கள், கல்லா-பலநூலைக் கற்று, கழிப்பர்-காலங்கழிப்பார்கள், இடைகள்-மத்திமர்கள், நல்லவை-நல்லவுணவுகளை, துவ்வா-உண்டு, கழிப்பர்-காலங்கழிப்பார்கள், கடைகள்-அதமர்கள், இனிது-இன்பமாக, உண்ணேம்-உண்டிலேம், ஆர-நிறைய, பெறேம்-செல்வம்பெற்றிலேம்,யாமென்னும்-யாமென்று நினைக்கும், முனிவினால்-வெறுப்பால், கண்பாடிலர்-நித்திரைசெய்யார்கள். என்றவாறு.

இ-ம் உத்தமர்கள் கற்றுப்பொழுது போக்குவார்கள் மத்திமர்கள் உண்டுபொழுதுபோக்குவார்கள் அதமர்பொருளில்லையென்று வெறுப்பாற் பொழுது போக்குவார்கள் என்பதாம் தலையாயார் இடைகள் கடைகள்-எழுவாய், கழிப்பர்-கழிப்பர்-இலர்-பயனிலை. (௬)

செங்நெல்லாலாயசெழுமுளைமற்றுமச்
செங்நெல்லேயாகிவிளைதலா—லங்நெல்
வயனிறையக்காய்க்கும்வளவயலூர
மகனறிவுதந்தையறிவு.

(இ-ள்.) செங்நெல்லால் - செங்நெல்லினால், ஆய-உண்டாகிய, செழுமுளை-செழித்தமுளை, மற்றும்-பின்னும், அச்செங்நெல்லே யாகி-அந்தச்செங்நெல்லேயாகி, விளைதலால்-விளைகின்றதால், அங்நெல் அந்தச்செங்நெல், வயனிறைய-வயல்முழுவதும், காய்க்கும்-காய்க்கும், வளம்-வளப்பமுடைய, வயல்-கழனிசூழ்ந்த, ஊர-மருதநிலத்தையுடைய பாண்டியனே, தந்தையறிவு-பிதாவினறிவே, மகனறிவு-பிள்ளையறிவு. எ-று.

இ-ம் பாண்டியனே பிதாவுக்குள்ளவறிவே பிள்ளைக்கறிவாம் என்பதாம். தந்தையறிவு-எழுவாய், மகனறிவு-பயனிலை. (௭)

உடைப்பெருஞ்செல்வருஞ்சான்றோருங்கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர்மக்களுங்கீழும்—பெருகிக்
கடைக்காறலைக்கண்ணதாகிக்குடைக்கால்போற்
கீழ்மேலாய்நிற்குமுலகு.

(இ-ள்.) உடை-பொருளுடைய, பெருஞ்செல்வரும்-மிக்கசெல்வரும், சான்றோரும்-பெரியோரும், கெட்டு-அழிந்து, புடைப்பெண்டிர்-வைப்பாட்டிகளுடைய, மக்களும்-பிள்ளைகளும், கீழும்-கீழானவர்களும், பெருகி-பெருத்து, கடைக்கால்-கடைபிடித்தது, தலைக்கண்ணதாகி-முதலிடத்ததாகி, குடைக்கால்போல்-குடையினுடைய கால்போல, கீழ்-கீழானது, மேலாய்நிற்கும்-மேலானதாய்நிற்கும், உலகு-இவ்வுலகம். எ-று.

இ-ம் செல்வர்களும் பெரியோர்களுங் கெட்டு வைப்பாட்டிபிள்ளைகளுங் கீழ்மக்களும் பெருத்துக் குடையின் காலைப்போலமுடியடியாகி அடிமுடியாகிக் கீழ்மேலாயிருக்கும் உலகு என்பதாம். உலகு-எழுவாய், நிற்கும்-பயனிலை.

இனியார்தந்நெஞ்சத்துநோயுரைப்பவந்நோய்
தணியாதவுள்ளமுடையார்—மணிவரன்றி
வீழுமருவிவிறன்மலைநன்னாட
வாழ்வினவரைபாய்தனன்று.

(இ-ள்.) மணிவரன்றி-மணிகளைவாரிக்கொண்டு, வீழுமருவி-விழுகின்றயாற்றையும்,விறல்-பலம்பொருந்திய,மலை-மலையையும், நன்னாட-நல்ல நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, இனியார்-இனியசிநேகிதர், தம்-தம்முடைய, நெஞ்சத்து-மனதுள், நோய்-துன்பத்தை, உரைப்ப-சொல்ல, அந்நோய்-அத்துன்பத்தை, தணியாத-மாற்றாத, உள்ளமுடையார்-மனமுடையவர், வாழ்வின்-வாழ்வதிலும், வரைபாய்தல்-மலையிலேறிவீழ்தல், நன்று-நல்லது. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சிநேகர் துன்பத்தை நீக்காதவர்கள் வாழுகிறதிலு மலைமேலேறி வீழ்ந்திறத்தலே நல்லது என்பதாம். வரைபாய்தல் நல்-எழுவாய், நன்று-பயனிலை.

புதுப்புனலும்பூங்குழையார்நட்புமிரண்டும்
விதுப்பறநாடின்வேறல்ல—புதுப்புனலு
மாரியறவேயறுமேயவரன்பும்
வாரியறவேயறும்.

(இ-ள்.) புதுப்புனலும்-புதுநீரும், பூங்குழையார்-அழகிய குண்டலத்தையுடையவரது, நட்பும்-சிநேகமும், இரண்டும்-இவ்விரண்டும், விதுப்பற-மயக்கமற, நாடின்-ஆராயில், வேறல்ல-வேறுபாடில்லை, புதுப்புனலும்-புதுநீரும், மாரியறவே-மழைநீங்கவே, அறும்-அற்றுப்போம், அவரன்பும்-அம்மாதரன்பும், வாரியறவே-பொருள்வரவுநீங்கவே, அறும்-அற்றுப்போம். எ-று.

இ-ம். புதுவெள்ளமும் வேசையர் நட்பும் ஒன்றாகும், மழையில்லாவிடில் புதுவெள்ளமில்லை பொருளில்லாவிடில் வேசையரன்பில்லை என்பதாம். அன்பு-எழுவாய், அறும்-பயனிலை (௯௦)

பன்னெறி - முற்றிற்று.

௯௮-ஆம் அதிகாரம். பொதுமகளிர்.

அஃதாவது யாவர்க்கும் பொதுவாகிய வேசையர் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

விளக்கொளியும்வேசையர்நட்புமிரண்டுந்
துளக்கறநாடின்வேறல்ல—விளக்கொளியு
நெய்யற்றகண்ணேயறுமேயவரன்புங்
கையற்றகண்ணேயறும்.

(இ-ள்.) விளக்கொளியும்-விளக்கினது பிரகாசமும், வேசையர் நட்பும்-வேசையருடைய சிநேகமும், இரண்டும்-இவ்விரண்டும், துளக்கற-குற்றமற, நாடின்-ஆராயில், வேறல்ல-வேறுபாடில்லை, நெய்யற்றகண்ணே-தைலம் வற்றியபொழுதே, விளக்கு-விளக்கினுடைய, ஒளியும்-பிரகாசமும், அறும்-அற்றுப்போம், (அதுபோல) அவரன்பும்-அவ்வேசையரன்பும், கையற்றகண்ணே - கைப்பொருளற்ற பொழுதே, அறும்-அற்றுப்போம் எ-று.

இ-ம். தைலம் வற்றியபொழுது விளக்கினொளி யற்றுப்போம் (அதுபோலக்) கைப்பொருளற்ற பொழுதுவேசை

யர் நடபற்றுப்போம் என்பதாம். நட்பு-எழுவாய், அறும்-பயனிலை, ஏ-உம்-அசைகள். (க)

அங்கோட்டகலல்குலாயிழையாணம்மொடு
செங்கோடுபாய்துமேயென்றாண்மற்—செங்கோட்டின்
மேற்காணமின்மையான் மேவாதொழிந்தாளே
காற்காணோய்காட்டிக்கலுழ்ந்து.

(இ-ள்.) அம்-அழகிய, கோடு-பக்கம், அகவல்-அகன்ற, அல்குல்-அல்குலையுடைய, ஆய்-ஆய்ந்த, இழையாள்-ஆபரணங்களைத் தரித்தவள், நம்மொடு-நம்முடன், செங்கொடு-செவ்விய மலைச்சிகரத்தின்மேல், பாய்தும்-ஏறிவிழுவோம், என்றாள்-என்று சொன்னவள், செங்கோட்டின்மேல்-செவ்விய மலைச்சிகரத்தின்மேல் ஏறிவிழுதற்கு, காணம்-பொருள், இன்மையால்-இல்லாமையால், கால்-தன் கால்களுக்கு, கால்-வாதத்தினால் வரும், நோய்-நோயை, காட்டி-காண்பித்து, கலுழ்ந்து-அழுது, மேவாது-உடன்வராது, ஒழிந்தாள்-நீங்கினாள் எ-று

இ-ம். அழகிய அல்குலையுடையவள் நம்முடன் மலைமேலேறி விழுவோமென்று சொன்னாள். பொருளில்லாமையால் மலைமேலேறி விழுதற்கு நம்முடன் வாராதிருந்தாள் என்பதாம். ஆயிழையாள்-எழுவாய், ஒழிந்தாள்-பயனிலை, ஏ-மன்-அசை. (உ)

அங்கண்விசும்பினமரர்தொழப்படுஞ்
செங்கண்மாலாயினுமாகமற்—றங்கைக்
கொடுப்பதொன்றில்லாரைக்கொய்தளிரன்னார்
விடுப்பர்தங்கையாற்றொழுது.

(இ-ள்) கொய்-கொய்யும், தளிரன்னார்-தளிர்போலு மேனியையுடைய வேசையர், அம்-அழகிய, கண்-இடமகன்ற, விசும்பின்-சுவர்க்கத்தில், அமரர்-தேவர்களால், தொழப்படும்-வணங்கப்படும், செங்கண்-சிவந்த கண்களையுடைய, மாலாயினும்-இந்திரனாகிலும், ஆக-ஆகக்கடவது, தங்கை-தமது கையில், கொடுப்பது-கொடுப்பதற்கு, ஒன்று-ஒருபொருளும், இல்லாரை-இல்லாதவரை, தங்கையாற்

றெழுது-தங்கையாற் கும்பிட்டு, விடுப்பர் - விட்டுவிடுவர். என்றவாறு.

இ-ம். வேசையர்கள் இந்திரனாகிலும் கைப்பொருளில்லாரை விட்டுவிடுவர் என்பதாம். தளிரன்னார்-எழுவாய், விடுப்பர்-பயனிலை, இல்லாரை-செயப்படுபொருள், மன்-ஒழிபிசை. (௩)

ஆணமினெஞ்சத்தணிநீலக்கண்ணார்க்குக்
காணமில்லாதார்கடுவனையர்—காணவே
செக்கூர்ந்துகொண்டாருஞ்செய்தபொருளுடையா
ரக்காரமன்னாரவர்க்கு.

(இ-ள்.) ஆணம்-அன்பு, இல்-இல்லாத, நெஞ்சத்து-மனதையும், அணி-அழகிய, நீலம்-நீலோற்பலம்போலும், கண்ணார்க்கு-கண்களையுமுடைய வேசையர்க்கு, காணம் - பொருள், இல்லாதார்-இல்லாதவர்கள், கடுவனையர்-விஷத்துக்கொப்பானவர், காணவே-யாருங்காண, செக்கு-செக்கை, ஊர்ந்து-செலுத்தி, கொண்டாரும்-கொண்டவரும், செய்த-தேடிய, பொருளுடையர்-திரவியமுடையவர், அவர்க்கு - அவ்வேவசையர்க்கு, அக்காரமன்னார் - சருக்கரைக்கொப்பாவார். எ-று.

இ-ம். வேசையர்க்குப் பொருளில்லாதார் விஷத்துக்கொப்பாவார். பொருளுள்ளவர் அசுத்தராகிலும் அவ்வேசையர்க்குச் சருக்கரைக்கொப்பாவார் என்பதாம். இல்லார்-எழுவாய், அனையர்-பயனிலை, கடு-செயப்படுபொருள், உடையார்-எழுவாய், அன்னார்-பயனிலை, அக்காரம்-செயப்படுபொருள். (௪)

பாம்பிற்கொருதலைகாட்டியொருதலை
தேம்படுதெண்கயத்துமீன்காட்டு—மாங்கு
மலங்கன்னசெய்கைமகளிர்தோள்சேர்வார்
விலங்கன்னவெள்ளறிவினார்.

(இ-ள்.) விலங்கன்ன-மிருகங்களையொத்த, வெள்ளறிவினார்-வெள்ளறிவுடையார், பாம்பிற்கு-பாம்பிற்கு, ஒருதலை-ஒருதலையை, காட்டி-காண்பித்து, ஒருதலை-மற்றொருத

லையை, தேம்படு-தேனுண்டாகு மலர்பொருந்திய, தெண்-தெளிந்த, கயத்து-தடாகத்தில், மீன்-மீனுக்கு, காட்டும்-காண்பிக்கும், மலங்கன்ன-விலாங்குமீனையொத்த, செய்கை-செய்கையினையுடைய, மகளிர்-வேசையர், தோள்-தோள்களை, சேர்வார்-அணைவார். எ-று

இ-ம். அறிவில்லார் விலாங்கு மீனுக்கொப்பாகிய செய்கையையுடைய வேசையரைச் சேர்வார்கள் என்பதாம். வெள்ளறிவினர்-எழுவாய், சேர்வர்-பயனிலை. தோள்-செயப்படுபொருள், ஆங்கு-அசை. (௫)

பொத்தநூற்கல்லும்புணர்பிரியாவன்றிலும்போ
னித்தலுநம்மைப்பிரியலமென்—றுரைத்த
பொற்றொடியும்போர்த்தகர்க்கோடாயினாணன்னெஞ்சே
நிற்றியோபோதியோநீ.

(இ-ள்.) நன்னெஞ்சே-நல்லமனமே, நூல்-நூலிற்கோக்கப்பட்ட, பொத்த-துளைத்த, கல்லும்-மணிகளும், புணர் பிரியா-இணைபிரியாத, அன்றிலும்போல்-அன்றிற்பறவையும்போல, நித்தலும்-எந்நாளும், நம்மை-நம்மை, பிரியலமென்று-பிரியோமென்று, உரைத்த-சொன்ன, பொற்றொடியும்-பொன்வளையலையுடைய வேசையும், போர்த்தகர்-போர்செய்யு மாட்டுக்கடாவின், கோடாயினாள்-கொம்புபோலாயினாள், நீநிற்றியோ-என்னிடத்துநிற்கிறாயோ, போதியோ-அவளிடத்திற் போகிறாயோ. எ-று.

இ-ம் மனமே மணியும் நூலும்போலும், ஆணன்றிலும் பெண்ணன்றிலும்போலும் எந்நாளு நம்மைப்பிரியோமென்று சொன்ன வேசையும் பகையானாள் நீ என்னிடத்திருக்கிறாயோ அவளிடத்திற் போகிறாயோ என்பதாம். நீ-எழுவாய், நிற்றியோ போதியோ-பயனிலை. (௬)

ஆமாபோனக்கியவர்கைப்பொருள்கொண்டு
சேமாபோற்குப்புறாஉஞ்சில்லைக்—கணன்பினை
யேமாந்தெமக்கென்றிருந்தார்பெறுபவே
தாமாம்பலரானகை.

(இ-ள்.) ஆமாபோல்-காட்டுப்பசுவைப்போல, நக்கி-இன்புறநக்கி, அவர்கை-அவர்கையிலிருக்கும், பொருள்கொண்டு-பொருளைக்கைக்கொண்டு, சேமாபோல-இடபமாகியமிருகம்போல, குப்புறாஉம்-குதித்தோடும், சில்லைக்கண்-காமியாகிய வேசையிடத்து, அன்பினை-அன்பை, ஏமாந்து-மெய்யென்றேமாந்து, எமதென்றிருந்தார்-எம்முடையதென்றிருந்தவர், தாம்-தாங்கள், பலரால்-அனேகரால்,நகை-இகழ்ச்சியை, பெறுப-பெறுவார்கள். எ-று.

இ-ம். காட்டுப்பசுவைப்போல இன்புறநக்கிப்பொருளைக் கைக்கொள்ளும் வேசையரன்பை மெய்யென்றிருந்தவர்பலராலிகழ்ச்சிபெறுவர் என்பதாம். இருந்தவர்-எழுவாய்,பெறுப-பயனிலை, நகை-செயப்படுபொருள், ஆம்-அசை.

ஏமாந்தபோழ்தினினியார்போன்றின்னாராய்த்
தாமார்ந்தபோதேதகர்க்கோடா—மானேக்கிற்
றங்நெறிப்பெண்டிர்தடமுலைசேராரே
செங்நெறிச்சேர்துமென்பார்.

(இ-ள்.) செங்நெறி-செவ்வையானவழியில், சேர்துமென்பார்-அடைவோமென்று சொல்லுவோர், ஏமாந்தபோழ்தின்-காமுகர்பொருளேமாந்தகாலத்து, இனியார்போன்று-அவர்க்கின்பமுடையார் போலாகி, தாமார்ந்தபோதே-அவர்பொருளில்லாதிச்சித்த காலத்து, இன்னாராய்-சத்துருவாய், தகர்க்கோடாம்-ஆட்டுக்கடாவின் கொம்புபோலாகும், மானேக்கின்-மான்போலும்பார்வையுடைய, தங்நெறி-தமது கள்ளவழியிலிருக்கும், பெண்டிர்-வேசையர்களுடைய, தடமுலை-பருத்த முலையினிடத்து, சேரார்-அணையார். என்றவாறு

இ-ம். நல்வழிச்சேர்வோமென்பவர்கள் காமுகர்பொருள் கொடுக்குங்காலத்து நேசமாகவும், கொடாக்காலத்துப் பகையாகவு மிருக்கும் வேசையரைச் சேரார்களென்பதாம். என்பர்-எழுவாய், சேரார்-பயனிலை, முலை-செயப்படுபொருள், ஏ-அசை. (அ)

ஊறுசெய்நெஞ்சந்தம்முள்ளடக்கியொண்ணுதலார்
தேறமொழிந்தமொழிகேட்டுத்—தேறி
எமரென்றுகொள்வாருங்கொள்பவேயார்க்குந்
தமரல்லர்தம்முடம்பினார்.

(இ-ள்.) ஒண்ணுதலார்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியை யுடையவர், ஊறு-வருத்தம், செய்-செய்யும், நெஞ்சம்-மனதை, தம்முள்ளடக்கி-தங்களுக்குள்ளடக்கி, தேற-தெளிய, மொழிந்த-சொன்ன, மொழி-சொல்லை, கேட்டு-கேட்டு, தேறி-அறிந்து, எமரென்று-எம்முடையவரென்று, கொள்வாரும்-கொள்பவரும், கொள்ப-கொள்ளுவர், யார்க்கும்-எவர்க்கும், தமரல்லர்-சுற்றத்தாரல்லர், தம்முடம்பினார்-தம்முடம்பைத் தமக்காக வுடையவர். எ-று.

இ-ம். வேசையர் சொன்ன சொல்லைக்கேட்டு அவர்களைத் தம்முடையவரென்று கொள்பவர் யாவர்க்குஞ் சிநேகரல்லர் தம்முடம்பைத் தமக்காகவுடையவர் என்பதாம். தம்முடம்பினார்-எழுவாய், தமரல்லர்-பயனிலை, ஏ-அசை.

உள்ளமொருவனுழையதாவொண்ணுதலார்
கள்ளத்தாற்செய்யுங்கருத்தெல்லாந—தெள்ளி
யறிந்தவிடத்துமறியாராம்பாவஞ்
செறிந்தவுடம்பினவர்.

(இ-ள்.) ஒள்-ஒள்ளிய, நுதலார்-நெற்றியை யுடைய வேசையர், உள்ளம்-தமதுள்ளம், ஒருவன்-ஒருவன், உழையதா-இடமாக, கள்ளத்தால்-களவால், செய்யும்-செய்யும், கருத்தெல்லாம்-நினைவெல்லாம், தெள்ளி - ஆராய்ந்து, அறிந்தவிடத்தும்-அறிந்தவிடத்தும், பாவம் - தீவினை, செறிந்த-நெருங்கிய, உடம்பினவர்-உடம்பினையுடையார், அறியார்-அறியாதவராவார். எ-று.

இ-ம். பாவிகள் வேசையர் மனதையறிந்து மறியாதவராம் என்பதாம். உடம்பினவர்-எழுவாய், அறியார்-பயனிலை, ஆம்-அசை. (௧0)

பொதுமகளிர்-முற்றிற்று.

௩௯-ஆம் அதிகாரம். கற்புடைமகளிர்.

அஃதாவது கற்புள்ளமாதர் தன்மையைச்சொல்லுதலாம்.

அரும்பெறற்கற்பினயிராணியன்ன
பெரும்பெயர்ப்பெண்டிரெனினும்—விரும்பிப்
பெறுநசையாற்பின்னிற்பாரின்மையேபேணு
நறுநுதலாணன்மைத் துணை.

(இ-ள்.) அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிய, கற்பின்-கற்புடைய, அயிராணியன்ன-இந்திராணிக்கொப்பான, பெரும்-பெரிய, பெயர்-பெயரையுடைய, பெண்டிரெனினும்-மனைவியாகிலும், விரும்பி-இச்சித்து, பெறும்-அநுபவிக்கப்பெற்ற, நசையால்-இச்சையால், பின்னிற்பார்-தன்னழகைக்கண்டு பின்னிற்பவர், இன்மையே-இல்லாமையையே, பேணும்-பாதுகாக்கும், நறுநுதலாள்-பரிமளநெற்றியையுடையாள், நன்மை-நாயகனுடைய நன்மைக்கு, துணை-துணையாவாள். எ-று.

இ-ம் இந்திராணிக்கொப்பான செல்வமுள்ளவளாகிலும் தன்னைப்பிறரிச்சியாதிருக்க வலங்காரஞ் செய்யாதிருப்பவளே கற்புடையவள் என்பதாம். நறுநுதலாள் - எழுவாய், துணை-பயனிலை. (௧)

குடநீரட்டுண்ணுமிடுக்கட்பொழுதுங்
கடனீரறவுண்ணுங்கேளிர்—வரினுங்
கடனீர்மைகையறாக்கொள்ளுமடமொழி
மாதர்மனையாட்சியாள்.

(இ-ள்.) குடநீர் - ஒருகுடநீரால், அட்டு - சமைத்து, உண்ணும்-புசிக்கும், இடுக்கட்பொழுதும்-தரித்திரகாலத்தும், கடல்-கடலின், நீர்-நீரை, அற-முற்றாக, உண்ணும் - உண்ணும், கேளிர்-இனத்தார், வரினும்-வந்தாலும், கடனீர்மை - செய்கடமைக்குணங்களை, கையறா - ஒழுக்கவழியாக, கொள்ளும்-கொண்டிருக்கும், மடமொழி-மென்சொல்லையுடைய, மாதர்-மாதர், மனை-மனைவாழ்க்கைக்குத்தக்க, மாட்சியாள்-பெருமையையுடையார். எ-று.

இ-ம். ஒருகுடநீரிற்சமைத்துண்ணும் வறுமைக்காலத் துக்குங்கடனீரை முற்றூக்குடிக்குஞ் சுற்றத்தார் வந்தாலு ஞ்செய்கடமையைக் கொண்டிருப்பவளே இல்வாழ்க்கைக்கு ரிய மனையவளாம் என்பதாம். மாதர் - எழுவாய், மாட்சி யாள்-பயனிலை, மாது என்னுஞ்சொல் மாதர்என நின்றது.

நாலாறுமாறாய்நனிசிறிதாயெப்புறனு
மேலாறுமேலுறைசோரினு—மேலாய
வல்லாளாய்வாழுமூர்தற்புகழுமாண்கற்பி
னில்லாளமர்ந்ததேயில்.

(இ-ள்.) நாலாறும் - நாலுதிக்கும், ஆறாய் - வழியாய், நனி-மிகவும், சிறிதாய்-சிறியதாய், எப்புறனும் - எவ்விடத் தும், மேலாறு-மேல்வழியாய், மேல்-தம்மேல், உறை-மழை நீர், சோரினும்-சொரிந்தாலும், மேலாய-மேலாகிய தருமங் கள்செய்ய, வல்லாளாய் - வலிமையுடையவளாய், வாழும்- தான்வாழும், ஊர்-ஊரார், தற்புகழும்-தன்னைப்புகழும், மாண்-பெருமைபொருந்திய, கற்பின்-கற்புடைய, இல்லாள்- மனையாள், அமர்ந்ததே - பொருந்தியதே, இல் - மனையா கும். எ-று.

இ-ம். வறுமையிலுந் தருமஞ்செய்யு மனமுடையவள் வாழ்ந்திருப்பதே வீடாகும் என்பதாம். அமர்ந்தது-எழு வாய், இல்-பயனிலை. (௩)

கட்கினியாள்காதலன்காதல்வகைபுனைவா
ளுட்குடையாளூர்நாணியல்பினா—ளுட்கி
யிடனறிந்தூடியினிதினுணரு
மடமொழிமாதராள்பெண்.

(இ-ள்.) கட்கு-கண்ணுக்கு, இனியாள்-இனியவளாய், காதலன்-நாயகன், காதல்வகை - இச்சிக்கத்தக்கவைகளை, புனைவாள்-அலங்கரிப்பவளாய், உட்குடையாள்-அஞ்சத்த க்கவளாய், ஊர் - ஊரார்க்கு, நாண் - நாணத்தக்க, இயல் பினாள்-குணமுடையவளாய், உட்கி-நாயகனுக்குப் பயந்து, இடனறிந்து-சமயமறிந்து, ஊடி-பிணங்கி, இனிதின்-இன் பத்துடன், உணரும்-புணர்தலையறியும், மடமொழி - மெல்

லியசொல்லுடைய, மாதரார்-மாதானவள், பெண்-கற்பு டைப்பெண்ணுவாள். எ-று.

இ-ம். கண்ணிற்கினியவளாய் நாயகனுக்கு உவந்தவளாய் ஊரார்மதிக்கத்தக்கவளா யிருப்பவளே கற்புடையவள் என்பதாம். மாதரார்-எழுவாய், பெண்-பயனிலை. (ச)

குலமகள் விலைமகளைப் பழித்தல் கூறுகின்றது.

எஞ்ஞான்றுமெங்கணவரெந்தோண்மேற்சேர்ந்தெழினு
மஞ்ஞான்றுகண்டேம்போனாணுதுமா—லெஞ்ஞான்று
மென்னைகெழீஇயினர்கொல்லோபொருணசையாற்
பன்மார்புசேர்ந்தொழுகுவார்.

(இ-ள்.) எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், எங்கணவர்-எம்முடைய நாயகர், எந்தோண்மேல்-எம்முடைய தோள்களின்மேல், சேர்ந்தெழினும்-சேர்ந்தெழுந்தாலும், அஞ்ஞான்று-விவாகஞ்செய்தவந்நாள், கண்டேம்போல - யாம்கண்டாற்போல, நாணுதும்-வெட்கத்தையுடையோம், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், பொருள்-பொருளின், நசையால்-இச்சையால், பன்மார்பு - பலருடைய மார்புகளை, சேர்ந்தொழுகுவார் - சேர்ந்துநடப்பவர், என்னைகெழீஇயினர்கொல்லோ-என்னவாகத் தழுவினர்களோ. எ-று.

இ-ம். எந்நாளு மென்கணவனைத்தழுவினும் விவாகஞ்செய்தநாளிற் றழுவினாற்போல நாணமடைகிறேன் பொருளிச்சையால் எந்நாளும் பலபேரைச் சேர்பவர்க ளெப்படித்தழுவினர்களோ என்றுள் என்பதாம் ஒழுகுவார்-எழுவாய், என்னகொல்லோ-பயனிலை, ஆல்-அசை. (ரு)

உள்ளத்துணர்வுடையானோதியநூலற்றால்
வள்ளன்மைபூண்டான்கணொண்பொரு—டெள்ளிய
வாண்மகன்கையில்வாளனைத்தரோ
நாணுடையாள்பெற்றநலம்

(இ-ள்.) உள்ளத்து - இதயத்து, உணர்வுடையான் - அறிவுடையவன், ஓதியநூலற்று-கற்றநூற்பயன்போலும், வள்ளன்மை-கொடுக்குந்தன்மை, பூண்டான்கண் - கொண்டவனிடத்து, ஒண்பொருள்-ஒள்ளியபொருளும் பயன்படு

ம், தெள்ளிய-தெளிந்த, ஆண்மகன்கையில்-ஆண்மகன்கையில், அயில்வாள்-கூரியவாள், அனைத்து-ஒப்பாகும், நாணுடையாள்-நாணமுடையவள், பெற்ற நலம்-பெற்றிருக்கின்ற கற்பினலம் எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோன் கற்றகல்வி பயன்படுதல்போலும் கொடுப்பவன்கையிற் பொருள் பயன்படும், நாணமுடையவள் பெற்றகற்புச்சுத்தவீரன் கைவாள்போலும் என்பதாம். நலம்-எழுவாய், அனைத்து-பயனிலை, ஆல் அரோ அசைகள். (௬)

தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.

கருங்கொள்ளுஞ்செங்கொள்ளுந் தூணிப்பதக்கென்
றொருங்கொப்பக்கொண்டானுமோரா—னொருங்கொவ்வா
நன்னுதலார்த்தோய்ந்தவரைமார்பநீராடா
தென்னையுந்தோயவரும்.

(இ-ள்.) ஊரன்-தலைவன், ஒருங்கொவ்வா-முற்றுமொவ்வாத, நன்னுதலார்-நல்ல நெற்றியையுடையாரை, தோய்ந்த-சேர்ந்த, வரைமார்பும்-மலைபோலுமார்பும், நீராடாது-நீரிலேமுழுகாது, என்னையும்-என்னையும், தோயவரும்-சேரவருவான், (இஃதெதுபோலெனில்) கருங்கொள்ளும்-கறுத்தகொள்ளையும், செங்கொள்ளும்-சிவத்தகொள்ளையும், தூணிப்பதக்கென்று - பணத்துக்குதூணிப்பதக்கென்று, ஒருங்கொப்ப-சரியொக்க, கொண்டானும் - கொண்டான் போலாகும். எ-று.

இ-ம். என்னாயகன் பலமாதரைச் சேர்ந்து நீராடாது என்னைச் சேரவருவான் இஃதெதுபோலெனில் ஒருவன் கருங்கொள்ளையுஞ் செங்கொள்ளையும் பணத்துக்குத் தூணிப்பதக்கென்று கொண்டான் போலும் என்பதாம். ஊரன்-எழுவாய், வரும்-பயனிலை. (எ)

தலைவி பாணனுக்குச் சொல்லியது

கொடியவைகூறாதிபாணநீகூறி
னடிபையவிட்டொதுங்கிச்சென்று—துடியி
னிடக்கண்ணனையம்யாமூரற்கதனால்
வலக்கண்ணனையார்க்குரை.

(இ-ள்.) பாண-பாணனே, கொடியவை-கொடிய சொற்களை, கூறுதி-சொல்லாதே, நீகூறின்-நீசொல்லில், யாம்-நாம், ஊரற்கு-நாயகனுக்கு, துடியின்-உடுக்கையின், இடக்கண்-இடதுபக்கத்தை, அனையம்-ஒப்பானேம், அதனால்-அதனாலே, அடி-அடியை, பைய-மெள்ள, இட்டு-வைத்து-ஒதுங்கி-பதுங்கி, சென்று-போய், வலக்கண்-அவ்வுடுக்கையின்வலபக்கத்தை, அனையார்க்கு-ஒப்பானவர்க்கு, உரை-சொல்வாயாக. எ-று.

இ-ம். பாணனே கொடியசொற்களைச் சொல்லாதே நீ சொல்லில் எமது நாயகனுக்கு குடுக்கையி னிடதுபக்கத்தை யொப்பானேன் அதனால் உடுக்கையின் வலது பக்கத்தை யொப்பானவருக்குச் சொல்வாயாக என்பதாம் நீ-எழுவாய், உரை-பயனிலை. (அ)

தலைவி பாங்கிக்குச் சொல்லியது.

சாய்ப்பறிக்கநீர்திகழுந்தண்வயலூரன்மீ
தீப்பறக்கநொந்தேனும்யானேமற்—றீப்பறக்கத்
தாக்கிமுலைபொருததண்சாந்தணியகல
நோக்கியிருந்தேனும்யான்.

(இ-ள்.) சாய்ப்பறிக்க-கோரையைப் பிடுங்க, நீர்திகழும்-நீர்விளங்கும், தண்வயல்-குளிர்ந்த வயலையுடைய, ஊரன்மீது-நாயகன்மேல், ஈப்பறக்க-ஈயானதுபறக்க, நொந்தேனும்-நொந்தவளும், யானே-நானே, தீ-தீப்பொறி, பறக்க-பறக்க, முலை-வேசையர்முலையால், தாக்கி-மோதி, பொருத-போர்செய்த, தண்சாந்து-குளிர்ந்த சந்தனத்தை, அணிபகலம்-அணிந்த மார்மை, நோக்கி-பார்த்து, இருந்தேனும்-இருந்தவளும், யான்-நானே. எ-று.

இ-ம். எமது நாயகன் மேலே ஈப்பறக்க நொந்தவளும் நானே என்பதாம். யான்-எழுவாய், நொந்தேன்-பயனிலை, யான்-எழுவாய், இருந்தேன்-பயனிலை, மன்-அசை. (கூ)

தலைவி பாணனுக்குச் சொல்லியது

அரும்பவிழ்தாரினுனெம்மருளுமென்று
பெரும்பொய்யுரையாதிபாண—கரும்பின்

கடைக்கண்ணனையநாமூரற்கதனா
லிடைக்கண்ணனையார்க்குரை.

(இ-ள்) பாண-பாணனே, அரும்பவிழ்-முகைவிரிந்த, தாரினான்-மாலையையுடையவன், எம்மருளுமென்று-எமக்கருள் செய்வானென்று, பெரும்பொய் - பெரியபொய்யை, உரையாதி-சொல்லாதே, நாம்-நாம், ஊரற்கு-நாயகனுக்கு, கரும்பின்-கரும்பினது, கடைக்கண்-கடையிடத்தை, அனையம்-ஒப்பானோம், அதனால்-அதனால், இடைக்கண்-கரும்பினடுவிடத்தை, அனையார்க்கு-ஒப்பானவர்க்கு, உரை-சொல்வாயாக. எ-று

இ-ம். பாணனே நாயகனருள்செய்வானென்று பொய் சொல்லாதே, நாயகனுக்கு நாம்கரும்பின் கடையிடத்தை ஒப்பானோம் அதனாலே கரும்பினடுவிடத்தை யொப்பானவர்க்குச் சொல்வாயாக என்பதாம். நீ-எழுவாய், உரை-பயனிலை (௧௦)

கற்புடைமகளிர்-முற்றிற்று.

இரண்டாவது, பொருட்பால்-முற்றிற்று.

---

௩. காமத்துப்பால்.

அஃதாவது காமத்தின் பகுதியைச் சொல்லுதலாம்.

௩௰-ஆம் அதிகாரம். காமநுதலியல்

அஃதாவது காமத்தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

தலைமகற்கு வாய்நேர்ந்த தோழி தலைமகள் புலவி நீங்கச் சொல்லியது.

முயங்காக்காற்பாயும்பசலைமற்றூடி
யுயங்காக்காலுப்பின்றாங்காமம்—வயங்கோத
நில்லாத்திரையலைக்குநீள்கழித்தண்சேர்ப்ப
புல்லாப்புலப்பதோராறு.

(இ-ள்.) வயங்கும்-பிரகாசிக்கும், ஓதம்-கடலோசை, நில்லா-நில்லாமல், திரை-அலைகள், அலைக்கும்-அலைக்கின்ற நீள்-நீண்ட, கழி-கழிபொருந்திய, தண் குளிர்ந்த, சேர்ப்ப-கரையையுடைய பாண்டியனே, முயங்காக்கால்-புணராவிடில், பசலை-தேமல், பாயும்-மெய்யிலுண்டாம், ஊடி-பிணங்கி, உயங்காக்கால்-வருந்தாவிடில், காமம்-காமமானது, உப்பு-இன்பம், இன்றாம்-இல்லையாம், புல்லா-கூடி, புலப்பது-பிணங்குவது, ஓராறு-ஒருவழியின்பமாம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே புணராவிட்டாற் றேமலுண்டாகும் பிணங்கிச்சேராவிடிலின்பமில்லை சேர்ந்து பிணங்குதலொருவழியின்பம் என்பதாம். பசலை-காமம்-எழுவாய், பாயும்-உப்பின்றாம்-பயனிலை. (௧)

பருவங்கண்டாற்றாளாகிய தலைவி தோழிக் குரைத்தது.

தம்மமர்காதலர்தார்சூழணியகலம்
விம்மமுயங்குந்துணையில்லார்க்—கிம்மெனப்
பெய்யவெழிலிமுழங்குந்திசையெல்லா
நெய்தலறைந்தன்னநீர்த்து

(இ-ள்.) தம்-தம்மால், அமர்-இச்சிக்கப்பட்ட, காதலர்-நாயகரது, தார்சூழ்-மாலைசூழ்ந்த, அணியகலம்-அழ

வியமார்பை, விம்ம-அழுந்த, முயங்கும்-தழுவும், துணை யில்லார்க்கு-துணையில்லாதவர்க்கு, இம்மென-இம்மென்னு மோசையாய், பெய்ய-பொழிய, எழிலி-மேகம், முழங்கும்-சத்திக்கும், திசையெல்லாம்-திக்கெல்லாம், நெய்தல்-நெய் தற்பறை, அறைந்தன்ன - அறைந்தாற்போலும், நீர்த்து-குணமுடையது எ-று

இ-ம். தோழியே நாயகர் மார்பையணையுந் தொழிலில் லாதவர்க்கு மேகஞ்சத்திக்குந் திசையெல்லாம் சாப்பறை யடித்தாற் போலும் என்பதாம். முழக்கம்-எழுவாய், நீர்த்து-பயனிலை, இம்மெனல்-ஓசைக்குறிப்பு.

தலைமகன் செலவுடன்படாமையைத் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது

கம்மஞ்செய்மாக்கள்கருவியொடுக்கிய
மம்மர்கொண்மாலைமலராய்ந்து—பூத்தொடுப்பாள்
கைம்மாலையிட்டுக்கலுழ்ந்தாடுணையில்லார்க்
கிம்மாலையென்செய்வதென்று.

(இ-ள்) கம்மம்-தொழில், செய்-செய்யும், மாக்கள்-மக்கள், கருவி-தம்முடையகருவிகளை, ஒடுக்கிய-அடக்கிய, மம்மர்-மயக்கம், கொள்-கொண்டிருக்கிற, மாலை-மாலைக்கா லத்து, மலர்-மலரை, ஆய்ந்து-தெரிந்து, பூ-பூவை, தொடுப் பாள்-தொடுக்குமவள், துணை-துணைவரை, இல்லார்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இம்மாலை-இம்மாலையானது, என்-என்ன பயன், செய்வதென்று-செய்குவதென்று, கை-கையிலிருக் கின்ற, மாலை-மாலையை, இட்டு-போட்டு, கலுழ்ந்தாள்-அழு தாள். எ-று.

இ ம். தலைவனே மாலைக்காலத்திலே பூத்தொடுத்த தலை வியானவள் நாயகனில்லாதவர்க்கு இம்மாலை யென்ன செய் வதென்று கைம்மாலையைப் போட்டழுதாள் என்பதாம். தொடுப்பாள்-எழுவாய், கலுழ்ந்தாள்-பயனிலை. (௯)

வினைமுற்றிமீண்ட தலைமகன்பாகன் கேட்பச்சொல்லியது.

செல்சுடர்நோக்கிச்சிதரரிக்கண்கொண்டநீர்
மெல்விரலூழ்தெரியாவிம்மித்தன்—மெல்விரலி
னுள்வைத்துநற்குற்றமெண்ணுங்கொலத்தோதன்
றோள்வைத்தணைமேற்கிடந்து.

(இ-ள்.) செல்-படுகின்ற, சுடர்-சூரியனை, நோக்கி-பார்த்து, சிதர்-சிந்திய, அரி-செவ்வரிபரந்த, கண்-கண்கள், கொண்ட-கொண்டிருக்கிற, நீர்-நீரை, மெல்-மெல்லிய, விரல்-விரலால், ஊழ்-முறைமுறையாக, தெரியா-வாங்கித்தெரித்து, விம்மி-அழுது, தன்-தன்னுடைய, மெல்-மெல்லிய, விரலின்-விரலால், நாள்-(நாம் பிரிந்த) நாள்களை, வைத்து-வைத்தெண்ணி, அணைமேல-அணைமேலே, தன்-தனது, தோள்-தோளை, வைத்து-வைத்து, கிடந்து-படுத்து, அந்தோ-ஐயோ, நம்-நம்முடைய, குற்றம்-குற்றங்களை, எண்ணுங்கொல்-நினைப்பாளோ. எ-று.

இ-ம். பாகனே தலைவியானவள் நாம் பிரிந்துவந்த நாள்களையெண்ணிக் கண்ணீர்விட்டு அழுவாளோ என்றான் என்பதாம். தலைவி-எழுவாய், எண்ணுங்கொல்-பயனிலை, குற்றம்-செயப்படுபொருள். (௪)

தலைமகன்றானுற்றதனைப் பாங்கற்குச் சொல்லியது.

கண்கயலென்னுங் கருத்தினாற்காதலி
பின்சென்றதம்மசிறுசிரல்—பின்சென்று
மூக்கியெழுந்துமெறிகல்லாவொண்புருவங்
கோட்டியவில்வாக்கறிந்து

(இ-ள்) கண்-நாயகிகண்களை, கயலென்னும்-சேலென்று சொல்லும், கருத்தினால்-கருத்தால், காதலி-அந்நாயகி, பின்சென்றது-பின்னே தொடர்ந்தது, சிறுசிரல்-சிச்சிலிக்குருவி, ஒண்புருவம்-ஒள்ளியபுருவம், கோட்டிய-வளைத்த, வில்வாக்கு-விலவளைந்தாற்போ லிருந்ததை, அறிந்து-தெரிந்து, பின்சென்றும்-பின்னே தொடர்ந்தும், ஊக்கி-உறுதிகொண்டு, எழுந்தும்-எழுந்தும், எறிகல்லா-எறியமாட்டாது. என்றவாறு.

இ-ம். பாங்கனே தலைவி கண்களைச் சேலென்று சொல்லுங் கருத்தால் சிச்சிலிக்குருவி அந்நாயகிபின்னே சென்றது சென்றும் புருவத்தை வில்லென்றறிந்து குத்தாமல் விட்டது என்பதாம். சிரல்-எழுவாய், எறிகல்லா-பயனிலை, அம்ம-இடைச்சொல். (௫)

மகட்போக்கியதாயர் செவிலிக்குச் சொல்லியது

அரக்காம்பனாறும்வாயம்மருங்கிற்கன்னோ
பரற்கானமாற்றின்கொல்லோ—வரக்கார்ந்த

பஞ்சிகொண்டூட்டினும்பையெனப்பையெனவென்
றஞ்சிப்பின்வாங்குமடி.

(இ-ள்) அரக்காம்பல்-செவ்வல்லிப்பூப்போலும், நாறும்-மணம்வீசும், வாய்-வாயையும், அம்-அழகிய, மருங்கிற்கு-இடையினையுமுடையாட்கு, அரக்கு-முன்சிவப்பு, ஆர்ந்த-தோய்ந்த, பஞ்சிகொண்டு-பஞ்சைக்கொண்டு, ஊட்டினும்-ஊட்டி யழகுசெய்யினும், பையெனப் பையெனவென்று-(அதற்கு நொந்து) மெல்லென மெல்லெனவென்று, அஞ்சி-ஊட்டுதற்கஞ்சி, பின்-பின்னே, வாங்கும்-வாங்கிப்போகும், அடி-பாதங்கள், பரல்-பருக்கைக் கற்களையுடைய, கானம்-காட்டுவழிபோக, அன்னோ-ஐயோ, ஆற்றினகொல்லோ-பொறுத்தனவோ. எ-று

இ-ம் செவிலியே நமது மகளுடைய மெல்லடிகளுக்குச் செம்பஞ்சூட்டில் மெல்லமெல்ல வென்பாளே அவள் பாதங்கள் பருக்கன் கற்களையுடைய காட்டிற் செல்லச் சகித்தனவோ என்பதாம் அடி-எழுவாய், ஆற்றினகொல்லோ-பயனிலை. (௬)

தலைமகள் பிரிவுடன் படாமையைத் தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

ஓலைக்கணக்கரொலியடங்குபுன்செக்கர்
மாலைப்பொழுதின்மணந்தார்—பிரிவுள்ளி
மாலைபரிந்திட்டழுதாள்வனமுலைமேற்
கோலஞ்செய்சாந்தந்திமிர்ந்து

(இ-ள்.) ஓலை-ஓலையெழுதும், கணக்கர்-கணக்கரது, ஒலி-ஓசை, அடங்கும்-ஒடுங்கும், புன்-புல்லிய, செக்கர்-செம்மையையுடைய, மாலைப்பொழுதில்-மாலைக்காலத்திலே, மணந்தார்-கூடினவர், பிரிவு-பிரிவை, உள்ளி-நினைத்து, மாலை-பூமாலையை, பரிந்திட்டு-அறுத்தெறிந்து, வனம்-அழகிய, முலைமேல்-முலைமேல், கோலம் அழகு, செய்-செய்திருக்கிற, சாந்தம்-சந்தனத்தை, திமிர்ந்து-அழித்து, அழுதாள்-புலம்பினாள். எ-று.

இ-ம். தலைவனே தலைவி மாலைக்காலத்திலே உமது பிரிவை நினைந்து மலர்மாலையை யறுத்தெறிந்து முலைமீதணிந்த சந்தனக்கோலத்தையு மழித்தழுதாள் என்பதாம். தலைமகள்-எழுவாய், அழுதாள்-பயனிலை. (௭)

உடன்போக்குக்குப் பொருந்தின தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கடக்கருங்கானத்துக்காளைபின்னாளை
நடக்கவும்வல்லையோவென்றி—சுடர்த்தொடீஇ
பெற்றானொருவன்பெருங்குதிரையக்கிலையே
கற்றானஃதூருமாறு

(இ-ள்.) கடக்கரும்-கடத்தற்கரிய, கானத்து - காட்டிலே, காளை-நாயகனாகிய காளை, பின்-பின்னால், நாளை-நாளை, நடக்கவும்-நடந்துபோகவும், வல்லையோ-வல்லமையையுடையையோ, என்றி-என்றென்னை வினாவினாய், சுடர்-விளங்கிய, தொடீஇ-வளையல்களையுடையாய், ஒருவன்-ஒருவன், பெரும் - பெரிய, குதிரை - குதிரையை, பெற்றான் - அடைந்தான், அந்நிலையே-அப்பொழுதே, அஃது-அக்குதிரையை, ஊருமாறு-செலுத்து முறைமையினையும், கற்றான்-கற்றுவல்லவனானான், (அதுபோலக் காதலன்பின்சேறற்கருமையில்லை.) எ-று.

இ-ம். தோழியே நாளைகாட்டிலே நடக்க வல்லமையுடையவளோவென்று கேட்டாய் ஒருவன் குதிரை கொண்டால் அதன்மேலேறவுங் கற்றிருப்பான் என்றாள் என்பதாம். அருமை-தோன்றா எழுவாய். இல்லை-தோன்றாப் பயனிலை. (அ)

மகளைப்போக்கிய தாயானவள் கவலையடைந்து சொல்லியது.

முலைக்கண்ணுமுத்துமுழுமெய்யும்புல்லு
மிலக்கணம்யாதுமறியேன—கலைக்கணம
வேங்கைவெரூஉநெறிசெலியபோலுமென்
பூம்பாவைசெய்தகுறி.

(இ-ள்.) முலைக்கண்ணும் - முலைக்காம்புகளையும், முத்தும்-முத்துமாலைகளையும், முழுமெய்யும்-சரீரமுழுமையும், புல்லும்-தன்னுடலிலிருந்த வென்னைத் தழுவிக்கொண்ட, இலக்கணம்-அடையாளம், யாதும்-எதுவும், அறியேன்-நேற்றறிந்திலேன், கலைக்கணம்-மான்கூட்டங்கள், வேங்கை-வேங்கைக்கு, வெரூஉம்-பயந்தோடும், நெறி-வழியை, செலியபோலும்-செல்வாள் போலும், என்-எனது, பூம்பாவை-அழகிய பெண்ணானவள், செய்த - பண்ணின, குறி - குறிகளை. எ-று.

இ-ம் முலைகளும் முத்துமாலைகளும் தன்மெய்யிலழுந் து என்மெய்யைத் தழுவிக்கொண்ட குறிகளை நேற்றறிந்தி லேன் என்மகள் காட்டுவழிச் சென்றாள்போலும் என்ப தாம். யான்-தோன்றா எழுவாய், அறியேன்-பயனிலை. (கூ)

தலைமகள் பிரிவாற்றாமையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கண்மூன் றுடையானுங்காக்கையும்பையரவு
மென்னீன் றவாயும்பிழைத்ததென்—பொன்னீன்ற
கோங்கரும்பன்னமுலையாய்பொருள்வயிற்
பாங்கனார்சென்றநெறி.

(இ-ள்.) பொன்னீன்ற - பொன்போலு நிறமுடைய, கோங்கரும்பன்ன - கோங்கரும்புக்கொப்பான, முலையாய்- கனதனங்களையுடைய தோழியே, பொருள்வயின் - பொரு ள்வயிற் பிறந்த, பாங்கனார்சென்றநெறி-தலைவர் சென்றவழி க்கு, கண்மூன்றுடையானும்-மூன்று கண்களையுடைய பர மசிவனும், காக்கையும்-காகமும், பையரவும்-படமுடைய சர்ப்பமும், என்னீன்ற - என்னைப்பெற்ற, ஆயும் - தாயும், பிழைத்ததென் எனக்குப் பிழைசெய்தது. எ-று.

இ-ம். தோழியே தலைவர் பொருள்மேற் பிரிந்த வழி க்கு எனக்குப் பிழைசெய்தது மன்மதனை யுருவழித்துப் பின்னும் உயிராக்கிவிட்ட சிவனும், குயிலை வளர்த்துவிட் ட காகமுஞ், சந்திரனை விழுங்கிவிட்ட பாம்பும் பெற்ற கா லத் தென்னைக் கொல்லாதுவிட்ட தாயுந்தான் என்றாள் என்பதாம். கண்மூன்றுடையான்-காக்கைஅரவு-ஆய்-எழு வாய், பிழைத்தது-பயனிலை. (சO)

காமத்துப்பால் - முற்றிற்று.

பால் ங-க்கு அதிகாரம் சO-க்கும் கூடியசெய்யுள்-சOO.

நாலடியார் மூலமும் - உரையும்

முற்றுப்பெற்றது.